

ЦЪРКВАТА НА ИСУС ХРИСТОС НА СВЕТИИТЕ ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ • МАЙ 2013 Г.

# Лиахона

## Речи от общата конференция

Призовани нови седемдесетници и Общо президентство на Младите жени

Обявени два нови храма





© ДЖОЗЕФ БРИКИ, ДА НЕ СЕ КОТИРА

### В търсене на Силоам, от Джозеф Брики

*Силоамският водоем в Ерусалим черпи вода от един извор, намиращ се извън градските стени. Като единствен източник на прясна вода в района, водите на Силоам от дълго време са били символ на Божията защитаваша и подкрепяща сила. Както е записано в Исаия 8:6–8, Исаия пророкува, че царството Израил ще отхвърли Господ, предпочитайки двама царе. Това се случило. За разлика от хората в дните на Исаия, тази жена търси прясната вода на Силоам—така символично търсейки обичта и защитата на Бог.*

## СЪБОТНА СУТРЕШНА СЕСИЯ

- 4 Добре дошли на конференцията  
*Президент Томас С. Монсън*
- 6 Аз знам тези неща  
*Президент Бойд К. Пахър*
- 9 Сигурна основа  
*Епископ Дийн М. Давиес*
- 12 Ние сме дъщери на нашия  
Небесен Отец  
*Илейн Ш. Долтън*
- 15 Спасителят желае да прощава  
старейшина *Крейг А. Кардън*
- 18 „Това е делото Ми и славата Ми“  
Старейшина *М. Ръсел Балард*
- 22 „Дойдете при Мене“  
*Президент Хенри Б. Айринг*

## СЪБОТНА СЛЕДОБЕДНА СЕСИЯ

- 26 Вотът на подкрепа за църковните  
служители  
*Президент Дитер Ф. Ухтдорф*
- 28 Доклад на Отдела за финансови  
ревизии на Църквата, 2012 г.  
*Робърт У. Кантуел*
- 28 Статистически отчет, 2012 г.  
*Брук П. Хейлз*
- 29 За да има мир у дома  
Старейшина *Ричард Г. Скот*
- 32 Личен мир: наградата на  
праведността  
Старейшина *Куентин А. Кук*
- 36 Господният начин  
*От Старейшина Стенли Г. Елис*
- 39 Евангелието по целия свят  
*От старейшина Джон Б. Диксън*
- 41 Вярваме в това да бъдем  
непорочни  
Старейшина *Дейвид А. Беднар*
- 45 Хванете вълната  
Старейшина *Ръсел М. Нелсън*

## СВЕЩЕНИЧЕСКА СЕСИЯ

- 48 Застанете непоклатимо на свети  
места  
Старейшина *Робърт Д. Хейлз*
- 52 Силата на свещеничеството на  
един млад мъж  
Старейшина *Тад Р. Калистър.*
- 55 Вашият свещен дълг да служите  
*Дейвид А. Бек*
- 58 Четири звания  
*Президент Дитер Ф. Ухтдорф*

- 62 Ние сме едно  
*Президент Хенри Б. Айринг*
- 66 На Бога синове, свещеници,  
вървете  
*Президент Томас С. Монсън*

## НЕДЕЛНА СУТРЕШНА СЕСИЯ

- 70 Надеждата на Божията светлина  
*Президент Дитер Ф. Ухтдорф*
- 77 Това е чудо  
Старейшина *Нийл А. Андерсън*
- 81 Думите, които изричаме  
*Розмари М. Уикзъм*
- 83 Бракът: гледайте и се учете  
Старейшина *А. Уитни Клейтън*
- 86 Спазването на закона е свобода  
Старейшина *А. Том Пери*
- 89 Подчинението дава благословии  
*Президент Томас С. Монсън*

## НЕДЕЛНА СЛЕДОБЕДНА СЕСИЯ

- 93 „Вярвам, Господи!“  
Старейшина *Джефри Р. Холанд*
- 96 Последователи на Христа  
Старейшина *Далин Х. Оукс*
- 99 Отца и Сина  
Старейшина *Кристофъл  
Голдън-мл.*
- 102 Домът: училището на живота  
Старейшина *Енрике Р. Фалабела*
- 104 Да бъдем приети от Господ  
Старейшина *Ерих У. Копишке*
- 107 Красиви утрини  
Старейшина *Брус Д. Потър*
- 109 Изкупление  
Старейшина *Д. Тод Кристоферсън*
- 113 До следващата среща  
*Президент Томас С. Монсън*

## ОБЩО СЪБРАНИЕ НА МЛАДИТЕ ЖЕНИ

- 115 Вашите свети места  
*Ан М. Диб*
- 118 Когато спасите едно момиче,  
спасявате поколения  
*Мери Н. Кук*
- 121 Бъдете непоклатими!  
*Илейн Ш. Долтън*
- 125 Вашето прекрасно пътуване  
към дома  
*Президент Дитер Ф. Ухтдорф*
- 72 Висши ръководители на Църквата  
на Исус Христос на светиите от  
последните дни
- 130 Те ни говориха: Да превърнем кон-  
ференцията в част от нашия живот
- 132 Указател на материалите от  
конференцията
- 133 Учения за нашето време
- 133 Общи президентства на помощните  
организации
- 134 Новини от Църквата



# Резюме на 183-та годишна обща конференция

## СЪБОТНА СУТРЕШНА ОБЩА СЕСИЯ, 6 АПРИЛ 2013 Г.

Председателства: Президент Томас С. Монсън. Водещ: Президент Дитер Ф. Ухтдорф. Откриваща молитва: Старейшина Рандал К. Бенет. Закриваща молитва: Джийн А. Стивънс. Музика от Хора на Табернакъла; диригенти: Мак Уилбърг и Райън Мърфи; органисти: Ричард Елиът и Андрю Ънсуърт: „Спасителю на Израил,” *Химни*, № 6; „In Hymns of Praise,” *Hymns*, no. 75; „Чуйте народи” *Химни*, № 169, ар. Уилберг; „Да работим с жар,” *Химни*, № 153; „Faith,” *Children’s Songbook*, 96, ар. Елиът, непубликуван; „Свят Изкупител–Божи Син,” *Химни*, № 85, ар. Уилберг, непубликуван.

## СЪБОТНА СПЕДОБЕДНА ОБЩА СЕСИЯ, 6 АПРИЛ 2013 Г.

Председателства: Президент Томас С. Монсън. Водещ: Президент Хенри Б. Айринг. Откриваща молитва: Ръсел Т. Осгъторп. Закриваща молитва: Старейшина Дж. Девн Корниш. Музика от Смесения хор на университета „Бригъм Йънг”; диригенти: Роналд Стахели и Розалинд Хол; органист: Бони Гудлиф: „Господи, мисля все за Теб,” *Химни*, № 91, ар. Стахели, изд. Джакман; „Молиш ли се ти” *Химни*, № 87, ар. Джонсън, изд. Джонсън; „Ликувайте, Господ е цар” *Химни*, № 51; „Дай ми още святост,” *Химни*, № 83, ар. Стахели, изд. Джакман.

## СЪБОТНА ВЕЧЕРНА СВЕЩЕНИЧЕСКА СЕСИЯ, 6 АПРИЛ 2013 Г.

Председателства: Президент Томас С. Монсън. Водещ: Президент Дитер Ф. Ухтдорф. Откриваща молитва: Старейшина Роналд А. Расбанд. Закриваща молитва: Лари М. Гибсън. Музика от свещенически хор от колове за млади несемейни в Солт Лейк Сити, Юта; диригент: Джъстин Билс; органист: Клей Крисчънсън. „Arise, O God, and Shine,” *Hymns*, no. 265, arr. Wilberg, pub. Oxford; „По-близо, Боже мой, да съм до Теб,” *Химни*, № 70, ар. Билс, непубликуван; „Смели войни на Израил,” *Химни*, № 166; „Старейшини на израил,” *Химни*, № 195, ар. Билс, непубликуван.

## НЕДЕЛНА СУТРЕШНА ОБЩА СЕСИЯ, 7 АПРИЛ 2013 Г.

Председателства: Президент Томас С. Монсън. Водещ: Президент Хенри Б. Айринг. Откриваща молитва: Старейшина Стивън Е. Сноу. Закриваща молитва: Старейшина О. Винсънт Халек. Музика от Хора на Табернакъла; диригент Мак Уилбърг; органисти Андрю Ънсуърт и Клей Крисчънсън: „Върви с вяра,” *Химни*, № 168; „Сион да се вдигне в красота,” *Химни*, № 30, ар. Кейсън, изд. Джакман; „Следвайте Ме, елате с Мен,” *Химни*, № 76, ар. Уилберг, непубликуван; „О, Иехова, поведи ни,” *Химни*, № 57; „Where Love Is,” *Children’s Songbook*, 138, ар. Кардън, непубликуван; „Хайде, светии,” *Химни*, № 22, ар. Уилберг, непубликуван.

## НЕДЕЛНА СПЕДОБЕДНА ОБЩА СЕСИЯ, 7 АПРИЛ 2013 Г.

Председателства: Президент Томас С. Монсън. Водещ: Президент Дитер Ф. Ухтдорф. Откриваща молитва: Керъл М. Стивънс. Закриваща молитва: Старейшина Лари Й. Уилсън. Музика от Хора на Табернакъла; диригенти: Мак Уилбърг и Райън Мърфи; органисти: Линда Маргетс и Бони Гудлиф: „Хайде, Божи чедра,” *Химни*, № 28, ар. Мърфи, непубликуван; „Tell Me the Stories of Jesus,” *Children’s Songbook*, 57, ар. Мърфи, непубликуван; „Да запеем с радост,” *Химни*, № 3; „Боже, дай ни благослов,” *Химни*, № 103, ар. Уилберг, непубликуван.

## СЪБОТА ВЕЧЕР, 30 МАРТ 2013 Г., ОБЩО СЪБРАНИЕ НА МЛАДИТЕ ЖЕНИ

Председателства: Президент Томас С. Монсън. Водещ: Илейн Ш. Долтън. Откриваща молитва: Ела Еджли. Закриваща молитва: Емили Максвел. Музика от хор на Младите жени от колове в Хайланд, Юта; диригент: Мерилий Уеб, органист: Линда Маргетс: „Високо на върха,” *Химни*, №. 4, с дискантов припев; „In That Holy Place,” DeFord, изд. Дефорда; „Дай ми още святост,” *Химни*, № 83, ар. Гоутс, непубликуван; „Канара за нас, Исусе,” *Химни*, № 163, ар. Кейсън, изд. Джакман; „Сион да се вдигне в красота,” *Химни*, № 30, ар. Уеб, непубликуван.

## РЕЧИТЕ ОТ КОНФЕРЕНЦИЯТА В ИНТЕРНЕТ

За достъп до речи от общата конференция чрез Интернет на различни езици, посетете [www.lds.org](http://www.lds.org). После изберете език. Обикновено в рамките на 2 месеца след конференцията записите са на разположение и в центровете за разпространение.

## ДОМАШНИ ПОСЛАНИЯ И ПОСЛАНИЯ ЗА ОБУЧЕНИЕ ПРИ ПОСЕЩЕНИЕ

За домашни послания и послания за обучение при посещение моля, изберете обръщение, което най-добре съвпада с нуждите на онези, които посещавате.

## НА КОРИЦАТА

Лице: Снимка: Лесли Нилсън.  
Гръб: Снимка: Лесли Нилсън.

## СНИМКИ ОТ КОНФЕРЕНЦИЯТА

Сцени от общата конференция в Солт Лейк Сити са заснети от Коуди Бел, Ранди Колиър, Уестън Колтън, Скот Дейвис, Крейг Даймънд, Лойд Елдридж, Сара Дженсън, Колин Кинг, Ашли Ларсън и Лесли Нилсън; в Аризона, САЩ, от Минди Сю Евънс; в Австралия от Колин Лиджъртууд; в Бразилия, Бразилия, от Томе Сикейра; в Собрал, Бразилия, от Франсиско Флавио Диас Карнейро; в Калифорния, САЩ, от Ронда Харис; в Чили от Оскар Шмитнер; в Дания от Ан-Мари Линдберг; в Еквадор от Джими Падия Пин; в Ел Салвадор от Хосе Пеня; в Ню Йорк, САЩ, от Марк Уайнберг; в Шотландия от Силвия Мари Браун и в Южна Африка от Джеръми Ракотомамонджи.



**МАЙ 2013 Г., ГОД. 20, БР. 2  
ЛИАХОНА 10785 112**

Международно списание на Църквата на Исус  
Христос на светите дни

**Първото Президентство:** Томас С. Монсън,  
Хенри Б. Айринг, Дитер Ф. Ухторф

**Кворумът на дванадесетте апостоли:** Бойд К. Пакър,  
Л. Том Пери, Ръсел М. Нелсън, Далин Х. Оукс, М. Ръсел  
Балард, Ричард Г. Скот, Робърт Д. Хейлз, Джефри Р. Холанд,  
Дейвид А. Беднар, Куентин Л. Кук, Д. Тод Кристоферсън,  
Нийл Л. Андерсън

**Редактор:** Крег А. Кардън

**Съветници:** Шейн М. Бауен, Брамбли Д. Фостър,  
Кристофъл Голдън младши, Антъни Д. Перкинз

**Изпълнителен директор:** Дейвид Т. Уорнър

**Директор подпомагане на семействата и членовете:**  
Винсънт А. Вон

**Директор църковни списания:** Алън Р. Лойбърг

**Бизнес управител:** Гарф Кеънъ

**Административен редактор:** Р. Вал Джонсън

**Помощник-административни редактори:** Райън Кар,  
ЛаРийн Портър Гонт

**Асистент публикации:** Мелиса Зентено

**Набор и редакция:** Съюзън Барет, Дейвид Диксън, Дейвид А.  
Едуардз, Матю Д. Флитън, Минди Рей Фрийдманън, Лори  
Фулър, Гари Х. Гарф, Дженифър Грейс Джоунс, Майкъл Р.  
Морис, Ричърд М. Ромни, Пол Вандерберге

**Изпълнителен директор оформление:**

Дж. Скот Кнудсън

**Директор оформление:** Тад Р. Питърсън

**Дизайн:** Джанет Андриус, Фей П. Андърс, Ч. Кимбъл Бот, Томас  
Чайлд, Нейт Джайнс, Лери Лин С. Херин, Колийн Хинкли, Съюзън  
Лофгрен, Ерик П. Джонсен, Скот М. Муи, Брад Тийри

**Координатор интелектуална собственост:**

Колет Небъкър Аун

**Директор производство:** Джейн Ан Питърс

**Производство:** Кони Бауторп Бридж, Джули Бърдет,  
Брайън У. Джиджи, Денис Кърби, Джини Дж. Нилсън,  
Гейл Тейт Рафърти

**Предпечат:** Джеф Л. Мартин

**Директор печат:** Крег К. Седжуик

**Директор разпространение:** Евън Ларсън

За абонаменти и цени извън САЩ и Канада, отидете на [store.lds.org](http://store.lds.org) или се свържете с вашия местен църковен център за разпространение или с ръководител на район/клон.

**Предавайте статии и запитвания** по Интернет на [iahona.lds.org](http://iahona.lds.org); чрез електронна поща на [iahona@ldschurch.org](mailto:iahona@ldschurch.org); или на адрес *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

*Лиахона* (термин от Книгата на Мормон, който означава "компас" или "нещо, което напътства") се публикува на албански, арменски, бислама, български, камбоджански, себуано, китайски (опростен), хърватски, чешки, датски, холандски, английски, естонски, фиджи, фински, френски, немски, гръцки, унгарски, исландски, индонезийски, италиански, японски, кирибати, корейски, латвийски, литовски, малгашки, маршалезе, монголски, норвежки, полски, португалски, румънски, руски, самоа, словенски, испански, суахили, шведски, тагалог, тайянски, тай, тонга, украински, урду и виетнамски. (Честотата варира според езика).

© 2013 на Intellectual Reserve, Inc.

Всички права запазени. Отпечатано в САЩ.

Текстът и нагледните материали в *Лиахона* могат да бъдат размножавани с нетърговска цел за ползване у дома или в Църквата. Нагледните материали не могат да бъдат размножавани, ако това изрично е забранено в бележката до произведението. Въпросите относно авторските права следва да бъдат отправяни до Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-мейл: [cor-intellectualproperty@ldschurch.org](mailto:cor-intellectualproperty@ldschurch.org).

**For Readers in the United States and Canada:**

May 2013 Vol. 20 No. 2. *LIAHONA* (USPS 311-480) Bulgarian (ISSN 1085-4312) is published four times a year (April, May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada, \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canadian Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.



**УКАЗАТЕЛ НА ГОВОРИТЕЛИТЕ**

Айринг, Хенри Б., 22, 62  
Андерсън, Нийл Л., 77  
Балард, М. Ръсел, 18  
Беднар, Дейвид А., 41  
Бек, Дейвид Л., 55  
Голдън, Кристофел, мл.,  
99  
Дейвис, Дийн М., 9  
Диб, Ан М., 115  
Диксън, Джон Б., 39  
Доалтън, Илейн Ш., 12, 121  
Елис, Стенаи Г., 36  
Калистър, Тад Р., 52  
Кардън, Крейг А., 15  
Клейтън, Л. Уитни, 83  
Копишке, Ерих У., 104  
Кристоферсън, Д. Тод, 109  
Кук, Куентин А., 32  
Кук, Мери Н., 118  
Монсън, Томас С., 4, 66,  
89, 113  
Нелсън, Ръсел М., 45  
Оукс, Далин Х., 96  
Пакър, Бойд К., 6  
Пери, Л. Том, 86  
Портър, Брус Д., 107  
Скот, Ричард Г., 29  
Уикзъм, Розмари М., 81  
Ухторф, Дитер Ф., 26, 58,  
70, 125  
Фалабела, Енрике Р., 102  
Хейлс, Робърт Д., 48  
Холанд, Джефри Р., 93

**УКАЗАТЕЛ НА ТЕМИТЕ**

Активиране, 55  
Благодарност, 113  
Бог Отец, 36, 99  
Божествено естество, 12,  
18, 58  
Брак, 83, 102  
Възстановяване, 45  
Вяра, 83, 93  
Вярност, 83  
Деца, 81, 102  
Доземно съществуване, 125  
Дом, 29, 102  
Единение, 12, 109, 121  
Единство, 62  
Жертва, 104  
Завети, 104  
Заповедите, 86, 89  
Изучаване на Писанията, 9  
Изцеление, 58, 70  
Истина, 89  
Исус Христос, 22, 29, 48, 70,  
89, 96, 99, 107, 109  
Книгата на Мормон, 45  
Мир, 29, 32  
Мисионерска работа, 4, 39,  
45, 62, 66, 77  
Млада жени, 12  
Молитва, 9, 113  
Надежда, 70, 107  
Несгода, 12, 70, 107, 118  
Нравственост, 6, 41, 121  
Обич, 66, 83, 125

Общуване, 81  
Откровение, 52  
Писания, 66, 102  
Плана на спасение, 41,  
125  
Подготовка, 66  
Подчинение, 48, 86, 89  
Покаяние, 15, 41, 83, 109  
Причастие, 9  
Пророчи, 36  
Прошка, 15  
Растеж на Църквата, 39  
Ръководство, 52  
Светия Дух, 6, 115  
Свещеничество, 18, 52,  
55, 62  
Свидетелство, 18, 66, 93  
Свобода на избор, 86  
Святост, 115  
Семейна история, 118  
Семейство, 6, 18, 29, 55,  
83, 102, 118  
Служба, 22, 55, 58, 109  
Слушане, 81  
Смирение, 83, 104  
Смърт, 118  
Смъртност, 125  
Стандарти, 48  
Уважение, 83  
Упование, 52  
Ученичество, 58  
Храмове, 4, 32, 121



От президент Томас С. Монсън

## Добре дошли на конференцията

*Умолявам ви да слушате внимателно и да бъдете възприемчиви към посланията, които ще чуете. Аз се моля всички да направим това.*

Мои обични братя и сестри, много съм щастлив да ви приветствам на 183-та годишна обща конференция на Църквата.

През изминалите шест месеца, откакто за последно се видяхме, имах възможността да пътувам и да се срещна с някои от вас на място. След общата конференция през октомври пътувах до Германия, където имах привилегията да се срещна с нашите членове в няколко части на страната, както и в райони от Австрия.

В края на октомври осветих храма Калгари Албърта в Канада с помощта на старейшина и сестра Балард, старейшина и сестра Крисченсен и старейшина и сестра Уокър. През ноември повторно осветих храма в Бойси, Айдахо. Старейшина и сестра Беднар, старейшина и сестра Крисченсен и старейшина и сестра Уокър пътуваха с мен и участваха в осветяването.

Културните празненства, проведени по време на двете

осветявания, бяха невероятни. Аз не присъствах на културното празненство в Калгари, тъй като тогава сестра Монсън отпразнува 85-я си рожден ден и аз сметнах, че трябва да бъда с нея. Все пак обаче тя и аз имахме удоволствието да гледаме празненството по телевизора в нашата спалня и на следващата сутрин лях до Калгари за осветяването. В Бойси над 9 000 младежи от района на храма участваха в културното празненство. Толкова много младежи участваха, че нямаше място за техните семейства да присъстват в залата, където те изнесоха представленията.

Миналия месец президент Дитер Ф. Ухтдорф, придружен от сестра Ухтдорф, старейшина и сестра Холанд и старейшина и сестра Шуитсър, пътуваха до Тегусигалпа, Хондурас, за да осветят наскоро завършения ни храм там. Вечерта преди осветяването се проведе забележително младежко празненство.

Има други храмове, за които сме съобщили и които са на различен



етап в подготовителния процес или са в строеж.

Тази сутрин имам удоволствието да обявя два допълнителни храма, които в предстоящите месеци и години ще построим на следните места: Сидър Сити, Юта, и Рио де Жанейро, Бразилия. Братя и сестри, строежът на храмове не спира.

Както знаете, по време на конференцията през октомври обявих промени във възрастта, от която



младите мъже и младите жени могат да започнат пълновременна мисия, и сега младите мъже могат да служат, когато навършат 18 г., а младите жени — 19 г.

Откликът на нашите младежи е забележителен и вдъхновяващ. По данни от 4-ти април — преди два дни — имаме 65 634 пълновременни мисионери на мисия, над други 20 000 са получили призованията си, но все още не са пристигнали

в центъра за обучение на мисионери, и над 6 000, които понастоящем провеждат интервюта с техните епископи или президенти на кол. Необходимо беше да създадем 58 нови мисии, за да поемем увеличени брой мисионери.

За да можем да поддържаме тази мисионерска сила и понеже мнозина от нашите мисионери са с ограничени средства, ние ви приканваме да правите щедри дарения към общия

мисионерски фонд на Църквата според вашите възможности.

Сега, братя и сестри, днес и утре ще чуем вдъхновени послания. Говорителите с молитва са се стремили да узнаят какво Господ иска да чуем сега.

Умолявам ви да слушате внимателно и да бъдете възприемчиви към посланията, които ще чуете. Аз се моля всички да направим това в името на Господ Исус Христос, амин. ■



От президент Бойд К. Пакър  
Президент на Кворума на дванадесетте апостоли

## Аз знам тези неща

*От всичко, което съм чел, на което съм бил учен и което съм научил, най-скъпоценната и свята истина, която мога да ви предложа, е моето специално свидетелство за Исус Христос.*

През 1992 г., след като служих за девет години като асистент на дванадесетте и 22 години като член на дванадесетте, аз навърших 68 години. Почувствах се вдъхновен да започна едно произведение, което нарекох „Недовършено съчинение“. В първата му част се казва следното:

*„Обзе ме мисъл онази нощ,  
мисъл мъдра и дълбока.  
Дойде ми на ум, когато бях тъй  
изтощен,  
прекалено изморен, за да заспя.*

*Бях имал много натоварен ден  
и размишлявах върху съдбата си.  
Ето я и мисълта:  
Когато бях млад, не бях на 68!*

*Можех да се движам без да куцам;  
нямах болка в рамото.  
Можех да прочета един ред два  
пъти  
и да го цитирам.*

*Можех да работя часове наред  
и рядко стирах, за да си поема дъх.  
И нещата, които сега не мога  
да правя,  
тогава усвоявах с лекота.*

*Ако можех сега да върна годините  
назад,  
ако този избор беше според  
волята ми,  
не бих разменил старините за  
младостта,  
бих изгубил прекалено много.*

*Доволен съм и ще продължа  
напред,  
като се откажа от младостта  
си, колкото и велика да е тя.  
Нещото, което бих изгубил,  
ако се върнех назад  
е това, което разбирам.*

Десет години по-късно реших да добавя още няколко реда към тази поема:

*Отлетяха десет години, кой  
знае накъде  
и с тях — голяма част от болката.  
Метал в бедрото премахна  
накуцването;  
нак си вървя доста изправен.*

*Друга пластинка държи здраво  
шийните прешлени —  
какво прекрасно творение!  
Помогна ми в последните от  
детския паралич;*

*присъединих се към коравоверното поколение.*

*Белезите на старостта могат  
да се видят.  
Те не могат да се подобрят.  
Единственото нещо, растящо  
в сила,  
е способността ми да забравям.*

*Вие питате: „Помните ли ме?“  
Разбира се, вие сте си същите.  
Сега, не се разстройвайте,  
ако не мога да се сетя за името ви.*

*Бих се съгласил, че съм научил  
някои неща,  
които не исках да знам,  
но възрастта е донесла тези скъпоценни истини,  
които карат Духа да израства.*

*От всички получени благословии,  
най-хубавото нещо в живота ми  
е другарството и утехата,  
които получавам от моята скъпа  
съпруга.*

*Всичките ни деца са сполучили  
в брака,  
имат собствени семейства  
с деца и внуци,  
и колко бързо пораснаха всички те.*

*Не съм си променил мнението  
и с малко дори  
относно връщането на  
младостта.  
Писано ни е да остаряваме, защото  
с това  
идва знанието за истината.*

*Вие питате: „Какво носи  
бъдещето?  
Каква ще бъде моята съдба?“  
Ще продължавам напред без да  
се оплаквам.  
Попитайте ме, когато стана  
на 88!*

А миналата година добавих следните редове:

*И сега виждате, вече съм на 88.  
Годините отлетяха толкова  
бързо.*



*Вървях, накуцвах, държах  
бастуна,  
и сега най-накрая карам, но инва-  
лидната си количка.*

*От време на време си подремвам,  
но силата на свещеничеството  
продължава да съществува.  
За всички физически неща, които  
ми липсват,  
има големи духовни придобивки.*

*Пропътувах над милион километ-  
ра по света  
и още толкова отгоре.  
И с помощта на сателити,  
пътуванията ми не са  
приключили.*

*Сега мога да кажа с пълна  
увереност,  
че познавам и обичам Господ.  
Мога да свидетелствам с предци-  
те от древността,  
като проповядвам Неговото свято  
слово.*

*Знам, че каквото е почувствал Той  
в Гетсиманската градина  
е твърде много да бъде разбрано.  
Знам, че Той направи всичко това  
за нас;  
нямаме по-велик Приятел.*

*Знам, че Той ще дойде отново  
в сила и слава.  
Знам, че ще Го видя отново  
в края на разказа на моя живот.*

*Ще коленича пред наранените  
Му крака;  
ще почувствам сиянието на  
Неговия Дух.  
Моят прошепвач, треперещ глас  
ще каже:  
„Господи мой, мой Боже, аз знам”<sup>1</sup>.*

Наистина знам!

Задните прозорци на нашия дом гледат към малка градинка с цветя и гора, която се намира до един малък поток. Една от стените на къщата е точно до градинката и е гъсто покрита с английски бръшлян. През повечето от годините, този бръшлян е служил като място



за гнездене на къшовни сипки. Гнездата в преплитащите се стъбла се намират в безопасност както от лисиците и миешките се мечки, така и от котките, скитащи наоколо.

Един ден настъпи суматоха в бръшляна. Чуха се отчаяни писъци на беда, когато между 8 и 10 сипки от заобикалящата гора се присъединиха към тази връва и тревога. Скоро съзрях източника на тази суматоха. Една змия се беше плъзнала отчасти от бръшляна и висеше пред прозореца на достатъчно разстояние, за да мога да я издърпам. Средната част от тялото на змията имаше две подутини — явно доказателство, че бе погълнала две пиленца от гнездото. През 50-те години, които сме прекарвали в нашия дом, никога не бяхме виждали нещо подобно. Това бе преживяване, което се случва веднъж в живота — или поне така си мислехме.

Няколко дни по-късно имаше друга суматоха, този път в преплитащите се стъбла, покриващи заграждението на нашето куче. Чухме същите писъци на тревога и видяхме същата сбирка от съседни сипки. Знаехме кой бе хищникът. Един от нашите внуци се покатери на заграждението и издърпа друга

змия, държаща здраво птицата майка, която бе сграбчена в гнездото и умъртвена.

Казах си: „Какво става? Отново ли завземат Едемската градина?”

Тогава ми дойдоха на ум предупрежденията, дадени от пророците. Не винаги ще бъдем в безопасност от влиянието на противника, дори и в нашите собствени домове. Трябва да защитаваме нашите малки пиленца.

Ние живеем в един много опасен свят, който застрашава най-духовните неща. Семейството, основната организация в този живот и във вечността, е под атака от видими и невидими сили. Противникът кръжи наоколо. Целта му е да наранява. Ако отслаби и унищожи семейството, той ще е пожънал успех.

Светиите от последните дни осъзнават превъзхождащата важност на семейството и се стремят да живеят по такъв начин, че противникът да не може да се вмъкне в техните домове. Намираме безопасност и сигурност за себе си и нашите деца, като почитаме заветите, които сме сключили, и като живеем според обикновените дела на послушание, изисквани от последователите на Христос.



Исаия заявява: „Правдата ще издействува мир; и сетнината на правдата ще бъде покой и увереност до века”<sup>2</sup>.

Този мир също е обещан в откровенията, чрез които Господ заявява: „но ако сте подготвени, вие няма да се боите”<sup>3</sup>.

Ненадминатата сила на свещеничеството е дадена, за да защитава дома и неговите обитатели. Бащата има властта и отговорността да учи децата си и да ги благославя, както и да им осигурява обредите на Евангелието и всяка друга необходима защита, произтичаща от свещеничеството. Той следва да показва любов, вяност и почит към майката, така че децата да могат да виждат тази любов.

Осъзнал съм, че вярата е една истинска сила, а не просто израз или вярване. Съществуват малко неща, които са по-могъщи от изпълнените с вяра молитви на една праведна майка.

Учете себе си и семействата си за дара на Светия Дух и Единението на Исус Христос. Няма да извършите друго вечно дело по-велико от това, което се случва между четирите стени на вашия собствен дом.

Ние знаем, че сме духовни чеда на небесни родители, че сме тук на земята да получим смъртните си тела и да бъдем изпитвани. Ние, които имаме смъртни тела, имаме силата над създадения, които нямат такива<sup>4</sup>. Ние имаме свободата да избираме каквото преценим, да избираме

нашите действия, но нямаме свободата да избираме последствията. Те идват такива каквито са.

Свободата на избор се определя в Писанията като „морална свобода”, което означава, че можем да избираме между доброто и злото. Противникът се опитва да ни изкушава неправилно да използваме нашата свобода на избор.

Писанията ни учат: „та всеки човек може да действа според ученията и принципите, засягащи бъдещето, според способността да разграничава доброто от злото, която аз съм му дал, та да може всеки човек да бъде отговорен за собствените си грехове в съдния ден”<sup>5</sup>.

Алма учи: „Господ не може да гледа на греха и с най-малка степен на позволение”<sup>6</sup>. За да разберем това, трябва да разграничим греха от грешника.

Например, когато довели при Спасителя жена, хваната в прелюбодейство, явно виновна, Той разрешил случилото се със следните думи: „Иди си, отсега не съгрешавай вече”<sup>7</sup>. Това е духът на Негово то служение.

Толерантността е добродетел, но като всички добродетели, когато е преувеличена, тя се превръща в порок. Трябва да бъдем внимателни с „клопката на толерантността”, така че да не попаднем в нея. Толерантността, произтичаща от отслабването на законите на земята с цел да се приемат узаконените дела на неморалност, не намалява сериозните

духовни последствия, произтичащи от нарушаването на Божия закон за целомъдрие.

Всички хора са родени със Светлината на Христос — едно напътстващо влияние, което позволява на всеки един човек да различава доброто от злото. Какво правим с тази светлина и как отвърщаме на тези подтици да живеем праведно е част от изпитанието на нашата нравственост.

„Защото ето, Духът на Христа е даден на всеки човек, за да може да различава той доброто от злото; ето защо аз ви показвам начина да отсъждате, защото всичко, което ви подбужда да вършите добро и ви убеждава да вярвате в Христа, е изпратено чрез силата и дарбата на Христа; ето защо можете да знаете със съвършено знание, че то е от Бога”<sup>8</sup>.

Всеки от нас трябва да бъде в състояние да отговаря на вдъхновението и подтиците на Светия Дух. Господ знае как да влива чисто знание в умовете ни, да ни подтиква, напътства, учи, да ни предупреждава. Всеки син или дъщеря на Бог може да узнае нещата, които са им нужни да узнаят незабавно. Научете се да получавате вдъхновение и откровение и да действате според тях.

От всичко, което съм чел, на което съм бил учен и което съм научил, най-скъпоценната и свята истина, която мога да ви предложа, е моето специално свидетелство за Исус Христос. Той е жив. Знаем, че Той е жив. аз съм Негов свидетел. И за Него мога да свидетелствам. Той е нашият Спасител, нашият Изкупител. Сигурен съм в това. За това давам свидетелство в името на Исус Христос, амин. ■

#### БЕЛЕЖКИ

1. Бойд К. Пакър: „Unfinished Composition”, 2012 г.
2. Исаия 32:17.
3. Учение и Завети 38:30.
4. Вж. *Учения на Президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2007 г., стр. 225.
5. Учение и Завети 101:78.
6. Алма 45:16.
7. Иоана 8:11.
8. Мороний 7:16.



От епископ Дийн М. Давиес

Втори съветник в Председателстващото Епископство

## Сигурна основа

*Нека приемем поканата на Спасителя да дойдем при Него. Нека градим живота си на една безопасна и сигурна основа.*

На 17 октомври 1989 г., докато карах на път за вкъщи от работа, стигнах до един светофар на пресечката на улиците Маркет и Бийл в Сан Франциско, щата Калифорния. В този момент почувствах как колата се разтресе и си помислих: „Сигурно съм спукал гума“. Докато колата продължаваше да се тресе, аз забелязах един автобус доста близо до мен и си казах: „Този автобус ме удари!“ Тогава колата се разтресе още повече и аз си помислих: „Сигурно съм спукал и четирите гуми!“ Но нито гумите бяха спукани, нито пък автобуса ме беше ударил — имаше голямо земетресение! Както бях спрял на червено, тротоара се местеше вълнообразно като че ли морски вълни се спускаха надолу по улица Маркет. Пред мен една висока сграда с офиси се люлеееше наляво-надясно и тухли започнаха да падат от една по-стара сграда вляво от мен, докато земята продължаваше да се тресе.

Земетресението, известно като Лома Приета, удари крайбрежния район на Сан Франциско в 17:04 часа през онзи ден и остави около 12 000 души на улицата.

Земетресението предизвика

сериозни щети из крайбрежния район на Сан Франциско, като най-забележими бяха те на неустойчивата почва в Сан Франциско и Оуклънд. В Сан Франциско, окръг Марина бил „построен на почва, състояща се от смесица от пясък, почва, чакъл ... и друг вид материали, съдържащи висок процент на подземна вода. Част от почвата съдържаха отломъци, изхвърлени на крайбрежието на Сан Франциско след земетресението през 1906 г.<sup>1</sup>



През 1915 г. са били построени апартаменти върху тази земя. По време на земетресението през 1989 г. напоените с вода и неукрепени кал, пясък и отломки се бяха превърнали в течна маса, предизвикваща събарянето на сградите. Сградите не бяха построени на една сигурна основа.

Земетресението Лома Приета се отрази на живота на много хора, включително и моя. Размишлявайки върху събитията от онзи ден, аз се убедих както в ума, така и в сърцето си, че за да можем успешно да устояваме на бури, земетресения и бедствия в живота, ние трябва да градим на сигурна основа.

Нефитският пророк Еламан безупречно разяснява колко е важно да градим живота си върху една сигурна основа, именно основата на Исус Христос. „И сега, синове мои, помнете, помнете, че върху канарата на нашия Изкупител, Който е Христос, синът Божий, вие трябва да градите основите си; тъй че когато дяволът изпрати мощните си ветрове, да, своите мълнии във вихрушката, да, когато всичките му градушки и мощни бури ви заудрят, той да няма сила над вас да ви завлече долу в бездната на окаяността и безкрайната злочестина поради канарата, върху която сте изградени и която е сигурна основа, основа, върху която ако човешките градят, не могат да паднат“ (Еламан 5:12).

При строежа на храмовете в наши дни се обръща специално внимание на проектирането, инженерното изпълнение и използваните строителни материали. Цялостно изследване на почвата и геологически проучвания се правят на мястото, определено за изграждането на един храм. Проучвания за вятър, дъжд и промени във времето за определения район се взимат под внимание, така че завършеният храм да може не само да устои на бурите и климата, характерни за този район, а и на неочаквани земетресения, тайфуни, наводнения и други природни бедствия, които могат да възникнат. При много от храмовете, колони от



бъдем отслабени в нашата духовна структурна сила.

Павел, в послание към Ефесяните, се изразява по следния начин относно нуждата за равновесие и интегрирано развитие на нашия характер и душа: „върху Когото всяко здание, стройно сглобено, расте за храм свят на Господа” (Ефесяните 2:21).

Молитвата е една от основните и важни строителни единици в нашата вяра и характер. Чрез молитвата можем да изразяваме нашата благодарност, любов и преданост към Бог. Чрез молитвата можем да подчиняваме нашата воля на Неговата и в замяна да получаваме силата да приспособяваме живота си към Неговите учения. Молитвата е пътят, който можем да следваме в търсене както на Неговото влияние в нашия живот, така и на откровение.

Алма учи, “Съветвай се с Господа във всичките си дела и Той ще те упътва за добро; да, когато си лягаш вечер, лягай си в Господа, за да бди Той над тебе в съня ти; и когато ставаш сутрин, нека сърцето ти бъде изпълнено с благодарности към Бога; и ако правиш това, ти ще бъдеш вдигнат в последния ден” (Алма 37:37).

Споделянето на нашите мисли, чувства и желания с Бог чрез искрена и прочувствена молитва следва да бъде за всеки един от нас толкова важно и естествено, както са дишането и храненето.

Ежедневното изучаване на Светите писания също ще усилва нашата вяра и характер. Точно както се нуждаем от храна да поддържаме нашите физически тела, нашите духове и души ще се подхранват и усилват като се угощаваме със словото Христово, така както е записано от пророците. Нефи учи: „Угощавайте се със словата на Христа; защото ето, словата на Христа ще ви кажат всичко това, което трябва да правите” (2 Нефи 32:3).

Макар и да е добре, че четем от Писанията, четенето само по себе си не е достатъчно, за да обхванем надъго и нашироко ученията на Спасителя. Изучаването,

бетон или стомана са внедрени дълбоко в земята, за да закотвят здраво основите на храма.

Подобно на проектантите и строителите днес, нашият любящ и добър Отец в Небесата и Неговият Син са приготвили скици, инструменти и други източници, които да ползваме, за да градим и оформяме живота си, за да бъде той сигурен и непоклитим. Скицата е планът на спасението — великият план на щастие. Планът очертава за нас една ясна картина и разбиране за началото, края и основните стъпки, включващи обредите, които всяко едно от децата на Отца трябва да направи, за да може да се завърне в Неговото присъствие и да живее с Него завинаги.

Вяра, покаяние, кръщение, дарът на Светия Дух и устояването до края са част от „скицата” на живота. Те помагат за формирането на здравите строителни блокове, които ще закотвят живота ни в Единението на Христос. Те оформят и изграждат опорната структура в живота на човека. И така, както един храм има определени спецификации, които дават подробни наставления за това

как да се сформират и интегрират основните компоненти, така и молитвата, четенето на Светите писания, взимането от причастието и получаването на важни обреди на свещеничеството стават „спецификациите”, които помагат в интегрирането и сливането на структурите в нашия живот.

Равновесието в прилагането на тези спецификации е съществено. Например, по време на процеса на изработването на бетон, точни количества от пясък, дребен чакъл, цимент и вода се използват, за да се постигне максимална сила. Неправилното количество или изпускане на който и да е от тези елементи би направило бетона слаб, като така той не би могъл да изпълнява важната си функция.

По същия начин, ако не допринасяме за подходящо равновесие в нашия живот чрез ежедневна лична молитва и угощаване със Светите писания, ежеседмично усилване чрез взимане от причастието, често участие в обредите на свещеничеството, като например храмовите обреди, ние също рискуваме да

размишляването и прилагането на Христовите слова така, както са дадени в Писанията, ще ни дава мъдрост и знание отвъд нашето смъртно разбиране. Това ще усилва нашата отдаденост и ще ни дава духовната сила, с която винаги да даваме най-доброто от себе си във всяка ситуация.

Една от най-важните стъпки, която можем да направим, за да усилваме живота си и да оставаме твърдо закотвени в основата на Спасителя, е достойно да взимаме от причастията всяка седмица. Обрядът на причастията дава възможност на всеки член на Църквата предварително да размишлява върху живота си, да обмисля действията или бездействията, за които ще трябва да се покае, и да взима от хляба и водата като свети символи във възпоменание на тялото и кръвта на Исус Христос, като свидетелство за приемане на Неговото Единение. Ако правим това с искреност и смирение, ние подновяваме вечните завети, биваме пречиствани и освещавани и получаваме обещанието, че ще имаме Неговия Дух винаги да бъде с нас. Духът действа като вид хоросан, като една заварена връзка,

която не само осветява, но и връща всички неща в нашите спомени и свидетелства отново и отново за Исус Христос. Достойното вземане от причастията усилва нашата лична връзка с канарата, именно Исус Христос.

По време на Своето служение, Спасителят проповядва с любов и яснота ученията, принципите и нужните действия, които ще закрилят нашия живот и усилват характера ни. В края на Проповедта на планината, Той заявява:

„И тъй, всеки, който чуе тия Мои указания и ги изпълнява, ще го оприличи на благоразумен човек, който е съградил къщата си на канара.

И заваля дъждът, придойдоха реките, и духнаха ветровете, и стовариха се върху тая къща; и тя не падна, защото беше основана върху канара.

И всеки, който чуе тези Мои указания и не ги изпълнява, ще се оприличи на безумен човек, който е съградил къщата си на пясък.

И заваля дъждът, и придойдоха реките, и духнаха ветровете, и стовариха се върху тая къща; и тя падна и падането ѝ бе голямо” (3 Нефи 14:24–27; вж. и Матей 7:24–27).

Братя и сестри, никой от нас не

би построил съзнателно дома си, работното си място или свещените домове за поклонение на пясък, чакъл или гък без съответните скици и материали. Нека приемем поканата на Спасителя да дойдем при Него. Нека градим живота си на една безопасна и сигурна основа.

Смирено свидетелствам, че като съсредоточим живота си в Исус Христос и Неговото Единение и като внимателно следваме Неговите скици за нашето щастие, като това включва ежедневна молитва, ежедневно изучаване на Светиите писания и ежеседмично вземане от причастията, ние ще бъдем усилвани, ще постигаме реален личен растеж и трайно обръщане във вярата, ще се подготвяме по-добре да устояваме успешно на бурите и нещастията на живота, ще изпитваме обещаните радост и щастие и ще имаме увереността, че нашият живот е изграден върху една сигурна основа — основа, която никога няма да поддаде. В святоото име на Исус Христос, амин. ■

#### БЕЛЕЖКА

1. Вж. “1989 Loma Prieta Earthquake,” [wikipedia.org/wiki/1989\\_Loma\\_Prieta\\_earthquake](http://wikipedia.org/wiki/1989_Loma_Prieta_earthquake).





**От Илейн Ш. Долгън**

Наскоро освободена като Общ президент на Младите жени

## Ние сме дъщери на нашия Небесен Отец

*Като дъщери Божии, всяка една от нас е уникална и различна, в зависимост от нашите обстоятелства и преживявания. И въпреки това, нашата роля е от значение, защото ние сме от значение.*

Всяка седмица млади жени по целия свят казват наизуст темата на Младите жени. Независимо от езика, всеки път, когато чуя думите, „Ние сме дъщери на нашия Небесен Отец, Който ни обича, и ние Го обичаме“<sup>1</sup>, Духът потвърждава на моя душа, че те са истинни. Това е не само потвърждение на нашата божественост — нашата същност — но също е признание чии сме. Ние сме дъщери на едно възвишено същество!

Във всяка държава и на всеки континент съм срещала уверени и способни млади жени, изгъланени със светлина, пречистени от усилен труд и изпитания, които имат чиста и обикновена вяра. Те са добродетелни. Те са спазват своите завети, те „са свидетели Божии по всяко време, за всяко нещо и на всяко място“<sup>2</sup>. Те познават своята същност и знаят, че имат важна роля в изграждането на царството Божие.

Когато бях студентка, бях член на Международната Фолклорна Група на Университета Бригъм Йънг. Едно

лято, нашата група имаше уникалната привилегия да обикаля мисии из Европа. Това беше трудно лято за мен, защото няколко месеца по-рано баща ми бе починал неочаквано. Докато бяхме в Шотландия, се чувствах самотна и се обезсърчих. Танцувахме една вечер в сградата за събрания

и след нашето представление отидохме до съседната сграда, където беше домът на мисията. Както си вървах, забелязах един камък, поставен в добре поддържана градина до портата. На него прочетох думите: „Който и да си, изпълнявай добре ролята си“. На момента тези думи проникнаха дълбоко в сърцето ми и почувствах как небесните сили ми изпращат послание. Знаех, че един любящ Небесен Отец ме познава. Почувствах, че не бях сама. Стоях там в градината със сълзи на очи. „Който и да си, изпълнявай добре ролята си“. Това простичко изказване поднови представата ми, че Небесният Отец ме познава и има план за моя живот, и духът, който почувствах, ми помогна да разбера, че моята роля имаше значение.

По-късно разбрах, че това изказване мотивирало пророка Дейвид О. Маккей, докато служил като млад мисионер в Шотландия. Той го видял на един камък върху някаква сграда в обезкуражаващ момент по време на мисията си и тези думи повдигнали духа му. Години по-късно, когато сградата щяла да бъде съборена, той се уговорил да получи камъка и го сложил в двора на дома на мисията<sup>3</sup>.

Като дъщери Божии, всяка една от нас е уникална и различна, в зависимост от нашите обстоятелства



**Сидни, Австралия**



и преживявания. И въпреки това, нашата роля е от значение, защото *ние* сме от значение. Нашите ежедневни приноси на подхранване, изучаване и полагане на грижи за другите могат да изглеждат обикновени, маловажни, трудни, понякога унижителни и въпреки това, когато си спомним този първи ред в темата на Младите жени — „Ние сме дъщери на нашия Небесен Отец, Който ни обича” — това ще промени изцяло нашите взаимоотношения и начина, по който гледаме на тях.

Наскоро моята прекрасна, 92-годишна майка почина. Тя напусна това смъртно съществуване така както бе живяла — тихичко. Животът ѝ не бе това, което тя бе планирала. Съпругът ѝ, моят баща, почина на 45 години, оставяйки я с три деца — мен и моите двама братя. Тя живя 47 години като вдовица. Прехранваше семейството като преподаваше през деня в едно училище, а вечер даваше уроци по пиано. Грижеше се за застаряващия си баща, моят дядо, който живееше до нас. Тя се погрижи всеки един от нас да получи висше образование. Всъщност

настояваше за това, така че и ние да можем да „допринасяме”. И никога не се оплакваше. Спазваше заветите си и защото правеше това, можеше да призовава силите на небесата да благославят нашия дом и понякога да ни изпращат чудеса. Тя разчиташе на силата на молитвата, свещенството и обещанията от заветите. Бе вярна в службата си към Господ. Нейната непоклатима преданост ни крепеше като нейни деца. Често ни повтаряше следния стих: „Аз, Господ, съм обвързан, когато вие вършите каквото Аз казвам; но когато не вършите каквото Аз казвам, вие нямате обещание”<sup>4</sup>. Това беше нейното мото и тя знаеше, че то е истина. Разбираше какво означава да се спазват завети. Никога не получи признание от света. Не искаше това. Тя осъзнаваше своята същност и чия беше — дъщеря Божия. Наистина може да се каже за нашата майка, че изпълняваше добре ролята си.

Президент Гордън Б. Хинкли веднъж казва за жените и майките:

„Не трябва никога да забравяме каква сила имат жените. ... Майките са тези, които директно влияят върху

живота на своите деца. ... Те са тези, които ги възпитават и отглеждат в пътищата Господни. Тяхното влияние е първостепенно. ...

... Те са създателките на живот. Те са възпитателките на деца. Те са учителките на млади жени. Те са нашите незаменими другари. Те са нашите колеги в изграждането на Божието царство. Колко велика е тяхната роля, колко прекрасен е техният принос”<sup>5</sup>.

Как една майка или един баща може да подхранва в дъщеря си облагородяващата и вечна истина, че ние сме дъщери на Бог? Как можем да им помогнем да обърнат гръб на света и стъпят в Божието царство?

В един все по-неморален свят младите жени имат нужда жени и мъже „да бъдат свидетели Божии по всяко време, за всяко нещо и на всяко място”. Никога преди тази мисъл не е била по-важна, отколкото сега. Младите жени се нуждаят от майки и учителки, които да дават пример за добродетелна женственост. Майки, вашето взаимоотношение с дъщеря ви е от първостепенно значение,

както и вашия пример. Начинът, по който обичате и почитате нейния баща, свещеничеството му и неговата божествена роля, ще се отрази и вероятно усили в отношението и поведението на дъщеря ви.

Каква е тази роля, която всички ние трябва да „изпълняваме добре“? Прокламацията за семейството е ясна:

„По божествен проект бащите трябва да водят своите семейства с любов и праведност и са отговорни да осигуряват необходимото за живота и защитата на семействата си. Майките са отговорни предимно за отглеждането на децата си. В тези свещени отговорности майките и бащите са задължени да си помагат като равностойни партньори. ...

Ние предупреждаваме тези, които нарушават заветите за целомъдрие, които безчестят брачния партньор или детето си, или които не изпълняват семейните си задължения, че един ден ще бъдат отговорни пред Бога за това“<sup>6</sup>.

В морално упадналото общество в дните на Мормон той тъгува, защото жените били лишени от най-скъровеното и най-скъпоценното от всичко — тяхната добродетел и целомъдрие<sup>7</sup>.

Отново подновявам призива за завръщането ни към добродетелта. Добродетелта е силата и мощта на дъщерите Божии. Как ли би изглеждал светът ако добродетелта — модел на мисълта и поведението, основан на високи морални стандарти<sup>8</sup> — отново се счита в нашето общество за качество с много висока стойност? Ако безнравствеността, порнографията и малтретирането намалее, не би ли имало по-малко разбити бракове, разбити животи и разбити сърца? Не биха ли могли медиите да облагородяват и дават сила на скъпоценните Божии дъщери, а не да ги третират като предмети и да ги принижават? Ако цялото човечество можеше наистина да разбере колко важно е следното твърдение: „Ние сме дъщери на нашия Небесен Отец“, как ли щяха да бъдат уважавани жените и как щяха да се отнасят към тях?



Преди няколко години, когато този Център за конференции бе почти завършен, аз влязох в тази свята сграда на нивото на балконите с каска и предпазни очила, готова да чистя с прахосмукачката мокета, в чието поставяне моят съпруг помагаше. Там, където сега се намира подиума, една машина събираше строителните отпадъци, като така прахът в тази сграда беше гъст. Когато се уталожеше, се събираше на новия мокет. Моята роля бе да чистя с прахосмукачката. И прахосмукачката работеше ли работеше. След три дни малката прахосмукачка просто изгоря!

Следобеда, преди първата обща конференция в тази красива сграда, моят съпруг ми се обади. Той щеше да слага последното парче мокет на този исторически подиум.

Той попита: „Кой стих да напиша на гърба на този мокет?“

А аз отвърнах: „Мосия 18:9: „И да бъдете свидетели Божии по всяко време, за всяко нещо и на всяко място“.

В един изключително труден свят точно това правят младите жени и всички жени на тази Църква. Те са едно влияние за добро. Те са добродетелни и примерни, умни и трудолюбиви. Техните действия имат значение, защото *наистина* са различни. Те добре изпълняват своята роля.

Преди години, когато чистех с прахосмукачката този мокет — опитвайки се да изпълня добре дребната си роля — няхах представа, че един ден ще застана на този подиум, стойки на мокета по него.

Като Божия дъщеря днес аз заставам като свидетел, че Той е жив. Исус е Христос. Той е нашият Изкупител. Чрез Неговата безкрайна изкупителна жертва аз ще се завърна един ден да живея с Него — доказала се, чиста и запечатана във вечно семейство. Завинаги ще Го възхвалявам за привилегията да бъда жена, съпруга и майка. Свидетелствам, че сме водени от Божий пророк, президент Томас С. Монсън, и съм благодарна за праведните мъже, чиято свещеническа сила благославя моя живот. И завинаги ще съм благодарна за силата, която получавам чрез упълномощаващата сила на безпределното Единение на Спасителя, като продължавам да се стремя да „изпълнявам добре ролята си“. В името на Исус Христос, амин. ■

#### БЕЛЕЖКИ

1. *Личен напредък на Младите жени*, брошура, 2009 г., стр. 3.
2. Мосия 18:9.
3. Вж. Matthew O. Richardson, “‘What E'er Thou Art, Act Well Thy Part’: John Allan’s Albany Crescent Stone,” *Journal of Mormon History*, том 33, есен 2007 г., стр. 31–61; Francis M. Gibbons, *David O. McKay: Apostle to the World, Prophet of God*, 1986 г., стр. 45.
4. Учение и Завети 82:10.
5. Гордън Б. Хинкли, “Standing Strong and Immovable”, *Worldwide Leadership Training Meeting* 10 януари 2004 г., стр. 21.
6. “Семейството: прокламация към света”, *Лиакхона*, ноем. 2010 г., стр. 129.
7. Вж. Мороний 9:9.
8. Вж. *Личен напредък на Младите жени*, стр. 70.





**Старейшина Крейг А. Кардън**  
От Седемдесетте

## Спасителят желае да прощава

*Господ ни обича и иска да разберем Неговото желание да прощава.*

По времето на земното служение на нашия Спасител много хора Го следвали, включително писари и фарисеи „от всяко село на Галилея, Юдея и Ерусалим“<sup>1</sup>. Един парализиран човек на легло, желаещ да бъде излекуван, бил доведен на едно голямо събиране, но тъй като не успели да се доближат до Спасителя, приятелите му го качили на покрива на къщата, в която се намирал Спасителя, и го спуснали с въже надолу. Виждайки тази демонстрация на вяра, с голяма цел, все още неизвестна на Неговите слушатели, Спасителят обявява, „Човече, прощават ти се греховете“<sup>2</sup>.

Това трябва да е изненадало мъжа, и макар Писанията да не казват нищо за реакцията му, може би той се е зачудил дали Спасителят разбирал причината за неговото идване.

Спасителят знаел, че много хора Го следвали заради големите Му чудеса. Той вече бил превърнал водата във вино,<sup>3</sup> прогонил нечистите духове,<sup>4</sup> излекувал сина на благодородника,<sup>5</sup> прокажения,<sup>6</sup> тъщата на Петър,<sup>7</sup> и много други<sup>8</sup>.

Но с този парализиран човек Господ решил да покаже и на

учениците, и на клеветниците, Своята изключителна роля на Спасител на света. Когато чули словата на Спасителя, писарите и фарисеите започнали да обсъждат помежду си, като неграмотно богохулстват, стигайки до извода, че само Бог може да опрости грях. Като разбрал какви са мислите им, Спасителят се обърнал към тях с думите:

„Защо разисквате в сърцата си?

Кое е по-лесно, да река: Прощават ти се греховете, или да река: Стани и ходи?“<sup>9</sup>

„Но за да познаете, че Човешкият Син има власт *на земята* да прощава грехове, (рече на паралика): Казвам ти: Стани, дигни постелката си, и иди у дома си“<sup>10</sup>. И той го направил!

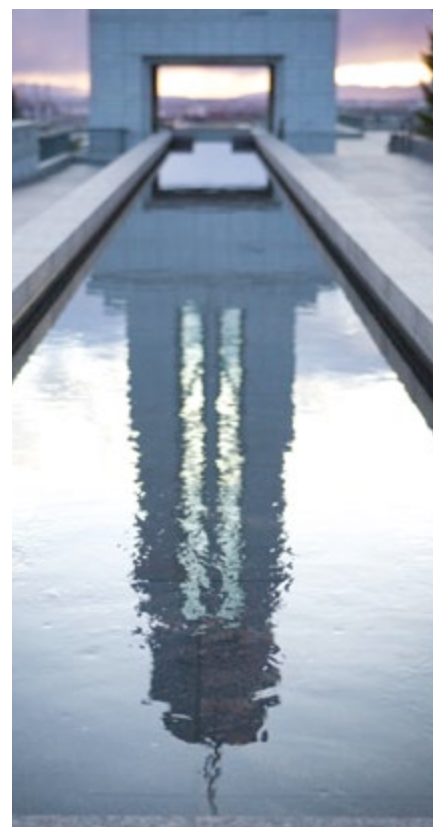
С това чудодейно физическо изцеление Спасителят потвърждава пред всички нас следната безкрайно по-съществена духовна истина: Синът Човешки опрощава грехове!

Докато тази истина е охотно приемана от всички вярващи, не толкова лесно призната е следната важна съпътстваща я истина: Спасителят опрощава грехове „на земята“, а не само в деня на Страшния съд. Той

не ни извинява в греховете ни<sup>11</sup>. Той не оправдава нашето завръщане към минали грехове<sup>12</sup>. Но когато се покаем и се подчиним на Неговото Евангелие, Той ни прощава<sup>13</sup>.

В тази прошка ние виждаме приложена хармонично и милостиво както укрепващата, *така и* изкупваща сила на Единението. Чрез упражняване на вяра в Господ Исус Христос, укрепващата сила на Неговото Единение ни *дава сила* в момент на нужда<sup>14</sup> и неговата изкупваща сила ни *освещава*, когато „отхвърл(яме) естествения човек“<sup>15</sup>. Това дава надежда на всички нас, особено на тези, които чувстват, че повтарящата се човешка слабост е отвъд желанието на Спасителя да помага и спасява.

Просветлявайки нашето разбиране,<sup>16</sup> Петър веднъж се поинтересувал колко пъти трябва да прости на брат си, след което попитал „До седем пъти ли?“ Това би трябвало да бъде повече от достатъчно. Но отговорът на Спасителя ни помага да разберем *Неговото* милостиво сърце: „*Не* ти казвам: до седем пъти,





някои грехове. Той твърдо заявява, че няма да има прошка за „хулата срещу Светия Дух“<sup>26</sup>. Той определя и тежестта на убийството<sup>27</sup> и набляга на сериозността на сексуалния грях като изневярата.<sup>28</sup> При повтарянето на сексуален грях става по-трудно получаването на прошка<sup>29</sup>. И Той казва: „който съгреси срещу по-голямата светлина, ще получи по-голямото осъждане“<sup>30</sup>. И все пак, в Своята милост, Той ни дава възможност за напредване във времето, като не изисква незабавно съвършенство от наша страна. Въпреки всички грехове, извършени поради слабостта на смъртността, когато се покаяваме и търсим Неговата прошка, Той ще ни прощава отново и отново<sup>31</sup>.

Поради тази причина всички ние, включително онези, които се опитват да преодолеят пристрастявания като злоупотреба с вредни вещества или порнография, както и близките им, можем да бъдем сигурни, че Бог ще види нашите праведни усилия и ще ни прости „до седемдесет пъти по седем“, когато покаянието е завършено. Но това не означава, че човек може да се връща към греха безнаказано, *когато пожелае*<sup>32</sup>.

Господ винаги се интересува от нашите сърца<sup>33</sup> и обяснява, че измамната вяра не оправдава греха<sup>34</sup>. В тази диспенсация Господ предупреждава един от Своите слуги за такова оправдание, като казва: „Нека (той) се засрами заради шайката на николаитите и заради всички техни тайни мерзости“<sup>35</sup>. Николаитите са древна религиозна секта, която искала да извършва сексуален грях в като част от вярата в Бог<sup>36</sup>. Това не е угодно на Бог<sup>37</sup>. Неговото състрадание и благоволение не ни оправдават, когато сърцата ни не са задоволени, не са удовлетворени, не се подчиняваме на истината, а намираме удоволствие в неправдата<sup>38</sup>. По-скоро, след като направим всичко по силите си<sup>39</sup>, Неговото състрадание и благоволение са средствата, чрез които, с „течение на времето“<sup>40</sup>, ще победим света чрез укрепващата сила на Единението.

а до седемдесет пъти по седем“<sup>17</sup>.

Господ ни обича и иска да разберем Неговото желание да прощава. Повече от двадесет пъти в Учение и Завети Господ казва на хората, към които се обръща „греховете ви са опростени“ или подобни думи<sup>18</sup>. В около половината от случаите Божиите думи са насочени към Пророка Джозеф Смит, като понякога се обръща към него насаме, а понякога и в присъствието на други<sup>19</sup>. Първото от тези обръщения е записано през 1830 г., а последното през 1843 г. По този начин, в продължение на много години Господ повтаря на Джозеф: „Твоите грехове са опростени“.

И докато Джозеф не е виновен в „някои от големите или зловредни грехове“<sup>20</sup> не трябва да забравяме, че с много малки изключения, Божиите „седемдесет пъти по седем“ не ограничават прошката според сериозността на греха.

Докато говори на старейшините,

събрани в Къртланд, Господ казва: „Аз искам вие да победите света; *затова* ще имам милост над вас“<sup>21</sup>. Господ познава нашите слабости и вечните последици на „света“ върху несъвършените мъже и жени<sup>22</sup>. Думата *затова* в този стих е Неговото потвърждение, че само със силата на Неговото състрадание можем накрая да победим света. Как е показано Неговото състрадание? На същите тези старейшини в Къртланд Той казва: „Аз съм ви простил вашите грехове“<sup>23</sup>. *Спасителят желае да прощава*.

Никой не твърди, че тази прошка се дава без покаяние. Всъщност, Господ казва: „Аз, Господ, прощavam греховете на онези, които изповядват греховете си пред мен, и молят прошка“, като добавя и предупреждение: „и не са извършили смъртен грях“<sup>24</sup>. Докато Господ не може да гледа на греха „и с най-малка степен на позволение“<sup>25</sup> все пак Той различава относителната тежест на

Търсейки смирено този скъпоценен дар, „слабите(ни) страни (ще) станат силни“<sup>41</sup> и чрез *Неговата* сила ние бъдем способни да направим онова, което никога не бихме могли да направим сами.

Господ взема под внимание дадената ни светлина<sup>42</sup>, желанието на сърцето ни<sup>43</sup>, нашите действия<sup>44</sup> и когато ние се покаяваме и търсим Неговата прошка, Той прощава. Вземайки предвид нашия собствен живот и този на близките и познатите ни, трябва да сме готови да прощаваме както на себе си, така и на другите<sup>45</sup>.

В *Проповядвайте Моето Евангелие* се говори за трудността да преодолееш пристрастяване и се насърчават свещеническите ръководители и членовете да не се шокират и обезкуражават, ако проучватели или нови членове продължават да изпитват трудности с такива проблеми. Вместо това, ние трябва да „покаже(м) увереност в проучвателя и да не бъде(м) осъдителни; трябва да гледа(ме) на това като на временно и разбираемо затруднение“<sup>46</sup>. Не бихме ли направили поне това за нашите деца и за членовете на нашето семейство, ако те се бореха с подобни проблеми, отклонили ги временно от пътя на праведността? Със сигурност те заслужават нашата непоколебимост, търпение, любов и да — нашата прошка.

На общата конференция през миналия октомври президент Монсън каза:

„Трябва да имаме предвид, че хората могат да се променят. Те могат да оставят зад гърба си лоши навици. Могат да се покаят за прегрешения. ...

... Можем да им помагаме да преодоляват своите слабости. Трябва да развиваме способността си да виждаме хората *не* в настоящето им състояние, а такива, каквито могат да станат“<sup>47</sup>.

На една конференция на Църквата, подобна на тази, Господ казва на членовете:

„Истина ви казвам, вие сте чисти, но не всички ...

защото *всяка плът* е опорочена пред Мен. ...

... защото наистина някои от вас са виновни пред Мен, *но Аз ще бъда милостив към слабостите ви*“<sup>48</sup>.

Неговото послание е същото и днес.

Нашият Небесен Отец знае пред какво сме изправени; знае, че всички грешим отново и отново и „не заслужава(ме) да се прославим от Бога“<sup>49</sup>. Той е изпратил Своя Син, който „знае слабостта на човека и как да подпомага онези, които са изкушавани“<sup>50</sup>. Неговият Син ни учи: „молете се винаги, та да *не изпаднете* в изкушение“<sup>51</sup>. Казано ни е да Го призоваваме за *милост*, „защото е могъщ да спасява“<sup>52</sup>. Спасителят ни заповядва да се покаем<sup>53</sup> и да прощаваме<sup>54</sup>. И макар покаянието да не е лесно, като се опитваме с цялото си сърце да се подчиняваме на Неговото Евангелие, Той ни дава следното обещание: „Истина ви казвам, въпреки греховете (ви), *сърцето Ми е изпълнено със състрадание към (вас)*. Аз не ще (ви) отхвърля напълно *и в деня на гняв Аз ще помня милост*“<sup>55</sup>. Спасителят желае да прощава.

Всяка седмица Мормонският хор на Табернакъла започва своето вдъхновяващо излъчване с

въздействащите думи от познатия химн на У. Фелпс „Пейте нежно в този ден“. Не толкова познати са даващите утеха слова на четвърти куплет:

*Свят е Господ, вечен свят,  
Словото е благодат: ...*

*Покай се ти ...*

*Греховете ти тежки*

*Бог с обич бащина ще ни прости*<sup>56</sup>.

Каня ви да помните и да вярвате на Господните слова и да упражнявате вяра за покаяние в Него<sup>57</sup>. Той ви обича. Той желае да ви прощава. За това свидетелствам в свящото име на Исус Христос, амин. ■

#### БЕЛЕЖКИ

1. Лука 5:17; вж. и Марка 2:2.
2. Лука 5:20; вж. и Матей 9:2; Марка 2:5.
3. Вж. Иоана 2:1–11.
4. Вж. Марка 1:21–28; Лука 4:33–37.
5. Вж. Иоана 4:46–54.
6. Вж. Матей 8:1–4; Марка 1:40–45; Лука 5:12–15.
7. Вж. Матей 8:14–15; Марка 1:29–31; Лука 4:38–39.
8. Вж. Матей 8:16–17; Марка 1:32–34; Лука 4:40–41.
9. Лука 5:22–23; вж. и Матей 9:3–5; Марка 2:6–9.
10. Лука 5:24; курсив добавен; вж. и Матей 9:6–7; Марка 2:10–12.
11. Вж. 1 Коринтяните 6:9–10; Алма 11:34, 37; Еламан 5:10–11.
12. Вж. 2 Петрово 2:20; Яковово 2:10; Учение и Завети 82:7.



13. Вж. Исаия 1:18; Еремия 31:34; Лука 7:36–50; Енос 1:5; Алма 24:10; Мороний 6:8; Учение и Завети 1:32; 58:42–43.
14. Вж. Яков 4:7; Алма 14:26; Мороний 10:7.
15. Мосия 3:19; вж. и 2 Нефи 10:24–25.
16. Вж. Алма 32:28, 34.
17. Матей 18:21–22; курсив добавен; вж. и Лука 17:1–4.
18. Вж. Учение и Завети 20:5–7; 25:3; 29:3; 31:5; 36:1; 50:36; 60:6–7; 61:2; 62:3; 64:1–4, 5–7, 15–17; 75:6–8; 82:1; 84:60–61; 90:1, 6; 108:1; 110:5; 112:3; 124:74–76, 78; 132:50.
19. Вж. Учение и Завети 20:5–7; 29:3; 60:6–7; 61:2; 62:3; 64:5–7; 84:60–61; 90:1; 110:5; 132:50.
20. Джозеф Смит — История 1:28.
21. Учение и Завети 64:2; курсив добавен.
22. Вж. 1 Нефи 20:9–11; Учение и Завети 24:2; 50:41; 63:47; 108:1–8.
23. Учение и Завети 64:3.
24. Учение и Завети 64:7.
25. Учение и Завети 1:31; вж. и ст. 32–33; Алма 45:16.
26. Учение и Завети 132:27; вж. и Матей 12:31; Лука 12:10.
27. Вж. Изход 20:13; Мосия 13:21; Учение и Завети 132:19; Моисей 5:31–36.
28. Вж. Алма 39:5; Учение и Завети 42:24–26.
29. Вж. Учение и Завети 42:22–26, 75–78, 80–82; 63:13–17; 76:103.
30. Учение и Завети 82:3; вж. и Иоана 15:22.
31. Вж. Мороний 6:8.
32. Вж. Мосия 15:26.
33. Вж. 1 Царете 16:7; Псалми 24:3–4; Притчи 23:7; Матей 15:18–20; Марка 7:20–23; Евреите 3:12; 3 Нефи 12:19; Учение и Завети 59:8; 64:34.
34. Вж. Учение и Завети 20:29–30; 121:37.
35. Учение и Завети 117:11.
36. Вж. Bible Dictionary, “Nicolaitans.”
37. Вж. Откровението 2:6, 15.
38. Учение и Завети 56:15.
39. Вж. 2 Нефи 25:23; Учение и Завети 138:4.
40. Моисей 7:21.
41. Етер 12:27.
42. Вж. Иоана 15:22; Учение и Завети 1:33; 82:3.
43. Вж. Алма 41:5–6; 3 Нефи 9:20; Учение и Завети 137:9.
44. Вж. 1 Нефи 15:33; Алма 41:3–4; Учение и Завети 137:9.
45. Вж. Матей 6:14–15; Учение и Завети 64:8–10; 98:39–48.
46. *Проповядвайте Моето Евангелие: ръководство за мисионерска служба*, 2004 г., стр. 216.
47. Томас С. Монсън, “Да виждаме другите такива, каквито могат да станат,” *Лиакхона*, ноем. 2012 г., стр. 68, 69; курсив добавен.
48. Учение и Завети 38:10–11, 14; курсив добавен.
49. Римляните 3:23.
50. Учение и Завети 62:1; вж. и Алма 7:12.
51. Учение и Завети 61:39; курсив добавен.
52. Алма 34:18; курсив добавен; вж. и 2 Нефи 31:19; Алма 7:14.
53. Вж. Еламан 13:11; Учение и Завети 19:4, 13–21.
54. Вж. Учение и Завети 64:8–10.
55. Учение и Завети 101:9; курсив добавен; вж. и Учение и Завети 82:1–7.
56. “Пейте нежно в този ден,” *Химни*, № 94.
57. Вж. Алма 34:15–17.



От старейшина М. Ръсел Балард  
От Кворума на Дванадесетте апостоли

## „Това е делото Ми и славата Ми“

*Бог щедро дава Своята сила на хората, които приемат и почитат Неговото свещеничество, водещо към обещаните благословии за безсмъртие и вечен живот.*

Президент Пакър, всички ние ще очакваме да чуем продължението на тази прекрасна поема, след като навършите 98 години. Какви прекрасни напътствия ни бяха дадени.

Преди няколко седмици през една студена зимна нощ съпругата ми, Барбара, и аз гледахме със страхопочитание към небето. Миллионите звезди изглеждаха изключително блестящи и красиви. Тогава отворих Скъпоценен бисер и с възхищение прочетох отново какво казва Господ Бог на Моисей: „И безброй светове съм сътворил аз, и ги сътворих също за Моя собствена цел; и чрез Сина аз ги сътворих, Който е Моят Единороден“ (Моисей 1:33).

В наши дни космическият телескоп Хъбъл потвърждава реалността на видяното от Моисей. Според учени, занимаващи се с телескопа Хъбъл, освен галактиката Млечен път, от която нашата планета и Слънцето са само миниатюрна част, съществуват над 200 милиарда подобни галактики. За мен това е трудно да се разбере, невъзможно е да се проумее — Божиите творения

са толкова големи и обширни.

Братя и сестри, силата, чрез която небесата и земята са били създадени и се създават, е свещеничеството. Тези от нас, които сме членове на Църквата, знаем, че източникът на свещеническата сила е Всемогъщият Бог и Неговият Син Исус Христос. Свещеничеството е не само силата, чрез която небесата и земята са създадени, но и силата, която Спасителят използва по време на земното Си служение, за да извършва чудеса, да благославя и изцелява болните, да възкресява мъртвите и, бидейки Единородният на Отца, да изтърпи непосилната болка в Гетсиманската градина и Голгота — и по този начин да задоволи законите на справедливостта и милостта, осъществявайки безпределно Единение и преодолявайки физическата смърт чрез Възкресението.

Той дава на Петър, Яков, Йоан и останалите Негови апостоли ключовете на това свещеничество и произхождащата от него сила да благославят хората и да завързват в небесата всичко, което е завързано на земята.



Свещеническата сила е свят и жизненоважен дар Божий. Тя се различава от свещеническата власт, която е упълномощаване да се действа от името на Бог. Това упълномощаване или ръкополагане се дава чрез полагаането на ръце. Свещеническата сила се проявява само когато мъжете, които я използват, са достойни и действат според Божията воля. Президент Спенсър У. Кимбъл учи: „Господ е дал на всички нас, като носители на свещеничеството, част от Неговата власт, но можем да използваме небесните сили само ако сме праведни“ („Boys Need Heroes Close By,” *Ensign*, май 1976 г., стр. 45).

В славните дни на Възстановяването и установяването на Църквата на Исус Христос на земята в наши дни Йоан Кръстител, Петър, Яков, Йоан, Моисей и Илия дошли на земята и чрез Пророка Джозеф Смит възстановили всички свещенически ключове и власт за делото Божие в тези последни дни.

Именно чрез тези ключове, тази власт и тази сила Църквата на Исус Христос е организирана днес и Христос я ръководи, напътствайки Своя жив пророк, Томас С. Монсън, който се подпомага от надлежно призовани и ръкоположени апостоли.

Във великия план на Нашия Небесен Отец, според който мъжете могат да получат свещеничеството, те имат уникалната възможност да използват свещеничеството, но не те са свещеничеството. Мъжете и жените имат различни, но еднакво значими роли. Тъкмо както една жена не може да зачене дете без мъж, така и мъжете не могат пълноценно да използват свещеническата сила за изграждане на вечно семейство без жена. С други думи, във вечна перспектива, както силата за създаване на потомство, така и свещеническата сила се споделят от съпруг и съпруга. Като съпруг и съпруга мъжете и жените следва да се стремят

да следват Нашия Небесен Отец. Те следва да се съсредоточават върху християнските добродетели: любов, смирение и търпение, в търсене на благословиите на свещеничеството за себе си и за своите семейства.

Жизненоважно е да разберем, че Небесният Отец е осигурил начин всички Негови синове и дъщери да се възползват от благословиите на свещеническата сила и да бъдат укрепени чрез нея. Централно място в плана на Бог за Неговите духовни деца заема Неговото лично изявление: „Това е делото Ми и славата Ми — да се осъществят безсмъртието и вечният живот на човека“ (Моисей 1:39).

В откровение, дадено на Пророка Джозеф Смит, записано в раздел 81 на Учение и Завети, Господ обяснява, че свещеническата сила трябва да се използва, за „да се подкрепят слабите, да се издигат ръцете, които са отпуснати и да се усилят немощните колене“ (стих 5).

„И ако вършиш тези неща, ти ще сториш най-великото добро на ближните си и ще допринесеш за славата на Оногова, Който е Твоят Господ” (У. и З. 81:4).

Ако си представим как подкрепяме слабите, издигаме ръцете, които са отпуснати, и усиляваме немощните колене, аз се сецам за едно мило седемгодишно момиче, което показва на дядо си доматино растение, което отгледала от семе като част от училищен проект във втори клас.

Тя обясни, че от едно малко семе ще порасне растение. Ако за него се полагат грижи, то ще даде много домати с множество семена.

Тя каза: „Ако всички тези семена се посадят и от тях пораснат още доматино растения и ако посадим и всички тези семена, след няколко сезона ще има милиони домати”.

„Всичко това — от едно малко семе”, отбеляза тя с удивление.

Но след това каза: „Почти убих растението си. Оставих го в тъмна стая и забравих да го поливам. Когато се сетих за растението, то беше изсъхнало и изглеждаше мъртво. Плаках, понеже си мислех за всичките милиони домати, които никога нямаше да пораснат”.

Тя нямаше търпение да разкаже на дядо си за „чудото”, което се бе случило.

Тя обясни: „Мама каза, че растението може да не е умряло. Може би му трябва само малко вода и светлина, за да се съживи.

Тя имаше право. Полях растението и го поставих на прозореца, за да получава светлина. И познай какво стана!”, възкликна тя. „То се съживи и от него ще пораснат милиони домати!”

Нейното малко доматино растение, имащо такъв потенциал, но изсъхнало поради неволна липса на грижи, било подсилено и съживено чрез простичкото поливане с вода и излагане на светлина от ръцете на любящо и грижовно момиче.

Братя и сестри, ние сме буквално духовни деца на Нашия любящ Небесен Отец и имаме неограничен божествен потенциал. Но ако не

внимаваме, ние можем да станем като изсъхналото доматино растение. Можем да се отклоним от истинното учение и Евангелие на Исус Христос и да станем духовно недохранени и слаби, като излезем от божествената светлина и живите води на вечната любов и свещеническата сила на Спасителя.

Мъжете, които са носители на свещеничеството и не съумяват винаги да го почитат чрез служене на нашите семейства и на околните, ще бъдат като хората, които не получават благословиите, произтичащи от свещеническата сила и със сигурност ще изсъхнат духовно, понеже са *се лишили* от основни духовни хранителни съставки, светлина и сила от Бог в техния живот — точно като доматино растение с огромен потенциал, но забравено и изсъхнало.

Същата свещеническа сила, чрез която са създадени светове, галактики и Вселената, може и трябва да е част от нашия живот да помагаме, укрепваме и благославяме нашите семейства, приятели и близки; с други думи, да правим това, което Спасителят би правил, ако служеше сред нас днес.



Главната цел на тази свещеническа сила е да ни благославя, осветява и очиства, за да можем да живеем заедно с нашите семейства в присъствието на нашите небесни родители, обвързани чрез свещенически запечатвания и да участваме в чудното дело на Бог и Исус Христос, като винаги увеличаваме *Тяжната* светлина и слава.

За да постигнем тази цел, преди няколко месеца имах възможността да участвам в изготвянето на видео обучение за ръководители по цял свят, наречено *Укрепване на семействата и Църквата чрез свещеничеството*.

Това оригинално и поучително обучение е преведено на 66 езика. То ни учи как свещеническата сила може да благославя, обновява и да дава радост на нашия живот, този на нашите семейства и на всички членове на Църквата.

То показва на всички нас — мъже, жени, деца, семейни, овдовели или несемейни, без значение какъв е животът ни — как можем да получаваме благословии от свещеничеството. Обучението съдържа няколко откъса с продължение от 8 до 12 минути, които обясняват ключовете, властта и силата на свещеничеството и как то укрепва хората, семействата и Църквата.

Един специален откъс е заснет в малкия дом на моята прапрабаба пионерка по майчина линия — Мери Фийлдинг Смит. Тя е вдовицата на Хайръм, по-големият брат на Пророка Джозеф. Като самотен родител, чрез силната си вяра в свещеничеството, тя призовава и се осланя на тази власт, за да отгледа и благославя децата си в любовта и светлината на Евангелието. Днес хиляди верни ръководители и членове на Църквата от нейното потомство ѝ благодарят за нейната вяра, смелост и пример.

Това ново обучение за ръководители е достъпно за всички в интернет на LDS.org. Можете да го гледате на LDS.org или да го свалите на вашия компютър, смартфон или таблет.



Първото президентство е помолило „президентствата на кол и епископствата да отделят един или няколко съвета на кол или район, за да изгледат (целия) запис. Ръководителите в коловете и районите трябва да обсъдят как да приложат изложените учения (пismo на Първото Президентство, 1 февруари 2013 г.).

Съдържанието ще вдъхнови и мотивира членовете в събранията и уроците на свещеническите кворуми, Обществото за взаимопомощ, Неделното училище, Младите мъже, Младите жени (особено тези, които се подготвят за мисия), Неделното училище за деца и общото събрание за мъже и жени през петата неделя от месеца. Членовете на съвета ще насърчат отделни хора и родители да приложат в семействата си наученото от този запис. Братя и сестри, обучението за ръководители е за всеки член на Църквата. Родители, преглеждайте, споделяйте и обсъждайте с вашите деца наученото и почувстваното; нека те гледат и също споделят с вас, за да бъдат вашите семейства

укрепвани чрез свещеничеството.

Исус казва:

„Ако е някой жаден, нека дойде при Мене и да пие“ (Иоана 7:37).

“Който пие от водата, която Аз ще му дам, няма да ожаднее до века; но водата, която ще му дам, ще стане в него извор на вода, която извира за вечен живот”(Иоана 4:14).

“Аз съм светлината на света; който Ме следва ... ще има светлината на живота”(Иоана 8:12).

Ако някой от вас чувства, че вярата или свидетелството му за плана на Небесния Отец не е достатъчно силно, тогава се съсредоточете повече върху Спасителя. Нека Неговата светлина и жива вода направят за вас и вашите семейства това, което малко вода и светлина направили, за да съживят повехналото доматено растение.

Започнах с учудване и страхопочитание към Божиите творения, създадени чрез силата на свещеничеството. Чудя се, предполагам като повечето от вас, дали силата на Бог да ни учи и благославя може някога да бъде напълно разбрана. Тя е

толкова обширна, толкова велика и толкова въздействаща.

Джозеф Смит учи: “Свещеничеството е един вечен принцип и съществува с Бог от вечността и ще съществува във вечността, без начало на дни или край на години” (*Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит, 2007 г., стр. 111*).

Бог щедро дава Своята сила на хората, които приемат и почитат Неговото свещеничество, водещо към обещаните благословии за безсмъртие и вечен живот.

Свидетелствам, че делото на Исус Христос е осъществено чрез свещеничеството. То е силата, чрез която Нашият Небесен Отец и Неговият Син Исус Христос са създали тази земя и са дали началото на великия план на щастие за наша полза. Нека бъдем разумни и да полагаме усилия да укрепваме нашия личен живот, живота на нашите семейства и Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни чрез силата на свещеничеството Божие. Това е моята смирена молитва в името на Исус Христос, амин. ■



От президент Хенри Б. Айринг  
Първи съветник в Първото Президентство

## „Дойдете при Мене“

*Чрез Своите слова и пример, Христос ни е показал как да се доближаваме към Него.*

Благодарен съм да бъда с вас на тази конференция на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Това е Неговата Църква. Ние поемаме върху си Неговото име, когато влезем в Неговото царство. Той е Бог, Създателят, и е свършен. Ние сме смъртни, подвластни на смъртта и греха. Но поради любовта Му към нас и нашите семейства, Той ни кани да бъдем близо до Него. Той казва следните думи: „Приближете се до Мене и аз ще се приближа до вас; търсете Ме усърдно и ще Ме намерите, искайте и ще получите, хлопайте и ще ви се отвори“<sup>1</sup>.

През тези великденски празници ни се припомня защо Го обичаме и също за обещанието, което Той дава на верните Си ученици да станат Негови възлюбени приятели. Спасителят прави това обещание и ни казва, че когато Му служим, Той се доближава към нас. Пример за това има в едно откровение към Оливър Каудъри, докато служи на Господ заедно с пророка Джозеф Смит при превода на Книгата на Мормон. „Ето, ти си Оливър и аз съм ти говорил поради желанията ти; ето защо, съхрани тези слова в сърцето си. Бъди верен и усърден в спазването на заповедите Божии

и аз ще те прегърна в обятията на любовта Си“<sup>2</sup>.

Чувствам съм радостта от това да се приближавам до Спасителя и от Неговото доближаване до мен чрез прости действия на спазване на заповедите.

Имали сте такива преживявания. Може да е било, когато сте избрали да посетите събрание за причастие. За мен това се случи една неделя, когато бях много малък. В онези времена ние вземахме от причастията по време на едно вечерно събрание. Споменът за един ден преди повече от 65 години, когато спазих заповедта да се събера със семейството си и със светиите, все още ме приближава към Спасителя.

Навън беше тъмно и студено. Спомням си как чувствах светлина и топлина в залата за събрания онази вечер с родителите ми. Ние взехме от причастията, което бе отслужено от носители на Аароновото свещеничество, скляучвайки завет с нашия Небесен Отец винаги да помним Неговия Син и да спазваме заповедите Му.

В края на събранието изпяхме химна „Бъди със мене, Господи“, в който се пее „Спасителю мой, тази нощ със мене остана“<sup>3</sup>.

Почувствах любовта и близостта

на Спасителя в онази вечер. Почувствах и утехата на Светия Дух.

Исках да събудя още веднъж чувствата на любовта на Спасителя и на Неговата близост, които изпитах по време на това събрание за причастие в младежките ми години. Затова спазвах още една заповед. Изследвах Писанията. Чрез тях знаех, че мога отново да почувствам чрез Светия Дух това, което двамата ученици на възкръсналия Господ почувстваха, когато Той приел поканата им да дойде в дома им и да остане с тях.

Прочетох за третия ден след Неговото Възкресение и погребение. Няколко верни жени и други ученици открили, че камъкът от гробницата е претъркулен и видели че Неговото тяло не е там. Те отишли поради любовта си към Него, за да помажат тялото Му.

Два ангела стоели там и попитали защо се страхуват, казвайки им: „Защо търсите живия между мъртвите?“

Няма Го тука, но възкръсна. Спомнете си какво ви говореше, когато беше още в Галилея, като казваше, че Човешкият Син трябва да бъде предаден в ръцете на грешни човечеци, да бъде разпнат, и в третия ден да възкръсне“<sup>4</sup>.

В евангелието на Марка е добавено следното напътствие от един от ангелите: „Но идете, кажете на учениците Му и на Петра, че отива преди вас в Галилея; там ще Го видите, както ви каза“<sup>5</sup>.

Апостолите и учениците се били събрали в Ерусалим. Те се страхували, както и ние бихме се страхували, и се чудели, докато говорили за това какво означава за тях смъртта и разказите, че Той е възкръснал.

Двама от учениците тръгнаха пеша същия следобед от Ерусалим по пътя към Емаус. Възкръсналият Христос им се явил на пътя и вървял с тях. Господ дошъл при тях.

Евангелието на Лука ни позволява да вървим с тях:

„И като се разговаряха и разискаха, сам Исус се приближи и вървеше с тях;



но очите им се удържаха да Го не разпознаят.

И рече им: Какви са тия думи, които разменяте помежду си, като пътувате? И те се спряха натъжени.

И един от тях, на име Клеопа, в отговор Му рече: Само Ти ли си пришелец в Ерусалим и не знаеш станалото там тия дни?"<sup>6</sup>

Те Му разказват за тъгата си, че Исус е умрял, въпреки тяхната надежда, че Той ще бъде Изкупителят на Израил.

Трябва да е имало дълбоко чувство в гласа на възкръсналия Господ, докато Той говорел с тези два скръбни и жалеещи ученици:

„И Той им рече: О, несмислени и мудни по сърце да вярвате всичко, което са говорили пророците!

Не трябваше ли Христос да пострада така и да влезе в славата Си?

И като почна от Моисея и от всичките пророци, тъкуваше им писаното за Него във всичките писания"<sup>7</sup>.

След това идва един момент, който е стоплял сърцето ми откакто бях малко момче:

„И приближиха селото, в което отиваха; Той се държеше, като че отива по-надалеч.

Но те Го нудеха, казвайки: Останни с нас, защото е привечер и денят вече е превалял. И Той влезе да остане с тях"<sup>8</sup>.

Спасителят в онази нощ приема поканата да влезе в дома на Своите ученици близо до село Емаус.

Той сядна на трапезата с тях. Взима хляб, благославя го, разчупва го и им го дава. Очите им се отварят и така Го разпознават. След това Той изчезва от погледа им. Лука е записал за нас чувствата на тези благословени ученици: „И рекоха помежду си: Не гореше ли в нас сърцето, когато ни говореше по пътя и когато ни тъкуваше писанията?"<sup>9</sup>

В същия този час двамата ученици се втурват към Ерусалим да кажат на единадесетте апостоли какво им се е случило. Тогава Спасителят се явява отново.

Той разглежда пророчествата за мисията Си да направи единение за греховете на всички чедра на Отца и



да разчупи оковите на смъртта.

„И рече им: Така е писано, че Христос трябва да пострада и да възкръсне от мъртвите в третия ден,

и че трябва да се проповядва в Негово име покаяние и прощение на греховете между всичките народи, като се започне от Ерусалим.

Вие сте свидетели за това"<sup>10</sup>.

Думите на Спасителя са истинни както за нас, така и за учениците Му тогава. Ние сме свидетели за тези неща. А величественото поръчение, което сме приели, когато се кръстихме в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, ни бе обяснено ясно от пророка Алма преди векове при водите на Мормон:

„И стана така, че той им каза: Ето, тука са водите на Мормон (защото

така се наричаха те), и сега, като желаете да влезете в стадото Божие и да бъдете наречени Негов народ, и сте готови да носите един другиму тегобите си, за да може те да са леки;

да, и сте готови да скърбите с онези, които скърбят; да, и да утешавате онези, които се нуждаят от утешение, и да бъдете свидетели Божии по всяко време, за всяко нещо и на всяко място, където може да се намирате, даже и до смърт, за да може да бъдете изкупени от Бога и бъдете причислени към онези от първото възкресение, та да може да имате вечен живот,

сега аз ви казвам, ако това е желанието на сърцата ви, какво имате срещу това да бъдете кръстени в името Господне като свидетели



на любящи и верни приятели.

Алма и светиите по негово време се молили за сина му и синовете на цар Мосия. Дошъл един ангел. Вашите молитви и молитвите на онези, които упражняват вярата си, ще доведат Господните служители, които да помогнат на членовете на семейството ви. Те ще им помогнат да изберат пътя към Бог, дори и да са атакувани от Сатана и неговите последователи, чиято цел е да унищожат семействата в този живот и във вечността.

Помните думите, изречени от ангела на Алма младши и синовете на Мосия, докато се бунтували: „И ангелът рече още: Ето, Господ е чул молитвите на народа Си, а също и молитвите на Своя слуга, Алма, който е твой баща, защото той се е молил за тебе с много вяра, за да можеш да бъдеш доведен до знанието за истината; затова с тази цел аз дойдох да те убедя в силата и властта на Бога, тъй че на молитвите на Неговите слуги да може да се отговори според вярата им“<sup>14</sup>.

Не мога да обещаю на вас, които се молите и служите на Господ, че ще имате всяка благословия, която желаете за себе си и за семейството си. Но мога да ви обещаю, че Спасителят ще се доближава към вас и ще благословя вас и семейството ви с това, което е най-добро. Ще имате утехата на Неговата любов и ще чувствате отговора на Неговото приближаване, докато вие отдавате служба на околните. Когато превързвате раните на хората, които са в нужда и предлагате пречишването чрез Неговото Единение на онези, които скърбят в греха, Господната сила ще ви подкрепя. Неговите ръце са протегнати заедно с вашите, за да подхранва и благославя децата на Нашия Небесен Отец, включително тези във вашето семейство.

За нас е подготвено величествено завръщане. Тогава ще видим изпълненото обещанието на Господ, Когото сме обичали. Той е Този, който ни приветства във вечния живот с Него и с нашия Небесен Отец. Исус Христос описва това по следния начин:

пред Него, че сте встъпили в завет с Него, че ще Му служите и ще спазвате Неговите заповеди, за да може Той да излее по-изобилно Духа Си върху вас?

И сега, когато людете чува тези слова, те плеснаха с ръце от радост и възкликнаха: Това е желанието на сърцата ни“<sup>11</sup>.

Ние сме склучили завет и да утешаваме хората, които се нуждаят от утешение, и да сме свидетели за Спасителя, докато сме живи.

Ще можем да правим това без грешка само докато чувстваме любов към Спасителя и Неговата любов към нас. Ако сме верни на обещанията, които сме направили, ще чувстваме нашата любов към Него. Ще нараства, защото ще чувстваме силата Му и как Той се доближава към нас като Му служим.

Президент Томас С. Монсън често ни напомня за обещанието на Господ към Неговите верни ученици: „И който ви приеме, там ще съм и аз, защото ще вървя пред лицето ви. Ще бъда от дясната ви страна и от лявата, и Моят Дух ще бъде в сърцата ви, и ангелите Ми ще са около вас, за да ви подкрепят“<sup>12</sup>.

Има още един начин, по който аз и вие сме чувствали как той се доближава към нас. Когато извършваме отдадена служба за Него, той се доближава повече към онези, които

обичаме в семействата си. Всеки път, когато съм бил призоваван в служба на Господ да се преместя със семейството си или да отсъствам известно време, съм виждал, че Господ благославя съпругата и децата ми. Той подготвяше Свои любящи служители и възможности, за да приближи моето семейство по-близо до Себе Си.

И вие сте чувствали същата тази благословия в живота си. Мнозина от вас имат любими хора, които са се отклонили от пътеката към вечния живот. Вие се чудите какво още да направите, за да ги върнете. Можете да разчитате, че Господ ще се доближи към тях, докато Му служите с вяра.

Помните обещанието на Господ към Джозеф Смит и Сидни Ригдън, когато са далеч от семействата си, докато Му служат: „Приятели Мои, Сидни и Джозеф: семействата ви са добре; те са в Моите ръце и аз ще правя с тях това, което Ми се вижда за добре, защото в Мен е цялата сила“<sup>13</sup>.

Също като Алма и цар Мосия, някои верни родители, макар да са служили на Господ продължително и така добре, са имали отклонили се деца, въпреки жертвата на родителите им пред Господа. Те са направили всичко възможно без никаква видима полза, дори с помощта



Лос Анджелиз, Калифорния, САЩ

„Търси да осъществяваш и установяваш Моя Сион. Спазвай заповедите Ми във всичко.

И ако спазваш заповедите Ми и устоиш до края, ще имаш вечен живот, който дар е най-великият от всички Божии дарове”<sup>15</sup>.

„Защото онези, които живеят, ще наследят земята, и онези, които умрат, ще починат от всичките си трудове и делата им ще ги следват; и те ще получат венец в обиталищата на Отца Ми, които Аз съм приготвил за тях”<sup>16</sup>.

Свидетелствам, че можем чрез Духа да последваме поканата на Небесния Отец: “Този е Моят Възлюбен Син. Слушай Него!”<sup>17</sup>

Чрез Своите слова и пример, Христос ни е показал как да се доближаваме към Него. Всяко дете на Небесния Отец, което е избрало да влезе през портата на кръщението в Неговата Църква, ще има възможността да бъде учено на Неговото Евангелие и да чуе от неговите

призовани служители поканата: „дойдете при Мене”<sup>18</sup>.

Всеки заветен Негов служител в царството Му на земята и в света на духовете ще получи Неговото напътствие чрез Духа, докато благославя и помага на околните в Негова служба. Така те ще чувстват Неговата любов и ще намират радост в това да бъдат близо до Него.

Свидетел съм за Възкресението на Господ със същата увереност като да съм бил там вечерта с двамата ученици в дома на пътя към Емаус. Знам, че Той е жив със същата увереност като Джозеф Смит, когато видял Отца и Сина в светлината на едно прекрасното утро в една горичка в Палмира.

Това е истинната Църква на Исус Христос. Само в свещеническите ключове, държани от президент Томас С. Монсън, се съдържа силата да бъдем запечатани в семейства, за да живеем завинаги с нашия Небесен Отец и с Господ Исус Христос. В

съдния ден ще застанем пред Спасителя, лице в лице. Ще бъде момент на радост за хората, които са се доближавали към Него в службата си към Него през този живот. Те с радост ще чуят словата: „Хубаво, добри и верни слуго”<sup>19</sup>. Свидетелствам за това като свидетел на възкръсналия Спасител и наш Изкупител, в името на Исус Христос, амин. ■

#### БЕЛЕЖКИ

1. Учение и Завети 88:63.
2. Учение и Завети 6:20.
3. „Бъди със мене, Господи”, *Химни*, № 165.
4. Лука 24:5–7.
5. Марка 16:7.
6. Лука 24:15–18.
7. Лука 24:25–27.
8. Лука 24:28–29.
9. Лука 24:32.
10. Лука 24:46–48.
11. Мосия 18:8–11.
12. Учение и Завети 84:88.
13. Учение и Завети 100:1.
14. Мосия 27:14.
15. Учение и Завети 14:6–7.
16. Учение и Завети 59:2.
17. Джозеф Смит — История 1:17.
18. Матей 11:28.
19. Матей 25:21.



Представен от президент Дитер Ф. Ухтдорф  
Втори съветник в Първото Президентство

## Вотът на подкрепа за църковните служители

Предложено е да подкрепим Томас Спенсър Монсън като пророк, гледач и откровител и президент на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни; Хенри Бениън Айринг като първи съветник в Първото Президентство; и Дитер Фридрих Ухтдорф като втори съветник в Първото Президентство.

Онези, които сте “за”, моля покажете го.

Които са против, ако има такива, могат да го покажат.

Предложено е да подкрепим Бойд Кенет Пакър като президент

на Кворума на дванадесетте апостоли и следните като членове на този кворум: Бойд К. Пакър, Л. Том Пери, Ръсел М. Нелсън, Далин Х. Оукс, М. Ръсел Балард, Ричард Г. Скот, Робърт Д. Хейлз, Джефри Р. Холанд, Дейвид А. Беднар, Куентин Л. Кук, Д. Тод Кристоферсън и Нийл Л. Андерсън.

Онези, които сте “за”, моля покажете го.

Който е против, може да направи същото.

Предложено е да подкрепим съветниците в Първото Президентство и Дванадесетте апостоли като

пророци, гледачи и откровители.

Всички “за”, моля покажете го.

Ако има някой “против”, да даде същия знак.

Старейшина Уолтър Ф. Гонзалез се освобождава като член на Президентството на Кворумите на Седемдесетте.

Онези, които могат да се присъединят към нас за вот на одобрение, моля изявете го.

Предложено е да подкрепим старейшина Юлисис Соарес като член на Президентството на Кворумите на Седемдесетте.

Всички “за”, моля покажете го.

Против, ако има?

Предложено е да освободим следните като областни седемдесетници, считано от 1 май 2013 г.:

Рубен В. Алиауд, Серхио М. Аная, Нолан Д. Арчибалд, Карлос Л. Асторга, Хектор Авила, М. Антъни Бърнс, Давид Кабрера, Милтон Камарго, Робърт Е. Чеймбърс, Виктор Ка Кенг Чен, Куо Чианг Чунг, Нелсон Д. Кордова, Гари Л. Критъндън, Едуард Дюб, Матю Дж. Айринг, Сионе М. Финангангофо, Алфредо Л. Гесати, Джеймс Б. Гибсън, Ховенсио А. Гуанзон, Марио Е. Гера, Луис С. Ернандез, Ернан И. Ерера, Хавиер Ибанъез, Пауло Х. Итиносе, Дъглас У. Джесъп, Стивън С. Кер, Джони Л. Кох, Фаустино Лопез, Ричард К. Мелчин, Фрийбоди А. Менса, Бенсън Е. Мисалуча, Абелардо Моралес, У. Т. Дейвид Мъри, К. Брет Натрес, С. Гифърд Нийлсън, Сатоши Нишихара, Майкъл Д. Пикърд, Уилям Ф. Рейнълдс, Майкъл А. Робъртс, Фернандо А. Р. Да Роча, Манфред Шутсе, Терънс С. Смит, Рубен А. Спитале, Джошуа Субандрийо, Франк В. Трайтал, Мигел Р. Ваддес, Арнулфо Валензуела, Карлос А. С. Виланова, Терънс М. Винсън, Луис Уидман и Ричард С. Замбрано.

Всички, които желаят да се присъединят към нас в израз на благодарност за тяхната отлична служба, моля покажете го.

Предложено е да освободим сестри Илейн Ш. Долтън, Мери Н.





Кук и Ан М. Диб като Общо президентство на Младите жени.

Също така освобождаваме всички членове на Общия съвет на Младите жени.

Всички, които желаят да се присъединят към нас в израза на благодарност към тези сестри за тяхната отличителна служба и отдаденост, моля изявете го.

Предложено е да подкрепим следните като нови членове на Първия кворум на Седемдесетте: Едуард Дюб, С. Гифърд Нийлсън и Арнулфо Валенсуела; като нови членове на Втория кворум на Седемдесетте: Тимъти Дж. Дайс, Ранди Д. Фънк, Кевин С. Хамилтън, Адриан Очоа и Терънс М. Винсън.

Всички “за”, моля покажете го.

Които са против, да дадат същия знак.

Предвид неговото призование като член на Втория кворум на Седемдесетте, ние също така освобождаваме брат Адриан Очоа като втори съветник в Общото президентство на Младите мъже.

Тези, които искат да дадат вот на благодарност, моля, изявете го.

Предложено е да подкрепим следните като нови областни

седемдесетници: Рубен Акоста, Фредерик О. Акинбо, Омар А. Алварез, Бенедито Антунес, Алън С. Бат, Грант С. Бенет, Фернандо Е. Калдерон, Уилсън Б. Калдерон, Х. Марсело Кардуш, Иок Санг (Фреди) Чан, Кристофър Чарлз, Валери В. Кордон, Пол Р. Кауърд, М. Т. Бен Дейвис, Масимо Де Фео, Марион Б. Де Антуняно, Франциско Х. Руиз Де Мендоса, Робърт А. Драйдън, Робърт Дж. Дъдфийлд, Даниел Ф. Дънинган, Джефри Д. Ерексън, Е. Шавиер Еспиноза, Мелиула М. Фата, Сам М. Галвез, Клод Р. Гамиет, Мървин С. Гиди, Жоао Р. Грал, Дейвид П. Хоумър, Дениъл У. Джоунз, Джон А. Корантенг, Стивън О. Лаинг, Аксел Х. Лиймър, Густаво Лопез, Хосе А. Маравиля, Алфредо Мирон, Хуго Монтоя, Хоакин Х. Морейра, Кацуюки Отахара, Хосе С. Пинеда, Гари С. Прайс, Мигел А Рейес, Гари Б. Сабин, Алфредо Л. Салас, Нецалялкойотъл Салинас, Сиро Шмейл, Д. Закари Смит, Майкъл Л. Саутуърд, Г. Лорънс Спакмън, Върн П. Станфил, Уилям Х. Стодарт, Стивън Е. Томпсън, Джордж Дж. Тобиас, Аисаке К. Тукуафу, Жак А. Ван Реенен, Раул Е. Виченцио,

Раул С. Вилануева, Алън Р. Уолкър, Кейт Р. Уолкър и Хой Сенг Леонрд Уу.

Всички “за”, моля покажете го. Против, ако има?

Предложено е да подкрепим Бони Лий Грийн Оскарсън като общ президент на Младите жени с Керъл Луис Фоули Маконки като първа съветничка и Ежелин Неил Фуут Мариът като втора съветничка.

Онези, които сте “за”, моля покажете го.

Който е против, може да направи същото.

Предложено е да подкрепим останалите висши ръководители, областните седемдесетници и общите президентства на помощните организации в сегашния им състав.

Онези, които сте “за”, моля покажете го.

Ако има “против”, могат да го покажат.

Благодаря ви, братя и сестри, за вашия вот на подкрепа и за продължаващата ви вяра и молитви за нас.

Каним сега новопризованите висши ръководители и Общото президентство на Младите жени да дойдат отпред и да заемат местата си на подиума. ■

# Доклад на Отдела за финансови ревизии на Църквата, 2012 г.

**Представен от Робърт У. Кантуел**

Изпълнителен директор, Отдел за финансови ревизии на Църквата

*До Първото Президентство на Църквата на  
Исус Христос на светиите от последните дни*

Скъпи братя, Както предписва откровение в раздел 120 на Учение и Завети, Съветът за разпореждане с десетъците упълномощава изразходването на средствата на Църквата. Този Съвет се състои от Първото Президентство, Кворума на дванадесетте апостоли и Председателстващото Епископство.

Съветът одобрява бюджетите и дейностите на отделите на Църквата и свързаното с това разпределение на средства за църковните единици. Църковните единици изразходват средства в съответствие с одобрените бюджети и съгласно правилата и процедурите на Църквата.

Отделът за финансови ревизии на Църквата получи достъп до всички документи и системи, нужни за оценка на адекватността на контрола над получаването на средства, разходите и опазването на църковните активи. Отделът

за финансови ревизии на Църквата е независим от всички други отдели и дейности на Църквата, а персоналът му се състои от дипломирани експерт-счетоводители, сертифицирани вътрешни одитори, сертифицирани одитори на информационни системи и други квалифицирани професионалисти.

Въз основа на извършените проверки, Отделът за финансови ревизии на Църквата е на мнение, че във всяко материално отношение получените дарения, изразходваните средства и активите на Църквата през 2012 г. са били осчетоводявани и управлявани според съответните счетоводни правила, одобрени бюджети и правилата и процедурите на Църквата.

Предоставен с уважение,  
Отдел за финансови ревизии на  
Църквата  
Робърт У. Кантуел  
Изпълнителен директор ■

# Статистически отчет, 2012 г.

**Представен от Брук П. Хеилз**

Секретар към Първото Президентство

За информация на членовете на Църквата, Първото Президентство публикува следния статистически отчет за растежа и състоянието на Църквата към 31 декември 2012 г.

## Църковни единици

Колове .....	3 005
Мисии.....	347
Окръзи .....	591
Райони и клонове .....	29 014

## Брой членове на Църквата

Общ брой на членовете.....	14 782 473
Увеличаване броя на децата по картон през 2012 г. ....	122 273
Обърнати във вярата кръстени през 2012 г. ....	272 330

## Мисионери

Пълновременни мисионери.....	58 990
Мисионери на църковна служба .....	22 961

## Храмове

Осветени през 2012 г. храмове (Канзас Сити Мисури, Манауш Бразилия, Бригъм Сити Юта и Калгари Албърта).....	4
Повторно осветени през 2012 г. храмове (Буенос Айрес Аржентина и Бойси Айдахо) .....	2
Действащи храмове .....	140





От старейшина Ричард Г. Скот  
От Кворума на Дванадесетте апостоли



Сидни, Австралия

## За да има мир у дома

*Една от най-великите благословии, които можем да предложим на света, е силата на един съсредоточен в Христос дом, където се изучава Евангелието, спазват се заветите и изобилства любовта.*

Много гласове от света, в който живеем, ни казват, че трябва да живеем с шеметна скорост. Винаги има какво още да се свърши и какво да се постигне. Но дълбоко във всеки от нас се таи нуждата от убежище, където царуват мир и спокойствие; място, където можем да си починем и да се възстановим, за да може да се подготвим за бъдещите затруднения.

Идеалното място за този мир е в собствените ни домове, където сме направили всичко по силите си, за да може Господ Исус Христос да бъде централна фигура.

Някои семейства имат баща, който живее в дома и е достоен носител на свещеничеството, а също и вярна и отдадена майка, които заедно водят в праведност. В много семейства има различни обстоятелства. Независимо от обстоятелствата ви, вие можете да съсредоточите дома и живота си върху Господ Исус Христос, защото Той е източникът на истински мир в този живот.

Уверете се, че всяко решение, което вземете, независимо дали материално или духовно, е съобразено с това, което Спасителят би искал да

направите. Когато Спасителят заема централно място в дома ви, там има мир и спокойствие. Има усещане за сигурност, което прониква в дома и това се чувства от всички, които живеят там.

Родителите не са единствените, които трябва да изпълняват този съвет, макар че тяхната роля е да ръководят. Децата могат да допринасят за подобряването на усилията семейството да е съсредоточено върху Христос. Важно е родителите да учат децата си да разпознават как техните действия влияят на всеки човек, който живее в дома. Децата, които са научени да се чувстват отговорни за действията си, както праведни, така и неправедни, израстват като достойни за доверие граждани в царството Божие.

Сигурен съм, че можете да посочите основните принципи, които обръщат дома ви към Спасителя. Провеждането на ежедневни лични и семейни молитви, ежедневно лично и семейно изучаване на Писанията и ежеседмична семейна домашна вечер представлява основните градивни елементи на един дом, съсредоточен в Христа. Без тези редовни действия ще ви е трудно да

намерите желаните и много нужни мир и убежище от света.

Живейте съгласно пророческите учения, които Христос желае да спазвате. Не си измисляйте причини, които да ви лишат от бъдещо щастие, като поемате по кратки и несигурни пътища, вместо да прилагате надеждни евангелски принципи. Помнете: малките неща водят до големи неща. Привидно незначително невнимание или неблагоприятие може да доведе до големи проблеми. Но по-важното е, че простите, последователни, добри навици водят до живот, изгълан с изобилни благословии.

Вие, деца в неделното училище за деца, вие, млади мъже и жени в програмите за младежите и вие, верни мисионери, които сега служите, вършите много неща по-ефективно от мен, когато бях на вашата възраст. В доземния живот вие сте се доказали като смели, послушни и чисти. Там вие сте работили усърдно, за да развivate таланти и умения, които да ви подготвят да се захванете със земния живот с кураж, достойнство, чест и успех.

Неотдавна сте дошли в този живот с всички тези прекрасни качества и безкрайни възможности. Но средата, която ви заобикаля,

крие реална опасност. Великият ви потенциал и способности могат да бъдат ограничени или унищожени ако се поддадете на вдъхновеното от дявола оскверняване около вас. Обаче Сатана не е толкова силен като Спасителя. Съдбата на Сатана е определена. Той знае, че е загубил, но иска да вземе със себе си колкото се може повече души. Той ще се опитва да унищожи вашата доброта и способности, като използва слабостите ви. Останете на Господната страна и ще печелите всеки път.

Живеете в един свят, където технологиите напредват с изумителна скорост. Трудно е за мнозина от моето поколение да бъдат в крак с тези възможности. В зависимост от това как се използват технологиите, тези нововъведения могат да бъдат благословия или пречка. Технологиите, когато се разбира и използва за праведни цели, няма нужда да е заплаха за духовното общуване, а по-скоро ще го подобри.

Например мнозина от нас имат лично електронно устройство, което се събира в джоба ни. Рядко сме без него; може да го използваме много пъти на ден. За съжаление тези устройства могат да бъдат източник на мръсотия и причина за изгубено време. Но, ако се използва разумно, тази технология може да бъде инструмент за защита от най-лошите създадени от обществото неща.

Кой би си помислил преди не много години, че всички стандартни произведения на Църквата и посланията от общи конференции от много години назад ще могат да се поберат джоба ни? Но това да бъдат само в джоба ви няма да ви защити, а изучаването, размишляването и слушането им през тихите моменти всеки ден ще подобри общуването чрез Духа.

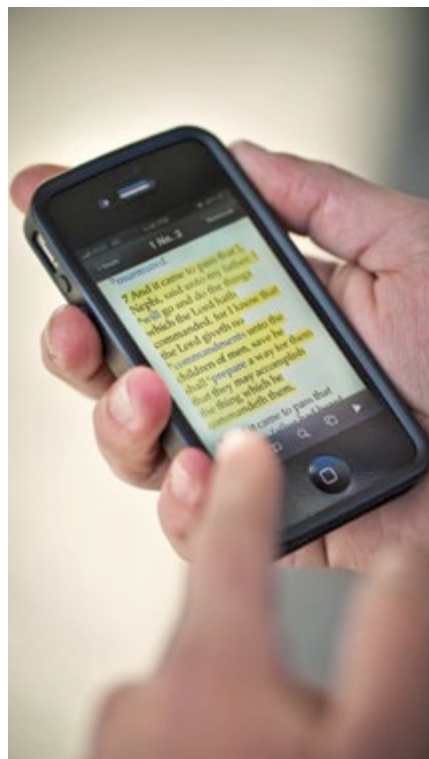
Разумно използвайте технологиите. Отбелязвайте важните стихове от Писанията във вашето устройство и се връщайте към тях често. Ако вие, млади хора, разглеждате по един стих от Писанията толкова често, колкото изпращате SMS-и, скоро

ще наизустите стотици пасажии от Писанията. Тези пасажии ще бъдат действащ източник на вдъхновение и напътствие от Светия Дух в моменти на нужда.

Извършването на всичко, което можем, за да поканим нежното, напътстващо влияние на Светия Дух в живота ни, е важно в усилията ни да съсредоточим домовете си върху Спасителя. Действията ни според тези подтици ще ни укрепват още повече.

Ще усещате повече мир, ако съчетавате усилията си да бъдете послушни със служба на хората около вас. Толкова много хора, които смятат, че имат скромни таланти, смирено и щедро използват тези таланти, за да благославят живота на хората около себе си. Егоизмът е коренът на голямо зло. Противотровата за това зло ясно се вижда в живота на Спасителя. Той ни показва как да съсредоточим живота си извън нас чрез безкористна служба на околните.

Научил съм една истина, която е повтаряна толкова често в живота ми, че я знам като абсолютен закон. Тя определя начинът, по



който послушанието и службата са свързани със силата на Божия. Когато спазваме заповедите Господни и безкористно служим на децата Му, естественото последствие е сила от Бог — силата да можем да вършим повече, отколкото можем да вършим сами. Нашата интуиция, нашите таланти, нашите способности нарастват, защото получаваме сила и помощ от Господ. Неговата помощ е основен елемент за установяването на дом, изпълнен с мир.

Когато съсредоточите дома си върху Спасителя, той естествено ще стане убежище не само за собственото ви семейство, но и за приятели, които живеят в по-трудни ситуации. Те ще бъдат привлечени към спокойствието, което чувстват там. Приветствайте такива приятели в дома си. Те ще разцъфтят в такава среда, съсредоточена в Христос. Станете приятели с приятелите на децата ви. Бъдете достоен пример за тях.

Една от най-великите благословии, които можем да предложим на света, е силата на един съсредоточен в Христос дом, където се изучава Евангелието, спазват се заветите и изобилства любовта.

Преди години след една обиколка на мисия, съпругата ми, Джанийн, ми каза за един старейшина, когото срещнала. Джанийн го попитала за семейството му. Била изненадана, когато той отговорил, че няма семейство. След това обяснил, че при раждането му, неговата майка го дала на дом за отглеждане. Той прекарал детството си в прехвърляне от едно приемно семейство в друго. Като юноша бил благословен да открие Евангелието. Едно любящо семейство от района му помогнало да има възможността да отслужи мисия.

По-късно Джанийн попитала съпругата на президента на мисия относно този чудесен старейшина. Тя научила, че преди няколко месеца този старейшина бил в дома на мисията за няколко дни поради заболяване. През това време се присъединил към тях за семейна





**Ню Йорк Сити, Ню Йорк, САЩ**

домашна вечер. Преди да се върне към своята работа, той помолил президента на мисия отново да прекара два или три дни в края на мисията си в дома на мисията. Той искал да наблюдава как функционира едно семейство, съсредоточено в Христа. Той искал да успее да създаде своето семейство по техен пример.

Правете всичко, което можете, за да имате такъв дом. Помагайте на хората, които живеят в лоши обстоятелства. Бъдете верни приятели. Този вид трайно приятелство е като асфалт, който запъва дупките по пътя на живота и прави пътуването ни по-гладко и по-приятно. Приятелството не трябва да е средство за придобиване на лична полза, а богатство, което да бъде ценено и споделяно. Приветствайте в дома си хора, които се нуждаят от укрепване чрез такова преживяване.

Предлагам няколко последни мисли за хората, които обичат член на семейството, който не избира

правилното. Това може да подложи на изпитание търпението и издръжливостта ни. Трябва да се доверим на Господ и на Неговото време, че ще получим положителен отговор на молитвите си и ще се случат спасителните действия. Ние вършим всичко, което можем, за да служим, благославяме и покорно признаваме Божията воля във всичко. Упражняваме вяра и помним, че има някои неща, които трябва да бъдат оставени на Господ. Той ни кани да положим бремето си в нозете Му. С вяра можем да знаем, че този наш отклонил се любим човек не е изоставен, но е под грижите на любящ Спасител.

Разпознавайте доброто в другите, не петната. Понякога някое петно се нуждае от специално внимание, за да бъде почистено, но винаги градете върху добродетелите.

Когато чувствате, че има само тънка нишка на надежда, тя всъщност не е нишка, а голяма свързваща връзка, като спасителен пояс, който да ви укрепи и повдигне. Тя

ще ви осигури утеха, за да може да спрете да се страхувате. Стремете се да живеете достойно и се доверявайте на Господ.

Не трябва да се тревожим, ако не можем едновременно да свършим всички неща, които Господ ни е посъветвал да вършим. Той ни е казал как има време и сезон за всички неща. В отговор на искрените ни молитви за напътствие, Той ще ни упъти върху какво да наблегнем във всяка фаза на живота си. Можем да учим, да израстваме и да станем като Него стъпка по стъпка.

Свидетелствам, че животът на послушание, здраво основан на Евангелието на Исус Христос, дава най-голямо обещание за мир и убежище в домовете ни. Все още ще има много трудности и страдания, но дори и сред бедите, ние можем да се радваме на вътрешен мир и изобилно щастие. Свидетелствам, че Единението на Исус Христос е източникът на този изобилен мир, в името на Исус Христос, амин. ■



От Старейшина Куентин Л. Кук  
От Кворума на Дванадесетте апостоли

## Личен мир: наградата на праведността

*Дори с изпитанията на живота и поради Единението на Спасителя и Неговата благодат, праведния живот ще бъде възнаграден с личен мир.*

Скорошни преживявания ме накараха да се замисля над учението за мира и по-специално върху ролята на Исус Христос да помага на всеки един от нас да постигне дълготраен личен мир.

Две събития от последните няколко месеца ме развълнуваха дълбоко. Първо, говорих на погребението на Емили Паркър, скъпоценно шестгодишно момиченце, което загуби живота си заедно с двадесет и пет други, в това число 19 малки деца, по време на трагичната стрелба в Нютаун, Кънектикът. Скърбях със семейството ѝ и видях, че мнозина бяха лишени от мир. Видях сила и вяра в родителите ѝ, Робърт и Алиса Паркър.

Второто събитие беше срещата ми с верни членове на Църквата в Абиджан<sup>1</sup>, град в Кот д'Ивоар. Тази френско говореща страна в Западна Африка е преживяла икономически трудности, военен преврат и две скорошни граждански войни, приключили през 2011 г. Въпреки това, усетих един специален мир в тяхно присъствие.

Често се случват събития, които

ни отнемат мира и увеличават чувството ни за уязвимост.

Кой може да забрави пагубните атаки на 11 септември 2001 г. на няколко места в САЩ? Такива събития ни показват колко бързо нашето чувство за мир и сигурност може да бъде отнето.

Най-големият ми син и неговата съпруга, които очакваха първото си дете, живееха на три пресечки от Световния търговски център в Ню Йорк Сити, когато първият самолет се връза в Северната кула. Те се качили на покрива на жилищната сграда и били шокирани от гледката, за която предполагаха, че е някакъв ужасен инцидент. След това станали свидетели на връзването на втория самолет в Южната кула. Веднага разбрали, че това не е инцидент и сметнали, че долен Манхатън е нападат. Когато Южната кула се срутила, техният блок бил погълнат от облака прах, който се спуснал над долен Манхатън.

Объркани от видяното и страхувайки се от по-нататъшни атаки, те се отправили към по-сигурно място, а след това към сградата на кол

Манхатън в Линкълн сентър. Когато пристигнали открили, че десетки други членове от долен Манхатън са взели същото решение да се съберат в сградата. Те ни се обадиха, за да ни кажат къде се намират. Бях облекчен, че се намират в безопасност, но не и изненадан къде са отишли. Едно съвременно откровение ни учи, че коловите на Сион са защита и „убежище от бурята и от яростта, когато те ще се излеят без смесване върху цялата земя“<sup>2</sup>.

Те не можаха да се върнат в апартамента си за повече от седмица и бяха съкрушени от загубата на живота на невинни хора, но останаха невредими.

Размишлявайки върху тези събития, аз бях впечатлен от разликата в ученията за всеобщия или световния мир и личния мир<sup>3</sup>.

Когато се ражда нашият Спасител, многобройно небесно войнство хвали Бога и казва: „Слава във висините Богу, на земята мир между човеците“<sup>4</sup>.

Все пак с тъга е отбелязано, че въпреки в този вечно значим период, който следва раждането на Божия син, цар Ирод извършва избиването на невинните младенци във Витлеем<sup>5</sup>.

Свободата на избор е много важна част от плана за щастие. Тя ни позволява да обичаме, да жертваме, да израстваме и да изпитваме необходимост от вечен прогрес. Тази свобода на избор позволява съществуването на болка и страдание, които изпитваме като смъртни, дори когато са причинени от непонятни за нас неща или от ужасните разрушителни избори на другите. Дори войната в небесата се е водила заради нашата морална свобода на избор и тя е много важна за нашето разбиране на земното служение на Спасителя.

Както е описано в Матей 10 глава, Спасителят наставлява Дванадесетте и казва, че мисията Му няма да постигне световен мир в този смъртен живот. На Апостолите им е казано да благославят с мир достойните домове, които посещават, но са и



предупредени, че ще бъдат “като овце посред вълци ... (и) мразени от всички, поради Моето име; а който устои до край, той ще бъде спасен”<sup>6</sup>. Много важно изявление е направено в стих 34: „Да не мислите, че дойдох да поставя мир на земята”<sup>7</sup>. Явно е, че всеобщ мир не съществува на земята по време на земното служение на Христос, не съществува и днес.

В Господното предисловие на Учение и Завети са дадени няколко важни принципа. По отношение на хората, които не се покаят, Неговият Дух (Духа на Христос), който е даден на всеки роден на земята човек,<sup>8</sup> „няма винаги да владее в човека”<sup>9</sup>. И също: „мирът ще бъде отнет от земята”<sup>10</sup>. Пророците са обявили, че мирът наистина е бил отнет от земята<sup>11</sup>. Луцифер още не е вързан и господства над своите владения<sup>12</sup>.

Небесният стремеж на добрите хора навсякъде е бил и винаги ще бъде за мир по света. Никога не трябва да се отказваме от постигането на тази цел. Но президент Джозеф Ф. Смит учи: „Този дух на

мир и любов няма да дойде на света ... докато човечеството не приеме Божията истина и Божието послание ... и не признае Неговата свещена сила и власт”<sup>13</sup>.

Ние искрено се надяваме и се молим за световен мир, но сами и чрез семействата си постигаме мира, обещан ни като награда за праведността. Този мир е обещаният дар от мисията и единителната жертва на Спасителя.

Този принцип е накратко представен в Учение и Завети: „Но научете, че който върши делата на праведността, ще получи наградата си, тъкмо мир в този свят и вечен живот в идния свят”<sup>14</sup>.

Президент Джон Тейлър казва, че мирът не е само желателен, но е и „Божи дар”<sup>15</sup>.

Мирът, за който говоря, не е само временно спокойствие. Той е трайно и дълбоко щастие и духовно удовлетворение<sup>16</sup>.

Президент Хъбър Дж. Грант описва мира на Спасителя по следния начин: „Неговият мир ще намали страданието ни, ще излекува съкрушените ни сърца, ще

заличи омразата ни, ще предизвика в гърдите ни любов към ближните, която ще изпълни душите ни със спокойствие и щастие”<sup>17</sup>. По време на срещите ми със семейството на Емили Паркър, мирът на Спасителя облекчи страданието им и им помогна да излекуват съкрушените си сърца. Трябва да отбележим, че веднага след стрелбата брат Паркър изрази прошка към извършителя. Както президент Грант казва — мирът на Спасителя „може да заличи омразата ни”. И Той ще съди всички.

Светиите от Кот д’Ивоар намериха мир по време на гражданската война в страната, като се съсредоточиха да живеят според Евангелието на Исус Христос, като наблегнаха на семейната история и храмовата работа за техните предци<sup>18</sup>.

Всички копнеем за мир. Мирът не е само сигурност и отсъствие на война, насилие, конфликт и раздор. Мирът произлиза от знанието, че Спасителят знае кои сме, че имаме вяра в Него, че Го обичаме и спазваме заповедите Му дори, и особено, по време на опустошителните изпитания и трагедии в живота.



Отговорът на Бог към Пророка Джозеф Смит в затвора Либърти дава утеха на сърцето:

“Сине Мой, мир на душата ти; твоето бедствие и твоите страдания ще бъдат краткотрайни;

и тогава, ако ти им утоиш добре, Бог ще те възвиси горе”<sup>19</sup>.

Помнете, „Бог не е Бог на безредие, а на мир”<sup>20</sup>. Няма мир за хората, които отхвърлят Бог. Всички ние участвахме в съвета в небесата, който ни осигури нашата свобода на избор, знаейки че ще последват голяма болка и

неописуема трагедия при злоупотребата с тази свобода на избор. Ние разбрахме, че от това понякога ще бъдем разгневени, объркани, беззащитни и уязвими. Но също така знаехме, че Единението на Спасителя ще преодолее и компенсира всичката несправедливост на смъртния живот и ще ни даде мир. Старейшина Мариън Д. Ханкс има поставен в рамка цитат от Уго Бети на стената си: „Да вярваш в Бог е да знаеш, че всички правила ще бъдат справедливи и ще има невероятни изненади”<sup>21</sup>.

### *Кои са източниците на мир?*

Мнозина търсят мира по начините на света, които никога не са имали и няма да имат успех. Мир не се открива чрез придобиване на голямо богатство, влияние или известност<sup>22</sup>. Мирът не се открива в преследване на удоволствия, забавления и разполагането със свободно време. Нито едно от тези неща, дори придобити в изобилие, не носят дълготрайно щастие и мир.

Любимия на мнозина химн на Ема Лу Тейн задава правилните въпроси: „Кой ми дарява мир със обич нежна? Кой ме подкрепя във тъга и беда?”<sup>23</sup> Отговорът е Спасителят, който е източник и създател на мира. Той е „Князът на мира”<sup>24</sup>.

*Как да бъдем близо до Спасителя?* Когато се смиряваме пред Бог, молим се винаги, покаяваме се за греховете си, влизаме във водите на кръщението със съкрушено сърце и каещ се дух и ставаме истински последователи на Исус Христос — това са начини да се стремим към праведност, награждавана с траен мир<sup>25</sup>. След като цар Вениамин споделя вълнуващото послание за Единението на Христос, множество то пада на земята. „Духът Господен дойде върху тях и те бяха изпълнени с радост, след като получиха опрощение на греховете си и *спокойна съвест* поради извънредната вяра, която те имаха в Исуса Христа”<sup>26</sup>. Покаянието и праведността ни осигуряват *спокойна съвест*, която е много важна за спокойствието<sup>27</sup>. Когато е извършено сериозно прегрешение, е необходима изповед, която да донесе мир<sup>28</sup>. Може би нищо не може да се сравни с мира, идващ за разтърсена от грехове душа, която прехвърля своето бреме на Бог и търси благословиите на Единението. Както се пее в друг любим църковен химн: „Товара свой отдай на Господ и се довери”<sup>29</sup>.

Сърцето ми се изгълва с радост като знам, че днес десетки хиляди млади мъже и жени и възрастни двойки мисионери приемат поканата да станат посланици на нашата Бог и Спасител Исус Христос. Те

отнасят възстановеното Евангелие на мир по света, човек по човек и семейство по семейство — праведна дейност за благославяне на Божиите деца с мир.

Църквата е убежище, където последователите на Христос получават мир. Някои млади хора по света казват, че са духовни, но не религиозни. Да си духовен е добра първа стъпка. Но в Църквата ние сме общавани, учени и хранени с доброто Божие слово. Още по-важна е свещеническата власт в Църквата, която извършва свещените обреди и завети, които сплотяват семействата и подготвят всеки един от нас да се завърне при Отца и Исус Христос в селестиялното царство. Тези обреди дават мир, защото представяват завети с Бог.

Храмовете са местата, където много от тези свещени обреди се изпълняват, както и изпълнени с мир убежища от света. Хората, които посещават храмовете или участват в дните на отворените врати в храма, също усещат мир. Едно запечатано в ума ми преживяване е случилото се през Дните на отворени врати и осветяването на храма Сува Фиджи. Имаше политически размирици, в резултат на които бунтовниците изгаряха и плякосваха центъра на столицата

Сува, окупираха парламента и държаха депутатите като заложници. В страната бе наложено военно положение. Военните дадоха на Църквата ограничено разрешение да съберат хора за дните на отворени врати и съвсем малка група при осветяването. Членовете на Църквата не бяха поканени поради притеснения за тяхната сигурност. Това беше единственото храмово осветяване след първото на храма Наву, което се проведе при много трудни обстоятелства.

Една от поканените беше прекрасна жена от индийско потекло, депутат, която първоначално бе взета за заложник, но по-късно бе освободена, тъй като е жена.

В селестиялната стая, освободена от размириците в света, тя, буквално обляна в сълзи, изрази чувствата на мир, което я бяха обзели. Тя бе почувствала Светия Дух, утешаващ и свидетелстващ за свещената същност на храма.

*Спасителят е източника на истински мир.* Дори с изпитанията на живота и поради Единението на Спасителя и Неговата благодат, праведния живот ще бъде възнаграден с личен мир. В пасхалната стая Спасителят обещава на апостолите Си, че те ще бъдат благословени с „утешител, който

е Светия Дух” и след това изказва следните важни слова: „Мир ви оставам; Моят мир ви давам; Аз не ви давам както светът дава”<sup>30</sup>. И след това, точно преди застъпническата Си молитва: „Това ви казах, за да имате в Мене мир. В света имате скръб; но дерзайте, Аз победих света”<sup>31</sup>.

Илайза Р. Сноу описва така красиво тази идея:

*Бог ний славим от сърце в радост, дори в беди безброй.*

*Исус над нас простира ръце:  
„В Мен имате мир и покой”*<sup>32</sup>.

Свидетелствам за това в името на Исус Христос, амин. ■

#### БЕЛЕЖКИ

1. В неделя, 10 февруари 2013 г. бяха проведени две конференции; присъстваха 9 693 души — 619 от които все още не бяха членове на Църквата. Членовете на Църквата в Кот д'Ивоар наброяват 19 000.
2. Учение и Завети 115:6.
3. Думата *мир* има различни значения. Древногръцката дума означава прекратяване или липса на противодействие между две сили. Еврейската дума има по-широко значение и е била използвана като поздрав. Мирът също така е „състояние на съществуване, което се дава на човека единствено според дадените от Бог условия” (Хауърд У. Хънтър, Conference Report, окт. 1966 г., стр. 14–17).
4. Лука 2:14; курсив добавен.
5. Вж. Матя 2:16; вж. и Ross Douhat, “The Loss of the Innocents,” *New York Times*, 16 дек. 2012 г., стр. 12.
6. Матя 10:16, 22.
7. Матя 10:34.
8. Вж. Учение и Завети 84:46.
9. Учение и Завети 1:33.
10. Учение и Завети 1:35.
11. Президент Уудръф казва това през 1894 г. и тоново през 1896 г. Вж. *The Discourses of Wilford Woodruff*, съст. G. Homer Durham, 1946 г., стр. 251–252; вж. и Марион Г. Ромни, в Conference Report, апр. 1967 г., стр. 79–82.
12. Вж. Джозеф Фийлдинг Смит, *The Predicted Judgments*, Brigham Young University Speeches of the Year, 21 март 1967 г., стр. 5–6. Както казва старейшина Нийл А. Максвел, „Ние можем да изпитваме вътрешен мир дори когато мирът е бил отнет от земята ... и всичко е „в размирици” (“Behold, the Enemy Is Combined,” *Ensign*, май 1993 г., стр. 79).
13. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith*, 1998 г., стр. 400.
14. Учение и Завети 59:23.
15. *Teachings of Presidents of the Church: John Taylor*, 2001 г., стр. 151.



Копенхаген, Дания

16. От древна Гърция до наши дни тези думи — *щастие* и *удовлетворени* — са били обсъждани и разнищвани не само в търсене на тяхното значение, но и насоката, която дават на нашия живот. Вж. David Malouf, *The Happy Life: The Search for Contentment in the Modern World*, 2011 г. Вж. също статия за тази книга в R. Jay Magill Jr., “How to Live Well,” *Wall Street Journal*, 26–27 ян. 2013 г., стр. С6.
17. *Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant*, 2002 г., стр. 226.
18. „Три от петте кола в Кот д’Ивоар са сред 25-те кола в Църквата, които предават най-много имена за храмова работа”, а кол Коокоди Кот д’Ивоар предава най-много от трите (C. Terry Warner и Susan Warner, “Apostle Visits Ivory Coast, Is ‘Impressed with Exceptional Spirit,’” *Church News*, 3 март 2013 г., стр. 4, 14). След гражданска война и разстоянието до най-близкия храм бидейки 12 часа път с автобус до Акра, Гана, това е едно удивително доказателство за вярата, произлязла от личния и семейния мир.
19. Учение и Завети 121:7–8. Президент Харолд Б. Лий учи: “Затова трябва да бъдем пречиствани; трябва да бъдем изпитвани, за да доказваме силата, която е в нас” (*Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee*, 2000 г., стр. 208).
20. I Коринтяните 14:33.
21. В Marion D. Hanks, “A Loving, Communicating God,” *Ensign*, ноем. 1992 г., стр. 63.
22. Вж. Джефри Р. Холанд, *For Times of Trouble*, 2012 г., стр. 79. Старейшина Холанд учи: „истинската бедност може да допринесе повече за унищожаването на човешкия дух от всяко друго състояние, освен самия грях”. Но праведната употреба на парите може да заздравя мира.
23. „Кой ми дарява мир?” *Химни*, № 81.
24. Исаия 9:6.
25. Джон Грийнлийф Уитиър изразява това съвсем просто: “Внимавай как живееш. Не върши денем това, което ще изгони мира от нощите ти” (“Conduct [From the Mahabharata],” в *The Complete Poetical Works of John Greenleaf Whittier*, 1802 г., стр. 484).
26. Мосия 4:3; курсив добавен; вж. също Marion G. Romney, в Conference Report, апр. 1967 г., стр. 79–82.
27. Съвестта е един морален компас, който ни насочва към мира. Тя се активира от поне два източника: светлината на Христос, дар от Небесния Отец, който се дава на всички (вж. Учение и Завети 88:6–13; 93:2) и дарът на Светия Дух (вж. Учение и Завети 39:6).
28. „Необходимо е опрощение от два източника, за да може прегрешаващият да получи мир — един път от овластените за това служители в Църквата и един път от Самия Господ. (Вж. Мосия 26:29.)” (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball*, 2006 г., стр. 41).
29. „Повелите на Бог” *Химни*, № 79.
30. Иоана 14:26–27.
31. Иоана 16:33.
32. „Смело вървете в пътя свят,” *Химни*, № 78.



От Старейшина Стенли Г. Елис  
От Седемдесетте

## Господният начин

*Господният начин е да се вслушваме в ученията на ръководителите ни, да разбираме правилните принципи и да се ръководим сами.*

### Седемдесетник

Аз служа като седемдесетник. Седемдесетте са призвани да бъдат пратеници — да споделят словото Божие както са го получили от апостолите, пророците и Духа и да бъдат специални свидетели в името Христово при проповядването на Евангелието по целия свят, в изграждането на Църквата и уреждане на всичките ѝ дела (вж. Учение и Завети 107:25, 34).

### Фермерско момче

Израснах на една ферма близо до Бърли, Айдахо — едно истинско „фермерско момче от Айдахо"! Като такава се научих:

1. Да работя — ако не посееш, няма да пожънеш.
2. Да работя разумно — ако напояваш и ториш, ще пожънеш повече.
3. Важността на правилния момент — ако не посееш навреме, слана може да унищожи реколтата.
4. Да правя каквото е нужно и каквото трябва да се направи, независимо дали е приятно, за предпочитане или удобно — да доиш кравата, когато трябва да се издои, а не когато ти искаш.

5. Да бъда директен — с животните и машините нямаш време за увъртане или притеснение дали нещо би било политически коректно. (В тази връзка, докато служех из Църквата, често питам: „Искате ли да говоря директно или с увъртане?” Обикновено светите избират да говоря „директно"! Ще говоря директно и днес.)
6. Накрая, като фермерско момче от Айдахо, аз се научих да се придържа към основните неща.

Нищо не е по-основно за всички нас и нашето учение от истините на първата точка от Символа на вярата: “Ние вярваме в Бога, Вечния Отец, и в Сина Му Исус Христос, и в Светия Дух” (Символът на вярата 1:1).

Още повече, Той е *нашият* Небесен Отец, Който ни обича и желае да се завърнем при Него. Христос е *нашият* Спасител и Изкупител, Който чрез Единението е подsigурил за *нас* както сигурна победа над смъртта и нов живот, така и възможността да бъдем *възвисени* и да имаме вечен живот. Светият Дух е *нашият* утешител, откровител, учител, свидетел и водач.

Помислете за това, братя и сестри — ние не сме духовни сирачета! Ние не сме сами.

Кои са предимствата да имаш родители, да не си сирак? Можем да се учим от тях, да се възползваме от техния опит, да избягваме клопките, за които те ни предупреждават и да разбираме по-добре чрез тяхната гледна точка. Не трябва да се губим, объркваме, подлъгваме или да бъдем непълноценни. Това е особено важно в случая с нашия Небесен Отец, който ни научи и ни показва не просто някакъв начин, а *начинът*.

### Бог знае начина

Всъщност, Бог знае как да се живее<sup>1</sup>, да се обича<sup>2</sup>, как да се помага<sup>3</sup>, да се моли<sup>4</sup>, да се говори<sup>5</sup>, как да се общува<sup>6</sup>, да се ръководи<sup>7</sup>, как да се сключва брак<sup>8</sup>, да се отглеждат деца<sup>9</sup>, как да се научава<sup>10</sup>, как да се познава истината<sup>11</sup>, да се споделя Евангелието<sup>12</sup>, как да се избира разумно какво да се яде<sup>13</sup> и т.н.

Освен Писанията, има и други чудесни източници за намиране на Господния начин: *Предани ще сме на вратата, За укрепването на младежите* и други учения на живите апостоли и пророци.

1. Например, Господ ни учи в Писанията:  
„Защото Моите помисли не са като вашите помисли. Нито вашите пътища — като Моите пътища — казва Господ.  
Понеже, както небето е по-високо от земята, така и Моите пътища са по-високи от вашите пътища. И моите помисли — от вашите помисли” (Исаия 55:8–9).
2. Една от злините в тези последни дни е следната: „всеки човек върви в свой собствен път” (У. и З. 1:16). В Притчи сме предупреждени „не се облягай на своя разум” и „не имай себе си за мъдър” (вж. Притчи 3:5–7).
3. Учени сме, че ако правим нещата по Божия начин, Той е обвързан да ни благослови и ние се осланяме на обещанието Му, но ако не е по Неговия начин — ние нямаме



Сидни, Австралия

4. Бог сравнява Своя начин с нашия начин, докато обучава пророка Самуил, който е изпратен да намери нов цар: „Но Господ каза на Самуила: Не гледай на лицето му, нито на високия му ръст, понеже съм го отхвърлил; защото не е както гледа човек, понеже човек гледа на лице, а Господ гледа на сърце” (1Царете 16:7).
5. Дори с всеобщо приетото желание да се помага на бедните и нуждаещите се, Господ е съгласен с целите ни, но ни предупреждава: „Но нужно е това да бъде вършено по Мой собствен начин” (У. и З. 104:16). В противен случай, в желанието си да им помогнем, може да им навредим. Бог ни учи нуждата да поощряваме разчитането на собствени сили в хората. Дори и да можем да помогнем, ние не трябва да даваме или осигуряваме това, което те могат и трябва да направят сами за себе си. Навсякъде, където са правени опити, светът научава за злините от получаването на готово. Наистина Бог знае най-добре.

Нека обмислим някои примери. Бог е дал начина за вършене на

мисионерска дейност. Този начин е систематизиран в Писанията и в *Проповядвайте Моето Евангелие* и се осъществява чрез напътствието на Духа.

Бог си има Негов начин, *правилния начин*, да обича. Светските хора казват, че най-важното е двама души да се обичат. Нашият Небесен Отец ни учи, че това е важно, но и също, че има правилен начин и време за изразяване на тази любов.

### Да се ръководим сами

Джозеф Смит от млад се учи на Господните начини. Попитан как ръководи Църквата, той обяснява, че учи на правилни принципи и членовете сами се ръководят<sup>14</sup>. Братя и сестри, живите апостоли и пророци все още учат на правилни принципи. Въпросът е следния: „Използваме ли тези принципи, за да се ръководим сами?”

Едно от нещата, на които често ни учат, е да цъфтим там, където сме посадени. Въпреки това, понякога ние се изкушаваме да се преместим на ново място, мислейки си, че децата ни ще имат повече приятели и затова по-добра младежка програма.

Братя и сестри, наистина ли мислим, че най-важният фактор за спасение на нашите деца е в



може да бъде спасен в царството Божие” (2 Нефи 31:21).

### Заклучение

Като виждаме толкова много хора по света днес да живеят в объркване, или по-лошо, да се лутат по забранени пътеки и да страдат ненужно от последствията на лоши избори, искам да възкликна с думите на Алма:

„О, да бях ангел и да можех да задоволя желанието на сърцето си, щото да мога да изляза и да заговоря с тръбата Божия с глас, който да разтресе земята и да възвестя покаяние на всички народи!

Да, бих провъзгласил на всяка душа ... плана на изкуплението, та да се покаят и дойдат при нашия Бог (по Неговия начин), за да няма повече скръб по цялото лице на земята” (Алма 29:1–2).

Отново давам свидетелство, че Бог е дал начина! Нашият Небесен баща ни познава, обича ни и желае да помага. Той знае най-добре как да помага. Ние не сме духовни сираци!

Нашият Спасител Исус Христос е „пътят, истината и живота” (Иоана 14:6, вж. и Алма 38:9). Неговият път се основава на вечната истина и ни води до „мир в този свят и вечен живот в идния свят” (У. и З. 59:23). Свидетелствам за това в името на Исус Христос, амин. ■

### БЕЛЕЖКИ

1. Вж. 2 Нефи 5:27; Мосия 4:27; Алма 7:23–25.
2. Вж. Изход 20:14; Второзаконие 6:5; Иоана 13:34–35; Римляните 1:24–32; 1 Солунците 4:3; Алма 39:3–5.
3. Вж. Мосия 4:21–27; Учение и Завети 104:15–18.
4. Вж. Матей 6:5–13; 2 Нефи 32:8–9; 3 Нефи 18:21; Учение и Завети 10:5.
5. Вж. Притчи 15:1; Солунците 4:6; Яковово 5:12; 3 Нефи 11:29–30.
6. Вж. Учение и Завети 64:10–11; 121:41–46.
7. Вж. Матей 25:14–30; Иоана 10:1–14; Учение и Завети 50:26; 107:99–100; 121:34–40.
8. Вж. Битие 2:24; Яковово 2:27; Учение и Завети 42:22; 132:19.
9. Вж. Мосия 4:14–15; Учение и Завети 68:25–28.
10. Вж. Учение и Завети 43:8–9; 88:77–79, 118.
11. Вж. Мороний 7:15–19; 10:3–5; Учение и Завети 9:7–9.
12. Вж. Учение и Завети 33:8–10; 100:3–8.
13. Вж. Учение и Завети 89.
14. Вж. *Учения на Президентите на Църквата: Дъжозеф Смит*, 2007 г., стр. 303.

кой квартал живеем? Апостолите и пророците често учат, че ставащото въкъщи е много по-важно от това, с което децата се сблъскват навън. *Как* отглеждаме децата си е по-важно от това *къде* ги отглеждаме.

Естествено има и други фактори свързани с решението къде да живеем и за щастие Бог ще ни напътства, ако търсим Неговото одобрение.

Има един друг въпрос: „Къде имат нужда от нас?” За шестнадесет години служих в президентството на кол Хюстън Тексас Север. Много хора се преместиха в района през тези години. Често ни се обаждаха новонаесли се членове с въпроса кой район е най-добрия. Само веднъж за 16 години ми се обадиха с въпроса „Кой район се нуждае от добро семейство? Къде можем да помогнем?”

В ранните години на Църквата, президент Бригъм Йънг и други ръководители призовават членове да отидат на дадено място и да започнат да изграждат Църквата

там. Иронично е, че дори днес навсякъде да имаме верни членове на Църквата, кой би отишъл там, където пророкът му каже да отиде? Наистина ли очакваме президент Монсън да каже лично на всеки един от 14-те милиона членове къде има нужда от нашите семейства? Господният начин е да се вслушваме в ученията на ръководителите ни, да разбираме правилните принципи и да се ръководим сами.

### Исклучително важно

С всичко, което се случва в Църквата днес, и с бързия начин, по който Бог разгръща делото Си навсякъде, е още по-важно ние да правим всичко по Неговия начин!

Особено в делото за спасение ние научаваме, че „в дара на Своя Син, Бог е приготвил още по-превъзходен път” (Етер 12:11). Учението на Христос „е пътят; и не е даден под небето друг път, нито друго име, чрез които човек





От старейшина Джон Б. Диксън  
От Седемдесетте

## Евангелието по целия свят

*Църквата се разраства постоянно по света от един народ към друг народ, от култура към култура, от човек към човек според Божия календар и според Неговото време.*

Тленното служение на Спасителя е завършено. Страданията Му в Гетсиманската градина и на кръста са приключили. От първа глава първа на Деянията научаваме, че Той е служил в продължение на 40 дни след Възкресението Си, „като се явяваше“ на апостолите и „им говореше за Божието царство“ (Деянията 1:3).

Той им казва: „Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Светият Дух: и ще бъдете свидетели за Мене както в Ерусалим, тъй и в цяла Юдея и Самария, и до края на земята“ (Деянията 1:8).

Малко след това, „Той се възнесе, и облак Го прие от погледа им.

И като се визраха към небето, когато възлизаше, ето, двама човека в бели дрехи застанаха при тях,

които и рекоха: „Галилеяни, защо стоите та гледате към небето? Тоя Исус, Който се възнесе от вас на небето, така ще дойде както Го видехте да отива на небето“ (Деянията 1:9–11).

Наистина, Спасителят ще дойде

отново при Второто Си пришествие, но преди това Евангелието на Исус Христос ще достигне „до края на земята“.

От Матей научаваме за една специална заповед, дадена на апостолите, а именно — да проповядват Евангелието на всички народи:

„Тогава Исус се приближи към тях и им говори, казвайки: Даде Ми се всяка власт на небето и на земята.

Идете, прочее, научете всички народи, и кръщавайте ги в името на Отца и Сина и Светия Дух“ (Матей 28:18–19).

По време на ранните дни на Църквата, в средата на времето, Евангелието било проповядвано само на Израил; тогава идва откровението към Петър, старшият апостол, че времето е дошло да се проповядва Евангелието не само на Израил, но и на езичниците. Десета и единадесета глава в Деянията на апостолите ни помагат да разберем процеса и модела, чрез които това нужно разрастване на Църквата до

повече от Божиите чеда е станало известно на председателстващите служители и общото членство на Църквата.

Използвайки Корнилий, който е езичник, стотник и благочестив човек, Господ разкрива на Петър, че Евангелието ще бъде проповядвано и на езичниците, едно ново и непознато разбиране за светиите по това време. Откровението, което прави тази промяна в делата на Църквата, е получено от Петър, старшият апостол. Ние знаем, че Евангелието в последствие бързо се разпространило из народите на езичниците.

Един пример за разрастването на Църквата по онова време е обръщането във вярата на Павел, който става великият апостол на езичниците. Той получава видение, докато е на път за Дамаск, в което вижда светлина и чува глас, покаява се от греховете си, бива призван от Бог (вж. Деянията 22:6–18) и след това се превръща в изключителна сила за разпространение на Евангелието на Исус Христос.

Нека сега се пренесем 1800 години напред към момента на възстановяване на Евангелието или към възстановяването на всички неща преди Второто пришествие на Христа. Аз свидетелствам, че чрез пророка Джозеф Смит Църквата е възстановена и продължава да върви напред под ръководството на Първото Президентство и Кворума на дванадесетте апостоли. Заповедта към тях да проповядват Евангелието по целия свят е същата като тази към древните апостоли.

От момента на организиране на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни през 1830 година, Църквата се разраства постоянно по света от един народ към друг народ, от култура към култура, от човек към човек според Божия календар и според Неговото време.

През 1978 г., следвайки установения образец на откровение чрез старшия апостол, президент Спенсър У. Кимбъл получава



откровение, този път относно даването на свещеничеството на всички достойни мъже по света. Това означава, че в наши дни всички чеда на Небесния Отец по света могат да получат всички благословии на възстановеното Евангелие. Колко ползотворно е това за царството Божие на земята в дните, доближаващи се до Второто пришествие на Христос!

Тъкмо бях призван като президент на мисия и сестра Диксън и аз се готвехме да заведем семейството си в Мексико, когато старейшина Ричард Г. Скот, по това време член на Седемдесетте, ми съобщи за получаването на това специално откровение. Спомням си как ми се насълзиха очите, докато той ми разказваше за случилото се. С думи не можеше да се опише радостта ми, защото знаех, че това беше правилно и че беше дошло времето цялото човечество да има достъп до всички обреди, завети и благословии на Евангелието.

Това се случи преди почти 35 години, и тогава дори и не подозирах, че щях да прекарам няколко години

от моята служба като седемдесетник в църковната област Африка Запад измежду вярващи, верни хора, чиито живот щеше така да се повлияе от откровението за свещеничеството от 1978 г. Сестра Диксън и аз живяхме там в продължение на четири години, като това бе едно прекрасно преживяване, което промени живота ни.

Като народ, хората от западна Африка вярват в Бог, изобщо не се срамуват от това да заявяват и споделят вярата си с околните и имат невероятни ръководни качества. Присъединяват се към Църквата със стотици, като почти всяка седмица няколко района или клона биват създавани в областта Африка Запад и почти във всеки от случаите, президентството се състои изцяло от африкански свещеници, като това се отнася и за спомагателните организации.

Как ми се иска да можехте да се присъедините към светиите в храма Аба Нигерия или пък Акра Гана, където бихте усетили тяхната отдаденост, да опознаете президентството на храма, състоящо се изцяло

от африканци. Как ми се иска да ви представя на африканските областни седемдесетници, които присъстват при нас днес, в Центъра за конференции, и които са адвокати, професори и бизнес мениджъри или пък ако можех да ви запозная с ръководителите на африканските колове и райони и техните семейства.

Да присъстваш на урок от неделното училище, спомагателните организации или урок на свещеничеството е свещено преживяване, като при тези уроци се следва църковната програма и изобилства разбирането на Евангелието, проповядването и учението чрез Духа.

Евангелието в Африка е достигнало един щастлив народ, съвсем необременен от показността, която оказва влияние върху живота на много хора от Запада. Те не се интересуват от притежанието на безброй материални блага.

За африканците се казва, че имат много малко от това, което има най-малко значение, и имат в изобилие това, което е от най-голямо значение. Проявяват много малък интерес към огромните къщи и най-скъпите

коли, но живо се интересуват от познанието за техния Небесен Отец и Неговия син, Исус Христос, както и от създаването на семейства за вечността. Като естествено последствие на тяхната вяра, Господ ги издига по пълноценни начини.

Знаейки тези неща за тях, не е изненадващо, че те ще бъдат много важна част от разрастването на Църквата на Исус Христос през последните дни. Даниил, пророкът от Стария завет, вижда как Божието царство в последните дни „ще се затъркаля към краищата на земята, както камъкът, който е изсечен от планината не с ръце, ще се търкаля, докато не изпълни цялата земя” (У. и З. 65:2). Уместно е да се каже, че нашите прекрасни африкански братя и сестри ще бъдат една важна част от изпълнението на това пророчество, както и че откровенията, спомагащи за това, ще следват установените от Господ модели.

Свидетелствам, че нашият Небесен Отец обича всички Свои чеда, че Исус е Христос и че Евангелието е достъпно за всички, както живи така и мъртви. В святото име на Исус Христос, амин. ■



От старейшина Дейвид А. Беднар  
От Кворума на Дванадесетте апостоли

## Вярваме в това да бъдем непорочни

*Подчинението на закона за целомъдрието ще увеличи щастието ни в смъртността и ще направи възможен напредък ни във вечността.*

Моето послание отговаря на един основен въпрос с голяма духовна важност: Защо законът за целомъдрието е толкова важен? Моля се Светият Дух да потвърди истинността на принципите, върху които ще наблегна.

### Планът за щастие на Отца

Колко важно е целомъдрието във вечността може да се разбере само във всеобхватния контекст на плана на Небесния Отец за щастието на децата Му. „Всички човешки същества — мъже и жени — са създадени по образа на Бог. Всички те са възлюбени духовни синове или дъщери на небесни родители и ... имат божествена природа и съдба. („Семейството: прокламация към света”, *Лиахона*, ноем. 2010 г., стр. 129). Всички мъже и жени са живели с Бог като Негови духовни деца преди да дойдат на земята като смъртни същества. Планът на Отца позволява на духовните Му синове и дъщери да получат физически тела, да придобият смъртен опит и да напредват към възвисяване.

### Важността на физическото тяло

Нашите физически тела правят възможни един обхват, дълбочина и интензивност на преживяване, които просто не могат да бъдат придобити в доземното ни съществуване. По този начин взаимоотношенията ни с други хора, възможността ни да разпознаваме и действваме в съответствие с истината и способността ни да се подчиняваме на принципите и обредите на Евангелието на Исус Христос биват усилвани чрез нашите физически тела. Докато сме смъртни, ние преживяваме нежност, любов, доброта, щастие, печал, разочарование, болка и дори предизвикателствата на физически ограничения по един начин, който ни подготвя за вечността. Просто казано, има уроци, които трябва да усвоим, и преживявания, през които трябва да преминем, както се казва в Писанията, „според плътта” (1 Нефи 19:6; Алма 7:12–13).

### Силата за създаване на потомство

След създаването на земята, Адам е поставен в Едемската градина. Важното обаче е, че Бог казва:



„не е добре човекът да бъде сам” (Моисей 3:18; вж. и Битие 2:18) и Ева става съпруга и помощник на Адам. За изпълнение на плана на щастието е нужна изключителната комбинация от духовните, физически, умствени и емоционални възможности както на мъжете, така и на жените. „Нито жената е без мъжа, нито мъжът без жената, в Господа” (1 Коринтяните 11:11). Мъжът и жената са създадени за да се учат, укрепват, благославят, допълват и усъвършенстват един друг.

Начинът, по който земният живот се създава, е божествено постановен. „Първата заповед, която ... Бог дава на Адам и Ева се отнася до техния потенциал като родители, като съпруг и съпруга” (*Лиахона*, ноем. 2010 г., стр. 129). Заповедта да се плодят и размножават и да напълнят земята остава в сила и днес. Така бракът между мъжа и жената е упълномощеният метод, чрез който доземните духове навлизат в смъртността. Пълното сексуално въздържание преди брака и пълната

вярност в брака защитават светостта на този свещен метод.

Силата за създаване на потомство е духовно важна. Злоупотребата с тази сила осуетява целите на плана на Отца и на смъртното ни съществуване. Нашият небесен Отец и Възлюбеният Му Син са създатели и са поверили на всеки един от нас част от Тяхната сила за сътворяване. Конкретните насоки за правилното използване на способността за създаване на живот са съществени елементи от плана на Отца. Начинът, по който мислим за и използваме тази върховна сила, определя до голяма степен щастието ни в смъртността и съдбата ни във вечността.

Старейшина Далин Х. Оукс обяснява:

„Силата да се създава смъртен живот е най-възвишената сила, която Бог е дал на Своите деца. Нейното приложение е постановено с първата заповед, обаче е дадена и друга важна заповед, за да се забрани злоупотребата с нея. Важността, която поставяме върху закона за

целомъдрието, се обяснява от разбирането ни за целта на нашата сила за създаване на потомство в изпълнението на Божия план. ...

Извън рамките на брака всяка употреба на силата за създаване на потомство в една или друга степен е нещо грешно и унижително, извършващо най-божествената дарба на мъжете и жените” (“The Great Plan of Happiness,” *Ensign*, ноем. 1993 г., стр. 74).

#### **Стандартът за сексуална моралност**

Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни има един неотклонен стандарт за сексуална моралност: според Божия план интимните взаимоотношения са уместни само между мъж и жена в брачна връзка. Такива взаимоотношения не са просто любопитство, което да бъде задоволено, апетит, който да бъде утолен, или вид развлекателна или забавна дейност, която да се следва егоистично. Те не са завоевание, което да се постигне или просто действие, което да се

извърши. Напротив, в смъртността те са едно от върховните изражения на нашата божествена същност и потенциал и начин за укрепване на емоционалните и духовни връзки между съпруга и съпругата. Ние сме хора, благословени с право на морален избор и определяме себе си съгласно божественото ни наследство като деца Божии, а не съгласно сексуалните поведения, съвременните възгледи или светски-те философии.

### Естественият човек

До известна степен, естественият човек, описан от цар Вениамин, е жив и е във всеки един от нас (вж. Мосия 3:19). Естественият човек е непокайващ се, плътски и сладострастен (вж. Мосия 16:5; Алма 42:10; Мойсей 5:13), угаждащ си и разточителен, горд и егоистичен. Както учи президент Спенсър У. Кимбъл: „Естественият човек“ е „земният човек“, който позволява на грубите животински страсти да засенчат духовните му наклонности“ („Ocean Currents and Family Influences,” *Ensign*, ноем. 1974 г., стр. 112).

И обратното, „Христовия човек“ (Еламан 3:29) е духовен и обуздава всички страсти (вж. Алма 38:12); той е умерен и въздържан, щедър и безкористен. Христовите мъже и жени се хващат за словото Божие, отричат себе си, поемат кръста Му (вж. Матей 16:24; Марка 8:34; Лука 9:23; У. и З. 56:2) и напредват по правата и тясна пътека с вяръност, послушание и отдаденост на Спасителя и Неговото Евангелие.

Като синове и дъщери Божии, ние сме наследили от Него божествени качества. Но в момента живеем в един паднал свят. Елементите, от които са създадени телата ни, са по естество паднали и неизменно подлежащи на влиянието на греха, покварата и смъртта. Следователно, Падението на Адам и духовните и физическите му последствия ни засягат най-пряко чрез физическите ни тела. И все пак ние сме двойни същества, защото духът ни, който е важна част от нас, е поставен във

физическо тяло, което подлежи на Падението. Исус подчертава пред апостол Петър: „Духът е бодър, а тялото — немощно“ (Матей 26:41).

Така естеството на изпитанието на смъртността може да бъде обобщено в следния въпрос: Ще откликна ли на наклонностите на естествения човек или ще се подчиня на нашепванията на Светия Дух и ще отхвърля естествения човек, като стана светия чрез Единението на Господа Христа (вж. Мосия 3:19)? Това е изпитанието. Всеки апетит, желание, склонност и импулс на естествения човек могат да бъдат преодолені от и чрез Единението на Исус Христос. Ние сме тук на земята, за да развием божествени качества и да обуздаем всички страсти на плътта.

### Намерението на противника

Планът на Отца има за цел да предостави напътствие за Неговите деца, да им помогне да бъдат щастливи и безопасно да ги върне у дома при Него с възкресени, възвисени тела. Небесният Отец желае да бъдем заедно в светлината и да бъдем изгълнени с надежда. И обратното — Луцифер полага усилия да обърка синовете и дъщерите Божии, да ги направи нещастни и да попречи на вечния им напредък. Цялостното намерение на бащата на лъжите е всички ние да станем „окаяни като него“ (2 Нефи 2:27). Луцифер иска в крайна сметка да бъдем сами в тъмнината и да останем без надежда.

Сатана неуморно работи, за да изопачи най-важните елементи от плана на Отца. Той няма тяло и неговият вечен напредък е спрял. Също както водата, течаща в речното корито, бива спряна от бента, така и вечният напредък на противника е осуетен, защото той няма физическо тяло. Поради своя бунт, Луцифер сам се е отказал от всички благословии и преживявания на земния живот, възможни чрез тяло от плът и кости. Той не може да научи уроците, които само въплътен в тяло дух може да научи.

Ненавижда реалността на същинското и всеобхватно възкресение на цялото човечество. Едно от убедителните значения на думата *прокълнат* в Писанията е пояснено от неговата неспособност да продължи да се развива и да стане като нашия Небесен Отец.

Понеже физическото тяло заема такова централно място в плана на щастие на Отца и в духовното ни развитие, Луцифер се стреми да осуети напредъка ни, като ни изкушава да използваме телата си по неподходящ начин. Една от най-големите иронии на вечността е следната: противникът, който е окаян именно защото няма физическо тяло, ни кани и съблазнява да споделим окаяността му чрез неподходящо използване на нашите тела. Така самото оръдие, което той не притежава, е основна цел на опитите му да ни подмами към духовно унищожение.

Нарушаването на закона за целомъдрие е тежък грях и злоупотреба с физическите ни тела. За онези от нас, които знаят и разбират плана на спасение, всяко оскверняване на тялото е бунт (вж. Мосия 2:36–37; У. и З. 64:34–35) и отричане на истинската ни идентичност като синове и дъщери Божии. Когато погледнем отвъд смъртността към вечността, е лесно да разберем, че препоръчаното от противника измамно партньорство е временно и празно.

### Благословиите на целомъдрието

Алма съветва сина си Сивелон да „обуздава всичките си страсти, за да може да бъде изгълан с любов“ (Алма 38:12). Тоест, дисциплинирането на естествения човек във всеки от нас прави възможна една по-богата, по-дълбока и по-трайна любов към Бог и към децата Му. Любовта нараства чрез праведно въздържане и намалява чрез импулсивното угаждане.

Президент Марион Г. Ромни казва: „Не мога да си помисля за други благословии, които да са по-желателни от тези, обещани на чистите и добродетелните. Исус говори за конкретни награди за



различните добродетели, но, струва ми се, че запазва най-големите за чистите по сърце, „защото те”, казва Той, „ще видят Бога” (Матей 5:8). И не само, че ще видят Господ, но ще се чувстват уютно в присъствието Му.

Ето ... обещанието на Спасителя: „Нека добродетелта непрестанно да украсява мислите ви; тогава ще нараства увереността ви, когато сте в присъствието Божие” (У. и З. 121:45) (“Trust in the Lord,” *Ensign*, май 1979 г., стр. 42).

Обещано ни е също, че ако следваме пътеката на добродетелта, „Светият Дух ще стане (наш) постоянен сподвижник” (У. и З. 121:46). Затова спазването на закона за целомъдрието дава някои от най-великите благословии, които мъжете и жените могат да получат в смъртността: подходяща духовна увереност в присъствието на членовете на семейството, приятелите, останалите членове на Църквата и в крайна сметка — на Спасителя Нашето вродено желание да принадлежим се изпълнява праведно когато вървим в светлината с надежда.

#### Принципът на покаянието

Някои от вас, които чуват това послание, трябва да се покаят за

сексуални и други грехове. Спасителят често е наричан Великият Лечител и това звание има както символично, така и буквално значение. Всички ние сме преживели болката, свързана с физическо нараняване или рана. Когато ни боли по принцип търсим облекчение и сме благодарни за лекарствата и терапиите, които помагат за облекчаването на страданието ни. Помислете си за греха като за духовна рана, която причинява вина или както казва Алма на сина си Кориантон „угризение на съвестта” (Алма 42:18). Вината е за нашия дух същото, което болката е за тялото ни — предупреждение за опасност и защита от допълнително увреждане. От Единението на Спасителя се излива успокоителен балсам, който може да изцели духовните ни рани и да премахне вината. Обаче този балсам може да се прилага само чрез принципите на вяра в Господ Исус Христос, покаяние и последователно послушание. Резултатите от искреното покаяние са спокойствие на съвестта, утеха и духовно изцеление и подновяване.

Вашият епископ или президент на клон е помощник на духовния лечител, който е упълномощен да

ви помогне да се покаете и изцелите. Моля, запомнете обаче, че степента и интензивността на вашето покаяние трябва да съответстват на естеството и сериозността на греховете ви — особено при светии от последните дни, които са сключили свещен завет. Сериозните духовни рани изискват продължително лечение и време, за да се излекуват напълно и изцяло.

#### Обещание и свидетелство

Учението, което описах, ще изглежда архаично и остаряло за много хора в един свят, който все повече се подиграва на светостта на създаването на живот и омаловажава ценността на човешкия живот. Но Господната истина не се променя от моди, популярност или проучвания на общественото мнение. Обещавам, че подчинението на закона за целомъдрието ще увеличи щастието ни в смъртността и ще направи възможен напредък ни във вечността. Целомъдрието и добродетелта са сега, винаги са били и винаги ще бъдат „най-скъпоценното от всичко” (Мороний 9:9). Свидетелствам за това в святото име на Господ Исус Христос, амин. ■



**От старейшина Ръсел М. Нелсън**  
От Кворума на Дванадесетте апостоли

## Хванете вълната

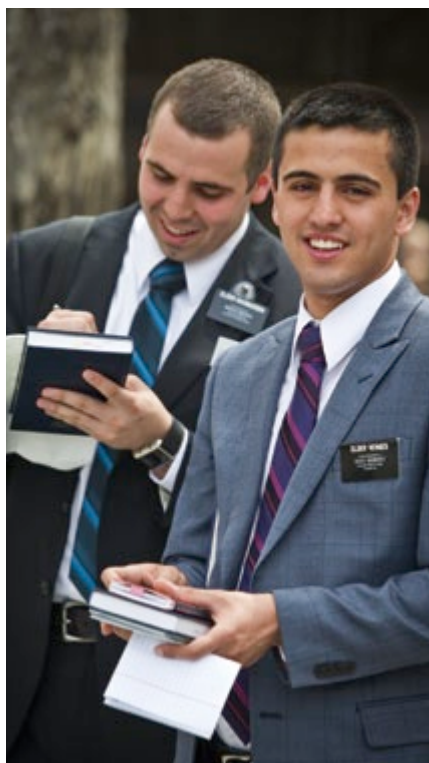
*Благодаря на Бог и Неговия Син Исус Христос за Възстановяването и неговата сила да тласка тази величествена вълна на истина и праведност по земята.*

Скъпи братя и сестри, присъединявам се към президент Томас С. Монсън и всички останали, които възхваляват отзовалите се на призива на пророка за повече достойни мисионери. Безпрецедентна вълна на ентузиазъм залива цялата земя сега. От паметното изявление на президент Монсън миналия октомври насам хиляди старейшини, сестри и възрастни двойки са били призовани и мнозина други се подготвят<sup>1</sup>. Сега ни задават въпроси като: „Какво ще правим с всички тези мисионери?“ Отговорът е прост. Те ще правят това, което мисионерите винаги са правили. Ще проповядват Евангелието! Ще благославят чедата на Всемогъщия Бог!

Все повече от вас, млади мъже и жени, ще хванете тази вълна, ако се стремите да бъдете достойни за мисионерско призование. Вие виждате, че това е вълна на истина и праведност. Виждате вашата възможност на гребена на тази вълна.

Вие, тийнейджъри, потопете се в новия ви учебен план и преподавайте един на друг учението на Исус Христос. Сега е времето да се подготвите да проповядвате на хората за добрината Божия.

Млади мъже и жени, вашето образование винаги ще е важно — за нас, за вас и за Бог. Когато е възможно, ако желаете да следвате в колеж или университет *след* вашата мисия, ние ви насърчаваме да кандидатствате *преди* да отидете на мисия. Много висши учебни заведения дават отсрочка от 18 до 30 месеца на вече приети бъдещи мисионери. Това ще ви позволи, старейшини и сестри, да служите, без



да се тревожите къде ще започнете висшето си образование. Ние сме дълбоко благодарни на ръководителите на учебни заведения, които правят такова планиране възможно!

Вие, родители, учители и други, хванете вълната като подгответе подрастващото поколение да бъде достойно за мисионерска служба. Междувременно вашият праведен живот ще служи като пример и ще породви интерес у вашите приятели и съседи. Бъдете готови да отговорите на хората, които питат защо живеете по този начин. Бъдете готови да дадете причина за надеждата и радостта, които виждат във вас<sup>2</sup>. Когато ви се задават такива въпроси, можете да отговорите, като кажете: „Нека попитаме мисионерите! Те могат да ни помогнат! И, ако желаете, аз ще съм до вас, когато мисионерите ви отговорят и учат“.

Вие, възрастни, хванете вълната, като помагате духовно, физически и материално на бъдещите мисионери. За вас е вече нещо нормално да спестявате пари за мисия. Вие, възрастни двойки, правете планове за времето, когато ще можете да заминете на мисия. Ние ще бъдем безкрайно благодарни за вашата служба. Дотогава някои от вас могат да допринасят за мисионерската работа, като правят дарения към общия мисионерски фонд, както президент Монсън отново предложи тази сутрин<sup>3</sup>.

Увеличаващ се брой от избрани мъже и техните мили спътнички в живота хващат вълната, когато биват призовани да ръководят мисиите на Църквата. В тази служба те ще окажат влияние върху съдбите на сегашните и бъдещите поколения. Президентите на мисия държат ключовете на отговорността за благополучието, сигурността и успеха на поверените им мисионери. След като се е съветвал с президентите на кол и окръг, всеки президент на мисия изпраща мисионери да служат в даден кол, район и клон.

Президентите на кол и епископите хващат вълната, като прекарват



Нашите любопитни приятели и съседни, които не са от нашата вяра, също могат да хванат вълната. Ние ги насърчаваме да запазят всичко добро и истинно в техния живот. И ги каним да получат повече, особено славната истина, че чрез вечния план на Бог семействата могат да бъдат заедно завинаги<sup>6</sup>.

Тази вълна на истина и праведност е изключителна! *Не* човек я е създал! Тя идва от Господ, който казва: „Аз ще ускоря Моето дело във времето му“<sup>7</sup>. Тази вълна е отприщана от божествено изявление преди 193 години. То се състои от само седем думи: „Този е Моят Възлюбен Син. Него слушай!“<sup>8</sup> Произнесени от Всемогъщия Бог, тези думи запознават младия Джозеф Смит с Господ Исус Христос. Тези седем думи дават началото на Възстановяването на Неговото Евангелие. Защо? Защото нашият жив Бог е един любящ Бог! Той иска чедата Му да познават Него и Исус Христос, Когото е изпратил!<sup>9</sup> Също така желае чедата Му да получат безсмъртие и вечен живот!<sup>10</sup>

Именно заради тази славна цел мисионерите преподават относно Възстановяването. Те знаят, че Господ установил Своята Църква преди около 2000 години. След разпъването Му на кръста и смъртта на апостолите Му хората променили Църквата и ученията ѝ. След дълги години на духовна тъмнина и в изпълнение на древни пророчества<sup>11</sup> Небесният Отец и Исус Христос възстановили Църквата, нейните учения и свещеническата власт. Благодарение на това Възстановяване всички хора имат достъп до знанието и жизненоважните обреди за спасение и извисяване<sup>12</sup>. Накрая, това възвисяване ще позволи на всеки от нас да живее със семейството си завинаги в присъствието на Бог и Исус Христос!

Не мога да сдържам вълнението си, когато говоря за Възстановяването. Този факт от историята е абсолютно изумителен! Той е невероятен! Той спира дъха! Не е ли удивително, че пратеници от

все повече време в интервюиране на бъдещите мисионери. Тези свещенически ръководители държат ключовете на отговорността за мисионерската работа в техните единици и вдъхновяват членовете да участват.

Братя и сестри от всеки съвет на район започват да хващат вълната. Ръководителят на мисионерската работа в района участва в този съвет<sup>4</sup>. Бих искал да се обърна конкретно към всеки от вас, ръководители на мисионерската работа. Вашият епископ ви е призовал да ръководите мисионерската работа в района. Някои от вас са пожънали такъв успех, че е бил призован помощник да ви помага. Заедно с други членове от съвета на район

вие намирате слабо активни членове, семейства, в които не всички са членове, както и заинтересовани съседни. Срещате се често с пълновременните мисионери, които служат при вас. Давайте съвети и помагате на мисионерите. Моля ви да използвате техните работни календари със съдържателни възможности за преподаване. Това е ваша отговорност. Вашата роля е изключително важна, наистина важна за успеха на това дело. Ако хванете вълната с вяра и ентузиазъм, и други ще ви последват. Вие, служейки като ръководител на мисионерската работа в района, сте *свързващата* брънка между членовете и мисионерите в свящото дело за спасение на чедата Божии<sup>5</sup>.



небесата са дошли да дадат власт и сила на това дело?

Нашият Небесен Отец и Исус Христос се явили много пъти на пророка Джозеф Смит<sup>13</sup>. Под Тяхното ръководство дошли и други небесни пратеници и всеки е имал конкретна цел. Например:

- Ангелът Мороний разкрил Книгата на Мормон<sup>14</sup>.
- Иоан Кръстител възстановил Аароновото свещеничество<sup>15</sup>.
- Петър, Яков и Иоан възстановили Мелхиседековото свещеничество<sup>16</sup>.
- Моисей предал ключовете за събирането на Израил<sup>17</sup>.
- Илияс предал ключовете за знанието относно Авраам<sup>18</sup>.
- Илия възстановил ключовете на запечатващата власт<sup>19</sup>.

Освен това чрез Възстановяването се добавило знание, с което древните светии разполагали. Господ предоставил нов том свято писание. Към Светата Библия Той добавил

Книгата на Мормон: още едно свидетелство за Исус Христос. Тя е летопис на пророчества и служението на възкресения Господ сред обитателите на древна Америка. Тя обяснява великия план на щастие, изготвен от Бог<sup>20</sup> — планът за спасение<sup>21</sup>. Книгата на Мормон е в пълно съгласие с Библията. И двата свещени летописа потвърждават истинността на Евангелието на Исус Христос и значимостта на Неговото Единение<sup>22</sup>.

Възстановяването изпълнява множество библейски пророчества. Например Исаия пророкува, че Господният дом ще бъде построен на върха на хълма<sup>23</sup>. Масовото изселване на ранните светии към планините на западна Америка е една сага за саможертва и вяра. Исаия също така пророкува, че Бог ще извърши „странно и чудно дело“<sup>24</sup>. Това сега се изпълнява чрез свята работа на нашата нарастваща армия от мисионери.

Възстановени били старозаветни учения относно десетъка<sup>25</sup>.

В резултат на това все повече от плащците десетък членове биват благословени поради своето подчинение. Писанията на Възстановяването изясняват делото на Мелхиседек<sup>26</sup>. Сега вече пророчествата, че жезълът на Иосиф (Книгата на Мормон) и жезълът на Юда (Библията) ще бъдат едно в ръката Божия, са изпълнени<sup>27</sup>.

Възстановяването изяснява и написаното в Новия Завет. Учението за кръщението за мъртвите вече е по-ясно<sup>28</sup>. Обреди за нашите починали предци се извършват чрез заместници в 141 храма в целия свят! Няма как по друг начин да предложим спасение на нашите починали предци без знание за Евангелието!<sup>29</sup> Видението на Иоан Откровител как един „друг ангел летеше посред небето, който имаше вечното благовестие, за да провъзгласява на обитателите по земята“ предсказало мисията на ангела Мороний и Книгата на Мормон<sup>30</sup>.

Книгата на Мормон е в центъра на Възстановяването. Тя е била написана, запазена и преведена под ръководството на Господ. Тя е била преведена „чрез дара и силата Божии“<sup>31</sup>. Книгата Учение и Завети съдържа множество допълнителни откровения, дадени на пророка Джозеф Смит. Чрез него сме получили повече свети писания, отколкото от който и да е друг пророк. Веднъж той замислено казал на светиите в Наву, Илинойс: „Никога не съм ви казвал, че съм свършен; но в откровенията, които съм проповядвал, няма грешка“<sup>32</sup>.

Заедно членовете и мисионерите канят всички хора да научат за Бог, за Исус Христос и Неговото Евангелие. Всеки желаещ отговори човек трябва да търси искрено и да се моли пламенно за уверение, че тези неща са истинни. Истината ще ви бъде изявена чрез силата на Светия Дух<sup>33</sup>.

Благодаря на Бог и Неговия Син Исус Христос за Възстановяването и силата му да тласка тази величествена вълна на истина и праведност по земята. Моля се да хванем тази



вълна и да изпълним Господната заповед да занесем Евангелието „на всеки народ и племе, език и люде“<sup>34</sup> За това се моля в името на Исус Христос, амин. ■

#### БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Томас С. Монсън, „Добре дошли на конференцията“, *Лиакхона*, ноем. 2012 г., стр. 4–5.
2. Вж. 1 Петрово 3:15.
3. Вж. Томас С. Монсън, „Отново е конференция!“, *Лиакхона*, май 2011 г., стр. 6.
4. Вж. *Handbook 2: Administering the Church*, 2010 г., 5.1.
5. Ние сме благодарни за светиите, които искрено се стремят да се освещават. Те се опитват да бъдат по-святи. Те „гърс(ят) първо да изград(ят) царството Божие и да установ(ят) Неговата праведност“ (Ръководство към Писанията, Преводът на Джозеф Смит Матей 6:38).
6. Вж. „Заедно семействата могат да са във вечността“, *Химни*, № 185; догълнителни уточнения можете да намерите в Учение и Завети 132:7, 19.
7. Учение и Завети 88:73.
8. Джозеф Смит — История 1:17.
9. Вж. Иоана 17:3.
10. Вж. Моисей 1:39.
11. Вж. Матей 17:11; Деяния 3:20–21; Ефесяните 1:10; 2 Нефи 30:8; Учение и Завети 132:40, 45.
12. Вж. 3 Нефи 27:13–14, 21; Учение и Завети 39:6; Символът на вярата 1:4.
13. Вж. Карл Р. Андерсън, *The Savior in Kirtland* 2012г., стр. 228–243.
14. Вж. Учение и Завети 27:5; вж. и Джозеф Смит — История 1:33–34.
15. Вж. Учение и Завети 13.
16. Вж. Учение и Завети 20:2–3; 27:12; 128:20; вж. и Larry C. Porter, „Dating the Restoration of the Melchizedek Priesthood,“ *Ensign*, юни 1979 г., стр. 4–10.
17. Вж. Учение и Завети 110:11.
18. Вж. Учение и Завети 110:12.
19. Вж. Учение и Завети 110:13–16.
20. Вж. Алма 42, особено стих 8.
21. Вж. например Алма 12:28–30.
22. Вж. например 1 Коринтяните 15:22; Алма 34:9.
23. Вж. Исаия 2:2.
24. Исаия 29:14.
25. Вж. Битие 14:18–20; Малахия 3:8–10; Учение и Завети 119–20.
26. Вж. Битие 14:18; Псалми 110:4; вж. и Алма 13:14–18; Учение и Завети 84:14–22.
27. Вж. Езекиил 37:16, 19; Учение и Завети 27:5.
28. Вж. 1 Коринтяните 15:29; Учение и Завети 128.
29. Вж. Учение и Завети 137:7; 138:31–34.
30. Откровението 14:6; вж. и Учение и Завети 133:36–39.
31. Заглавната страница на Книгата на Мормон, написана от Мороний; Учение и Завети 135:3.
32. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2007 г., стр. 555.
33. Вж. Мороний 10:4–5.
34. Откровението 14:6; вж. и 1 Нефи 19:17; Учение и Завети 133:37.



От старейшина Робърт Д. Хейлз

От Кворума на Дванадесетте апостоли

## Застанете непоклатимо на свети места

*Заставайки в подчинение и непоклатимост в учението на Нашия Бог, ние стоим на свети места.*

Братя, чест е да бъда тук със старейшините от царското Божие свещеничество. Ние живеем в последните дни, в „усилни времена“<sup>1</sup>. Като носители на свещеничеството имаме отговорността да застанем непоклатимо с щит от вяра срещу огнените стрели на противника. Защищавайки неотменните права и свободи, дадени от Бог, ние сме модел за подражание в света. Ние защитаваме нашите домове и семейства.

Когато бях в девети клас, се върнах от първия си извънградски бейзболен мач, който бяхме играли с моето училище. Баща ми забеляза, че по време на дългото пътуване в автобуса на път към къщи, аз бях чул и видял неща, които не бяха в хармония със стандартите на Евангелието. Тъй като бях професионален художник, той седна и нарисува картинка на рицар — войн, способен да защитава замъци и царства.

Докато рисувах и четех от писанията, аз разбрах как да бъда верен носител на свещеничеството и как да защитавам и браня царството Божие. Водеха ме думите на апостол Павел: „Затова вземете Божието всеоръжие, за да можете да противостоите в злия ден, и, като надвиете всичко, да *устоите*.“

*Стойте*, прочее, препасани с истина през кръста си и облечени в правдата за бронен нагръдник, и с нозете си, обути с готовност чрез благовестието на мира.

А освен всичко това, вземете вярата за щит, с който ще можете да угасите всичките огнени стрели на нечестивия.

Вземете също за шлем спасението и меч на Духа, който е Божието слово<sup>2</sup>.

Братя, ако сме верни в свещеничеството, това всеоръжие ще ни бъде дадено като дар от Бог. Ние имаме нужда от това всеоръжие!

Млади мъже, вашите бащи и дядовци никога не са се сблъскали с изкушенията, с които вие се сблъсквате всеки ден. Вие живеете в последните дни. Ако баща ви е искал да си докара беля, е трябвало да положи усилие. Вече не е така! Днес изкушенията ви намират! Моля, запомнете това! Сатана желае да сте негови и „грехът лежи пред вратата“<sup>3</sup>. Как ще устоите на нападателните му тактики? Сложете цялото Божие всеоръжие.

Позволете ми да ви разкажа едно друго преживяване в моя живот:

През януари 1982 г. споделих едно духовно послание в Университета Бригъм Йънг в Прово, Юта. Поканих студентите да си представят, че Църквата е от едната страна на подиума, ето тук, а светът — на по-малко от метър от другата страна. Когато аз бях студент това представляваше „късото разстояние, на което бяха стандартите на света и тези на Църквата едни от други“. Стоейки пред студентите 30 години по-късно, аз вдигнах ръце по същия начин и обясних: „Светските стандарти крайно са се отдалечили; (вече не могат да се видят); те са излезли извън тази (сграда и са някъде навън). ... Това, което ние и нашите деца и внуци трябва да запомнят, е следното: Църквата остава постоянна, (тя е все още точно тук, но) светът ще продължи да се променя — това разстояние (става) все по-голямо и по-голямо. ... Така че, бъдете много внимателни. Ако преценявате вашите постъпки и стандартите на Църквата въз основа на светските разбирания и начина, по който са се променили, ще установите, че не сте там, където трябва да бъдете“<sup>4</sup>.

По онова време не съм и можел да си представя колко далеч и колко бързо ще се отдръпне светът от Бог; невъзможно бе да се предположи това, като се имат предвид ученията, принципите и заповедите. И все пак стандартите на Христос и Неговата Църква не са се променили. Както Той казва: „истината *остава* во веки веков“<sup>5</sup>. Когато разберем и приемем това, ние сме подготвени



да се изправим срещу обществения натиск, подигравки и дори дискриминация, идващи от света и от хора, които наричат себе си „приятели“.

Повечето от нас познават човек, който би казал: „Ако искаш да бъдем приятели, трябва да приемеш ценностите ми“. Истинските приятели няма да искат от нас да изберем между Евангелието и тяхното приятелство. Отговарям с думите на Павел: „от такива страни!“<sup>6</sup> Истинските приятели ни подкрепят да стоим в стеснената и тясна пътека.

За да бъдем защитени и подготвени да вършим делото Божие в света, ние трябва да останем на евангелската пътека на заповеди, обреди

и завети. Когато се подчиняваме на Словото на мъдростта, нашата свободата на избор е защитена от пристрастявания като алкохол, наркотици и тютюн. Когато плащаме нашия десетък, изучаваме Писанията, кръстим се и биваме потвърдени, живеем така, че да имаме постоянното спътничество на Светия Дух, вземаме достойно от участието, спазваме закона за целомъдрието, подготвяме се да получим Мелхиседековото свещичество и склучваме свещени завети в храма, ние се подготвяме да служим.

В храма се подготвяме и обещаваме да живеем съгласно закона за посвещението. Младите мъже

започват да живеят според този закон, като се приготвят да служат на мисия, плащайки десятък за първите години на техния живот, като се отдават на пълновременна служба за Бог. Тази саможертва ги укрепва да продължат към най-висшия завет в живота — за мнозина тя е да сключат брак, да бъдат запечатани в храма и да дадат начало на вечно семейство.

Продължавайки по стеснената и тясна пътека, ние изграждаме нарастваща духовна сила — сила да използваме свободата си на избор и да действаме за себе си. При младите мъже и младите жени това израстване се подпомага, когато изучавате ученията и споделяте свидетелства си според новия учебен план в Интернет: *Елате, следвайте Ме*.

Освен това, използвайте свободата си на избор, за да имате личен напредък. Когато откривате вашите дарби и таланти, помнете, че родителите

и учителите могат да ви помагат, но най-важното е да позволите на Духа да ви води. Избирайте и действайте за себе си! Бъдете вътрешно мотивирани! Направете план за живота си, включително план за висше образование и професионално развитие. Проучете вашите интереси и умения. Работете и станете финансово независими. Поставяйте си цели, преодолявайте грешки, трупайте опит и довършвайте започнатото.

Докато продължавате напред, не забравяйте да участвате в дейности с вашите семейства, кворуми и класове. Наслаждавайте се на пълноценни дейности заедно! Чрез тези дейности вие ще се научите да уважавате и цените както духовните дарби на другите, така и взаимнодопълващите се вечни характеристики на синовете и дъщерите Божии.

Освен всичко друго, имайте вяра в Спасителя! Не бойте се! Като живеем усърдно според Евангелието, ние

ставаме силни в Господа. С Неговата сила ние сме способни да отхвърлим антихриста, който казва: „Язте, пийте и се веселете“, понеже Бог „ще оправдае извършването на малък грях; ... няма вреда от това..., защото утре ще умрем“<sup>7</sup>. В силата Господна ние можем да се противопоставим на всяка философия или учение, които отричат Спасителя и противоречат на великия и вечен план за изкуплението на всички Божии чеда.

На нас не ни е разрешено да преговаряме условията по този вечен план. Спомнете си Неемия, на когото било възложено да построи защитна стена около Ерусалим. Враговете му искали той да слезе и да изостави висшето си призвание, но Неемия отказал. Не че е проявил неуважение към тях, той просто обяснил: „Голяма работа върша и не мога да сляза; защо да се спира работата ...?“<sup>8</sup>

Понякога ставаме център на вниманието и ни се подиграват, понеже се държим здраво за Божиите стандарти и вършим Неговото дело. Аз свидетелствам, че не трябва да се боим, ако изградим живота си върху Неговото учение. Може да бъдем неразбирани, упрекувани и дори несправедливо съдени, но никога няма да бъдем сами. Нашият Спасител е бил „презрян и отхвърлен от хората“<sup>9</sup>. Наша е свещената привилегия да застанем до Него!

Има ирония в това, че да стоим непоклатими понякога означава да избягваме света и дори да бягаме от него. Спасителят казва: „Махни се от мен, Сатана!“<sup>10</sup> Иосиф от Египет избягал от изкушенията на съпругата на Петефрий<sup>11</sup>, а Лехий напуснал Ерусалим и отвел семейството си в пустоща<sup>12</sup>.

Бъдете сигурни, че всички пророци преди нас са стояли непоклатимо в тяхното време:

Нефи извършил чудното дело Господне, независимо от ударите на Сатана и гоненията от страна на братята си Ламан и Лемуил<sup>13</sup>.

Авинадий свидетелствал за Христос, изправяйки се пред клевети, презрение и сигурна смърт<sup>14</sup>.

Двете хиляди млади воители



защитаваха техните семейства срещу хората, които презираха евангелските ценности<sup>15</sup>.

Мороний развял знамето на свободата, за да запази семействата на неговия народ и религиозната свобода<sup>16</sup>.

Самуил се качил на крепостната стена и пророкувал за идването на Христос, независимо че е бил обсипан с камъни и стрели<sup>17</sup>.

Пророкът Джозеф Смит възстановил Евангелието на Спасителя, запечатвайки своето свидетелство с кръвта си<sup>18</sup>.

Също и пионерите са устоявали непоклатимо в лицето на ужасно противопоставяне и трудности, следвайки пророка по време на техния преход и заселване на запад.

Тези велики служители и свети Божии са били непоклатими, защото са били заедно със Спасителя. Вижте как Спасителят е останал непоклатим:

Когато е бил малко момче, Исус ревностно вършил делото на Отца Си, проповядвайки Евангелието на книжниците в храма<sup>19</sup>. По време на служението Си Той вършил делото на свещеничеството — да учи, изцелява и благославя другите. Когато е било необходимо, Той смело се е изправял срещу зло, дори е прочистил храма<sup>20</sup>. Той винаги е защитавал истината — било чрез думи или достойно мълчание. Когато главните свещеници го обвинили пред Каиафа, Исус мъдро и смело отказал да отговори на неправдата и запазил Своя мир<sup>21</sup>.

В Гетсиманската градина Нашият Спасител не се е отдръпнал и пил от горчивата чаша на Единението<sup>22</sup>. На кръста Той страдал, за да изпълни волята на Отца Си, когато накрая успял да каже: „Свърши се“<sup>23</sup>. Той устоял до края. В отговор на съвършеното подчинение на Спасителя да остане непоклатим, Нашият Небесен Отец заявил: „Ето Моя Възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение, в Когото прославих името Си“<sup>24</sup>.

Мои възлюбени млади и възрастни братя от свещеничеството, нека прославим името на Бог, като



застанем непоклатимо до Нашия Спасител Исус Христос. Аз давам специалното си свидетелство, че Той живее и че ние „сме призвани със свято призвание“<sup>25</sup> да участваме в Неговото дело. „Затова, застанете на свети места и бъдете непоклатими“<sup>26</sup>. Заставайки в подчинение и непоклатимост в учението на Нашия Бог, ние стоим на свети места, тъй като Неговото учение е свято и не се променя, независимо от изменчивите политически и обществени вярвания. Аз заявявам, както заявява и апостол Павел: „Бдете, стойте твърдо във вярата, бъдете мъжествени, укрепявайте се“<sup>27</sup>. Това е моята искрена молитва за вас в святото име на Исус Христос, амин. ■

#### БЕЛЕЖКИ

1. 2 Тимотея 3:1.
2. Ефесяните 6:13–17; курсив добавен.

3. Моисей 5:23.
4. Робърт Д. Хейлз, „This Is the Way; and There Is None Other Way,” *Brigham Young University 1981–82 Speeches*, 1982 г., стр. 3–4; достъпна на [speeches.byu.edu](http://speeches.byu.edu).
5. Учение и Завети 1:39; курсив добавен.
6. 2 Тимотея 3:5.
7. 2 Нефи 28:8.
8. Неемия 6:3.
9. Исаия 53:3; Моисей 14:3.
10. Лука 4:8.
11. Вж. Битие 39:7–12.
12. Вж. 1 Нефи 2.
13. Вж. например 1 Нефи 18.
14. Вж. Моисей 11–17.
15. Вж. Алма 53, 56–58.
16. Вж. Алма 46:11–13.
17. Вж. Еламан 13–16.
18. Вж. Учение и Завети 135.
19. Вж. Лука 2:46–49.
20. Вж. Матей 21:12–13.
21. Вж. Матей 26:57, 59–63.
22. Вж. Учение и Завети 19:16–19.
23. Иоана 19:30.
24. 3 Нефи 11:7.
25. Алма 13:3; вж. и 2 Тимотея 1:9.
26. Учение и Завети 87:8.
27. 1 Коринтяните 16:13.



От старейшина Тад Р. Калистър  
От Президентството на Седемдесетте

## Силата на свещеничеството на един млад мъж

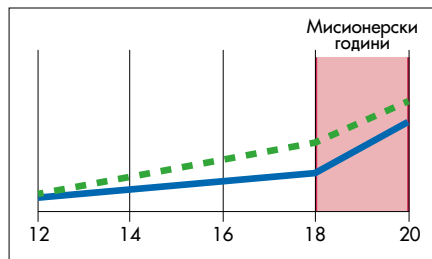
*Ако се използва в праведност, свещеничеството на един млад мъж е също толкова въздействащо, колкото свещеничеството на възрастния мъж.*

През 1878 г. моят пращяко, Джордж Ф. Ричърдс, бил на 17-годишна възраст. Както понякога се случвало в онези времена, той вече бил ръкоположен в сан старейшина. Една неделя майка му стенела от силна болка. Тъй като баща му не бил там, епископът и неколцина други били поканени да ѝ дадат благословия, но не последвало никакво облекчение. Съответно, тя се обърнала към сина си Джордж и го помолила да положи ръце на главата ѝ. Той записал в дневника си: „Насълзен заради страданието на майка ми и молбата да извърша обряд, който никога не бях извършвал, аз се оттеглих в една стая, където плаках и се молих”.

Когато се успокоил, той положил ръцете си върху нея и ѝ дал една много проста благословия. По-късно отбелязал: „Майка ми спря да стене и получи облекчение от страданието си, докато ръцете ми все още бяха върху главата ѝ”. След това

той записал в дневника си следното най-проницателно наблюдение. Той каза, че винаги е чувствал, че причината майка му да не получи облекчение от благословията на епископа не била, защото Господ не е почел благословията на епископа, а защото Господ бил запазил тази благословия за едно момче, за да го научи на урок, че ако се използва в праведност, свещеничеството на един млад мъж е също толкова въздействащо, колкото свещеничеството на възрастния мъж.

Тази вечер искам да ви говоря за тази сила. Въпреки че ще говоря за



Духовност и ръководителски умения

президенти на кворума на дяконите, принципите, които ще обсъдя, са приложими за всички младежи, носители на Аароновото свещеничество, и техните ръководители, в това число нашите президенти на кворумите на учителите и помощниците на президентите на кворума на свещениците.

Докато служех като президент на мисия, забелязах, че по време на мисионерските си години, младите мъже претърпяват драматично увеличаване на духовността и ръководните си умения. Ако можехме някак да определим количеството на тези качества по време на техните години в Аароновото свещеничество и по време на мисията им, те биха изглеждали подобно на линията, която виждате на тази графика. Мисля че има поне три ключови фактора, които допринасят за толкова драматичен растеж по време на мисионерските години: (1) ние се доверяваме на тези млади мъже повече от всякога, (2) имаме високи, но любящи очаквания от тях и (3) ние ги обучаваме отново и отново, за да могат да изпълняват отлично тези очаквания.

Някой може уместно да попита: „Защо същите тези принципи да не могат да се приложат при президентите на кворумите на дяконите?” Ако това се правеше, вероятно нарастването щеше да започне много по-рано и да изглежда подобно на това. За момент бих искал да поговоря как тези принципи биха могли да се приложат към един президент на кворума на дяконите.

Първо — доверие. Можем да поверим на нашите президенти на кворумите на дяконите по-голяма отговорност. Господ определено го прави и това се вижда от Неговата готовност да им даде ключове, т.е. правото да председателстват и ръководят работата в техния кворум. Като доказателство за това доверие, ние призоваваме чрез откровение президентите на кворума на дяконите, а не само по старшинство или друг подобен фактор. Всеки ръководител в тази Църква, включително президента на кворума на дяконите,

има правото да знае и трябва да знае, че е призван чрез откровение. Тази увереност му помага да знае, че Бог Му има доверие и го подкрепя.

Второто и третото качество са взаимосвързани — високи очаквания и съответното обучение, за да бъдат изпълнени те. На мисионерското поле научих важен урок: мисионерите по принцип се издигат или спадат до нивото на очаквания на техния президент на мисия и това е валидно и за президентите на кворума на дяконите. Ако от тях се очаква само да ръководят събранията на кворума и да посещават събранията на младежкия комитет към епископството, тогава това е всичко, което те ще правят. Но вие, ръководители, може да им дадете по-широка визия — Господната визия. И защо това е толкова важно? Защото по-широката визия е придружена от по-голяма мотивация.

Присъщо за всяко призвание в тази Църква е правото за получаване на откровение. Затова тези президенти на кворума на дяконите трябва да знаят, че имат правото да получат откровение, за да препоръчат своите съветници, правото да получат откровение относно спасяването на изгубените и правото да получават откровение, за да обучават членовете на кворума в техните задължения.

Мъдрият ръководител научава президента на кворума на дяконите на онези принципи, които ще му бъдат от полза за получаването на откровение. Той може да го научи



на недвусмисленото обещание на Господ: „Ако поискаш, ще получиш откровение след откровение“ (У. и З. 42:61). Господ е много щедър при даването на откровения. Не напомня ли Той на Джозеф Смит и Оливър Каудъри: „колкото пъти си Ме питал, ти си получавал напътствия от Моя Дух“ (У. и З. 6:14)? Така може да е и с вашите президенти на кворума на дяконите. Господ ви обича и иска да ви разкрие желанието и волята Си. Можете ли изобщо да си представите Господ да има проблем, който не може да разреши? Аз не мога. Поради това, че вие имате правото на откровение, Той може да ви помогне да разрешите всеки проблем, който имате като президент на вашия кворум, ако само търсите помощта Му.

Вие, прекрасни ръководители, бихте могли да научите този президент на кворума на дяконите, че откровението не е заместител за усърдната работа и подготовката. Президент Хенри Б. Айринг веднъж попитал президент Харолд Б. Лий: „Как да получа откровение?“ Президент Лий отговорил: „Ако искаш да получиш откровение, подготви се“<sup>1</sup>. Мъдрият ръководител може да обсъди с президента на кворума на дяконите известна духовна подготовка,

която той може да направи, за да се подготви да препоръча съветниците си. Може би той да трябва да зададе и открие отговори на въпроси като: Кой ще бъде добър пример и ще мотивира другите момчета? Или кой ще бъде чувствителен за нуждите на онези, които са изправени пред специални трудности?

И последно, този мъдър ръководител може да го научи как да разпознава и да действа съгласно откровението, когато то дойде. Живеем в един свят, изпълнен с мигновени действия и бърза скорост, където ярките светлини и тонколониите с висок звук са станали стандарт. Но този млад мъж трябва да знае, че това е светският начин, а не Господният. Спасителят се роди в сравнителната анонимност на една ясла; Той извърши най-величественото и несравнимо действие на всички времена в тишината на една градина; Джозеф получи Първото си Видение в изолираността на една горичка. Божиите отговори идват чрез тихия, тънък глас — чувства на мир или утеха, подтици за извършване на добро, просветление — понякога под формата на малките семенца на мисли, които, ако са почитани и подхранвани, могат да израснат в духовни секвои. Понякога тези подтици



или мисли може да накарат вашия президент на кворума на дяконите да препоръча за съветник или да възложи задача на някой млад мъж, който в момента е неактивен.

Преди години, като колово президентство, ние се почувствахме вдъхновени да призовем един добър мъж за колов чиновник. Тогава той имаше проблеми с редовното посещение на църква. Ние знаехме обаче, че ако приемеше призованието, той щеше да свърши чудесна работа.

Ние отпратихме призованието, но той отговори: „Не, не мисля, че мога да приема”.

След това дойде един подтик. Казах: „Ами тогава явно кол Глендейл няма да има колов чиновник”.

Шокиран, той отговори: „Какво говорите? Не може да няма човек за колов чиновник”.

Аз отговорих: „Да не би да искаш да призовем някой друг, който да служи като колов чиновник, след като Господ ни е вдъхновил да призовем теб?”

„Добре”, каза той „Приемам”.

И го направи. Има не само много мъже, но и много момчета, които ще приемат призование, когато знаят, че Господ ги призовава и че Той има нужда от тях.

След това можете да обясните на този президент на кворума на дяконите, че едно от Господните очаквания към него е да спаси изгубените, както неактивни, така и нечленове. Господ заявява основната Си мисия с думите: „Защото Човешкият Син дойде да спаси погиналите” (Матей 18:11). Ако приоритетът на Спасителя е да спасява погиналите, ако това е приоритет на президент Томас С. Монсън, както се вижда от целия му живот, не трябва ли това да е приоритет за всеки ръководител, всеки президент на кворум на дяконите в тази Църква? В сърцевината на нашето ръководство, като основна част от нашето служение, трябва да бъде горящото, мотивиращо, неотслабващо решение да отидем и да намерим изгубените и да ги върнем обратно.



Един млад мъж, който бе посетен от членове на неговия кворум, каза: „За мен бе изненада днес, когато ... 30 души дойдоха вкъщи. ... Сега имам желанието да ходя на църква”. Как може един младеж да устои на такава любов и внимание?

Вълнувам се, когато чуя многото истории на президенти на кворума на дяконите, които са придобили правилното разбиране и понякога преподават уроци — цели или част от тях — в събранията на кворума си. Преди няколко седмици посетих един урок на кворум на дяконите. Едно 12-годишно момче изнесе 25-минутен урок за Единението. Той започна като попита останалите дякони какво мислят, че представлява Единението. След това сподели няколко подходящи стиха от Писанията и зададе уместни въпроси, на които те отговориха. Осъзнавайки, че остана доста време след приключването на материала за урока, той прояви достатъчно съобразителност и може би бе упътен от баща си да попита ръководителите, които присъстваха, какви въпроси са им били задавани за Единението по време на мисиите им и какви са били отговорите им. След това приключи със свидетелството си. Слушах с възхищение. Помислих си: „Не си спомням, когато бях младеж в Аароновото свещеничество, някога да съм преподавал значителна част от урок”. Ние можем да

повдигнем летвата и разбирането на тези млади мъже и те ще откликнат.

Вие, ръководители, най-добре мотивирате тези президенти на кворума на дяконите, когато им позволите да ръководят и се оттеглят от центъра на внимание в часа. Вие увеличавате призованието си по най-добър начин не когато изнесете страхотен урок, а когато им помогнете да изнесат страхотен урок, не когато спасите някой, а когато им помогнете те да го направят.

Има една стара поговорка: Не умирай преди да си изпял песента си. По същия начин искам да кажа на вас, възрастни ръководители, не бъдете освобождавани, преди да сте изпънали потенциала си като ръководител на младежите. Учете младежите ни при всяка възможност, учете ги как да подготвят реда на събранието, как да ръководят събрания с достойнство и топлота, как да спасят някой, как да подготвят и да изнасят вдъхновен урок и как да получават откровение. Това ще измери успеха ви: ръководните умения и духовността, които сте насадили в сърцата и умовете на тези млади мъже.

Ако вие, президенти на кворума на дяконите, увеличите призованието си, ще бъдете инструменти в Божиите ръце дори сега, защото, когато се използва в праведност, свещеничеството на младия мъж е също толкова въздействащо, колкото свещеничеството на възрастния мъж. И тогава, когато сключите храмови завети и станете мисионерите и бъдещите ръководители на тази Църква, вече ще знаете как да получавате откровение, как да спасявате другите и как да преподавате ученията на царството със сила и власт. Така ще бъдете младеж с благородно наследство. Свидетелствам за това в името на Исус Христос, който е Спасителят и Изкупителят на света, амин. ■

#### БЕЛЕЖКА

1. В Хенри Б. Айринг, “Waiting upon the Lord,” в *Brigham Young University 1990–91 Devotional and Fireside Speeches*, 1991 г., стр. 17.





От Дейвид Л. Бек  
Общ президент на Младите мъже

## Вашият свещен дълг да служите

*Вие сте получили силата, властта и свещения дълг да служите в момента, в който сте ръкоположени за свещеници.*

### Радостта от служението

Млади мъже носители на Аароновото свещеничество, вие сте възлюбени синове на Бог и Той има важна задача за вас. За да изпълните тази задача, вие трябва да изпълните свещения си дълг да служите на другите<sup>1</sup>.

Знаете ли какво означава да служите? Помислете върху този въпрос, докато ви разказвам за едно момиче на име Чи Джонсън.

Когато Чи започнала да учи в гимназията миналата година, тя станала жертва на жесток и безсмислен тормоз. С нея се отнасяли зле, бутали я и ѝ се подигравали, а някои ученици дори хвърляли боклук по нея. Сигурно сте виждали как деца и във вашето училище са били подигравани така.

За прекалено много хора тийнейджърските години са период на самота и страх. Не трябва да бъде така. За късмет на Чи, в нейното училище имало млади мъже, които разбирали какво е да служиш.

Майката на Чи помолила учителите да помогнат да се спре тормоза, но без успех. След това тя се

свързала с Карсън Джоунс, носител на Аароновото свещеничество и кюортьрбек във футболния отбор. Тя го помолила да ѝ помогне да разбере кой тормози Чи.

Карсън се съгласил да помогне, но в сърцето си знаел, че може да направи много повече от това да открие хулиганите. Духът му прошепнал, че той трябва да помогне на Чи да се почувства обичана.

Карсън помолил някои от неговите съотборници да му помогнат за Чи. Те я канили да седи с тях на обяд. Те я придружавали до час, за да са сигурни, че е в безопасност. Не е изненадващо, че с приятели футболисти никой вече не тормозел Чи.

Бил вълнуващ сезон за футболния отбор. Но дори с емоциите от този сезон, изпълнен с победи, младите мъже не забравили за Чи. Те я поканили да се присъедини към отбора на терена след мача. Чи се почувствала обичана и оценена. Тя се почувствала се сигурна. Била щастлива.

Футболният отбор спечелил купата на щата. Но нещо по-важно от футболното първенство се случило в тяхното училище. Примерът на тези млади мъже бе мотивирал други ученици да станат по-толерантни и по-приятелски настроени. Сега те се отнасят един с друг с повече доброта и уважение.

Националните медии разбраха за делото на тези млади мъже и разказаха историята им в цялата страна. Това, което започнало като желание да се служи на един, се превърна във вдъхновение за хиляди други да сторят същото.

Майката на Чи нарича тези млади мъже „ангели под прикритие“. Карсън и приятелите му бързо обясняват, че Чи е благословила техния живот много повече, отколкото те нейния. Точно това се случва,





служи”<sup>7</sup>. Да служиш означава да обичаш и да те е грижа за другите. Това означава да откликваш на техните физически и духовни нужди. Казано просто, означава да правиш това, което Спасителят би направил, ако беше тук.

### **Вашето семейство**

Започнете във вашия дом. Това е мястото, където можете да изпълнявате най-важната си служба<sup>8</sup>.

Искате ли да направите един интересен експеримент? Следващия път, когато вашата майка ви помоли за помощ в домакинската работа, кажете нещо като: „Благодаря, че помоли, мамо. Ще се радвам да помогна”. След това наблюдавайте нейната реакция. Някои от вас може би ще искат да си припомнят уменията за оказване на първа помощ преди това. Възможно е тя да изпадне в шок. След като ѝ помогнете да дойде на себе си, ще откриете забележима промяна в отношенията помежду ви и увеличено присъствие на Духа в дома ви.

Това е само един начин да служите в дома си, а има още много други. Вие служите като казвате мили думи на членовете на семейството си. Служите като се отнасяте с братята и сестрите си като с най-добри приятели.

Може би най-важно е, вие служите, като помагате на баща си в ролята му на духовен ръководител на семейството. Дайте цялата си подкрепа и поощрение на семейната домашна вечер, на семейната молитва и на семейното изучаване на Писанията. Направете така, че да осигурите присъствието на Духа в дома си. Това ще помогне на баща ви и ще ви подготви да станете бащи. Ако няма баща във вашето семейство, отговорността ви да служите е още по-необходима.

### **Вашият кворум**

Ваш дълг е да служите и във вашия кворум.

Свещеничеството се разраства по света. Много от вас се вслушаха в призива за помощ на президент

когато изгубиш себе си в служба към другите — така откриваш себе си<sup>2</sup>. Променяш се и израстваш по начини, които са невъзможни при други обстоятелства. Тези млади мъже почувстваха радостта от служенето и продължават да търсят възможности да благославят другите. Те са нетърпеливи да разширят службата си през идните месеци, когато ще служат като пълновременни мисионери<sup>3</sup>.

### **Нужда и дълг**

Има хиляди като Чи Джонсън по целия свят — хора, които имат нужда да почувстват любовта на Небесния Отец. Те са във вашето училище, във вашия кворум и дори във вашето семейство. За някои се сещаме бързо. Други имат по-малко очевидни нужди. На практика всеки,

който познавате, може да бъде благословен по някакъв начин от вашата служба. Бог разчита на вас да им подадете ръка.

Не е необходимо да сте спортна звезда, за да служите на другите. Вие сте получили силата, властта и свещения дълг да служите в момента, в който сте ръкоположени за свещеници. Президент Джеймс Е. Фауст казва: „Свещеничеството е властта, дадена на човек да *служи* в името на Бог”<sup>4</sup>. Аароновото свещеничество държи ключовете за служението на ангели<sup>5</sup>.

Когато обичате Неговите деца, Небесният отец ще ви води и ангели ще ви помагат<sup>6</sup>. Ще ви бъде дадена силата да благославяте живота на хората и да спасявате души.

Исус Христос е вашият пример. Той „не дойде да Му служат, а да

Монсѝн. Днес в Църквата има повече активни носители на Аароновото свещеничество, отколкото когато и да било преди това. И все пак има още такива, които не са активни и имат нужда от вас.

Миналия юни, при откриването на нов клон в Бангалор, Индия, единственият млад мъж в свещеническо събрание бе наскоро ръкоположен дякон на име Гладуин.

Гладуин, заедно с президента на Младите мъже и президента на клона, започнаха да се обаждат на слабо активните млади мъже и да ги посещават в домовете им. Скоро, втори млад мъж, Самюел, започна отново да идва на църква.

Всяка седмица Гладуин и Самюел се обаждаха тези, които не са идвали на събранията на кворума, и споделяха с тях какво са научили. Те им се обаждаха и ги посещаваха на рождените им дни. Един по един, слабо активните млади мъже станаха техни приятели и започнаха да приемат поканите им за дейностите на кворума, започнаха да посещават събранията на кворума и в последствие самите те да служат. Днес всички млади мъже в този клон са активни.

Писанията учат, че кворумите на Аароновото свещеничество са създадени, за да се съветват и

поучавате, т.е. да изградите и давате сили един на друг<sup>9</sup>. Поучавате като учите на евангелските истини, споделяте духовни преживявания и давате свидетелството си. Младежката ни програма насърчава този тип отношения в събранията на кворума, но това може да се случи само когато всеки член на кворума се чувства обичан и уважаван. Подигравките и дразненето нямат място на събранията на кворума, особено когато открито се споделят нечий чувства. Президентствата на кворуми трябва да се погрижат събранията да бъдат безопасно място за всеки от участващите.

Апостол Павел увещава: „Никаква гнила дума да не излиза от устата ви, но онова, което е добро, за назидание според нуждата, за да принесе благодат на ония, които слушат“<sup>10</sup>.

Носителите на свещеничество никога не използват вулгарен и циничен език. Никога не унижават или нараняват другите. Те винаги вдъхват увереност и дават сила на другите. Това е прост, но ефективен начин да служиш.

#### По всяко време

Службата не се ограничава до обреди, домашно обучение или някой проект за служба. Ние сме свещеници по всяко време, не само в неделя

или само когато носим бяла риза и вратовръзка. Имаме дълг да служим, където и да се намираме. Службата не е само работа, тя определя нашата същност.

Служете всеки ден. Възможностите са навсякъде около вас. Търсете ги. Молете Бог да ви помогне да ги разпознавате. Ще откриете, че повечето се състоят от малки и искрени жестове, които помагат на другите да станат последователи на Исус Христос<sup>11</sup>.

Докато полагате усилия да бъдете достойни за Духа, ще усетите мисли и чувства, подтикващи ви да служите. Като откликвате на тези подтици, ще получавате все повече от тях и вашите възможности и способности да служите ще се увеличават и разширяват.

Мои млади братя, свидетелствам, че ви е дадена способността и властта на чудесното Аароново свещеничество, за да служите в името на Бог.

Свидетелствам, че по този начин вие ще станете оръдия в Божиите ръце, за да помагате на другите. Вашият живот ще бъде по-богат и по-съдържателен. Ще откриете по-голяма сила да устоявате на злото. Ще откриете истинско щастие — такова, каквото е познато само на истинските последователи на Исус Христос.

Нека изпитвате радостта от изпълнението на свещения си дълг да служите, за това се моля в името на Исус Христос, амин. ■

#### БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Учение и Завети 84:111.
2. Вж. Марка 8:35.
3. Вж. Trent Toone, “Kindness of Arizona High School QB Carson Jones and Teammates Has Gone Viral,” *Deseret News*, 9 ноем. 2012 г., [deseretnews.com/article/865566351/Kindness-of-Arizona-high-school-QB-Carson-Jones-and-teammates-has-gone-viral.html](http://deseretnews.com/article/865566351/Kindness-of-Arizona-high-school-QB-Carson-Jones-and-teammates-has-gone-viral.html).
4. Джеймс Е. Фауст, “Послание до моите внуци,” *Луахона*, май 2007 г., стр. 54; курсив добавен.
5. Вж. Учение и Завети 13:1.
6. Вж. Учение и Завети 84:88.
7. Вж. Матей 20:27–28.
8. Вж. *Handbook 2: Administering the Church* 2010 г., 2.4.5.
9. Вж. Учение и Завети 107:85.
10. Ефесяните 4:29.
11. Вж. *Handbook 2*, 3.2.3.





От президент Дитер Ф. Ухтдорф  
Втори съветник в Първото Президентство

## Четири звания

*Днес бих искал да предложа четири звания ... които могат да ни помогнат да осъзнаем нашата лична роля във вечния план на Бог и нашия потенциал като носители на свещеничеството.*

Мои скъпи братя и обични приятели, сърцето ми се изпълва с благодарност и радост да бъда с вас. Поздравявам ви, бащи и дядовци, затова, че сте довели вашите синове и внуци. Поздравявам ви, млади мъже, че сте избрали да бъдете тук днес. Това е мястото, където трябва да бъдете. Надявам се, че можете да почувствате братството, което ни обединява, и се моля тук, измежду вашите братя, да се чувствате приети и да намерите подкрепа и приятелство.

Ние, мъжете, понякога се отъждествяваме чрез звания. Много от нас имат множество звания, като всяко изразява нещо важно за нашата личност. Например, някои звания описват ролята ни в семейството — *син, брат, съпруг и баща*. Други звания описват нашите светски професии — *доктор, войник или майстор*. А някои описват нашите призвания в Църквата.

Днес бих искал да предложам четири звания, които според мен се отнасят до всички носители на свещеничеството по целия свят — звания, които могат да ни помогнат да осъзнаем нашата лична роля във вечния план на Бог и нашия потенциал

като носители на свещеничеството в Църквата на Исус Христос на светилите от последните дни.

### Син на Небесния Отец

Едно звание, което определя всички ни по най-основен начин, е *син на Небесния Отец*. Без значение кои сме или с какво се занимаваме в живота, не трябва никога да забравяме, че ние буквално сме духовни чеда на Бог. Ние бяхме Негови деца преди да дойдем в този свят и ще бъдем Негови деца завинаги. Тази основна истина би трябвало да промени начина, по който гледаме на себе си, на нашите братя и сестри, както и на самия живот.

За съжаление никой от нас не живее изцяло според смисъла, съдържаш се в това звание, „понеже всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога“<sup>1</sup>.

Понякога е обезкуражаващо да знаем какво означава да сме синове Божии и въпреки това да не успяваме напълно. Противникът обича да се възползва от тези чувства. Сатана по-скоро би искал да се самоопределяте според греховете си вместо според вашия божествен потенциал. Братя, не го слушайте.

Всички ние сме виждали как малко дете се учи да ходи. То прави малка стъпка и залита. То пада. Нима порицаваме такъв опит? Разбира се, че не. Що за баща би наказал детето си затова, че се препъва? Ние окуражаваме, ръкопляскаме и хвалим, защото с всяка малка стъпка детето става по-подобно на своите родители.

Сега, братя, сравнени със съвършенството на Бог, ние смъртните рядко сме нещо повече от неопхватни, прохождащи, малки деца. Но нашият Небесен Отец иска от нас да ставаме по-подобни на Него и, скъпи братя, това следва да е нашата вечна цел. Бог разбира, че не можем да осъществим това за един ден, а като правим по една смела крачка напред и след нея друга.

Аз не вярвам в Бог, Който би определил правила и заповеди само с цел да се провалим, за да може да ни накаже. Аз вярвам в Небесен Отец, Който е любящ и грижовен, и Който се радва при всяко наше усилие да стоим изправени или да вървим към Него. Дори когато се препъваме, Той ни подканва да не се обезсърчаваме — никога да не се отказваме или да бягаме от определената ни служба — а да съберем кураж, да намерим вяра и да продължаваме да се опитваме.

Нашият Отец в Небесата наставлява Своите чеда и често изпраща невиджана небесна помощ на хората, които желаят да следват Спасителя.

### Ученик на Исус Христос

И това ни довежда да следващото звание, което ние всички споделяме. Всички, които искрено се стремят да следват Христос, се наричат Негови *ученици*. Въпреки че осъзнаваме, че никой от нас не е съвършен, ние не използваме този факт като извинение да принижяваме очакванията си, да живеем под своя потенциал, да отлагаме деня на нашето покаяние или да отказваме да израстваме в по-добри, по-съвършени, по-пречистени последователи на нашия Учител и Цар.

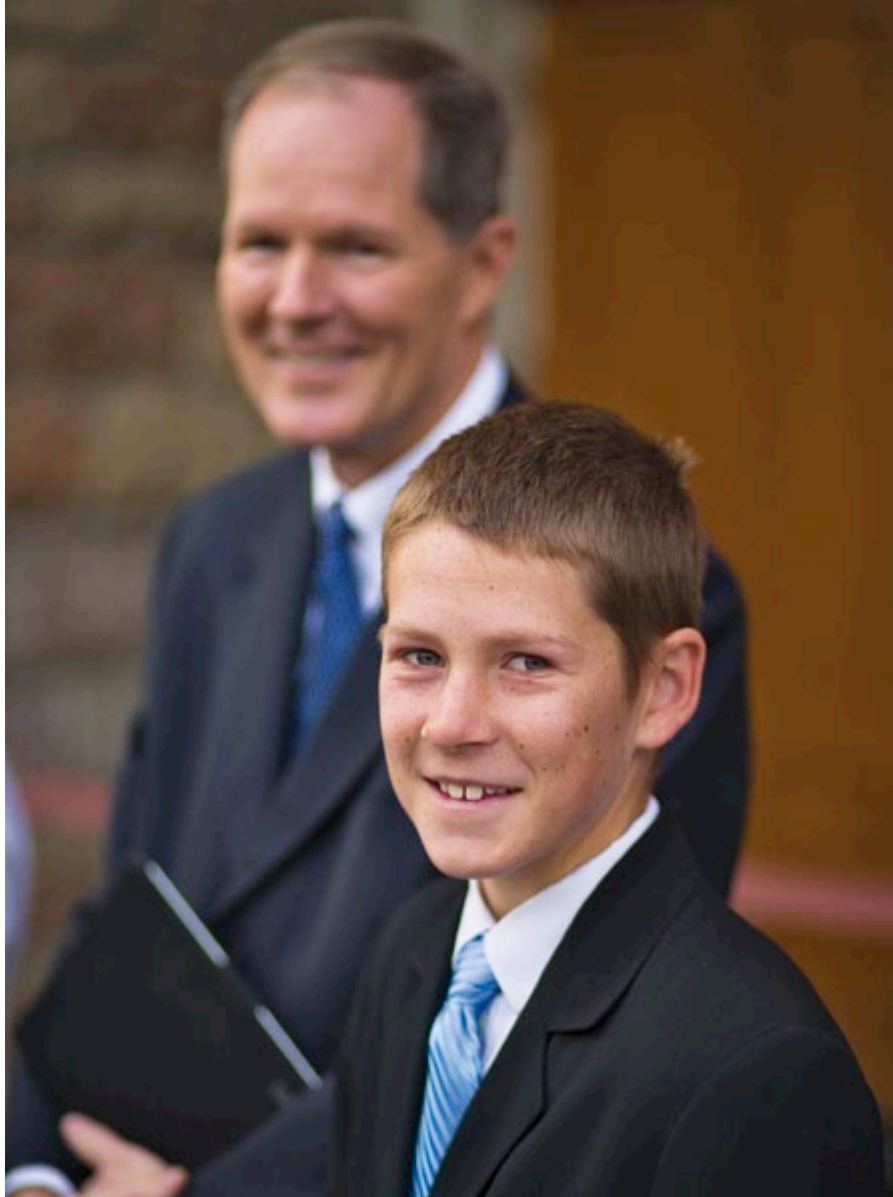
Помнете, че Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, не е изградена за свършени мъже и жени, които не се влияят от смъртните изкушения, а по-скоро за хора като вас и мен. Изградена е на канарата на нашия Изкупител, Господ Исус Христос,<sup>2</sup> чрез Чистото Единение можем да бъдем пречистени и да станем „съграждани ... на Божието семейство”<sup>3</sup>.

Без Единението на Исус Христос, животът би бил една задънена улица без надежда или бъдеще. С Единението животът е едно облагородяващо и вдъхновяващо пътешествие на растеж и развитие, което води до вечен живот в присъствието на нашия Небесен Отец.

Единението има за цел да помага на всички нас да ставаме по-подобни на Христос; то няма за цел да ни направи еднакви. Понякога обръкваме различията в характерите с греха. Дори можем да допуснем грешката да мислим, че след като някой е различен от нас, това означава, че не се харесва на Бог. Този начин на мислене подвежда някои хора да вярват, че Църквата иска да извая всеки член по един и същи шаблон и че всеки трябва да изглежда, да се чувства, да мисли и да се държи като всички останали. Това би противоречало на характера на Бог, Който е създал всеки човек различен от брат си и всеки син различен от баща си. Дори и еднородните близници не са идентични в характерите си и своите духовни личности.

Това също противоречи на намерението и целта на Църквата на Исус Христос, която приема и защитава моралната свобода на избор на всяко от Божиите деца, заедно с всичките вечни последици от упражняването ѝ. Като последователи на Исус Христос, ние сме обединени в свидетелството си за възстановеното Евангелие и в нашата отдаденост в спазването на Божиите заповеди. Но се различаваме в нашите културни, социални и политически предпочитания.

Църквата процъфтява, когато се



възползваме от това разнообразие, когато се насърчаваме взаимно в развиването и използването на нашите таланти, за да подпомагаме и укрепваме останалите ученици.

Братя, ученичеството е едно протичащо цял живот пътешествие в следване на нашия Спасител. По нашата метафорична пътека от Витлеем до Голгота, ние ще имаме много възможности да се откажем от пътешествието си. На моменти ще ни се струва, че пътеката изисква повече от това, за което сме се надявали. Но като мъже на свещеничеството, ние трябва да имаме смелостта да следваме Изкупителя, дори когато тежестта на нашия кръст изглежда непоносима.

С всяка стъпка, която правим в следването на Божия Син, може

да ни бъде напомняно, че все още не сме свършени. Но нека бъдем непоклоними и упорити последователи. Нека не се отказваме. Нека бъдем верни на нашите завети. Нека никога да не губим от поглед нашия Ходатай и Изкупител, вървейки към Него, стъпка по стъпка, колкото и несвършени да са тези стъпки.

#### **Изцелител на души**

Братя, ако наистина следваме нашия Господ Исус Христос, трябва да приемем трето звание: *изцелител на души*. Ние, които сме били ръкоположени в свещеничеството на Бог, сме призвани да бъдем „изцелител(и) ... благ(и)”<sup>4</sup>.

Наша е отговорността да изграждаме, възстановяваме, усилваме, издигаме и изцеляваме. Нашата

задача е да следваме примера на Спасителя и да протягаме ръка към страдащите. Ние „скърби(м) с онези, които скърбят ... и утешава(ме) онези, които се нуждаят от утешение”<sup>5</sup>. Превързваме раните на с традащите. Ние „Подкрепя(ме) слабите, издиг(аме) ръцете, които са отпуснати, и уси(ваме) немощните колене”<sup>6</sup>.

Като домашни учители, ние сме изцелители. Като свещенически ръководители, ние сме изцелители. Като бащи, синове, братя и съпрузи, ние трябва да бъдем отдадени и посветени изцелители. В едната си ръка носим шишенце с осветено масло за изцеляване на болните, в другата си ръка носим хляб за да нахраним гладните и в сърцата си носим миротворното слово Божие, което „изцелява ранената душа”<sup>7</sup>.

Това е нашата първа и най-важна отговорност като носители на свещеничеството и тя се отнася за носителите както на Аароновото, така и на Мелхиседековото свещеничество. Възстановеното Евангелие на Исус Христос благославя живота на хората не само когато вярваме в него, но още повече, когато живеем според него. Чрез прилагането на евангелските принципи, хората са възвисявани и семействата биват усилавани. Наша привилегия и отговорност е да вършим нещата не само на думи, но и на дела.

Спасителят е творил на чудеса. Той е великият Изцелител. Той е нашият пример, нашата светлина, дори и в най-тъмните моменти и Той ни показва правилния път.

Нека Го следваме. Нека откликнем на призиванието си като станем изцелители, като служим на Бог и на нашите ближни.

#### Наследник на вечен живот

Четвъртото звание, което всички споделяме ни връща към първото от нашия списък. Като синове на нашия Небесен Отец, ние сме *наследници* на всичко Негово.

„Така самият Дух свидетелствува заедно с нашия дух, че сме Божии чада.

И ако сме чада, то сме и наследници, наследници на Бога, и сънаследници с Христа, та, ако страдаме с Него, да се и прославяме заедно с Него”<sup>8</sup>.

Помислете си за това, мои възлюбени братя. Ние сме сънаследници с Христос!

Има ли смисъл тогава някои от нас да изразходват толкова много от ценното си време, внимание, средства и енергия в стремежа си към престиж, богатство или в търсене на забавления от най-новите електронни приспособления?

Господ ни е дал божественото обещание, че „всички, които са верни, тъй че да придобият тези две свещеничества, ... и да увеличат призованията, ... (ще) приемат Мен, казва Господ, ... а всеки, който приема Мен, приема Моя Отец, ... ето защо всичко, което Моят Отец има, ще му бъде дадено”<sup>9</sup>.

Не мога дори да си представя всичко, което това обещание носи със себе си. Но знам, че е велико, божествено, вечно и че си струва всичките ни усилия в живота.

Знаейки това, как може да не се включим с желание и радост в службата към Господ и нашите ближни и да не изпълняваме

своите отговорности в Божието свещеничество?

Това е една най-достойна работа, която ще отпрати предизвикателство към всяко наше сетиво и ще обхване всяка наша способност. Желаем ли да видим как се отварят небесата и да засвидетелстваме как Светият Дух ще ни покаже пътя? Нека тогава да вземем сърповете си и да се заемем с това велико дело, с тази кауза, която е толкова по-велика от самите нас!

Служенето на Бог и на нашите ближни ще ни насърчава и преобрази в нещо по-велико отколкото сме си мислили, че е възможно.

Вероятно си мислите, че не сте нужни, че сте пренебрегнати или нежелани, че сте никой.

Искрено съжалявам, ако който и да било носител на свещеничеството се чувства по този начин. Определено не сте пренебрегнати или нежелани от вашия Небесен Отец. Той ви обича. И аз ви заявявам със сигурност, че вашата Църква се нуждае от вас.

Не знаете ли, че „Бог избира глупавите неща на света, за да посрами мъдрите; също избира Бог немощните неща на света, за да посрами силните”<sup>10</sup>





Вероятно е вярно, че сме немощни. Вероятно не сме мъдри или силни. Но когато Бог работи чрез нас, никой и нищо не ще надделее против нас<sup>11</sup>.

Затова сте нужни. Вие следва да дадете своя специален принос и Бог ще го усилва по един въздействащ начин. Способността ви да допринасяте не зависи от вашето призвание в Църквата. Възможностите ви за служба са безкрайни. Ако чакате отстрани като зрител, то аз ви насърчавам да се включите в играта.

Не чакайте определено призвание преди изцяло да се отдадете на изграждането на Божието царство. Като носител на свещеничеството, вие вече сте призвани в делото. Изучавайте Божието слово ежедневно, молете се на Небесния Отец всеки ден, прилагайте принципите на възстановеното Евангелие, изказвайте благодарност към Бог и се молете за напътствие. И тогава прилагайте на практика това, което научавате — първо в семействата си, но също и във всички житейски ситуации.

В симфонията на великия

Композитор, вие изпълнявате специална роля и имате свои собствени ноти за пеене. Дори и да се провалите в изпълняването им, със сигурност, симфонията ще продължи. Но ако положите усилието и се присъедините се към хора и позволите на Божията сила да действа чрез вас, вие ще видите „небесните отвори“ да се разкриват и Той ще „изле(е) благословение върху вас, Тъй щото да не стига място за него“<sup>12</sup>. Издигнете се до истинския си потенциал като син Божий и ще можете да бъдете сила към добро във вашето семейство, дом, общество, народ и дори в света.

И докато това се случва, вие ще „изгуби(те) живота си“ в служба на другите,<sup>13</sup> ще израствате и ще се развивате, докато достигнете „мярката на ръста на Христовата пълнота“<sup>14</sup>. Тогава ще бъдете подготвени да наследите с Христос всичко, което Отец има.

#### **Вие сте важни за Бог**

Мои скъпи братя, мои скъпи приятели, вие сте важни. Вие сте

обичани. Вие сте нужни. Това дело е истинно. Свещеничеството, на което имате привилегията да бъдете носители, е наистина Божие свещеничество.

Моля се, докато размишлявате над многото звания като достоен носител на свещеничеството, да имате божествен попътен вятър със себе си, който да ви извисява към великото наследство, приготвено за вас от вашия Небесен Отец. Оставям ви тази благословия и моето свидетелство, в святоото име на Исус Христос, амин. ■

#### **БЕЛЕЖКИ**

1. Римляните 3:23.
2. Вж. Еламан 5:12.
3. Ефесяните 2:19.
4. „Господи, ще Те обичам“, *Химни*, № 138.
5. Мосия 18:9.
6. Учение и Завети 81:5.
7. Яков 2:8.
8. Римляните 8:16–17.
9. Учение и Завети 84:33, 35, 37–38.
10. 1 Коринтяните 1:27.
11. Вж. Римляните 8:31.
12. Малахия 3:10.
13. Матея 16:25.
14. Ефесяните 4:13.



От президент Хенри Б. Айринг  
Първи съветник в Първото Президентство

## Ние сме едно

*Моля се където и да сме и каквито и да са нашите задължения в Божието свещеничество, да бъдем единни в каузата да отнесем Евангелието по целия свят.*

Господ ясно заявява в началото на тази последна диспенсация, че ние трябва да проповядваме Евангелието на целия свят. Това, което казва на неколцината носители на свещеничеството през 1831 г., Той казва на многото носители сега. Независимо от нашата възраст, способности, църковно призвание или местоположение, ние заедно сме призвани за делото, за да Му помогнем в Неговата жътва на души, докато Той отново дойде. Той казва на онези първи работници в лозето:

„И отново, казвам ви, Аз ви давам заповед, че всеки човек, и старейшина, и свещеник, и учител, а също и член трябва да тръгне със силата си и с труда на ръцете си да подготвя и изпълнява нещата, които Аз съм заповядал.

И нека проповядването ви да е предупредителният глас на всеки човек към ближния му, с благод и кротост.

И излезте измежду нечестивите. Спасете се. Бъдете чисти, вие, които носите съсъдите Господни”<sup>1</sup>.

Сега вие, членове на Аароновото свещеничество, можете да видите как Господната заповед включва и вас. Тъй като знаете, че Господ

винаги подготвя начин Неговите заповеди да бъдат спазени, може да очаквате, че Той ще направи това за всеки един от вас.

Нека ви разкажа за това как Той направи това за едно момче, което сега е носител на Аароновото свещеничество в сан свещеник. Той е на 16 години. Живее в една страна, където мисионерите за пръв път пристигнаха преди само една година. Те бяха изпратени в два града, но не и в града, където живее това момче.

Когато бил много малък, родителите му го довели в Юта, с цел безопасност. Мисионерите учили и кръстили семейството. Той не се кръстил в Църквата, защото още не бил навършил осем години.

Родителите му загинали в катастрофа. Затова неговата баба го върнала вкъщи, отвъд океана, в града, където бил роден.

Преди една година той се разхождал по улицата, когато почувствал, че трябва да заговори една жена, която не познавал. Той я заговорил на английския, който още си спомнял. Тя била медицинска сестра, изпратена от президента на мисията в неговия град, за да търси

квартири и медицински центрове за мисионерите, които скоро щели да бъдат изпратени там. Той и тя се сприятелили в хода на разговора. Когато се върнала в дома на мисията, тя казала на мисионерите за него.

Първите двама старейшини пристигнали през септември 2012 г. Осиротялото момче било първото им кръщение в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. През март тази година той вече е член от четири месеца. Той е бил ръкоположен в сан свещеник в Аароновото свещеничество и така той можа да кръсти вторият член на Църквата там. Той е първият пионер носител на свещеничеството, който да събира другите чедата на Небесния Отец, за да установи Църквата в един град с около 130 000 души.

На 31 март 2013 г., Великден, членовете на Църквата в този град вече наброяват шестима. Той е единственият местен член, който посети събранието тази неделя. Той бе ранил коляното си предишния ден, но бе решен да дойде. Той се молил да може да върви до църквата. И успя да дойде. Той сподели причастието с четирима млади старейшини и една мисионерска двойка — цялото събрание.

Тази история не изглежда специална, освен ако не разпознаете в нея модела на Божията намеса в изграждането на Неговото царство. Виждал съм това много пъти.

Видях го в Ню Мексико като млад мъж. От поколения насам пророците са ни казвали, че трябва да помагаме на мисионерите да намират и учат честните по сърце и след това да обикнем хората, които влязат в царството.

Виждал съм какво могат да направят верните свещенически ръководители и членове. През 1955 г. станах офицер във военновъздушните сили на САЩ. Моят епископ ми даде благословия непосредствено преди заминаването ми за първата ми военна база, която бе в Албъкърки, Ню Мексико.



В благословията той каза, че времето, което ще прекарам във военновъздушните сили ще е мисионерска служба. Първата ми неделя в Албъкърки аз отидох на църква в Първи клон. Един мъж дойде до мен, представи се като окръжен президент и ми каза, че ще ме призове да служа като окръжен мисионер.

Казах му, че ще живея там само за няколко седмици с цел обучение и след това ще бъда разпределен някъде другаде по света. Той каза: „Това не ми е известно, но ние трябва да те призовем да служиш“. По средата на военното ми обучение, по една привидна случайност, бях избран измежду стотици обучаващи се офицери да заема мястото на един офицер, който внезапно бе починал.

И така за двете години, които прекарах там, аз работих в призованието си. Повечето вечери и всеки уикенд аз преподавах Евангелието на Исус Христос на хората, които членовете ни водеха.

Колегите ми и аз отделяхме по средно 40 часа на месец в мисионерската ни служба без и веднъж да ни се наложи да звъним на врати, за да намерим хора, които да учим. Членовете ни осигуряваха толкова много, че често се случваше да учим по две семейства на вечер. Лично видях силата и благословията на повтарящия се призив на пророците всеки член да бъде мисионер.

Последната ми неделя преди да напусна Албъкърки, в този град бе организиран първият кол. Сега

там има свещен храм, дом Господен, в един град, където някога се събирахме в една сграда за събрания заедно със светиите, които ни водеха приятели, за да ги учим и да чувствават свидетелството на Духа. Тези приятели намериха уютен дом в истинната Господна Църква.

След това видях същото в Нова Англия, където бях студент. Призоваха ме за съветник на един въздействащ окръжен президент, който бе върнат от неактивност в Църквата и се бе превърнал в мъж с изключителна духовна сила. Неговият домашен учител го обичал достатъчно, че да игнорира пурата му и да види това, което Бог виждал в него. Окръжният президент и аз пътувахме през хълмовете и по бреговете, за да посетим малки клонове, които бяха разпръснати из Масачузетс и Роуд Айланд, и да благославяме царството Божие.

През годините, когато служих с този изключителен ръководител, ние видяхме как хората довеждат приятели в Църквата чрез своя пример и чрез поканата им да чуят мисионерите. Растежът на тези клонове ми се струваше бавен и колеблив. Но в неделята, когато си тръгнах, пет години по-късно, двама апостоли дойдоха в сградата за събрания Лонгфелоу Парк в Кеймбридж, за да организират нашия окръг в кол.

Години по-късно аз се върнах, за да водя една колова конференция. Коловият президент ме заведе да видя един скалист хълм в Белмонт. Той ми каза, че това ще бъде прекрасно място за храм Божий. Сега там има храм. Когато го погледна, си спомням смирените членове, с които седях в малки клонове, съседите, които те канеха, и мисионерите, които ги учеха.

В събранието тази вечер има един нов дякон. Бях с него на същата великденска неделя, когато свещеникът, за когото говорих преди малко, отиде пеша на събранието с един член. Дяконът сияеше, когато неговият баща каза, че ще бъде с него в това свещеническо





**Лос Анджелиз, Калифорния, САЩ**

събрание тази вечер. Баща му е бил велик мисионер в същата мисия, където дядо му е бил президент. Виждал съм *Мисионерското ръководство* от 1937 г. на този працядо. Семейството му е довеждало хора в Църквата от много поколения.

И така, аз говорих с епископа на този дякон, за да науча какво може да очаква той при изпълнението на отговорността на свещеничеството да се работи по събирането на души за Господа. Епископът с ентузиазъм описа как ръководителят на мисионерската дейност в района проследява напредъка на проучвателите. Той получава тази информация от редовния си контакт с мисионерите.

Епископът и неговият районен съвет обсъждат всеки напредващ проучвател. Те решават какво могат да направят за всеки един човек и за семейството му, за да им помогнат да намерят приятели в района преди кръщението си, да ги включат в дейности и да подхранват хората, които са кръстени. Той каза, че мисионерите понякога

имат толкова много срещи за мисионерски беседи, че вземат носителите на Аароновото свещеничество за колеги.

Мисионерският план на района включва целите на кворумите за поканването на техните познати да се срещнат с мисионерите. Дори президентството на кворума на дяконите е поканено да поставя цели и да планира членовете на кворума да помагат при довеждането на техните познати в царството Божие.

Сега дяконът в този силен район и свещеникът в новата мъничка група членове — обърнатият във вярата — може да нямат много общо един с друг или с вас. И вие може да не виждате много сходства на вашия опит при изграждането на Църквата с това, което аз счетох за чудеса в Ню Мексико и Нова Англия.

Но има един начин, по който ние да бъдем единни в нашите задължения в свещеничеството. Ние осветяваме себе си и изпълняваме личните ни задължения, когато изпълняваме заповедта да

проповядваме Евангелието на всички деца на нашия Небесен Отец.

Имаме сходни преживявания за начина, по който Господ изгражда Своето царство на земята. В Неговата Църква, с организацията и всички прекрасни инструменти, които са ни дадени, има една основна истина, проповядвана от пророците за това как трябва да изпълняваме свещеническото си задължение в мисионерската работа.

На общата конференция през април 1959 г. президент Дейвид О. Маккей преподава този принцип, също както и пророците оттогава насам, включително президент Томас С. Монсън. Президент Маккей споменава в заключителните си бележки, че през 1923 г. в Британската Мисия имало едно общо наставление, изпратено до членовете на Църквата. Казано им било да не харчат пари за реклама, с цел противоборство с лошите чувства на хората спрямо Църквата. Президент Маккей казва, че решението е следното: „Възлагаме на всеки член на Църквата отговорността през настъпващата

1923 г. да бъде мисионер. Всеки член мисионер! Може да доведете майка си в Църквата или може би баща си, а може би колегата си от работилницата. Някой ще чуе благата вест на истината чрез вас”.

Президент Маккей продължава: „И това е посланието днес. *Всеки член* — от милион и половина — *мисионер!*”<sup>2</sup>

Когато през 2002 г. бе обявено, че мисионерската работа ще стане отговорност на епископите, аз бях удивен. Бил съм епископ. Струваше ми се, че те вече носят вече прекомерен товар със своето служение на членовете и ръководенето на организациите в района си.

Един епископ, който познавах, не го видя като допълнителен товар, а като възможност да се сплотят членовете в една велика кауза, в която всеки член става мисионер. Той призова ръководител на мисионерската дейност в района. Той се срещаше лично с мисионерите всяка събота, за да научи за работата им, да ги насърчи и да научи за развитието на членовете. Съветът на района намери начини организациите и кворумите да използват възможностите за служба

като мисионерска подготовка. А като съдия в Израил, той помогна на младите хора да чувстват благословиите на Единението, за да се опазят чисти.

Наскоро го попитах как си обяснява нарастването на кръщения на обърнати във вярата в района си и нарастването на броя на млади хора, готови и желаещи да проповядват Евангелието по света. Той казва, че на него му се струва, че това не се дължало на свършено от нечия страна задължение, а от начина, по който те са станали единни в ентузиазма си да доведат хора в общността от светии; така те започнали да се радват на това щастие.

За някои нарастването е дошло поради нещо повече от ентузиазъм. Подобно на синовете на Мосия, те са почувствали резултата от греха в живота си и чудното изцеление чрез Единението в Божията Църква. Поради своята любов и благодарност за дара на Спасителя за тях, те искали да помогнат на всички да се спасят от тъгата на греха, да почувстват радостта на прошката и да се съберат с тях в безопасност в царството Божие.



Имено любовта към Бог и любовта към приятелите и ближните им ги обединила да служат на хората. Те желаели да споделят Евангелието с всички в тяхната част на света. И те подготвяли децата си да бъдат достойни да бъдат призовани от Господ да проповядват, свидетелстват и да служат в други части на лозето Му.

Независимо дали е в големия район, където новият дякон ще изпълнява задължението си да споделя Евангелието и да изгражда царството, или в далечната малката група, където служи новият свещеник, те ще са единни в целта си. Дяконът ще бъде вдъхновен от любовта Божия да помогне на приятел, който още не е член. Той ще включи приятеля си в някоя възможност за служба или дейност на Църквата и след това ще го покани заедно със семейството му да бъде учен от мисионерите. За онези, които са кръстени, той ще е приятелят, от който се нуждаят.

Свещеникът ще покани други да се присъединят към него в малката група светии, където той е почувствал любовта Божия и благословения мир на Единението.

Ако той продължи да е верен в свещеническото си задължение, той ще види как групата му става клон, а после градът му ще бъде част от кол на Сион. Ще има район с грижовен епископ. Може би някой от синовете или внуците му някой ден ще заведе някой служител на Бог до някой близък хълм и ще каже: „Това би било прекрасно място за храм”.

Моля се където и да сме и каквито и да са нашите задължения в Божието свещеничество, да бъдем единни в каузата да отнесем Евангелието по целия свят и да насърчаваме хората, които обичаме, да се пречистят от греха и да бъдат щастливи с нас в царството Божие. В името на Исус Христос, на Когото тази Църква принадлежи, амин. ■

#### БЕЛЕЖКИ

1. Учение и Завети 38:40–42.
2. Дейвид О. Макей, в Conference Report, окт. 1959 г., стр. 122



От президент Томас С. Монсън

## На Бога синове, свещеници, вървете

*Нека всеки от нас усърдно да изучава Писанията, да прави целенасочени планове за живота си, да проповядва истината със свидетелство и да служи на Бог с любов.*

Два пъти годишно този чудесен Център за конференции сякаш ни казва с убедителния си глас: „На Бога синове, свещеници, вървете”<sup>1</sup>. Общото свещеническо събрание на Църквата е пропито от един отличителен дух.

Тази вечер много хиляди от събралите се с нас по целия свят служат на Господ като Негови мисионери. Както споменах в посланието си тази сутрин, понастоящем имаме над 65 000 вече служещи мисионери, а още хиляди очакват да бъдат приети в Центъра за обучение на мисионери или техните документи в момента се разглеждат. Ние обичаме и сме горди от членовете, които имат желание и са готови да служат.

Светите писания не съдържат изявление по-уместно, отговорност по-обвързваща, напътствие по-ясно от заповедта, дадена от възкръсналия Господ, явил се в Галилея на единадесетте Си ученика. Той казва:

„Идете, прочее, научете всичките народи и кръщавайте ги в името на Отца и Сина, и Светия Дух,

като ги учите да пазят всичко що съм ви заповядал; и ето, Аз съм с вас през всичките дни до свършек на века”<sup>2</sup>.

Тази божествена заповед, придружена със славно обещание, е нашият призив днес, както е било в средата на времето. Мисионерската работа е отличителна черта на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Винаги е била такава и винаги ще бъде. Както заявява пророкът Джозеф Смит: „След всичко, което е било казано, най-голям и важен дълг е да проповядваме Евангелието”<sup>3</sup>.

За две кратки години всички пълновременни мисионери, които сега служат в тази царствена Божия армия, ще приключат работата си и ще се завърнат в своите домове при обичните си хора. Тази вечер техните заместници се намират в редиците на Аароновото свещеничество на Църквата. Млади мъже, готови ли сте да откликнете? Имате ли желание за работа? Подготвени ли сте да служите?

В най-добрия случай, мисионерската работа налага драстично приспособяване към начина на живот на мисионерите. Тя изисква дълги часове работа, голяма отдаденост, безкористна служба и искрена молитва. Като резултат, отдадената мисионерска служба ви награждава с вечна радост, която трае цял живот и преминава във вечността.

Имаме задачата да бъдем полезни слуги в Господното лозе. Това се отнася за всички нас, независимо от възрастта ни, а не само за тези, които се подготвят да служат като пълновременни мисионери, тъй като заповедта да споделяме Евангелието на Христос важи за всеки от нас.

Нека предложа формула, която ще гарантира нашия успех: първо, **изучавайте усърдно Писанията**; второ, **правете целенасочени планове за живота си** (и допълвам — планирайте живота си, независимо от вашата възраст); трето, **преподавайте истината със свидетелство**; и четвърто, **служете на Господ с любов**.

Нека се спрем на всяка една от четирите части на тази формула.

Първо, **изучавайте усърдно Писанията**.

Писанията свидетелстват за Бог и съдържат словата на вечния живот. Те се превръщат в основа на нашето послание.

Акцентът на учебните програми на Църквата пада върху Светите писания; тези програми са изработени и съгласувани с общи усилия. Също така ние сме насърчавани да изучаваме Писанията всеки ден самостоятелно и с нашите семейства.

Нека ви дам един цитат, който намира мигновено приложение в нашия живот. В Книгата на Мормон, в 17 глава на Алма, ние четем каква радост изпитва Алма, когато отново вижда синовете на Мосия и забелязва тяхното постоянство в делото на истината. Летописът гласи: „Те бяха станали силни в знанието за истината; защото те бяха мъже с правилно разбиране и изследваха усърдно светите писания, за да

имат познание за словото Божие.

Но това не е всичко; те се бяха отдавали на много молитви и пост; ето защо, притежаваха духа на пророчеството и духа на откровението, и когато поучаваха, те поучаваха със сила и власт от Бога<sup>4</sup>.

Братя, **изучавайте усърдно Писанията.**

Второ в нашата формула: **правите целенасочени планове за живота си.**

Вероятно никое поколение от млади хора досега не се е сблъсквало с такива съдбоносни решения като днешните младежи. Необходима е подготовка за училище, мисия и брак. Военна служба очаква някои от вас.

Подготовката за мисия започва отрано. В допълнение на духовната подготовка, мъдрите родители намират начин техния син да започне да спестява за мисия от ранна възраст. През годините те също така могат да го насърчат да изучава чужд език, така че, при необходимост, неговите езикови умения да бъдат използвани. Накрая настъпва славният ден, в който епископът и президентът на кол канят младия мъж за интервю. Преценява се неговото достойнство; попълва се мисионерска препоръка.

Няма друго време, през което цялото семейство така нетърпеливо да очаква пощальона и писмото с обратен адрес *47 East South Temple, Salt Lake City, Utah*. Писмото пристига; напрежението е изключително; призованието се прочита. Често определеното място за служба е далеч от дома. Все пак, независимо къде е призван, отговорът на подготовения и послушен мисионер е винаги един и същ: „Ще служа“.

Започват приготовленията за отпътуването. Млади мъже, надявам се да оценявате жертвите, които вашите родители толкова охотно правят за вас, за да можете да служите. Техните усилия ще ви подкрепят, тяхната вяра ще ви насърчава, техните молитви ще ви поддържат. Мисията е семейно начинание. Макар и обширността



на континентите или океаните да ви разделя, сърцата са едно.

Братя, докато целенасочено планирате вашия живот, помнете, че мисионерските възможности не се свеждат до времето, когато сте призовани като мисионери. За тези от вас, които служите в армията, това време може и следва да бъде ползотворно. Всяка година нашите млади мъже в униформи довеждат много души в царството Божие, като почитат своето свещеничество, живеят според заповедите Божии и проповядват Господното божествено слово на околните.

Не пренебрегвайте привилегиията да бъдете мисионери, докато

работите върху вашето образование. Като светия от последните дни вашият пример ще бъде наблюдаван, преценяван и често ще ви подражават.

Братя, независимо от вашата възраст и обстоятелства, аз ви увещавам да **правите целенасочени планове за вашия живот.**

Сега третата точка от нашата формула: **проповядвайте истината със свидетелство.**

Послушайте съвета на апостол Петър, който настойчиво моли: „Бъдете винаги готови да отговаряте на всеки, който ви пита за вашата надежда“<sup>5</sup>. Издигнете гласовете си и свидетелствайте за истинната



същност на Божеството. Заявете свидетелството си относно Книгата на Мормон. Споделете славните и красиви истини, които се съдържат в плана на спасение.

Докато служех като президент на мисия в Канада преди повече от 50 години, един млад мисионер от малък селски район, се удиви от размера на Торонто. Той бе нисък на ръст, но висок на свидетелство. Скоро след пристигането си, заедно с колегата си той почукал на вратата на Елмър Полард в Ошава, Онтарио, Канада. Изпитвайки съжаление към младите мъже, които обикаляли от врата на врата в ужасната снежна буря, господин Полард поканил мисионерите в дома си. Те споделили посланието си с него. Той не почувствал Духа. След това ги помолил да си вървят и повече да не се връщат. Последните думи, които казал на старейшините, докато те излизали от къщата,

били пропити с презрение: „Не можете да ми кажете, че наистина вярвате, че Джозеф Смит е бил Божий пророк!“

Вратата се затворила. Старейшините тръгнали по пътеката. Нашето момче от провинцията казало на колегата си: „Старейшина, ние не отговорихме на господин Полард. Той каза, че не вярваме, че Джозеф Смит е бил истинен пророк. Нека се върнем и му свидетелстваме“. Отначало по-опитният мисионер се колебаел, но накрая се съгласил да се върне с колегата си. Страх сковал сърцата им, когато се приближили до дома, откъдето токущо били изгонени. Те почукали, господин Полард отворил, изчакали един мъчителен момент и тогава със сила от Духа нашият неопитен мисионер казал: „Господин Полард, Вие казахте, че ние не вярваме, че Джозеф Смит наистина е бил Божий пророк. Аз ви свидетелствам, че

Джозеф *наистина* е бил пророк. Той *наистина* превел Книгата на Мормон. Той видял Бог Отец и Христос, Сина. Знам това“.

След известно време господин Полард, сега вече брат Полард, се изправил в събрание на свещенството и заявил: „Онази нощ не можах да заспя. Аз чувах как в ушите ми отекват думите: „Джозеф Смит е бил Божий пророк. Знам това. Знам това. Знам това“. На следващия ден се обадох на мисионерите и ги помолих да дойдат пак. Тяхното послание заедно със свидетелствата им промениха моя живот и живота на семейството ми“. Братя, **проповядвайте истината със свидетелство.**

Четвъртата точка в нашата формула е **служете на Господ с любов**. Няма нищо, което да може да замести любовта. Имащите успех мисионери обичат колегите си, ръководителите в техните мисии

и безценните хора, на които преподават. В четвърти раздел на Учение и Завети Господ определя критериите за работата в делото. Нека се спрем на няколко стиха:

„О вие, които се отправяте в служба на Бога, гледайте да Му служите с цялото си сърце, мощ, разум и сила, за да може да застанете невинни пред Бога в последния ден. ...

И вярата, надеждата, милосърдието и любовта, с очи, отправени единствено към славата Божия, го правят подходящ за делото.

Запомнете: вяра, добродетел, знание, въздържаност, търпение, братска благост, благочестие, милосърдие, смирение, усърдие”<sup>6</sup>.

Добре ще е всеки, който ме чува, да си зададе следния въпрос: „Днес израснах ли във вяра, в добродетел, в знание, в благочестие, в любов?”

Чрез вашата отдадена служба у дома или в чужда страна, душите, на които помагнете да се спасят, може и да бъдат тези, които най-силно обичате.

Преди много години моите скъпи приятели, Крейг Съдбъри и неговата майка, Пърл, дойдоха в офиса ми преди Крейг да отпътува за мисия Австралия Мелбърн. Фред Съдбъри, бащата на Крейг, не беше с тях. Двадесет и пет години преди това

майка на Крейг се била омъжила за Фред, който не споделял нейната любов към Църквата и не бил член.

Крейг ми довери своята дълбока и трайна любов към родителите си и надеждата, че някак си, по някакъв начин, баща му ще бъде докоснат от Духа и ще отвори сърцето си за Евангелието на Исус Христос.

Аз се помолих за вдъхновение как такова желание може да се изпълни. Вдъхновението дойде и аз казах на Крейг: „Служи на Господ с цялото си сърце! Бъди верен на свялото си призвание. Пиши писмо на родителите си всяка седмица и от време на време пиши лично на баща си и му казвай колко много го обичаш, казвай му колко си благодарен, че си негов син”. Той ми благодари и заедно с майка си тръгна от офиса ми.

През следващите 18 месеца не се срещнах с майката на Крейг, докато тя не дойде веднъж в офиса ми и през сълзи каза: „Крейг замина на мисия преди почти две години. Не е минавала и седмица без да ни напише писмо. Неотдавна моят съпруг, Фред, отиде до амвона по време на събрание за свидетелства и изненада мен и всички, които бяха там, като обяви, че е решил да стане член на Църквата. Той заяви, че с него ще отидем до Австралия да вземем

Крейг в края на мисията му, така че Фред да е последният човек, когото Крейг ще кръсти като пълновременен мисионер”.

Никой мисионер не е изпитвал по-голяма гордост от Крейг Съдбъри, когато в далечна Австралия той влязъл във водите на кръщението с баща си, вдигнал дясната си ръка и повторил тези свещени думи: „Фредерик Чарлз Съдбъри, бидейки упълномощен от Исус Христос, аз те кръщавам в името на Отца и на Сина, и на Светия Дух”.

Любовта спечелила своята победа. **Служете на Господ с любов.**

Братя, нека всеки от нас **усърдно да изучава Писанията, да прави целенасочени планове за живота си, да проповядва истината със свидетелство и да служи на Господ с любов.**

Свършеният Пастир на нашите души, мисионерът, Който е изкупил човечеството, ни е дал следното божествено обещание:

„И ако бъде тъй, че вие се трудите през всичките си дни, възвестявайки покаяние на тези люде, и доведете дори само една душа при Мен, колко огромна ще бъде радостта ви с нея в царството на Моя Отец!

И сега, ако радостта ви е огромна за една душа, която сте довели при Мен в царството на Отца Ми, колко по-огромна ще бъде радостта ви, ако доведете много души при Мен!”<sup>7</sup>

За Този, Който е казал тези думи, аз давам своето свидетелство: Той е Синът Божий, нашият Изкупител и нашият Спасител.

Моля се винаги да откликваме на Неговата внимателна покана: „Ти върви след Мене”<sup>8</sup>. В Неговото свято име — името на Господ Исус Христос — амин. ■

#### БЕЛЕЖКИ

1. „На Бога синове, свещеници, вървете”, *Химни*, № 197
2. Матей 28:19–20.
3. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит* 2007 г., стр. 352.
4. Алама 17:2–3.
5. 1 Петрово 3:15.
6. Учение и Завети 4:2, 5–6.
7. Учение и Завети 18:15–16.
8. Иоана 21:22.





От президент Дитер Ф. Ухтдорф  
Втори съветник в Първото Президентство

## Надеждата на Божията светлина

*Ако се стремим да увеличаваме любовта си към Бог и полагаме усилия да обичаме своите ближни, светлината на Евангелието ще ни заобикаля и вдъхновява.*

### Вход към просветлението

В офиса ми имам една ценна за мен картина, озаглавена *Вход към просветлението*. Нарисувана е от един мой приятел, датския художник Йохан Бентин, който бе първият президент на кол в Копенхаген, Дания.

Картината изобразява тъмна стая с една отворена врата, през която блести светлина. Интересното е, че светлината, идваща през вратата, не осветява цялата стая, а само мястото непосредствено пред вратата.

За мен тъмнината и светлината в тази картина са метафора за живота. В нашето състояние на смъртни същества понякога се чувстваме заобиколени от тъмнина. Може да сме загубили любим човек, може някое дете да се е отклонило, може да сме получили обезпокоителна медицинска диагноза, може да имаме проблеми в работата и да сме обременени от съмнения или страхове или може да се чувстваме сами или необичани.

Но макар и понякога да се чувствате загубени сред настоящите ни обстоятелства, Бог ни обещава надеждата на Неговата светлина — Той обещава да освети пътя пред нас и да ни покаже как да излезем от тъмнината.

### Една стая, изпълнена с тъмнина

Бих искал да ви разкажа за една жена, която израснала в стая, изпълнена с тъмнина — ще я нарека Джейн.

От тригодишна възраст Джейн била често бита, унижавана и малтретирана. Била заплашвана и подигравана. Всяка сутрин се събуждала, без да знае дали ще оцелее до следващия ден. Именно хората, които трябвало да я защитават, я тормозели или позволявали малтретирането да продължи.

За да се защити, Джейн се научила да спре да чувства. Няма надежда да бъде спасена, затова приела ужаса на нейната действителност.

В нейния свят нямало светлина, затова тя се предала на тъмнината. С безчувственост, която може да дойде само от постоянния и жесток контакт със злото, тя приела факта, че всеки момент би могъл да е последен за нея.

Тогава, на 18-годишна възраст, Джейн открила Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Радостта и надеждата на възстановеното Евангелие достигнали до сърцето ѝ и тя приела поканата да се кръсти. За пръв път светлина влязла в живота ѝ и тя видяла светла пътека пред себе си. Тя напуснала тъмнината на своя свят и решила да учи далече от човека, който я малтретирал. Най-накрая се почувствала освободена от средата на тъмнина и зло, свободна да се наслаждава на сладкия мир и чудотворно изцеление от страна на Спасителя.

Обаче години по-късно, след като малтретиращият я човек починал, Джейн отново била обезпокоена от ужасните събития на младежките си години. Изключителна тъга и гняв заплашили да унищожат прекрасната светлина, която тя намерила в Евангелието. Тя осъзнала, че ако позволи на тази тъмнина да я погълне, нейният тиранин щял да победи.

Тя потърсила психологическа и медицинска помощ и започнала да осъзнава, че най-добрият ѝ път към изцеляване бил да разбере и приеме, че тъмнината съществува, но да не живее в нея. Защото, както вече знаела, светлината също съществува и точно там тя избрала да бъде.

Предвид тъмното ѝ минало, Джейн лесно можела да стане отмъстителна, озлобена и агресивна. Но не го направила. Тя устояла на изкушението да разпространява тъмнината, като отказала да изкарва навън своя гняв, болка и отчаяние. Вместо това тя здраво се хванала за надеждата, че с Божията помощ може да бъде изцелена. Тя избрала да излъчва светлина и да посвети живота си на помощ на другите. Това решение ѝ помогнало да остави зад себе си миналото и да стъпи в славното и светло бъдеще.





# Висши ръководители на Църквата на Исус Христос на светите от последните дни

## ПЪРВОТО ПРЕЗИДЕНТСТВО



Хенри Б. Айринг  
Първи съветник



Томас С. Монсън  
Президент



Дитер Ф. Ухтдорф  
Втори съветник

## КВОРУМЪТ НА ДВАНАДЕСЕТТЕ АПОСТОЛИ



Бойд К. Пакър



Л. Том Пери



Ръсел М. Нелсън



Долин Х. Оукс



М. Ръсел Балард



Ричард Г. Скот



Робърт Д. Хейлз



Джефри Р. Холанд



Дейвид А. Беднар



Квентин Л. Кук



Д. Тод Кристоферсън



Нийл Л. Андерсън

## ПРЕЗИДЕНТСТВОТО НА СЕДЕМДЕСЕТТЕ



Роналд А. Расбанд



Л. Уинни Клейтън



Доналд Л. Халстром



Тод Р. Калхън



Ричард Дж. Мейнс



Крейг К. Кристенсен



Юлиус Соарес

## ПЪРВИЯТ КВОРУМ НА СЕДЕМДЕСЕТТЕ

(по азбучен ред)



Маркос А. Адункайтис



Жозе Л. Алонсо



Карлос Х. Амадо



Иван С. Ардян



Мервин Б. Арнолд



Дейвид С. Бакстър



Шейн М. Буон



Крейг А. Кардан



Юу Хун Чой



Дон Р. Кларк



Карл Б. Кук



Лоурънс Е. Корбридж



Клаудио Р. М. Коста



Перрин Р. Кертисник



Бенжамин Де Хойос



Джон Б. Диксън



Едуард Деоб



Кевин Ф. Дьккан



Лори Д. Ео Хук



Стивън Дж. Елис



Дейвид Ф. Еванс



Старейшина Ерикке Р. Фофалаба



Едуардо Гаварет



Робърт К. Гай



Карлос А. Горджи



Кристофел Голънънхашин



Герит У. Гонг



Уолтер Ф. Гонзалес



Ч. Скот Гру



Джеймс Дж. Хамула



Дензел Л. Джонсън



Пол В. Джонсън



Паатрик Килгрън



Пол Е. Коелникър



Ерик У. Колмике



Маркус Б. Наш



С. Гифърд Нийлсън



Брент Х. Нийлсън



Алвин Ф. Попсър



Кевин У. Пиърсън



Антъни Д. Пивронис



Пол Б. Поайър



Рафел Е. Пино



Брус Д. Портър



Дейв Г. Ренън



Майкъл Т. Рингруд



Лин Г. Робинз



Джозеф У. Сигати



Стивън Е. Сноу



Майкъл Джон У. Те



Жозе А. Теједор



Арунро Валенсуела



Франсиско Дж. Виник



У. Кристофър Удръл



Улъис Р. Укър



Ф. Майкъл Утген



Скот Д. Уйгиртин



Казухико Яамашита



Хорхе Ф. Забалос

## ВТОРИЯТ КВОРУМ НА СЕДЕМДЕСЕТТЕ

(по азбучен ред)



Уилфърд У. Андерсън



Конич Аояги



Рандъл К. Белет



Брус А. Карлсън



Дж. Девн Коринш



Тимъти Дж. Дойс



Брадлий Д. Фостър



Рондъ Д. Фънк



О. Винсант Холек



Кевин С. Ховилтън



Лари Р. Лоурънс



Пер Г. Малл



Джеймс Б. Мартино



Търънс М. Винсън



Кент Д. Утген



Кент Ф. Ричардз



Джеймс Б. Мартино



Търънс М. Винсън



Кент Д. Утген



Лари Й. Уилсън



Жеролд Косе  
Перви Светник



Ери Е. Стивънсън  
Председателствощ  
Епископ



Бриан М. Девикъс  
Втори Светник

## ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩОТО ЕПИСКОПСТВО



Жеролд Косе  
Перви Светник



Ери Е. Стивънсън  
Председателствощ  
Епископ



Бриан М. Девикъс  
Втори Светник

Клаудио Д. Спик



У. Крейг Зук





**Светии от последните дни по целия свят се събират за 183-та обща конференция. Снимките по часовниковата стрелка от горе ляво са: членове на Църквата и мисионери в Гуаякил, Еквадор; Претория, Южна Африка; Сантяго, Чили; Копенхаген, Дания; Ню Йорк Сити, Ню Йорк, САЩ; Бразилия, Бразилия; и Единбург, Шотландия.**

Тя станала учителка и днес, десетилетия по-късно, любовта ѝ е повлияла живота на стотици деца, като им е помагала да знаят, че са ценни, че са важни. Тя станала неуморен защитник на слабите, на жертвите и на обезсърчените. Тя изгражда, укрепва и вдъхновява всички около себе си.

Джейн научила, че изцелението идва, когато се отделим от тъмнината и вървим към надеждата на по-ярката светлина. Чрез практическото прилагане на вяра, надежда и милосърдие, тя не само променила живота си, но и завинаги благословила живота на много, много други хора.

### **Светлината се придържа към светлина**

Сред вас може би има хора, които чувстват, че тъмнината им влияе все повече. Може да се чувствате обременени от притеснения, страхове или съмнения. На вас и на всички нас аз повтарям една прекрасна и сигурна истина: Божията светлина е нещо реално. Тя е на разположение на всички! Тя дава живот на всички неща<sup>1</sup>. Тя има силата да облекчава болката и на най-дълбоката рана. Тя може да бъде целебен балсам за самотата и болестта на душите ни. В дълбините на отчаянието тя може да посади семенцата на една по-ярка надежда. Тя може да освети и най-дълбоките долини на скръбта. Може да освети пътеката пред нас и да ни води през най-мрачната нощ към обещанието на една нова зора.

Това е „Духът на Исус Христос“, който дава „светлина на всеки човек, който идва на света“<sup>2</sup>.

Въпреки това, духовната светлина рядко идва при хората, които само седят в тъмнината и чакат някой да светне лампата. Изисква се действие на вяра, за да отворим очите си за Светлината на Христа. Духовната светлина не може да бъде разпозната с плътски очи. Самият Исус Христос учи: „Аз съм светлината, която свети в мрака, но мракът не я схваща“<sup>3</sup>. Защото „естественният човек не побира това, което



е от Божия Дух, защото за него е глупост; и не може да го разбере, понеже то се изпитва духовно“<sup>4</sup>.

Как тогава да отворим очите си за надеждата на Божията светлина?

### **Първо, започнете от там, където се намирате.**

Не е ли прекрасно да знаем, че не е необходимо да сме съвършени, за да почувстваме благословиите и даровете на нашия Небесен Отец? Не е нужно да чакаме да пресечем финала, за да получим Божиите благословии. Всъщност, небесата започват да се отварят и небесните благословии започват да се изсипват върху нас с първите стъпки, които правим към светлината.

Съвършеното място за започване е точно там, където сега се намирате. Няма значение колко неподготвени си мислите, че сте, или колко назад от другите се чувствате. В момента, в който започнете да търсите Небесния Отец, надеждата на Неговата светлина ще започне да се пробужда, оживява и да облагородява душата ви<sup>5</sup>. Тъмнината може и да

не изчезне веднага, но също както е сигурно, че нощта отстъпва на утрото, светлината ще дойде.

### **Второ, обърнете сърцето си към Господ.**

Обърнете душата си в молитва и обяснете на Небесния ви Отец какво чувствате. Признайте недостатъците си. Излейте сърцето си и изразете благодарността си. Нека Той знае за трудностите, пред които сте изправени. Умолявайте Го в името на Христа за сила и подкрепа. Молете се ушите ви да се отворят, за да може да чуете Неговия глас. Молете се очите ви да се отворят, за да можете да видите Неговата светлина.

### **Трето, ходете в светлина.**

Вашият Небесен Отец знае, че ще правите грешки. Той знае, че ще се препъвате, вероятно много пъти. Това Го натъжава, но Той ви обича. Той не желае да пречупи духа ви. Напротив, Той желае да станете и да се превърнете в човека, който сте създаден да бъдете.

С тази цел Той е изпратил Сина Си, за да осветява пътя и да ни



покаже как безопасно да прекосим препятствията, поставени на пътя ни. Дал ни е Евангелието, което ни учи как да бъдем ученици. То ни учи на нещата, които трябва да знаем, вършим и бъдем, за да вървим в Неговата светлина, следвайки стъпките на Неговия Възлюбен Син, нашият Спасител.

#### **Светлината преодолява тъмнината**

Да, ще правим грешки.

Да, ще се колебаем.

Но ако се стремим да увеличаваме любовта си към Бог и полагаме усилия да обичаме своите близни, светлината на Евангелието ще ни заобикаля и вдъхновява. Тъмнината със сигурност ще избледнее, защото не може да съществува в присъствието на светлината. Когато се доближаваме към Бог, Той ще Се доближава към нас<sup>6</sup>. И ден по ден, надеждата на Божията светлина ще нараства в нас, „все по-ярка и по-ярка до съвършения ден“<sup>7</sup>.

Приканвам всички, които чувстват, че вървят в тъмнината, да разчитат на следното сигурно обещание, изречено от Спасителя на човечеството: „Аз съм светлината на света; който Ме следва, няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота“<sup>8</sup>.

#### **Светлина в Африка**

Преди няколко години, съпругата ми Хариет и аз имахме запомнящо се преживяване, в което видяхме изпълнението на това обещание. Бяхме в Западна Африка, красива част на света, където Църквата расте и светиите от последните дни са прекрасни. Западна Африка има и много трудности. Особено ме наскърби бедността, която видях. В градовете имаше голяма безработица и семействата често едва успяваха да осигурят за ежедневните си нужди и безопасност. Много бях наскърбен да видя как много от нашите ценни членове на Църквата

живеят в такова лишение. Но също научих, че тези прекрасни членове си помагат един на друг, за да направят по-леки своите трудности.

Накрая пристигнахме в една от сградите за събрания близо до един голям град. Но вместо да намерим хора, обременени и погълнати от тъмнина, ние заварихме радостни хора, които излъчваха светлина! Щастието, което чувстваха от Евангелието бе заразително и повдигна духа ни. Любовта, която изразиха към нас бе смиряваща. Усмивките им бяха искрени и заразителни.

Помня как тогава се чудех дали е възможно да има по-щастливи хора по лицето на земята. Макар и тези скъпи светии да бяха заобиколени от трудности и изпитания, те бяха изпълнени със светлина!

Събранието започна и аз започнах да говоря. Но скоро токът в сградата спря и останахме в пълна тъмнина.

Известно време едва можех да виждам някой в конгрегацията, но можех да видя и почувствам прекрасните и красиви усмивки на нашите светии. О, как обичам да бъда с тези прекрасни хора!

Тъмнината в залата за причастие продължи, затова седнах до съпругата си и зачаках да пуснат тока. Докато чакахме, се случи нещо забележително.

Няколко гласа започнаха да пеят един от химните на Възстановяването. След това и други се присъединиха. И още. Скоро един сладък и вълнуващ хор от гласове изпълни залата за причастие.

Тези членове на Църквата не се нуждаеха от пеенки, те знаеха всяка дума на всеки химн, който пееха. И те пяха песен след песен, с енергия и дух, които докоснаха душата ми.

В крайна сметка лампите светнаха и обляха залата със светлина. Хариет и аз се спогледахме със сълзи по лицата ни.

Всред непрогледната тъмнина, тези красиви, прекрасни светии, бяха изпълнили тази сграда на Църквата и душите ни със светлина.

Беше изключително силен момент

за нас — момент, който Хариет и аз никога няма да забравим.

### Елате в светлината

Да, от време на време животът ни може да изглежда докоснат и дори обвит в тъмнина. Понякога нощта, която ни заобикаля, може да изглежда потискаща, обезсърчаваща и плашеща.

Сърцето ми скърби за многото беди, пред които са изправени някои от вас, за болезнената самота и притеснителните страхове, които може да имате.

Въпреки това свидетелствам, че нашата жива надежда е в Исус Христос! Той е истинният, чистият и сигурен вход към божественото просветление.

Свидетелствам, че с Христос тъмнината не може да победи. Тъмнината няма да победи светлината на Христа.

Свидетелствам, че тъмнината не може да устои пред ослепителната светлина на Сина на живия Бог!

Каня всеки един от вас да отвори сърцето си към Него. Търсете Го чрез изучаване и молитва. Елате в Неговата Църква, именно Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Учете за Него и за Неговото Евангелие, активно участвайте, помагайте си един на друг и радостно служете на нашия Бог.

Братя и сестри, дори и след най-тъмната нощ, Спасителят на света ще ви води към постепенна, успокояваща и ярка зора, която със сигурност ще изгрее във вас.

Като вървите към надеждата на Божията светлина, ще откривате състраданието, любовта и доброта на един любящ Небесен Отец, „в (Когото) няма никаква тъмнина”<sup>9</sup>. Свидетелствам за това в свящото име на Исус Христос, амин. ■

### БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Учение и Завети 88:11–13.

2. Учение и Завети 84:45–46.

3. Учение и Завети 6:21.

4. 1 Коринтяните 2:14.

5. Вж. Аама 34:31.

6. Вж. Яковово 4:8; Учение и Завети 88:63.

7. Учение и Завети 50:24.

8. Иоана 8:12.

9. 1 Иоаново 1:5.



От старейшина Нийл Л. Андерсън

От Кворума на Дванадесетте апостоли

## Това е чудо

*Ако не сте пълновременни мисионери с мисионерска табелка, закрепена на сакото ви, сега е момента да си напишете една в сърцето — написана, както казва Павел: „не с мастило, но с Духа на живия Бог”.*

Смъртният живот на Исус Христос е изпълнен с чудеса: майка девица, нова звезда, ангели се явяват пред пастири, слепите проглеждат, сакатите прохождат, ангели в Гетсиманската градина и гробницата и най-великото чудо от всички — величественото Му Възкресение.

Можете ли да си представите сцената с единадесетте апостоли на хълма в Галилея, когато възкръсналият Господ им Се явява и казва: „Идете, прочее, научете всички народи, и кръщавайте ги в името на Отца и Сина и Светия Дух”<sup>1</sup>. „Идете по целия свят и проповядвайте благовестието на всяка твар”<sup>2</sup>.

“Всички народи”? „Целия свят”? „Всяка твар”? Възможно ли било това? Въпреки уверенията на Исус, те трябва да са се питали дали чудеса ще ги съпътстват, докато проповядват благовестието<sup>3</sup>.

Вратата преборила съмнението и Петър извисява гласа си, казвайки: „Всички вие, които живеете в Ерусалим, ... внимавайте в моите думи. ...

... Исуса Назарянина, ... (когото) вие разпнахте и убихте чрез ръката на беззаконници: ...

Тогова Исуса Бог възкреси, на което ние всички сме свидетели”<sup>4</sup>.

Тогава, същия ден, последват много неоспорими духовни проявления и 3 000 души се кръщават. Както обещава Исус, знаменията и чудесата следват вратата на хората, които вярват.

Преди 183 години, когато Църквата на Исус Христос е възстановена, призивът на Господ към Неговата малка група последователи повтаря словата Му, изречени преди векове: „И гласът на предупреждение ще бъде към всички люде”<sup>5</sup>. „Защото наистина, гласът трябва да тръгне ... по целия свят и до най-далечните части на земята”<sup>6</sup>.

„Всички люде”? „Целия свят”? „Най-далечните части на земята”? Възможно ли било това?

Спасителят дава увереност на Своите светии от последните дни,<sup>7</sup> но биха ли могли те да предвидят обхвата и съдбата на това велико дело? Те трябва да са се питали дали чудеса ще ги съпътстват, докато проповядват Евангелието.

И отново вратата преборила съмнението и хиляди биват кръстени. В Англия старейшина Уилфърд Уудръф намира цяла общност, която

очаква пристигането му. Духът Господен се излива върху им и той кръщава 45 проповедници и няколко членове по време на първия си месец във фермата Бенбоу<sup>8</sup>.

Сега не е по-различно. Когато старейшина Дейвид А. Беднар и аз бяхме мисионери преди приблизително 40 години (и аз ви уверявам, че ние не сме най-възрастните завърнали се мисионери, седящи на червените кресла), имаше 16 000 мисионери. Както президент Томас С. Монсън отбеляза вчера, сега имаме 65 000 — повече от всякога. Тогава имаше 562 кола. Днес има над 3 000. Тогава районите и клоновете ни бяха в 59 страни. Днес имаме конгрегации в 189 от 224-те страни и територии по света. Ние сме малко на брой, също както е предрекъл Нефи<sup>9</sup>. Но същевременно вие и аз сме очевидци на осъществяването на пророчеството на Даниил: как „камък ... отсечен) ... не с ръце ... (изпълва) цялата земя“<sup>10</sup>.

Нашето време е забележително време на чудеса. Преди шест месеца, когато президент Монсън обяви промяната във възрастта за младите мъже и младите жени, които желаят да отслужат мисии, определено се случиха многобройни проявления на Духа. Вратата преборва съмнението и млади мъже и жени направиха стъпка напред. В четвъртъка след конференцията бях определен да препоръчам мисионерски призвания на Първото Президентство. Бях удивен да видя молбите на 18 годишни мъже и 19 годишни жени, които вече бяха променили плановете си, посетили лекарите си, бяха говорили с епископите си и коловите си президенти и бяха предали молбите си за мисия — всичко това само за пет дни. Други хиляди са се присъединили към тях. Това е чудо.

Благодарни сме за даващата енергия вяра на нашите сестри, нарастващия брой мисионери от страни по целия свят и нарастващия брой възрастни двойки, които са готови да служат. Бяха обявени петдесет и осем нови мисии и освен нашия пълен център за подготовка

на мисионери в Прово, сега ще има и нов такъв в Мексико Сити.

Президент Томас С. Монсън казва: „Ние съвсем сериозно приемаме поръчението на Спасителя ... „Идете, прочее, научете всичките народи, и кръщавайте ги в името на Отца и на Сина и Светия Дух“<sup>11</sup>. „Тази ... кауза ... ще продължи да напредва като променя и благославя живота на хората. ... Никая сила по света не може да спре Божието дело“<sup>12</sup>.

Ние виждаме Господните чудеса, докато Неговото Евангелие се разпростира по целия свят.

Братя и сестри, точно както Господ със сигурност е вдъхновил още мисионери да служат, така Той събужда умовете и отваря сърцата на още добри и честни хора, които ще приемат Неговите мисионери. Вие вече ги познавате или ще ги познавате. Те са ваши роднини и живеят в квартала ви. Минават покрай вас на улицата, седят до вас в училище и се свързват с вас по Интернет. Вие също сте важна част от това осъществяващо се чудо.

не сте пълновременни мисионери с мисионерска табелка, закрепена на самото ви, сега е момента да си напишете една в сърцето — написана, както казва Павел: „не с мастило, но с Духа на живия Бог“<sup>13</sup>. А вие, завърнали се мисионери, намерете старата си мисионерска табелка. Не си я слагайте, а я сложете на място, където да я виждате. Господ се нуждае сега повече от всякога да бъдете оръдие в ръцете му. От всеки от нас се изисква принос за това чудо.



Всеки праведен член на Църквата е обмислял начини да споделя Евангелието. Някои съвсем естествено споделят Евангелието и можем да научим много от тях<sup>14</sup>. На някои от нас ние трудно и се чудим как да го правим по-добре, желаяйки това чувство на вина, което понякога изпитваме, да отиде някъде другаде.

Желанието ни да споделяме Евангелието кара всички ни да паднем на колене; така и трябва да бъде, защото се нуждаем от Господната помощ.

Президент Монсън ни помоли да се молим за „онези места, където влиянието ни е ограничено и не ни е позволено свободно да споделяме Евангелието“<sup>15</sup>. Ако ние искрено и единно се молим на нашия Небесен Отец, Господ ще продължи да ни отваря важни врати.

Ние също се молим за свои собствени възможности да споделяме Евангелието. Апостол Павел казва: „Бъдете винаги готови да отговаряте на всекиго, който ви пита за вашата надежда“<sup>16</sup>.

С объркването<sup>17</sup> и суматохата<sup>18</sup> в днешния свят не се изненадваме, че все по-малко хора посещават своите места за поклонение. Макар и мнозина да желаят да бъдат по-близо до Бог и да имат по-добро разбиране за целта на живота, те имат въпроси, на които не е отговорено. Мнозина имат сърца, които търсят истината, но както казва пророкът Амос: „те ... се скитат ... да търсят словото Господно, ... но (не могат) да го намерят“<sup>19</sup>. Вие можете да отговорите на техните въпроси. В ежедневните си разговори може да „придадете“ към тяхната вяра в Христа<sup>20</sup>.

Спасителят казва: „Вдигнете светлината си, за да свети на света. Аз съм светлината, която вие трябва да издигнете“<sup>21</sup>.

Обещавам ви, че ако се молите да знаете с кого да говорите, в ума ви ще изникнат имена и лица. Ще ви бъдат давани думите, които да казвате в нужния момент<sup>22</sup>. Ще ви бъдат предоставяни възможности. Вратата ще преборва съмнението. Господ ще ви благославя с ваши собствени чудеса.





**Сключили брак в петък и кръстени с по-големите си деца в събота, тези двойки от Мозамбик избрали да следват Спасителя Исус Христос.**

Спасителят ни учи как да споделяме Евангелието. Харесвам историята за Андрей, който пита: „Равви, где живееш?“<sup>23</sup> Исус могъл да отговори като каже мястото, където живее. Но вместо това Той казва на Андрей: „Дойдете и ще видите“<sup>24</sup>. Мисля че Спасителят е имал предвид: „Елате и не само вижте къде, но и как живея. Елате и вижте кой Съм. Елате и чувствайте Духа“. Не знаем всичко за този ден, но знаем, че когато Андрей намира брат си Симеон, той заявява: „Намерихме ... Христос“<sup>25</sup>.

За хората, които проявяват интерес от нашите разговори, можем да последваме примера на Спасителя като ги поканим да „дойдат и да видят“. Някои ще приемат поканата ни, а други не. Всички ние познаваме някой, който е бил канен няколко пъти преди да приеме поканата да „дойде и види“. Нека също помислим за хората, които някога са били с нас, но сега рядко виждаме, и ги поканим да се върнат и да видят още веднъж.

Уважаваме избора и времето на всеки един. Господ казва: „нека

всеки човек да избере за себе си“<sup>26</sup>. Липсата на интерес у някого не трябва да намалява нашето приятелство и нашата любов. Независимо дали поканата е приета, когато каните другите да „дойдат и видят“, ще чувствате одобрението от Господ и с това одобрение ще получите допълнителна вяра отново и отново да споделяте вярванията си.

За хората, които използват Интернет и мобилни телефони, съществуват нови начини да каним другите да „дойдат и да видят“. Нека направим споделянето на вярата ни в Интернет по-голяма част от ежедневието ни. LDS.org, Mormon.org, Facebook, Twitter — всички те ни дават възможности.

За да споделят Евангелието, една група младежи в Бостън започнали няколко блага<sup>27</sup>. Присъединилите се към Църквата започнали своето обучение онлайн, последвано от уроци с мисионерите. Това преживяване също така помогнало на младежите да имат повече вяра, когато споделят Евангелието лице в лице. Един от тях казва: „Това не

е мисионерска работа. Това е мисионерско забавление“<sup>28</sup>.

Всички ние заедно участваме в това. С останалите членове на района и мисионерите планираме и се молим и си помагаме един на друг. Моля ви, нека пълновременните мисионери са в мислите и в молитвите ви. Доверявайте им се за семейството и приятелите си. Господ им се доверява и ги е призовал да преподават и да благославят хората, които Го търсят.

Президент Пауло Кретли от мисия Мозамбик Мапуто споделя следното преживяване: „Много е популярно в Мозамбик двойките да живеят заедно (без да са сключили брак), защото африканските традиции изискват заплащането на скъпа зестра, за да сключат брак — зестра, която повечето двойки не могат да си позволят“<sup>29</sup>.

Членовете и мисионерите мислеха и се молиха как да помогнат.

Отговорът на молитвите им бе следния: те трябваше да подчертаят закона за целомъдрието и важноста на брака и на вечните семейства. И



14. Вж. Clayton M. Christensen, *The Power of Everyday Missionaries: The What and How of Sharing the Gospel* 2013 г..
15. Томас С. Монсън, „Добре дошли на конференцията”, *Лиакхона*, ноем. 2009 г., стр. 6.
16. 1 Петрово 3:15.
17. Те живеят според вечните истини, които се променят или пренебрегват от хората Учение и Завети 1:16; вж. и Учение и Завети 132:8.
18. Вж. Учение и Завети 45:26; 88:91.
19. Амос 8:12.
20. Пророкът Джозеф Смит казва: „Презвитерияните имат ли истина? Да. А баптистите, методистите и т.н. имат ли истина? Да. Трябва да съберем всички добри и истинни принципи по света и да ги ценим” (*History of the Church*, 5:517). „Ние не искаме от никого да захвърли настрана каквото и да е добро нещо, което те има ... ; искаме само да дойдат и да получат още. Какво ще стане, ако целият свят прегърне това Евангелие? Тогава щяха да видят с очите си и Божиите благословии щяха да се излеят върху хората, което е желанието на цялата ми душа” (*Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит* 2007 г., стр. 165). Президент Гордън Б. Хинкли казва: „Позволете ми да кажа, че оценявам истината във всички църкви и доброто, което вършат. Реално казваме на хората: Донесете всичко добро, което имате, и нека видим дали не можем да прибавим нещо към него. Това е духът на тази работа. Това е същността на мисионерската ни служба” (“Words of the Living Prophet,” *Liahona*, апр. 1999 г., стр. 19). „Ние трябва да бъдем приятелски настроени хора. Трябва да забелязваме доброто във всички хора. Не ходим насам-натам и не говорим лошо за другите църкви. Проповядваме и преподаваме по позитивен и утвърдителен начин. Казваме на хората от други вероизповедания: „Донесете всичко добро, което имате, и нека видим дали не можем да прибавим нещо към него”. Това реално е същността на нашата велика мисионерска програма и тя води до резултат” (“Messages of Inspiration from President Hinkley,” *Church News*, 7 ноем. 1998 г., стр. 2; вж. [ldschurchnews.com](http://ldschurchnews.com)).
21. 3 Нефи 18:24.
22. Вж. Учение и Завети 84:85; 100:6.
23. Иоана 1:38.
24. Иоана 1:39.
25. Иоана 1:41.
26. Учение и Завети 37:4.
27. Вж. например [youngandmormon.com](http://youngandmormon.com).
28. Телефонен разговор с Джексън Хайт, проведен на 22 март 2103 г.
29. Личен имейл от президент Пауло В. Кретли, 6 март 2013 г.
30. Снимките предоставени от президент Пауло В. Кретли. Първата група е от Мапуто; те сключват брак на 30 ноември 2012 г. и се кръщават на 1 декември 2012 г. Втората група е от Бейра; те сключват брак на 1 март 2013 г. и се кръщават на 1 март 2013 г.
31. Личен имейл от президент Пауло В. Кретли, 6 март 2013 г.
32. Учение и Завети 1:4–5.
33. Учение и Завети 1:11.

като помагат на двойките да се покаят и да сключат граждански брак, те ще научат за щастието, което се дава само чрез следване на Исус Христос.

Ето една снимка на двойки от два различни града в Мозамбик. В петък сключили брак, а в събота били кръстени заедно с по-големите си деца<sup>30</sup>. Приятелите и членовете на семейството били поканени да „дойдат и да видят” и стотици „дошли да видят”.

След кръщението една сестра казва: „Ние трябваше да изберем дали да последваме традициите на бащите си или да последваме Исус Христос. Избрахме да последваме Христос”<sup>31</sup>.

Вие може да не живеете в Мозамбик, но по ваш начин и във вашата култура можете да споделяте възстановеното Евангелие на Исус Христос.

Молете се на вашия Небесен Отец. Това е Неговото свято дело. Ще бъдете водени в това, което трябва да направите. Той ще отваря врати, ще премахва препятствия

и ще ви помага да преодолявате спънки. Господ заявява: „Гласът на предупреждение ще бъде към всички люде чрез устата на учениците Ми ... и никой не ще ги спре”<sup>32</sup>.

Свидетелствам, че „Гласът Господен (ще бъде) към краищата на земята, та всички, които искат да чуят, да може да чуят”<sup>33</sup>. Това е чудо. Това е чудо. В името на Исус Христос, амин. ■

#### БЕЛЕЖКИ

1. Матей 28:19.
2. Марка 16:15.
3. Вж. Матей 28:20; Марка 16:17–18.
4. Деяния 2:14, 22–23, 32.
5. Учение и Завети 1:4.
6. Учение и Завети 58:64.
7. Вж. Учение и Завети 1:5.
8. *Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* 2004 г., стр. 89–92.
9. Вж. 1 Нефи 14:12.
10. Даниил 2:34–35.
11. Томас С. Монсън, „Добре дошли на конференцията”, *Лиакхона*, май 2009 г., стр. 5.
12. Томас С. Монсън, „Като се събираме отново заедно,” *Лиакхона*, май 2012 г., стр. 4.
13. 2 Коринтяните 3:3.



От Розмари М. Уикъм

Обща президентка на Неделното училище за деца

## Думите, които изричаме

*Начинът, по който говорим на нашите деца, и думите, които използваме, могат да ги окуражават, да ги възвисяват и да усилят вярата им.*

Един млад баща наскоро научил за смъртта на своята изключителна учителка от втори клас. В нейно възпоменание, той пише следното: „От всички чувства и преживявания, които си спомням, най-преобладаващото чувство, което ми идва на ум е това на „успокоение“. Тя може да ме е учила на писане, граматика и математика, но много по-важно е, че тя ме научи да обичам да съм дете. В нейната класна стая беше позволено да се пише погрешно някоя и друга дума. „Ще се стараем повече“, казваше тя. Беше позволено да се разлива, къса или зацапва. „Ще го оправим и ще го почистим“, отвърщаше тя. Позволено бе да се опитваш, да се протягаш, да мечтаеш, както и да се радваш на удоволствията, произлизащи от незначителните неща, които само едно дете намира за вълнуващи“.

Едно от най-великите влияния, които човек може да окаже в този свят, е влиянието върху едно дете. Вярванията на децата и тяхното самочувствие се оформят рано в живота им. Всеки, който ме слуша сега, има силата да увеличи увереността

на едно дете и да увеличи вярата му в Небесния Отец и Исус Христос.

В Еламан, глава 5, четем: „И сега, синове мои, помнете, помнете, че върху канарата на нашия Изкупител, Който е Христос, Синът Божий, вие трябва да градите основите си“<sup>1</sup>.

Това са *думите*, на които Еламан учи синовете си. По-нататък четем: „И те запомниха *словата му*; и ... те излязоха ... за да проповядват словото Божие сред целия народ“<sup>2</sup>.

Въпреки че синовете на Еламан били преследвани и хвърлени в затвора, думите, които чули, никога не ги разочаровали. Те били защитени

и обкръжени от огнен стълб. И тогава дошъл един глас, казвайки на хората, взели ги в плен:

„Покайте се и не търсете повече да унищожите Моите служители. ...

... Това не беше глас като гръмотевица, нито пък глас като голям метежен шум, но ето, това беше един тих глас на свършена мекота, като че ли шепот, и той пронизваше до самата душа“<sup>3</sup>.

Ние можем да се учим от този глас небесен. Той не бил силен, прищаваш или унищителен, бил един тих глас на свършена мекота, даващ сигурно напътствие и надежда.

Начинът, по който говорим на нашите деца и думите, които използваме, могат да ги окуражават, да ги възвисяват и да усилят вярата им да останат на пътеката, която води обратно при Небесния Отец. Те идват на тази земя готови да слушат.

Пример на едно такова слушащо дете, идва от един магазин за платове. Магазинът бил пълен с купувачи, когато станало ясно на всички, че една майка изпаднала в паника, тъй като изгубила своя малък син. От начало го викала по име. „Конър“, викала тя, докато вървяла припряно из магазина. С течение на времето, гласът ѝ станал по силен и по-притеснен. Скоро служителите от охраната били уведомени и всички в магазина се включили в издирването на детето. Няколко минути минали без успех в намирането му. Майката на Конър, съвсем разбираемо, ставала все по-ужасена с всяка измината минута и бързо викала името му отново и отново.





Една посетителка, след като се помолила тихо, си помислила, че Конър най-вероятно е вътре в магазина и сигурно е уплашен, слушайки майка си да крещи името му. Тя споделила това с друга жена, включила се в издирването, и те бързо съставили план. Заедно те започнали да ходят измежду щандовете с платове и тихо да повтарят думите: „Конър, ако можеш да чуеш гласа ми, кажи: „Тук съм“. Докато вървели бавно към задната част на магазина, повтаряйки тази фраза, както можело и да се очаква, те чули един плах, тихичък гласец: „Тук съм“. Конър се бил скрил между топовете плат под една маса. Именно гласът на съвършена мекота накарал Конър да отвърне.

#### **Молете се, за да узнаете детските нужди**

За да достигнем до детското сърце, трябва да разберем нуждите на детето. Ако се молим, за да разберем тези нужди, самите думи, които изричаме, могат да имат силата да достигнат до тяхното сърце. Усилията ни са подпомагани, когато търсим напътствието на Светия Дух. Господ казва:

„Изказвайте мислите, които Аз ще поставя в сърцата ви ...

защото ще ви бъде давано на часа, да, на момента, каквото трябва да кажете”<sup>4</sup>.

#### **Изключете всичко и слушайте с любов**

За съжаление, нещата от света, които ни карат да се разсейваме, пречат на много деца да чуват окуражаващи думи, които могат да им помагат в изграждането на представа за себе си.

Д-р Нийл Халфън, лекар начело на Центъра за по-здрави деца, семейства и общества от Университета на Калифорния в Лос Анжелис, говори за „доброкачествена родителска небрежност”. Ето един пример за 18-месечно дете и неговите родители:

„Синът им изглеждаше щастлив, енергичен и проявяващ интерес, като явно се наслаждаваше на времето, прекарвано с родителите му и пицата. ... В края на вечерята, майката стана да свърши някаква задача, оставяйки таткото да поеме грижите.

Таткото... започна да си чете съобщения по телефона, докато малкото детенце се опитваше да спечели вниманието му, като хвърляше малки

парченца от пицата. Тогава таткото отново се включи, като се обърна с лице към детето си и се заигра с него. Скоро обаче той замени гледането на детето си с гледането на видео на своя телефон, докато съпругата му се върна.

... (Д-р) Халфън наблюдава по-мрачаване на вътрешната светлина на детето, намаляване на връзката между родител и дете”<sup>5</sup>.

Отговорът на молитвите ни за това как да откликнем на нуждите на нашите деца често се крие в това да изключим всички устройства. Скъпи моменти на възможности да взаимодействаме и общуваме с нашите деца отминават, когато се разсейваме. Защо не изберем време всеки ден, през което да изключим всички устройства и да се включим един към друг? Просто изключете всичко. Когато направите това, вашият дом може да ви се стори прекалено тих отначало, дори може и да не знаете какво да направите или кажете. Тогава, като отдадете цялото свое внимание на децата си, ще се започне разговор и така може да се порадвате един на друг, като се изслушвате.

#### **Да пишем, за да убеждаваме децата си**

Ние също можем да повлияем на децата си чрез думите, които пишем към тях. Нефи пише: „Защото ние се трудим усърдно да пишем, да убеждаваме децата си ... да повярват в Христа и да се помирят с Бога”<sup>6</sup>.

Президент Томас С. Монсън споделя преживяването на Джей Хес, летец, чийто самолет бива свален над Северен Виетнам през 60-те години на 20 век: „В продължение на две години членовете на семейството му нямали представа дали той бил жив или мъртъв. Накрая хората, затворили го в Ханой, му позволили да пише до дома, но ограничили посланието му до 25 думи”. Президент Монсън пита: „Какво бихме могли да напишем на семейството си, ако бяхме в същата ситуация – да не сме ги виждали над две години и да не знаем дали някога отново ще ги видим? Искайки да им изпрати

нещо, което те биха разпознали като написано от него, и желаейки да им даде ценен съвет, брат Хес написал, цитирам: „Следните са важните неща: брак в храма, мисия, следване. Смело напред, поставяйте си цели, водете история, снимайте се два пъти в годината”<sup>7</sup>.

Какви думи бихте написали вие на децата си, ако разполагаете с не повече от 25 думи?

Младият баща, за когото говорих по-рано, който сподели спомените си за своята учителка от втори клас, сега отглежда красива дъщеричка. Той чувства небесното доверие, с което е удостоен. Когато порасне, какво ще бъде нейното бъдеще? Какво може да каже той, което да потъне дълбоко в сърцето ѝ? Какви думи ще я окуражат, ободрят и ще ѝ помогнат да остане на пътеката? Ще бъде ли от значение, ако той задели време, за да прошепне: „Ти си Божие дете”? Ще си спомни ли тя някой ден как нейния баща често ѝ казвал: „Обичам те такава, каквато си”?

Не е ли точно това, което нашият Небесен Отец има предвид, когато казва на Своя Син и на всички нас: „Това е възлюбеният Ми Син”, и след това добавя: „в Когото е Моето благоволение”<sup>8</sup>?

Нека думите, които изричаме и пишем за децата си, да отразяват любовта, която нашият Небесен Отец изпитва към Своя Син Исус Христос и към нас. И тогава нека се спрем, за да изслушваме, защото едно дете е съвсем способно да изговаря велики и прекрасни неща в замяна. Казвам това в името на Исус Христос, амин. ■

#### БЕЛЕЖКИ

1. Еламан 5:12.
2. Еламан 5:14; курсив добавен.
3. Еламан 5:29–30.
4. Учение и Завети 100:5–6.
5. Lois M. Collins, “Baby’s Development Potentially Harmed by Parents Texting,” *Deseret News*, 4 юни 2012 г., [deseretnews.com/article/print/865556895/Babys-development-potentially-harmed-by-parents-texting.html](http://deseretnews.com/article/print/865556895/Babys-development-potentially-harmed-by-parents-texting.html).
6. 2 Нефи 25:23.
7. Томас С. Монсън, “Откриване на радост по време на пътуването”, *Лиахона*, ноем. 2008 г., стр. 86.
8. Матей 3:17.



От старейшина Л. Уитни Клейтън  
От Президентството на Седемдесетте

## Бракът: гледайте и се учете

*Господните обещания стават реалност за всички, които следват начина на живот, създаващ щастливи и свещени брачни взаимоотношения.*

Една вечер преди няколко години със съпругата ми бяхме на вечеря в дома на един от синовете ни и семейството му. Беше типична вечер в семейство с малки деца: беше много шумно и много весело. Малко след вечеря нашата четири годишна внучка Анна и аз все още бяхме на масата. Разбрала, че разполага с цялото ми внимание, тя се изправи на стола и се загледа в мен. Когато се увери, че я гледам, тя искрено ми нареди: „Гледай и се учи”. След което тя ми изпя песен и танцува за мен.

Напътствието на Анна „Гледай и се учи” бе мъдрост от устата на малко дете. Ние *наистина* можем да научим толкова много от наблюдение и размисъл върху това, какво сме видели и почувствали. В този дух позволете ми да споделя с вас няколко принципа, които научих от наблюдаване и изучаване на прекрасни и предани бракове. Тези принципи изграждат силни и удовлетворяващи бракове, които съществуват в съответствие с небесните принципи. Кая ви да гледате и да се учите заедно с мен.

Първо, забелязал съм, че в най-щастливите семейства както съпругът, така и съпругата, гледат на връзката си като на скъпоценен бисер, скъровище с неизмерима стойност. Те и двамата напускат родителите си, за да отпътуват заедно и да съградят брак, който да преуспее във вечността. Те разбират, че вървят по божествено постановен път. Те знаят, че никоя друга връзка от какъвто и да е вид няма да им донесе толкова радост, да създаде толкова добро или да доведе до толкова лично усъвършенстване. Гледайте и се учете: най-добрите брачни партньори считат брака си за скъпоценен.

Следва вярата. Успешните бракове се градят на основата на вяра в Господ Исус Христос и придържане към Неговото учение<sup>1</sup>. Наблюдавал съм, че двойки, които са направили брака си безценен, практикуват следните модели на вярата: те присъстват на причастието и на останалите събрания всяка седмица, провеждат семейна домашна вечер, молят се и изучават Писанията заедно и поотделно и плащат



бракове, съпругът и съпругата отнасят един към друг като към равностойни партньори. Винаги когато съпрузите доминират над съпругите си и се отнасят с тях като с подчинени партньори в брака, не се спазва небесния закон и това трябва да бъде заменено с правилни принципи и модели на поведение.

Брачните партньори с чудесен брак вземат единодушно решения, като всеки се държи като пълноправен участник и има право на равен глас и мнение<sup>5</sup>. Те се съсредоточават първо над дома и над това да си помагат с отговорностите, който споделят<sup>6</sup>. Техните бракове се основават на сътрудничество, а не на преговори. Тяхното време за вечеря и времето със семейството стават най-важната част от деня им и цел на техните най-добри усилия. Те изключват електрониката и се отказват от лични забавления с цел да помогнат в домакинската работа. Доколкото е възможно, всяка вечер те четат с децата си, като и двамата участват в приспиването на малките дечица. Те си лягат заедно. Доколкото им позволяват задълженията и обстоятелствата, и двамата съпрузи се трудят рамо до рамо в най-важната работа — тази, която вършим в собствените си домове.

Където има уважение, там има и прозрачност, която е основна част на щастливия брак. Няма тайни по важните въпроси в браковете, основаващи се на взаимно уважение и прозрачност. Съпругът и съпругата взимат заедно всички решения свързани с финансите, като и двамата имат достъп до цялата информация.

Лоялността е вид уважение. Успешните брачни партньори са „силно лоялни“ един към друг<sup>7</sup>. Те се стараят да използват социалните медии напълно достойно. Не си позволяват никакви тайни интернет преживявания. Свободно споделят един на друг своите пароли за социалните медии. Не гледат на ничий виртуален профил по начин, който би могъл да предаде свещеното доверие на брачния им партньор. Никога не казват или правят нещо,

честен десетък. Тяхната обща цел е да бъдат покорни и добри. Те не гледат на заповедите като на бюфет, от който могат да си изберат и вземат най-привлекателното от предложеното.

Вярата е основата на всяка добродетел, която укрепва брака. Укрепването на вярата укрепва брака. Вярата расте чрез спазване на заповедите, точно както хармонията и радостта в брака. Следователно спазването на заповедите е основополагащо за създаване на силни бракове. Гледайте и се учете: вярата в Господ Исус Христос е основата на щастливите и вечни бракове.

Трето, покаяние. Научил съм, че щастливите бракове се осланят на дара на покаянието. То е основен елемент във всяка добра семейна връзка. Съпрузи, които редовно провеждат честна самооценка и навреме правят стъпки към покаяние и усъвършенстване, усещат лечебния балсам в брака си. Покаянието

помага за възстановяването и поддържането на хармонията и мира.

Смирението е най-важната част от покаянието. Смирението е безкористно, а не егоистично. То не изисква нещата по своя начин и не говори с морално превъзходство. Вместо това, смирението говори меко<sup>2</sup> и слуша внимателно с цел разбиране, не отмъщение. Смирението признава, че никой не може да промени другия, но с вяра, усилие и помощ от Бог *ние* можем да изживеем *своя собствена* промяна на сърцето<sup>3</sup>. Изживяването на своя собствена промяна ни кара да се отнасяме към другите, и особено към брачните ни партньори, със смирение<sup>4</sup>. Смирението означава, че както съпругът, така и съпругата желаят да благославят, да се издигат и да мислят първо за другия при всяко решение. Гледайте и се учете: покаянието и смирението градят щастливи бракове.

Четвърто, уважение. Наблюдавал съм, че в прекрасните и щастливи

което наподобява виртуално или физическо неприличие. Гледайте и се учете: страхотните бракове са изпълнени с уважение, прозрачност и лоялност.

Пето, любов. Най-щастливите бракове, които съм виждал, излъчват подчинение на една от най-щастливите заповеди: „да живе(ем) заедно в любов”<sup>8</sup>. Говорейки на съпрузите, Господ казва: „Обичай жена си с цялото си сърце и се привързвай към нея и към никоя друга”<sup>9</sup>. Църковният наръчник учи: „Думата *привързвам се* означава да бъдеш изцяло отдаден и верен някому. Женените двойки се привързват към Бог и един към друг, като си служат и се обичат един друг, и спазват заветите в пълна вяроност един към друг и към Бог”. Както съпругът, така и съпругата „оставят в миналото несемейния си начин на живот и правят брака (свой) най-важен приоритет ... Те не позволяват на друг човек или на друг интерес да имат по-голям приоритет ... от спазването на заветите, които са склучили с Бог и един с друг”<sup>10</sup>. Гледайте и се учете: успешните двойки се обичат в пълна отдаденост.

Съществуват и хора, чиито бракове не са толкова щастливи, колкото им се иска, такива, които не са склучвали брак, които са разведени или самотни родители или по други причини не могат да склучат брак. Тези обстоятелства могат да бъдат изпълнени с предизвикателства и болка, но не трябва да са вечни. Вие, в подобна ситуация, които, въпреки всичко, „с радост правят всичко по силите си”<sup>11</sup> и постоянстват, бъдете благословени. Търсете идеала за създаване на вечен брак, включително като се стремите и се подготвяте да бъдете достойни съпрузи. Спазвайте заповедите и имайте доверие в Господ и Неговата свършена обич към вас. Един ден всяка обещана благословия по отношение на брака ще бъде ваша<sup>12</sup>.

Един от най-хубавите стихове в Книгата на Мормон казва просто: „И те се женеха и се омъжваха, и



бяха благославяни според множеството обещания, които Господ им беше дал”<sup>13</sup>. Господните обещания стават реалност за всички, които следват начина на живот, създаващ щастливи и свещени брачни взаимоотношения. Тези благословии идват като възхитителни и предвидими последствия от верния живот според Евангелието на Исус Христос.

Аз съм благодарен за съпругата ми Кати, която е любовта на живота ми.

Бракът е дар от Бог за нас, а качеството на брака е нашият дар за Него. Свидетелствам за чудесния план на нашия любящ Небесен Отец, който ни дава възможност за един

вечен и прекрасен брак. В името на Исус Христос, амин. ■

#### БЕЛЕЖКИ

1. Вж. „Семейството: прокламация към света”, *Лиахона*, ноем. 2010 г., стр. 129).
2. Вж. Притчи 15:1.
3. Вж. Алма 5:11–12, 26–31.
4. Вж. Мороний 7:43–48; 8:25–26.
5. Вж. Учение и Завети 107:27–31.
6. Вж. „Семейството: прокламация към света”, стр. 129.
7. Вж. Томас С. Монсън, „Силата на свещенството”, *Лиахона*, май 2011 г., стр. 68; Гордън Б. Хинкли, „Life’s Obligations,” *Liаhona*, май 1999 г., стр. 4.
8. Учение и Завети 42:45.
9. Учение и Завети 42:22.
10. *Handbook 2: Administering the Church* 2010 г., 1.3.1.
11. Учение и Завети 123:17.
12. Вж. *Handbook 2*, 1.3.3.
13. 4 Нефи 1:11.



От старейшина Л. Том Пери  
От Кворума на Дванадесетте апостоли

## Спазването на закона е свобода

*Мъжете и жените получават своята свобода на избор като дар от Бог, но тяхната свобода и съответно тяхното вечно щастие, произлизат от спазване на Неговите закони.*

Миналата Коледа получих един специален подарък, който донесе със себе си много спомени. Подари ми го моята племенница. Бе едно от нещата, които оставих в стария ни семеен дом, когато се преместих след сватбата ми. Подаръкът бе тази малка кафява книжка, която държа в ръката си. Това е една книжка, която се даваше на военнслужещите светии от последните дни, които влизаха във въоръжените сили по време на Втората световна война. Аз лично считах тази книжка за подарък от президент Хибър Дж. Грант и съветниците му, Дж. Рубен Кларк младши и Дейвид О. Маккей.

В началото на книгата тези трима Божии пророци са написали: „Дейността на въоръжените сили не ни позволява да поддържаме постоянна лична връзка с теб, нито пряко, нито чрез представител. Най-доброто нещо, което можем да направим, е да дадем в ръцете ти откъси от съвременното откровение и обяснения на принципите на Евангелието, които

навсякъде да ти дават подновена надежда и вяра, а също подкрепа, утеха и мир на духа”<sup>1</sup>.

Днес ние се намираме в друга война. Този път тя не е въоръжена. Това е война с мисли, думи и дела. Това е война с греха и повече от всякога имаме нужда да ни се напомня да спазваме заповедите. Светския начин на мислене се е наложил навсякъде, а много от неговите вярвания и практики му са в пряко противоречие с тези, които са постановени от самия Господ за полза на чедата Му.

В малката кафява книжка, веднага след писмото от Първото Президентство, има една “Въвеждаща бележка за мъжете в армията”, наречена „Спазването на закона е свобода”. Бележката прави паралел между военния закон, който е наложен „за доброто на всички, които са в армията” и божествения закон.

Бележката гласи: „Във вселената, където Бог управлява, има всеобщ и вечен закон с определени благословии и неотменими наказания”.

Последните думи на тази бележка наблягат на спазването на Божия закон: „Ако желаеш да се завърнеш при обичните си хора с вдигната глава ... ако искаш да си мъж и да живееш изобилно, спазвай Божия закон. Като правиш това, ще можеш да добавиш към тези безценни свободи, които се опитваш да запазиш, още една, на която другите определено могат да разчитат — свобода от греха, защото, наистина, „спазването на закона е свобода”<sup>2</sup>.

Защо изразът „спазването на закона е свобода” ми звучеше толкова истинен тогава? Защо и сега той ни звучи толкова истинен?

Вероятно защото ни е дадено знание за нашата доземна история. Ние знаем, че когато Бог, Вечния Отец, ни представил Своя план в началото на времето, Сатана искал да го промени. Казал, че щял да изкупи цялото човечество. Нито една душа нямало да се изгуби и Сатана бил уверен, че можел да изпълни предложението си. Но то имало неприемлива цена — унищожаването на свободата на избор на човека, която била и е дар, даден от Бог (вж. Моисей 4:1–3). Относно този дар президент Харолд Б. Лий казва: „След самия живот, свободата на избор е най-великият дар на Бог към човечеството”<sup>3</sup>. Затова не е нещо маловажно, че Сатана искал да пренебрегне свободата на избор на човека. Всъщност, това става основната причина за Войната в небесата. Победата във Войната в небесата е победа за свободата на избор на човека.

Сатана обаче не е приключил с това. Резервният му план — планът, който той използва от времето на Адам и Ева — е да изкушава мъжете и жените, за да докаже, че не заслужаваме Божия дар — дара на свободата на избор. Сатана има много причини да върши това, което върши. Вероятно главната е мотивът за отмъщение, но той също така иска да направи мъжете и жените нещастни, нещастни като него самия. Никой от нас обаче не трябва да подценява колко силно е желанието





на Сатана да успее. Неговата роля в Божия вечен план създава „противопоставяне във всички неща“ (2 Нефи 2:11) и изпитва нашата свободна воля. Всеки избор, който аз и вие правим, е изпитание на нашата свободна воля — дали ще изберем да спазваме или не Божиите заповеди е действително избор между „свобода и вечен живот“ и „пленничество и смърт“.

Това основно учение ясно е изложено във 2 Нефи, втора глава: „Затова човеците са свободни според плътта; и всички неща са им дадени, които са нужни на човека. и те са свободни да изберат свобода и вечен живот чрез Великия Ходатай на всички човеци, или да изберат пленничество и смърт, според пленничеството и властта на дявола; защото той иска всички човеци да бъдат окаяни като него“ (2 Нефи 2:27).

В много отношения този свят винаги е бил във война. Считаю, че когато Първото Президентство ми изпрати моята малка кафява книжка, те бяха загрижени за една много по-голяма война от Втората световна война. Също така считаю, че те са се надявали книжката да бъде

като щит на вяра срещу Сатана и армиите му в тази по-голяма война — войната срещу греха — и да ми напомня да живея според заповедите Божии.

Един начин да си направим самооценка и да се сравним с предишните поколения е като използваме един от най-старите известни на човека стандарти — десетте Божии заповеди. За голяма част от цивилизования свят, особено за юдео-християнския свят, десетте божии заповеди представляват най-приеманото и трайно изобразяване на разграничението между доброто и злото.

Според мен, четири от десетте Божии заповеди днес се приемат също толкова сериозно както и винаги. В нашата култура ние презираме и клеймяваме убийството, кражбата и лъжата и все още вярваме в отговорността на децата към родителите им.

Но като цяло нашето общество редовно пренебрегва останалите шест заповеди:

- Ако светските приоритети могат да бъдат показателни, действително имаме „други богове“, които поставяме преди истинния Бог.

- Правим си кумири от известните личности, начин на живот, богатство и, да, понякога от образи и предмети.
- Използваме Божието име по всякакви богохулни начини, включително във възклицанията и псуването ни.
- Използваме неделния ден за най-големите си мачове, най-сериозните развлечения, най-голямото си пазаруване и за всичко друго, но не и за почитане на Бог.
- Считаю сексуалните връзки извън брака за развлечение и забавление.
- А желанието да притежаваме нещата на другите е станало твърде популярно в нашия начин на живот. (Вж. Изход 20:3–17.)

Пророци от всички диспансациии непрекъснато са ни предупреждавали за двете по-сериозни заповеди, свързани с убийството и прелюбодеянието. Виждаю общата основа на тези две важни заповеди — вярването, че животът е даден от Бог и че нашите физически тела, храмовете на смъртния живот, трябва да бъдат създавани в рамките и по начина,



които Бог е постановил. Заместването на Божиите закони със собствени правила, когато и да било в живота, е върховен пример за самонадеяност и дълбочина на греха.

Основните резултати от тези влошаващи се отношения към светостта на брака са последиците за семействата — силата на семействата се влошава със заплашителна скорост. Това влошаване уврежда цялото общество. Виждам пряка причина и следствие. Когато се откажем от своята обвързаност и вярност към брачния партньор, ние премахваме лепилото, което помага на обществото ни да бъде едно цяло.

Един полезен начин да гледаме на заповедите е като на любящ съвет от един мъдър и всезнаещ Небесен Отец. Неговата цел е нашето вечно щастие и дадените от Него заповеди са картата, чрез която да се върнем при Него — единственият начин да бъдем вечно щастливи. Колко важни са домът и семейството за вечното ни щастие? На стр. 141 от малката ми кафява книжка пише: „Действително нашият рай е малко повече от проекция на нашите домове във вечността”<sup>4</sup>.

Учението за семейството и дома бе наскоро повторено с въздействираща яснота и сила в „Семейството: прокламация към света”. Там е заявено вечното естество на семействата

и след това е обяснена тяхната връзка с храмовото поклонение. Прокламацията също така излага закона, върху който се основава вечното щастие на семействата, а именно „свещените сили за създаването на потомство (да се използват само между мъж и жена, законно свързани като съпруг и съпруга”<sup>5</sup>.

Бог разкрива на Своите пророци, че съществуват морални принципи. Грехът винаги ще бъде грях. Нарушаването на Господните заповеди винаги ще ни лишава от Неговите благословии. Светът се променя непрекъснато и драматично, но Бог, Неговите заповеди и обещаните благословии не се променят. Те са неотменни и непроменливи. Мъжете и жените получават своята свобода на избор като дар от Бог, но тяхната свобода и съответно тяхното вечно щастие, произлизат от спазване на Неговите закони. Както Алма съветва съгрешилия си син Кориантон: „Нечестието никога не е било щастие” (Алма 41:10).

В тези дни на възстановяване на пълнотата на Евангелието, Господ отново ни е разкрил благословиите, обещани при спазване на заповедите Му:

В Учение и Завети , раздел 130, четем:

„Има закон, безвъзвратно постановен в небесата още преди

основаването на този свят, на който са основани всички благословии.

И когато получаваме каквато и да е благословия от Бога, това е чрез подчинение на онзи закон, на който тя се основава” (У. и З. 130:20–21).

Със сигурност не може да има друго учение, по-силно изразено в Писанията, от Господните непроменливи заповеди и тяхната връзка с нашето щастие и добруване като отделни хора, като семейства и като общество. Съществуват морални принципи. Нарушаването на Господните заповеди винаги ще ни лишава от Неговите благословии. Тези неща не се променят

В един свят, в който моралният компас на обществото се колебае, възстановеното Евангелие на Исус Христос никога не се колебае, нито пък трябва да се колебаят неговите колове и райони, неговите семейства и отделни членове. Не трябва да избираме кои заповеди според нас са важни за спазване, а да признаем всички Божии заповеди. Трябва да стоим непоколебими, имайки съвършена увереност в Господното постоянство и съвършено доверие в Неговите обещания.

Нека винаги да бъдем като светлина на хълма, пример за спазване на заповедите, които никога не са се променяли и никога няма да се променят. Също както тази малка книжка насърчава военнорслужещите светии от последните дни да стоят морално непоколебими по време на война, нека и ние в тази война в последните дни да бъдем като маяк за цялата земя и особено за Божиите чеда, които желаят да получат Господните благословии. Свидетелствам за това в името на Исус Христос, амин. ■

#### БЕЛЕЖКИ

1. Първото Президентство, в *Principles of the Gospel*, 1943 г., стр. i.
2. *Principles of the Gospel*, стр. v, vii, viii.
3. *Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee*, 2000 г., стр. 4.
4. Stephen L Richards, в *Principles of the Gospel*, стр. 141.
5. „Семейството: прокламация към света”, *Лиакхона*, ноем. 2010 г., стр. 129).



От президент Томас С. Монсън

## Подчинението дава благословии

*Знанието за истината и отговорите на най-големите наши въпроси се дават, когато се подчиняваме на Божиите заповеди.*

Мои обични братя и сестри, колко съм благодарен да бъда тук с вас тази вечер. Моля за вашата вяра и молитви, докато имам привилегиите да се обърна към вас.

През вековете мъже и жени са търсили както знание и разбиране относно това земно съществуване и тяхното място и цел в него, така и пътя към мир и щастие. Всеки от нас е предприел такова търсене.

Това знание и разбиране са достъпни за цялото човечество. Те се съдържат във вечни истини. В Учение и Завети, раздел 1, стих 39 четем: „Защото ето, вижте, Господ е Бог и Духът свидетелства, и свидетелството е истинно, и истината остава во веки веков”.

Както е казал поетът:

*Небеса ще преминат, земя ще гори,  
но безценна и безсмъртна тя за  
нас ще блести,  
и ще ни води във вечността<sup>1</sup>.*

Някои биха попитали: „Къде е тази истина и как да я разпознаем?” В едно откровение, дадено чрез

Пророка Джозеф Смит в Къртланд, Охайо, през май 1833 г., Господ заявява:

„И истината е познание за нещата такива, каквито са и каквито бяха, и каквито ще бъдат. ...

Духът на истината е от Бога. ...

И никой човек не получава пълнота, освен ако не спазва Неговите заповеди.

Онзи, който спазва (Божии) заповеди, получава истина и светлина, докато не бъде прославен в истина и не познае всички неща”<sup>2</sup>.

Какво славно обещание! „Онзи, който спазва (Божии) заповеди, получава истина и светлина, докато не бъде прославен в истина и не познае всички неща”.

Не е необходимо вие или аз, в тази просветена епоха, когато пълнотата на Евангелието е била възстановена, да плуваме през неизследвани морета, нито да крачим по неотбелязани пътища в търсене на истината. Любящият Небесен Отец е начертал нашия път и ни е предоставил сигурен пътеводител — именно *подчинението*. Знанието за истината и отговорите на най-големите наши

въпроси се дават, когато се подчиняваме на Божиите заповеди.

Ние се учим на подчинение през целия си живот. Още от ранна възраст хората, които се грижат за нас, определят принципи и правила, за да осигурят нашата безопасност. Животът би бил по-лесен за нас, ако се подчиняваме напълно на тези правила. Все пак мнозина от нас се учат от опит колко е мъдро да бъдем послушни.

Когато бях дете, всяко лято от началото на юли до началото на септември моето семейство прекарваше в нашата хижа във Вивиан парк в каньона Прово, Юта.

Един от най-добрите ми приятели през тези безгрижни дни в каньона бе Дани Ларсън, чието семейство също имаше хижа във Вивиан парк. Всеки ден ние бродихме из този момчешки рай, ловяхме риба в потока и реката, събирахме камъчета и други съкровища, обикаляхме, катерихме се и просто се наслаждавахме на всяка минута от всеки час на всеки ден.

Една сутрин Дани и аз решихме, че искаме да си запалим огън с всичките ни приятели от каньона. Трябваше само да разчистим малко в едно поле наблизко, където да се съберем. Юнската трева, която покриваше полето, бе станала суха и бодлива и заради това полето не беше подходящо за нашата цел. Започнахме да отскубваме високата трева, за да разчистим голям кръгъл периметър. Дърпахме и се напъвахме с всички сили, но не отскубвахме нищо повече от шепа инативи плевели. Разбрахме, че тази задача ще отнеме цял ден, и силата и ентузиазмът ни спаднаха.

И тогава моят осемгодишен ум измисли уж идеалното разрешение. Казах на Дани: „Само трябва да запалим тези плевели. Чисто и просто ще *изгорим* плевелите във формата на кръг!” Той веднага се съгласи и аз изтичах до хижата да взема кибрит.

За да не си помислите, че на крехката възраст от осем години ни е било позволено да ползваме кибрит, искам да уточня, че на Дани и мен

ни беше забранено да го ползваме, ако с нас нямаше някой възрастен. И двамата нееднократно бяхме предупреждавани за опасността от пожар. Така или иначе, аз знаех къде семейството ми държеше кибрита и ние трябваше да разчистим полето. Без да се замислям, изтичах до хижата ни, грабнах няколко клечки кибрит и се огледах дали има някой наоколо. Бързо ги скрих в джоба си.

Изтичах обратно при Дани, въодушевен, че в джоба си държах решението на нашия проблем. Помня как мислех, че огънят ще изгори само това, което ни беше нужно и после някак си чудодейно ще се изгаси.

Драснах клечка в скалата и запалих сухата юнска трева. Така пламна, сякаш беше напоена с бензин. Отначало Дани и аз с вълнение гледахме как плевелите изчезват, но скоро стана ясно, че огънят няма да се изгаси от само себе си. Паникьосахме се, щом осъзнахме, че нищо не можем да направим, за да го спрем. Заплашителните пламъци тръгнаха нагоре по планината, застрашвайки боровите дървета и всичко по пътя си.

В крайна сметка, нямаше какво да направим, освен да изтичаме за помощ. Не след дълго всички мъже и жени във Вивиан парк тичаха напред-назад с мокри конопени торби и се опитваха да потушат пламъците. Няколко часа по-късно последните въглени бяха изгасени. Вековните борови дървета бяха спасени, както и домовете, които пламъците щяха да достигнат.

През този ден Дани и аз научихме няколко трудни, но важни уроци, като най-съществените от тях бяха важността на подчинението.

Съществуват правила и закони, които гарантират нашата физическа безопасност. По подобен начин Господ ни е дал насоки и заповеди, за да гарантира нашата духовна безопасност, така че успешно да преминем през често изпълненото с опасности земно съществуване и накрая да се върнем при нашия Небесен Отец.

Преди векове, на едно поколение, изцяло отдадено на принасянето на животни в жертва, Самуил смело заявява, „послушанието е по-приемливо от жертвата, и покорността — от тлъстината на овни“<sup>3</sup>.

В тази диспенсация Господ е разкрил на Пророка Джозеф Смит, че Той изисква „сърцето и драговолен ум; и драговолените, и послушните, ще ядат благото на земята Сион в тези последни дни“<sup>4</sup>.

Всички пророци — и древни и съвременни — са знаели и знаят, че подчинението е основополагащо за нашето спасение. Нефи заявява: „Аз ще отида и ще сторя нещата, които Господ е заповядал“<sup>5</sup>. Макар че други не са били твърди във вярата си и подчинението си, Нефи винаги е вършил това, което Господ е искал от него. В резултат много поколения са били благословени.

Разказът за Авраам и Исаак относно подчинението е наистина трогателен. Колко ли непосилно трудно ще да е било за Авраам, в изпълнение на Божията заповед, да отведе своя обичан Исаак в местността Мория и да го принесе в жертва? Можем ли да си представим мъката в сърцето на Авраам, докато е пътувал към определеното място? Сигурен съм, че болка е съсипвала тялото и душата му, докато е завързал Исаак, полагал го на олтара и изваждал ножа, за да го даде в жертва. С непохватима вяра и пълно доверие в Господ, той откликнал на Господната заповед. Колко славно е последвалото изказване и с какво изумление било приветствано то: „Да не вдигнеш ръката си върху момчето, нито да му сториш нещо; защото сега зная, че ти се боиш от Бога, понеже не пожали за Мене и сина си, единствения си син“<sup>6</sup>.

Авраам е бил изпитан и за неговата преданост и подчинение Господ му дал следното славно обещание: „В твоето потомство ще се благословят всичките народи на земята, защото си послушал гласа Ми“<sup>7</sup>.

Въпреки че от нас не се иска да докажем подчинението си по такъв драматичен и душевно болезнен

начин, подчинение се изисква и от всички ни.

Президент Джозеф Ф. Смит казва през октомври 1873 г.: „Подчинението е първият закон в небесата“<sup>8</sup>.

Президент Гордън Б. Хикли казва: „Щастието на светиите от последните дни, мирът на светиите от последните дни, развитието на светиите от последните дни, успехът на светиите от последните дни и вечното спасение и възвисяване на тези хора се коренят в подчинение на съветите на ... Бог“<sup>9</sup>.

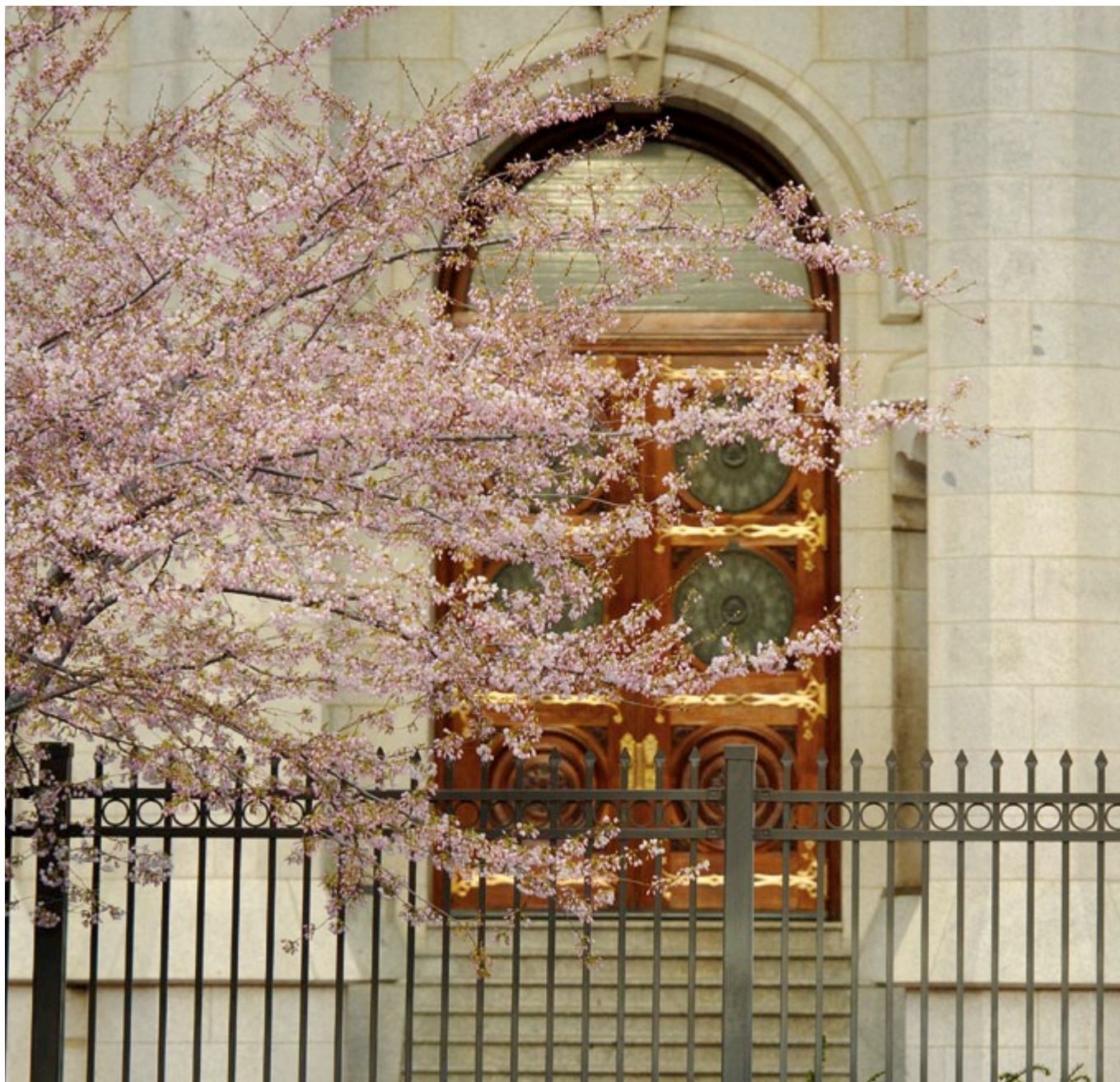
Подчинението е отличителен белег на пророците; то им е дало сила и знание през вековете. Жизненоважно е да осъзнаем, че ние също имаме право на достъп до този източник на сила и знание. Всеки от нас лесно може да стигне до него днес, ако се подчинява на Божиите заповеди.

През годините съм се запознавал с безброй хора, които са проявявали дълбока вяра и подчинение. Те са ме благославяли и вдъхновявали. Бих искал да споделя разказ за двама от тези хора.

Уолтър Краус е бил верен член на Църквата и заедно със семейството си живял в тогавашна Източна Германия след Втората световна война. Независимо от трудностите, с които се сблъсквал поради липсата на свобода в тази страна по онова време, брат Краус бил човек, който обичал и служил на Господ. Той предало и съвестно изпълнявал всяка поставена му задача.

Другият човек, Йохан Дендорфер, унгарец по рождение, станал член на Църквата в Германия и се кръстил през 1911 г. на 17-годишна възраст. Не след дълго той се завърнал в Унгария. След Втората световна война той на практика се оказал затворник в родната си страна — в град Дебрецен. Свободата била отнета и от жителите на Унгария.

Брат Уолтър Краус, който не познавал брат Дендорфер, получил задачата да бъде негов домашен учител и да го посещава често. Брат Краус се обадил на колежата си домашен учител и му казал: „Получихме



задачата да посетим брат Йохан Дендорфер. Ще можеш ли да дойдеш с мен тази седмица да го посетим и да споделим с него едно духовно послание?" И след това добавил: „Брат Дендорфер живее в Унгария“.

Изненаданият му колега попитал: „Кога ще тръгнем?“

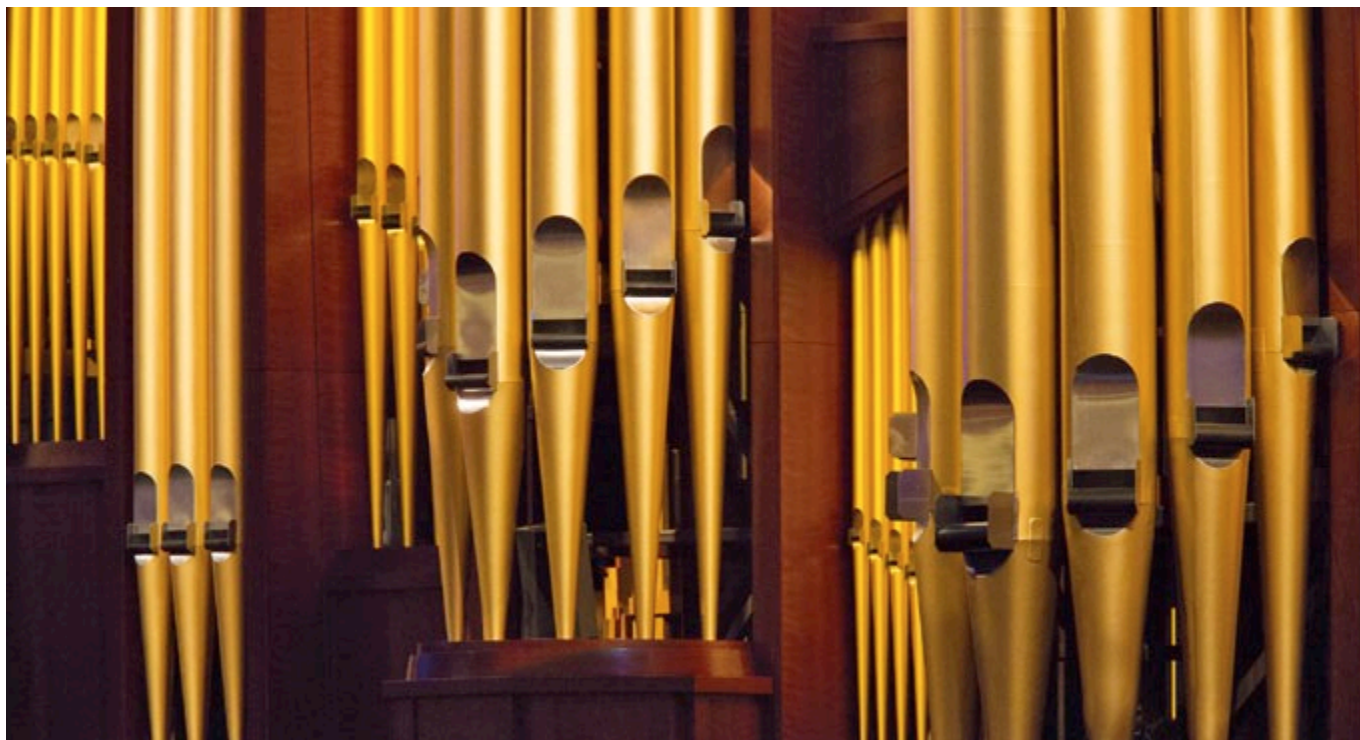
„Утре“, отвърнал брат Краус.

„Кога ще се върнем у дома?“, попитал колегата му.

Брат Краус отговорил: „Ами, след около седмица, ако *изобищо* се върнем“.

Двамата домашни учители потеглили да посетят брат Дендорфер, пътувайки с влак и автобус от североизточната част на Германия към Дебрецен, Унгария — едно много продължително пътуване. Брат Дендорфер нямал домашни учители отпреди войната. Когато видял тези Божии служители, сърцето му преливало от благодарност, че са дошли. Отначало не пожелал да се ръкува с тях. Вместо това той отишъл в спалнята си и от един шкаф взел кутия с десетъка си, който събирал през

годините. Той предал десетъка на домашните си учители и казал: „Сега вече си уредих сметките с Господ. *Сега* вече се чувствам достоен да се ръкувам с Господните служители!“ По-късно брат Краус ми каза, че е бил дълбоко трогнат, когато разбрал как този верен брат, който много години не е имал контакт с Църквата, покорно и неизменно е заделял 10 процента от скромните си средства, за да плати десетъка си. Той го е заделял, без да знае дали и кога ще има привилегията да го плати.



Брат Краус почина преди девет години на 94-годишна възраст. Той служи с вяра и подчинение през целия си живот и бе вдъхновение за мен и всички, които го познаваха. Когато бе молен да изпълни задачи, той никога не възразяваше, никога не недоволстваше и никога не търсеше извинения.

Мои братя и сестри, голямото изпитание в този живот е подчинението. „И с това ще ги изпитаме“, казва Господ, „за да видим дали ще вършат всичко, което Господ, техният Бог, ще им заповяда“<sup>10</sup>.

Спасителят казва, „Защото всички, които имат благословия от ръцете Ми, трябва да спазват закона, който бе определен за тази благословия, както и условията му, според както бяха учредени отпреди основаването на света.“<sup>11</sup>

Няма по-голям пример за подчинение от този на Нашия Спасител. За Него Павел казва:

„Ако и да беше Син, пак се научи на послушание от това, което пострада,

и като се усъвършенства, стана причина за вечно спасение за всички, които Му са послушни“<sup>12</sup>.

Спасителят показал истинска

любов към Бог, като водил съвършен живот и като почитал свещената Си мисия. Той никога не бил надменен. Никога не бил изпълнен с гордост. Никога не бил вероломен. Винаги бил смирен. Винаги бил искрен. Винаги бил покорен.

Макар да бил изкушаван от господаря на лъжата, тъкмо дяволът, макар да бил слаб физически след 40 дни и 40 нощи, прекарани в пост и да бил изгладнял, когато злият отправял на Исус най-примамливите и изкусителни предложения, Той ни дал един божествен пример на подчинение, като отказвал да се отклони от онова, което знаел, че е правилно<sup>13</sup>.

Когато се изправил пред непосилното страдание в Гетсиманската градина и понесъл такава болка, че „потта му ставаше на големи капки кръв, които падаха земята“<sup>14</sup>, Той олицетворил примера на покорния Син, казвайки: „Отче, ако щещ, отмени Ме с тази чаша; обаче, не Моята воля, но Твоята да бъде“<sup>15</sup>.

Както Спасителят е учил ранните Си апостоли, така учи вас и мен: „Ти върви след Мене!“<sup>16</sup> Желаете ли да се подчиним?

Знанието, което търсим, отговорите, за които копнеем, и силата,

която желаем днес, за да се изправим пред трудностите на един сложен и променлив свят, могат да бъдат наши, ако охотно се подчиняваме на Господните заповеди. Още веднъж цитирам Господните слова: „Онзи, който спазва (Божите) заповеди, получава истина и светлина, докато не бъде прославен в истина и не познае всички неща“<sup>17</sup>.

Смирено се моля да бъдем благословени с изобилните награди, обещани на покорните. В името на Нашия Господ и Спасител Исус Христос, амин. ■

#### БЕЛЕЖКИ

1. „О, истина що е?“ *Химни*, № 173.
2. Учение и Завети 93:24, 26–28.
3. 1 Царете 15:22.
4. Учение и Завети 64:34.
5. 1 Нефи 3:7.
6. Битие 22:12.
7. Битие 22:18.
8. Джозеф Ф. Смит, „Discourse,” *Deseret News*, 12 ноем. 1873 г., стр. 644.
9. Гордън Б. Хинкли, „If Ye Be Willing and Obedient,” *Ensign*, дек. 1971 г., стр. 125.
10. Авраам 3:25.
11. Учение и Завети 132:5.
12. Евреите 5:8–9.
13. Вж. Матей 4:1–11.
14. Лука 22:44.
15. Лука 22:42.
16. Иоана 21:22.
17. Учение и Завети 93:28.



От старейшина Джефри Р. Холанд  
От Кворума на Дванадесетте апостоли

## „Вярвам, Господи!“

*Искрено изразявайте своите въпроси и притеснения, но първо подсилете огъня на вашата вяра, понеже всички неща са възможни за хората, които вярват.*

Веднъж Исус отишъл при група хора, които се препирали с учениците Му. Отговаряйки на въпроса на Спасителя относно причината за спора, бащата на едно страдащо момче излязъл напред и казал, че помолил учениците на Христос да благословят сина му, но те не могли. И докато момчето все още скърцало със зъби, пяна излизала от устата му и се мятало на земята, бащата, на прага на отчаянието, се примолил на Исус:

„Ако можеш стори нещо“, казал той, „смили се за нас и помогни ни.“

А Исус му рече: „Ако можеш повярва! Всичко е възможно за този, който вярва“.

Веднага бащата на детето извика, казвайки: „Вярвам, (Господи)! Помогни на моето неверие“<sup>1</sup>.

Първоначалната убеденост на този човек, както самият той признал, била ограничена. Но той имал неотложно, силно желание за доброто на единствения си син. Казано ни е, че това е достатъчно като за начало. „Дори и ако нямате нищо повече от *желание да повярвате*“, заявява Алма, „нека това желание да действа във вас, чак докато повярвате“<sup>2</sup>. Без

да има друга оставаща му надежда, този баща потвърдил каква вяра има и помолил Спасителя на света: „Ако можеш стори нещо, смили се за нас и помогни ни“<sup>3</sup>. Едва мога да съдържа сълзите си, докато чета тези думи. Частицата ни в множествено число очевидно е използвана целенасочено. В действителност мъжът казва: „Цялото ни семейство Те умолява. Тази борба никога не престава. Изтощени сме. Синът ни пада във водата. Пада в огъня. В непрестанна опасност е и непрекъснато се

страхуваме. Не знаем къде другаде да потърсим помощ. *Можеш ли да ни помогнеш?* Ще сме благодарни и за *най-малкото* — частична благословия, само искрица надежда, малко облекчение на товара, който майката на това момче носи всеки ден от живота си.

„Ако можеш стори нещо“, казал бащата. „Ако можеш да повярваш“, отговорил Учителят<sup>4</sup>.

„Веднага“, пише в Писанията — не бавно, нито с неверие, нито престорено, а „веднага“ — извикал бащата с искрена родителска мъка „Вярвам, Господи! Помогни на моето неверие!“ В отговор на новата и все още непълна вяра Исус изцелил момчето, като почти буквално го върнал от мъртвите, съдейки по думите на Марка<sup>5</sup>.

В духа на тази разчувстваща история от Писанията искам да се обърна специално към младите хора от Църквата — млади на възраст, млади като членове или млади по вяра. По един или друг начин това включва почти всички ни.

Първото нещо, което забелязваме в тази случка, е следното: когато бащата се изправя пред изпитанието на своята вяра, той първо прави всичко по силите си и чак тогава признава слабостта си. Неговите първи думи звучат утвърдително и без колебание: „Вярвам, Господи“. На всички, които желаят да имат повече вяра, бих казал: запомнете този човек! В моменти на страх или





съмнение, или тревога, запазете вярата, която вече сте развили, колкото и нищожна да е тя. В процеса на израстването, през който трябва да минем в смъртността, всички ние ще се сблъскаме с духовен еквивалент на страданието на това момче или отчаянието на този родител. Когато тези моменти дойдат и възникнат трудности, а изход не се вижда веднага, *дръжте се здраво за това, което вече знаете и останете силни, докато не получите допълнително знание*. Именно при тази случка, при това чудо, Исус казва: „Ако имате вяра колкото синапово зърно, ще речете на тая планина: Премести се от тука там, и тя ще се премести; и нищо няма да ви бъде невъзможно“<sup>6</sup>. Не е важен размерът на вярата ви или степента на знанието ви — важна е привързаността, която показвате към вече натрупаната вяра и истината, с която вече разполагате.

Второто наблюдение е вариант на първото. Когато се появят проблеми и изникнат въпроси, не започвайте да търсите вяра, казвайте колко много ви *липсва*, като че ли се ръководите от „неверието“ си. Това е все едно да се опитвате да напълните пуйка през човката й! Сега, нека бъде разбран правилно по този въпрос: Не искам от вас

да се преструвате, че имате вяра, а всъщност да нямате. Аз ви *моля* да останете верни на вярата, която *вече* имате. Понякога се държим така, сякаш честното признание за съмнение е по-висша форма на морална смелост, отколкото честното признание за вяра. Не е така! Така че нека само запомним ясното послание на тази история от Писанията: бъдете толкова откровени относно въпросите си, колкото е необходимо; животът е пълен с тях по една или друга тема. Но ако вие или семействата ви искате да бъдете изцелени, не позволявайте на тези въпроси да попречат на вярата да направи чудеса.

Освен това вие имате повече вяра, отколкото смятате, поради „силата на доказателствата“<sup>7</sup>, както пише в Книгата на Мормон. „От плодовете им ще ги познаете“, казва Исус<sup>8</sup> и плодовете на живота според Евангелските се виждат ясно в живота на светиите от последните дни по цялата земя. Казвам на вас същото, което Петър и Иоан казали в древността: „защото ние не можем да не говорим това, що сме видели и чули“, а това, което сме видели и чули е следното: „бележито знамение стана“ в живота на милиони членове на тази Църква. Това не може да се опровергае<sup>9</sup>.

Братя и сестри, това божествено дело е в разгара си и благословиите му се виждат навсякъде, така че не се безпокойте излишно, ако от време на време се появяват въпроси, които трябва да проучите, разберете и разрешите. Те се появяват и ще продължават да се появяват. *В тази Църква това, което знаем, винаги ще надделява над това, което не знаем. И помнете, че в този свят всички вървим напред с вяра.*

Така че отнасяйте се с доброта към човешкото несъвършенство — вашето собствено и това на хората, които служат в тази Църква, която се ръководи от мъже и жени доброволци. С изключение на единствения съвършен човек — Неговият Единороден Син — Бог винаги е работил с несъвършени хора. Това трябва да е крайно обезсърчаващо за Него, но Той се справя. Ние също следва да се справим. И когато се натъкнете на несъвършенство, не забравяйте, че слабостта *не е* в божествеността на това дело. Както един талантлив писател казва, когато се излее неограничената пълнота, не маслото е виновно, ако се разлее, понеже съдовете са ограничени и не могат да го поберат<sup>10</sup>. Тези ограничени съдове включват мен и вас, така че нека бъдем търпеливи и прощаващи.

И последното наблюдение: когато се появят съмнения или трудности, не се страхувайте да поискате помощ. Ако я поискаме така смирено и искрено, както бащата от историята я поискал, ще я получим. Писанията окачествяват това искрено желание като „искрена цел“, следвана „с цялостно намерение в сърцето, без лицемерие и без измама пред Бога“<sup>11</sup>. В отговор на *това* настойчиво умоляване, свидетелствам, че Бог винаги ще изпраща помощ от двете страни на завесата за укрепване на нашата вяра.

Казах, че се обръщам към младите. И все още говоря на тях. Наскоро едно 14-годишно момче някак нерешително ми каза: „Брат Холанд, все още не мога да кажа, че знам, че Църквата е истинна, но



вярвам, че е така”. Дадох една задушавачка прегръдка на това момче. Аз му казах с целия плам на душата си, че *вярвам* е ценна дума и още по-ценно действие и никога да не се извинява, че „само вярва”. Казах му, че самият Христос е рекъл: „Не бой се, само вярвай”<sup>12</sup> — израз, който помогнал на младия Гордън Б. Хинкли по време на мисията му<sup>13</sup>. Казах на това момче, че вярата е винаги първата крачка към убеждението и че всичките точки, които определят нашата вяра, започват с „Ние вярваме”<sup>14</sup>. Също му казах колко съм горд, че искрено желае да разбере дали Църквата е истинна.

Сега, имайки вече 60-годишен опит, откакто бях току що повярвало

14-годишно момче, аз заявявам някои неща, които сега знам. Аз знам, че по всяко време, по всякакъв начин и при всякакви обстоятелства Бог е Нашият любящ Небесен Отец. Знам, че Исус е бил единственият Му съвършен син и че животът Му е бил жертван с любов от Отца и от Сина за изкуплението на всички останали, ние, несъвършените. Знам, че Той е възкръснал, за да живее отново, и защото направил това, вие и аз също ще живеем. Знам, че Джозеф Смит, който признал, че не е съвършен<sup>15</sup>, все пак е бил избраното оръдие в Божиите ръце за възстановяване на Евангелието на земята. Също така знам, че вършейки това — особено чрез превеждането на

Книгата на Мормон — той ме е учил повече за Божията любов, за божествеността на Христос и силата на свещеничеството от всеки друг пророк, за когото съм чел, за когото съм разбрал или чувал при продължилото цял живот търсене. Знам, че президент Томас С. Монсън, който с отдаденост и радост вече почти 50 години работи като апостол, днес е законният наследник на тази пророческа власт. Тази конференция отново станахме свидетели как той упражнява тази власт. Знам, че 14 други мъже, които вие подкрепяте като пророци, гледачи и откровители, го подкрепят с техните ръце, сърца и собствените си апостолски ключове.

Тези неща аз ви заявявам с убедеността, която Петър нарича „пророческото слово, (което) повече се потвърждава”<sup>16</sup>. Това, което някога бе дребно семенце за мен, се е превърнало в дървото на живота, така че ако вашата вяра премине през малко изпитание сега или по-нататък, аз ви приканвам да се осланяте на моята. Знам, че това дело е самата Божия истина. Само бихме се изложили на опасност, ако позволим на съмненията или дяволите да ни отклонят от тази пътека. Дръжте се. Продължавайте напред. Искрено изразявайте своите въпроси и притеснения, но първо подсилете огъня на вашата вяра, понеже всички неща са възможни за хората, които вярват. В името на Исус Христос, амин. ■

#### БЕЛЕЖКИ

1. Марка 9:22–24; вж. и стихове 14–21.
2. Алма 32:27; курсив добавен.
3. Марка 9:22; курсив добавен.
4. Марка 9:22, 23; курсив добавен.
5. Вж. Марка 9:24–27.
6. Матей 17:20.
7. Еламан 5:50.
8. Матей 7:16.
9. Вж. Деянията 4:16, 20.
10. Адаптирано от Alfred Edersheim, *The Life and Times of Jesus the Messiah*, 2 тома, 1883 г., 2:108.
11. 2 Нефи 31:13.
12. Марка 5:36.
13. Вж. Гордън Б. Хинкли, в *Conference Report*, окт. 1969 г., стр. 114.
14. Вж. Символът на вярата 1:1–13.
15. Вж. *Учения на Президентите на Църквата: Джозеф Смит* 2007 г., стр. 555.
16. 2 Петрово 1:19.





От старейшина Далин Х. Оукс  
От Кворума на Дванадесетте апостоли

## Последователи на Христа

*Следването на Христос не е случайно действие или нещо, което правим от време на време, а постоянна отговорност и начин на живот, които намират израз по всяко време и на всяко място.*

Един от нашите най-любими химни, изпълнен от Хора на Табернакъла тази сутрин, започва със следните думи:

*„Следвайте Ме, елате с Мен!“ — каза Спасителят любим.  
С Него едно когато сме,  
в стъпките святи ще вървим<sup>1</sup>.*

Тези думи, вдъхновени от първата покана на Спасителя към Неговите ученици (вж. Матей 4:19), са написани от Джон Никълсън — обрнат във вярата шотландец. Като много от нашите ранни ръководители, той е имал малко формално образование, но дълбока любов към нашия Спасител и плана на спасение<sup>2</sup>.

Всички послания от тази конференция ни помагат да следваме стъпките на нашия Спасител, Чиито пример и учения очертават пътеката за всеки последовател на Исус Христос.

Подобно на всички християни, членовете на Църквата на Исус Христос на светиите от последните

дни изучават живота на нашия Спасител, така както е описан в новозаветните книги на Матей, Марка, Лука и Йоана. Ще разгледам примери и учения, съдържащи се в тези четирини книги на Светата Библия и ще покая всеки един от нас и всички останали християни да обмислим как Неговата възстановена Църква и всеки от нас отговаря на изискванията за последовател на Христос.

Исус учи, че кръщението е нужно, за да влезем в царството Божие (вж. Йоана 3:5). Той започва служението Си като бива кръстен (вж. Марка 1:9)

и след това Той и Неговите последователи кръщават други (вж. Йоана 3:22–26). Ние следваме този пример.

Исус започва проповядването Си като кани Своите слушатели да се покаят (вж. Матей 4:17). Това все още е посланието на Неговите служители към света.

По време на цялото Си служение, Исус дава заповеди. И Той учи: „Ако Ме любите, ще пазите Моите заповеди“ (Йоана 14:15; вж. също стихове 21, 23). Той потвърждава, че спазването на Неговите заповеди ще изисква от последователите Му да изоставят както това, което по Неговите думи: „се цени високо между хората“ (Лука 16:15), така и „човешкото предание“ (Марка 7:8; вж. също стих 13). Той също предупреждава: „Ако бяхте от света, светът щеше да любите своето; а понеже не сте от света, но аз ви избрах от света, затова светът ви мрази“ (Йоана 15:19). Както апостол Петър по-късно заявява, последователите на Исус следва да са „люде, които Бог придоби“ (1 Петрово 2:9).

Светиите от последните дни разбират, че не трябва да сме „от света“ или да сме ограничени от „човешкото предание“, но подобно на други последователи на Христос, ние понякога намираме за трудно да се отделим от света и неговите традиции. Някои хора извайват себе си според светските нрави, както казва Исус за неколцина, които е учил: „защото обикнаха похвалата от хората повече от похвалата от Бога“ (Йоана 12:43). Тези провали в следването на Христос са прекалено многобройни и прекалено



индивидуални, за да бъдат изброени тук. Те обхващат всякакъв вид светски практики, като политическа коректност и крайности в облеклото и външния вид до отклонения от основни ценности като вечната природа и функция на семейството.

Ученията на Исус нямат за цел да бъдат теоретични. Те винаги са били давани, за да бъдат прилагани. Исус проповядва: „И тъй, всеки, който чуе тия Мои думи и ги изпълнява, ще се оприличи на разумен човек” (Матей 7:24; вж. още Лука 11:28) и „Блажен е оня слуга, чийто господар, като си дойде, го намери, че прави така” (Матей 24:46). В друг обичан химн пеем:

*Господи, ще Те обичам,  
Ще вървя във Твоя път...  
Винаги ще Те обичам  
и следвам, Господи!*<sup>3</sup>.

Както учи Исус, хората, които Го обичат ще спазват Неговите заповеди. Те ще се подчиняват, както каза президент Томас С. Монсън тази сутрин. Следването на Христос не е случайно действие или нещо, което правим от време на време, а постоянна отговорност и начин на живот, които намират израз по всяко време и на всяко място. Спасителят учи на този принцип и на това как да си спомняме и да продължаваме да го следваме, като въвежда обряда на причастието. Ние знаем от съвременното откровение, че Той заповядва на своите последователи да вземат от тези символи в Негово възпоминание (вж. Ръководство към писанията, Превода на Джозеф Смит, Матей 26:22, 24 и Превода на Джозеф Смит Марка 14:21–24). Членовете на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни следват тази заповед ежеседмично, като присъстват на църковни събрания, по време на които взимат от хляба и водата и сключват завет, че винаги ще си спомнят за Него и ще спазват Неговите заповеди.

Исус учи, че всички хора „трябва всякога да се молят” (Лука 18:1). Той също дава пример, когато „прекар(в)



а цяла нощ в молитва към Бога” (Лука 6:12) преди да призове Своите дванадесет апостоли. Подобно на други християни, ние се молим по време на всички наши църковни събрания. Също така се молим за напътствие и сме учени, че трябва често да отправяме лични молитви и всеки ден да коленичим в молитва като семейство. Подобно на Исус, ние се молим на Небесния Отец, като правим това в святото име на Исус Христос.

Спасителят призовава дванадесетте апостоли да помагат в Неговата Църква и им дава ключовете и властта да продължат това дело и след Неговата смърт (вж. Матей 16:18–19; Марка 3:14–15; 6:7; Лука 6:13). Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, като възстановената Църква на Исус Христос, следва този пример в организацията си и в предаването на ключовете и властта на апостолите.

Някои от хората, които Христос призовава да Го следват, не се отзовават веднага, а отлагат, за да свършат определени семейни задължения. Исус отвръща: „Никой, който е турил ръката си на ралото и гледа назад, не е годен за Божието царство” (Лука 9:62). Много светии от последните дни прилагат на практика този важен принцип, проповядван от Исус. Това включва прекрасния

пример на хиляди възрастни мисионерски двойки, както и други, които са оставили деца и внуци, за да изпълнят мисионерските задължения, за които са били призовани.

Исус учи, че Бог е създал мъжа и жената, и че *мъжът* ще остави родителите си и ще се привърже към *съпругата* си (вж. Марка 10:6–8). Нашата отдаденост на това учение е добре известна.

В познатата притча за изгубената овца Исус учи, че ние трябва да направим всичко възможно в търсенето на отделилите се от стадото (вж. Матей 18:11–14; Лука 15:3–7). Както знаем, президент Томас С. Монсън силно набляга на това напътствие чрез своя забележителен пример и ученията относно спасението на нашите ближни<sup>4</sup>.

В нашите усилията да спасим хората, които са се отклонили, ние следваме свършения пример на Спасителя и ученията Му относно любовта: „Да възлюбим ближния си, както себе си” (Матей 22:39). Той дори ни заповядва да обичаме нашите врагове (вж. Лука 6:27–28). И в Неговите велики учения към края на земното Си служение, Той казва:

„Нова заповед ви давам, да се любите един другия; както Аз ви възлюбих, така и вие да се любите един другия.



По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си” (Иоана 13:34–35).

Като част от това да се обичаме един друг Исус учи, че когато ни е сторено зло от другите, ние трябва да им прощаваме (вж. Матей 18:21–35; Мака 11:25–26; Лука 6:37). Мнозина изпитват трудности с тази тежка заповед, но ние всички сме запознати с вдъхновяващи примери на светиите от последните дни, които с обич са простили дори и най-сериозните злини. Например, Крис Уилямс черпи сила от вярата си в Исус Христос, за да прости на пияния шофьор, който е причинил смъртта на съпругата му и на две от децата им. Само два дни след трагедията и все още дълбоко разстроен, този прощаващ мъж, тогава служейки като един от нашите епископи, казва: „Като последовател на Христос нямах друг избор”<sup>5</sup>.

Повечето християни дават на бедните и на нуждаещите се, както учи Исус (вж. Матей 25:31–46; Марка 14:7). В следването на това учение на нашия Спасител, Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни и нейните членове се отличават. Нашите членове правят щедри дарения на благотворителни фондации и даряват личната си служба, както и други дарения на бедните и нуждаещите се. В допълнение, нашите членове посят в продължение на две хранения всеки месец и даряват най-малкото цената за тези хранения като дарение от пост, което нашите

епископи и президенти на клон използват в помощ на нуждаещите се членове. Нашето постене в помощ на гладните е акт на щедрост и когато се извършва с искрено намерение е едно духовно пиршество.

По-малко известна е глобалната хуманитарна дейност на нашата Църква. Използвайки средства, дарени от щедри членове, Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни изпраща храна, дрехи и други предмети от първа необходимост за облекчаването на страдащи възрастни и деца по целия свят. Тези хуманитарни дарения, възлизащи на стотици милиони долара през последното десетилетие, са направени без оглед на религия, раса или националност.

Нашето голямо усилие да се помогне след земетресението и цунамито в Япония през 2011 г. възлиза на 13 милиона долара отпуснати финансови средства и помощи. В допълнение, повече от 31 000 доброволци от Църквата са дарили повече от 600 000 часа служба. Нашата хуманитарна помощ за пострадалите от урагана Санди в източните Съединени Щати включва огромни дарения от различно естество, както и почти 300 000 часа служба от около 28 000 членове на Църквата, участвали в почистването. Сред многото други примери от миналата година, ние сме дарили 136 000 килограма дрехи и обувки за бежанците в африканската страна

Чад. През изминалите 25 години сме помогнали на близо 30 милиона хора в 179 страни<sup>6</sup>. Наистина хората, наречени „мормони”, знаят как да дават на бедните и нуждаещите се.

В последното Си библейско учение нашият Спасител напътства Своите последователи да проповядват ученията Му на всеки народ и всяко създание. От началото на Възстановяването Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни се е стремела да следва това учение. Дори когато сме били една бедна и преминаваща през трудности нова църква със само няколко хиляди члена, нашите ранни ръководители са изпращали мисионери през океаните, на изток и на запад. Като Църква, ние продължаваме да проповядваме християнското послание и до днес, нашата уникална мисионерска програма разполага с над 60 000 пълновременни мисионери, както и хиляди други, които служат на непълновременни мисии. Имаме мисионери в повече от 150 страни и територии по целия свят.

В заключение на Своето велико поучение на планината, Исус учи: „И тъй бъдете свършени и вие, както е свършен вашият небесен Отец” (Матей 5:48). Целта на това учение и целта в следването на нашия Спасител е да отидем при Отца, Когото нашият Спасител нарича „Моя Отец и вашия Отец, ... Моя Бог и вашия Бог” (Иоана 20:17).

От съвременното откровение, налично единствено във възстановеното Евангелие, ние знаем, че учението да се стремим към свършенство е част от плана на Бог Отец за спасението на Неговите чеда. В този план, ние всички сме *наследници* на нашите небесни родители. Апостол Павел проповядва, „че сме Божии чеда” и „ако сме чеда то сме и наследници, наследници на Бога, и сънаследници с Христа” (Римляните 8:16–17). Това означава, както ни е казано в Новия завет, че сме „наследници на вечен живот” (Тита 3:7) и ако се доближаваме към Отца, ние следва да „наследим (м всички) неща” (Откровението 21:7)

— всичко, което Той има — понятие, което нашите смъртни умове едва могат да проумеят. Но поне можем да разберем, че постигането на тази крайна съдба във вечността е възможно само ако следваме нашия Спасител Исус Христос, който учи, че „никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене” (Иоана 14:6). Ние се стремим да Го следваме и да ставаме по-подобни на Него тук и занаяпред. И така, в последните строфи на нашия химн „Следвайте Ме, елате с Мен!”, ние пеем:

*В този жесток свят на сълзи  
верни и предани да сме.  
Тука със Господ да вървим,  
с Него и в светлото небе. ...*

*Чака ни слава, благодат  
с Него, Учителя блажен,  
спазваме ли светите слова:  
„Следвайте Ме, елате с Мен”<sup>7</sup>.*

Свидетелствам за нашия Спасител Исус Христос, Чиито учения и пример се стремим да следваме. Той кани всички нас, които сме обременени, да дойдем при Него, да се учим за Него, да Го следваме и така да намерим покой за душите си (вж. Матей 4:19; 11:28). Свидетелствам за истинността на Неговото послание и за божествената мисия и власт на Неговата възстановена Църква, в името на Исус Христос, амин. ■

#### БЕЛЕЖКИ

1. „Следвайте Ме, елате с Мен!”, *Химни*, № 76.
2. Вж. Karen Lynn Davidson, *Our Latter-day Hymns: The Stories and the Messages*, 1988 г., стр. 142–43, 419.
3. „Господи, ще Те обичам”, *Химни*, № 138.
4. Вж. напр., Heidi S. Swinton, *To the Rescue: The Biography of Thomas S. Monson*, 2010 г., стр. 149–161; Томас С. Монсън, „To the Rescue,” *Liahona*, юли 2001 г., стр. 57–60.
5. Chris Williams, in Jessica Henrie, „Father Relies on Faith to Forgive Intoxicated Teen Driver,” *Deseret News*, 1 авг. 2012 г., [deseretnews.com/article/865559847/Let-It-Go-Chris-Williams-shares-his-story-of-tragedy-and-forgiveness.html](http://deseretnews.com/article/865559847/Let-It-Go-Chris-Williams-shares-his-story-of-tragedy-and-forgiveness.html); вж. и Chris Williams, *Let It Go: A True Story of Tragedy and Forgiveness*, 2012 г.
6. Вж. „Emergency Response: Church Assists Worldwide,” *Church News*, 9 март 2013 г., стр. 9; Welfare Services Emergency Response, „2012 Year in Review,” стр. 8.
7. *Химни*, № 76.



От старейшина Кристофъл Голдън-младши  
От Седемдесетте

## Отца и Сина

*В основата на Евангелието на Исус Христос и неговата сила да спасява, стои правилното разбиране за Отца и за Сина.*

Мои обични братя и сестри, благодарен съм да се обърна към вас този следобед в атмосферата на тази вдъхновяваща обща конференция!

Тъй като ще говоря по тема, която за мен е най-святата, бих искал първо да коментирам с благодарност отдадеността на толкова много християни през вековете, включително на моите предци протестанти

от Франция и католици от Ирландия. Поради тяхната вяра и начин на поклонение на Бог, много от тях жертвали длъжности, притежания и дори живота си в защита на техния Бог и на тяхната вяра<sup>1</sup>.

Като светии от последните дни и като християни, ние също имаме силна и дълбока вяра в Бог Вечния Отец и в Неговия Син, Исус Христос. Отдадеността на Бог винаги е било



нещо свещено и лично между всеки от нас и нашия Създател.

Нашето търсене на вечния живот не е нищо друго, освен стремеж да разберем кой е Бог и как да се завърнем да живеем с Него. Спасителят се моли на Своя Отец: „А това е вечен живот, да познаят Тебе, единия истинен Бог, и Исуса Христа, Когото си изпратил“<sup>2</sup>.

Дори и когато се вземе предвид това заявление на нашия Спасител, преобладаващото схващане за същността на Отца и Сина в продължение на много векове и сред по-голямата част от човечеството явно не съответства на ученията в Светите писания.

Ние с уважение смеем да твърдим, че в основата на Евангелието на Исус Христос и неговата сила да спасява, стои правилното разбиране за Отца и за Сина<sup>3</sup>.

Важността на този най-основен принцип на Евангелието на Исус Христос се потвърждава от Първото видение на пророка Джозеф Смит през 1820 г. Пророкът пише: „Видях над мен във въздуха две Личности, чиято яркост и слава не се поддават на никакво описание. Единият от Тях ми проговори, като ме нарече по име и каза, посочвайки другия: *Този е Моят Възлюбен Син. Него слушай!*“<sup>4</sup>

Това преживяване на момчето Джозеф, последвано от много други видения и откровения, разкрива, че Бог действително съществува, че Отец и Неговият Син Исус Христос са две отделни и разграничени личности, че човекът е създаден по подобие на Бог, че нашият Небесен Отец буквално е Баща на Исус Христос, че Бог продължава да разкрива Себе Си пред човека, че Бог винаги е близо и се интересува от нас и чува и отговаря на молитвите ни.

Макар и подобни явявания на Отца и на Сина да са сравнително редки в Светите писания, забележителният факт на Първото видение е следния: то се съгласува изключително добре с останалите подобни случаи, записани в Светите писания.

В Новия завет например четем последното свидетелство на Стефан по време на мъченичеството му. Той казва: „Ето, виждам небесата отворени, и Човешкият Син стоящ отдясно на Бог“<sup>5</sup>.

По време на едно въздействащо видение на остров Патмос апостол Иоан вижда „Господ Бог Всеомогъщия“<sup>6</sup>, а също и Агнеца Божий, който „(ни) изкупи ... със Своята кръв“<sup>7</sup>.

В Книгата на Мормон учението за Отца и за Сина стои като величествено свидетелство заедно със Светата Библия. Книгата на Мормон описва посещенията на нашия Спасител при нефитите, при което гласът на Отца, в присъствието на около 2 500 нефити, представя възкръсналия Христос: „Ето Моя Възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение, в Когото прославих името Си — слушайте Него“<sup>8</sup>.

В четирите евангелия Сам Христос споменава Своя Отец в Небесата 160 пъти, а по време на краткото Си тридневно служение сред нефитите, според както е записано в Книгата на Мормон, Той споменава Отца Си 122 пъти.

Например, в Матей Исус казва: „Не всеки, който Ми казва: Господи! Господи! ще влезе в небесното царство, но който върши волята на *Отца Ми*, Който е на небесата“<sup>9</sup>.

В Иоана той свидетелства: „Не може Синът да върши от само Себе

Си нищо, освен това, което вижда да върши *Отца*“<sup>10</sup>.

А в Лука Той възкликва: „*Отче*, в Твоите ръце предавам духа Си“<sup>11</sup>.

Всеки път, когато нашия Господ говори за Своя Небесен Отец, Той го прави с върховно уважение и покорност.

Като казвам това, се надявам да бъда разбран правилно. Исус Христос е великият Иехова, Богът на Израил, обещаният Месия и, поради Неговото безпределно Единение, Той е наш Спасител и Изкупителя на света. За Него апостол Павел заявява: „Тогава ще бъде краят, когато (Христос) ще предаде царството на Бога и Отца, след като (Христос) унищожи всяко началство и всяка власт и сила“<sup>12</sup>.

В навечерието на Единението на Спасителя, Той произнася Своята велика застъпническа молитва към Отца. Той се моли:

„И не само за тях (тоест Неговите апостоли) се моля, но и за ония, които биха повярвали в Мене чрез тяхното учение,

да бъдат всички *едно*; както Ти, Отче, Си в Мене и аз в Тебе, тъй и те да бъдат (*едно*) в Нас, за да повярва светът, че Ти си Ме пратил.

И славата, която Ти ми даде, аз я дадох на тях; за да бъдат едно, както и Ние сме едно“<sup>13</sup>.

Отец и Сина са съвсем отделни личности, но те са съвършено единни и едно в сила и цел. Тяхната единност не се отнася само за Тях; Те желаят същата тази единност за всички, които я поискат, които с отдаденост следват и спазват Техните заповеди.

Как може човек, искрено търсещ Бог, да опознае Отца и Сина? Нашият Спасител обещава: „А Утешителят, Светият Дух, ... ще ви научи на всичко“<sup>14</sup>.

В Книгата на Мормон Нефи, когато говори за учението на Христос, заявява, че Светият Дух „свидетелства за Отца и Сина“<sup>15</sup>.

Истина е, че силата и влиянието на Светия Дух могат понякога да бъдат почувствани, съгласно волята Господна, от всеки човек, независимо





от религиозните убеждения на този човек. Но пълната цялост, или дара, на Светия Дух идва само след като човек е приел със „съкрушено сърце и разкаян дух“<sup>16</sup> обредите кръщение и дара на Светия Дух<sup>17</sup> чрез полага-нето на ръце. Тези и други свещени обряди могат да бъдат извършвани само под напътствието и с властта на свещеничеството Божие. В това отношение сме учени:

„И това по-висше свещеничест-во отслужва Евангелието и държи ключа на тайнствата на царството, тъкмо ключа на познанието за Бога, ето защо, в неговите обреди е видна силата на божествеността“<sup>18</sup>.

Когато се види в истинската му същност, учението за Отца и за Сина е учение за вечното семейство. Всяко човешко същество е същест-вувало преди като духовно дете на небесни родители<sup>19</sup>, Христос бидейки Първородния на Отца в това небесно семейство<sup>20</sup>.

Това е валидно за всички нас. Ние сме децата на Небесния Отец.

Президент Езра Тафт Бенсън с пророческо прозрение казва: „Нищо няма да ни разтърси повече от другата страна на завесата от осъзнаването на факта колко добре познаваме нашия Отец (в небесата) и колко познато ни е лицето Му“<sup>21</sup>.

Научил съм, че е невъзможно чрез човешка реч да се изразят нещата, които се изявяват единст-вено чрез Светия Дух и силата Божия. В този дух давам моето тържествено свидетелство за действителното съществуване, за близостта и добрината на нашия Вечен Отец и на Неговия свят Син Исус Христос. В името на Исус Христос, амин. ■

#### БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Kenneth Scott Latourette, *A History of Christianity, Volume 1: Beginnings to 1500*, рев. изд., 1975 г. и *A History of*

*Christianity, Volume 2: Reformation to the Present*, рев. изд., 1975 г.; вж. и Diarmaid MacCulloch, *The Reformation*, 2003 г.

2. Иоана 17:3.

3. Вж. *Lectures on Faith*, 1985 г., стр. 38–44.

4. Джозеф Смит — История 1:17.

5. Деянията 7:56.

6. Откровението 4:8.

7. Откровението 5:9.

8. 3 Нефи 11:7.

9. Матей 7:21; курсив добавен.

10. Иоана 5:19; курсив добавен.

11. Лука 23:46; курсив добавен.

12. 1 Коринтяните 15:24. За по-задълбочено разбиране за Спасителя и Неговата мисия, вж. „Живият Христос: свидетелството на апостолите,“ *Лиахона*, апр. 2000 г., стр. 2–3.

13. Иоана 17:20–22; курсив добавен.

14. Иоана 14:26.

15. 2 Нефи 31:18.

16. 3 Нефи 9:20; Мороний 6:2.

17. Вж. Иоана 3:5; 3 Нефи 11:31–38.

18. Учение и Завети 84:19–20.

19. Вж. „Семейството: прокламация към света“, *Лиахона*, ноем. 2010 г., стр. 129.

20. Вж. Колосяните 1:15; Учение и Завети 93:21.

21. Езра Тафт Бенсън, „Jesus Christ—Gifts and Expectations,“ в *Speeches of the Year, 1974, 1975 г.*, стр. 313; вж. и „Jesus Christ—Gifts and Expectations,“ *Tambuli*, май 1977 г., стр. 24.



От Старейшина Енрике Р. Фалабела  
От Седемдесетте

# Домът: училището на живота

*У дома се научават уроци — това е мястото, което може да се превърне в кътче рай на земята.*

Някои родители се извиняват за допуснатите у дома грешки с това, че няма училище за родители.

Истината е, че такова училище съществува и то е може би най-доброто от всички. Това училище се нарича *дом*.

Връщайки се назад в миналото, си припомням скъпи моменти, преживени заедно със съпругата ми. Докато споделям тези спомени с вас, може и вие да си спомните ваши такива моменти — независимо дали са радостни или тъжни; ние се учим от всички тях.

## 1. Храмът е мястото

Когато се върнах от мисия, срещнах една красива млада жена с дълга черна коса до кръста. Тя имаше красиви и големи очи с цвят на мед заразителна усмивка. Заплени ме от момента, в който я видях.

Моята съпруга си бе поставила за цел да склучи брак в храма, макар по онова време най-близкия храм да се намирал на 6 400 км. разстояние.

Нашата гражданска церемония бе едновременно щастлива и тъжна,

тъй като ни ожениха „със срок на годност“. Служителят изрече думите „Обявявам ви за съпруг и съпруга“, но веднага след това допълни: „Докато смъртта ви раздели“.

С голяма жертва си купихме еднопосочни билети за храма Меса Аризона.

В храма, докато бяхме коленичили пред олтара, упълномощен служител произнесе думите, които копнеех да чуя — тези, с които ни обявяваше за съпруг и съпруга за време и за цялата вечност.

Един приятел ни заведе в Неделното училище. По време на урока той се изправи и ни представи на класа. Когато събралието приключи, един от братята се приближи и стисна ръката ми, оставяйки банкнота от 20 долара в нея. След малко друг брат също се приближи и за моя изненада също остави банкнота в ръката ми. Бързо се огледах за съпругата ми, която беше в другия край на стаята и се провикнах: „Бланки, ръкувай се с всички!“

Скоро след това събрахме достатъчно пари, за да се върнем в Гватемала.

„В селестиалната слава има три небеса или степени;

и за да се придобие най-висшата, човек трябва да влезе в този ред на свещеничеството”<sup>1</sup>.

## 2. За спор са нужни двама души

Един от девизите на съпругата ми е следния: „За спор са нужни двама души и аз никога няма да бъда единия от тях“.

Бог ясно описва принципите, които да ни водят в отношенията ни с другите хора. Те са убеждаване, дълготърпение, благодетелност, кротост и любов нелицемерна<sup>2</sup>.

Физическото насилие в семейството е практика, която се случва все по-рядко в някои общества и това ни радва. Но все още сме далеч от елиминирането на емоционалния тормоз. Вредата, нанесена от този вид насилие, живее в паметта ни, наранява личността ни, сее омраза в сърцата ни, понижава самочувствието ни и ни изпълва със страх.

Участието в церемония за склучване на селестиален брак не е достатъчно. Трябва и да водим селестиален живот.

## 3. Дете, което пее, е щастливо дете

Това е друг девиз, който съпругата ми споменава често.

Спасителят разбира колко е важна свещената музика. Ето какво се случва според Писанията след пасхалната вечеря с Неговите ученици: „Като изпяха химн, излязоха на Елеонския хълм”<sup>3</sup>.

Обръщайки се към Пророка Джозеф, Той казва: „Защото душата Ми се наслаждава на песента на сърцето; да, песента на праведните е молитва към Мен и на нея ще бъде отговорено с благословия върху главите им”<sup>4</sup>.

Колко мило е да чуеш песента на дете, чиито родители са го научили да пее „Чедо на Бога съм”<sup>5</sup>.

## 4. Имам нужда да ме прегърнеш

Думите „обичам те“, „благодаря ти много“ и „прости ми“ са като балсам за душата. Те превръщат сълзите в щастие. Те носят утеха на





възлюбеният Ми Син, в Когото е Моето благоволение”<sup>6</sup>.

## 5. Обичам Книгата на Мормон и Моя Спасител Исус Христос

Разчувствам се, когато виждам съпругата ми да чете Книгата на Мормон всеки ден. Като прави това, аз мога да усетя нейното свидетелство само като виждам радостта в изражението ѝ, докато препрочита pasajите, свидетелстващи за мисията на Спасителя.

Колко мъдри са думите на нашия Спасител: “Вие изследвате писанията, понеже мислите, че в тях имате вечен живот, и те са, които свидетелстват за Мене”<sup>7</sup>.

Вдъхновен от това, попитах внучката ми Раquel, която скоро се научи да чете: „Какво ще кажеш да си поставиш за цел да прочетеш Книгата на Мормон?”

Тя ми отговори: „Но дядо, това е толкова трудно. Това е голяма книга”.

След това я помолих да ми прочете една страница. Взех хронометър и засяхох времето, за което я прочете. Казах ѝ: „Отне ти само три минути, а Книгата на Мормон на испански има 642 страници, значи ще ти трябват 1 926 минути”.

Това я изплаши още повече, затова разделих числото на 60 минути и ѝ казах, че ще са ѝ необходими само 32 часа, за да я прочете — по-малко от ден и половина!

След което тя ми каза: „Това е лесно, дядо”.

Накрая на Раquel, на брат ѝ Естебан и на останалите ни внуци им отне повече време да я прочетат, защото тази книга трябва да се чете с дух на молитва и размишление.

С времето, като се научим да се наслаждаваме на Писанията, ще възкликнем също като псалмиста: „Колко са сладки на вкус Твоите думи! Да, по-сладки от мед в устата ми!”<sup>8</sup>

## 6. Не е достатъчно да познаваш Писанията, трябва да живееш според тях

Помня, че като се върнах от мисия, след като бях изучавал усърдно Писанията, си мислех че

потиснатата душа и потвърждават нежните чувства в сърцата ни. Както растенията вехнат без нужната вода, така и нашата любов чезне и умира, когато престанем да използваме думите и изразите на любов.

Помня дните, когато изпращахме любовни писма по обикновена поща, когато събирахме монети, за да се обадим на любимите от телефонна будка и когато рисувахме и пишехме любовни стихове на обикновен лист хартия.

Днес всичко това звучи като музеекспонат!

Съвременната технология ни позволява да правим чудеса. Колко

е лесно да изпратим съобщение, изразяващо обич и благодарност! Младите го правят постоянно. Чудя се дали тези и други прекрасни практики продължават и след като създадем дом. Едно от последните съобщения, които получих от съпругата ми, гласи: „Прегръдка като рай, целувка като слънце и вечер като луна. Хубав ден, обичам те”.

Не мога да не се почувствам като в рая, когато получа съобщение като това.

Нашият Небесен Отец е съвършен пример за изразяване на любов. Когато представя Своя Син, Той използва думите „Този е

знам всичко. Докато се ухажвахме, Бланки и аз ги изучавахме заедно. Използвах много от своите бележки и препратки, за да споделя моето знание за Евангелието с нея. След като се оженихме, аз научих важен урок от нея: Може и да съм се опитал да я *науча* на Евангелието, но тя ме научи как да го *живее*.

Когато Спасителят завършва проповедта на планината, той дава следния мъдър съвет: „И тъй, всеки, който чуе тия Мои думи и ги изпълнява, ще се оприличи на разумен човек, който е построил къщата си на канара”<sup>9</sup>.

Хората, които живеят според селестриалните принципи от Писанията, дават утеха на страдащите. Те носят радост на хората, които са депресирани; дават напътствие на изгубените, мир на притеснените и сигурна насока на търсещите истината.

В заключение:

1. Храмът е мястото.
2. За спор са нужни двама души и аз никога няма да бъда единият от тях.
3. Дете, което пее, е щастливо дете.
4. Имам нужда да ме прегърнеш.
5. Обичам Книгата на Мормон и Моя Спасител Исус Христос.
6. Не е достатъчно да познаваш Писанията, трябва да живееш според тях.

Тези и много други уроци се научават у дома — мястото, което може да се превърне в кътче рай на земята<sup>10</sup>. Свидетелствам, че Евангелието на Исус Христос и планът на нашия Небесен Отец дават както сигурна насока в този живот, така и обещанието за вечен живот, в името на Исус Христос, амин. ■

#### БЕЛЕЖКИ

1. Учение и Завети 131:1–2.
2. Вж. Учение и Завети 121:41.
3. Марка 14:26.
4. Учение и Завети 25:12.
5. “Чедо на Бога съм” *Химни*, № 186.
6. Матей 3:17; вж. и Марка 1:11; 3 Нефи 11:7.
7. Иоана 5:39.
8. Псалми 119:103.
9. Матей 7:24.
10. Вж. *Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay*, 2003 г., стр. 43, 150.



От старейшина Ерих У. Копишке  
От Седемдесетте

## Да бъдем приети от Господ

*Търсенето и получаването на Божие одобрение ще доведе до знанието, че сме избрани и благословени от Него.*

Спомням си как, когато бях малко момче, понякога моят баща ме взимаше със себе си, за да работим по различни проекти заедно. Имахме една малка градина на няколко километра от мястото където живеехме и винаги имаше много работа за вършене, за да я подготвим за всеки сезон. Работехме върху беседката или пък строяхме или поправяхме оградата. Спомням си как тази работа винаги се случваше по време на страшен студ, обилен сняг, или проливен дъжд. Но я обичах. Баща ми ме учеше как да правя разни неща с търпение и одобрение.

Един ден той ме покани да затегна един винт, като предупреди: „И помни, ако го затегнеш много силно, ще се счупи”. Горделиво, исках да му покажа какво можех да правя. Затяхах с всички сили и, разбира се, счупих винта. Той се пошегува и започнахме отново. Дори когато допусках грешки, винаги чувствах неговата любов и увереност в мен. Той почина преди повече от десет години, но все още чувам гласа му, усещам неговата любов, радвам

се на насърчението му и чувствам неговото одобрение.

Чувството на одобрение от някой, когото обичаме, е основна човешка нужда. Одобрението от страна на добри хора ни мотивира. То увеличава нашето самочувствие и самоувереност. Хората, които не могат да намерят одобрение от желателните източници, често го търсят някъде другаде. Възможно е да се обърнат към хора, които не се интересуват от благосъстоянието им. Може да се привържат към неискрени приятели и да вършат съмнителни неща, опитвайки се да получат одобрението, което търсят. Възможно е да потърсят одобрение, носейки определена марка дрехи, като така си създадат чувството за принадлежност или обществено положение. За някои хора стремежът към определена роля или важна длъжност е също начин, по който търсят одобрение. Те вероятно определят стойността си от поста, който заемат или от общественото положение, с което се сдобият.

Дори и в Църквата не сме освободени от този начин на мислене.

Търсенето на одобрение от неправилните източници или поради неправилни причини ни отвежда по една опасна пътека — пътека, която най-вероятно ще ни отклони от правия път и ще ни доведе дори до унищожение. Вместо да се чувстваме оценени и уверени в себе си, накрая ще се почувстваме изоставени и маловажни.

Алма съветва своя син Еламан: „Гледай да следваш Бога и бъди жив”<sup>1</sup>. Най-висшият източник на сила и дълготрайно одобрение е нашият Небесен Отец и Неговият Син Исус Христос. Те ни познават. Те ни обичат. Те не ни одобряват и приемат в зависимост от нашата титла или длъжност. Не гледат на нашето обществено положение. Гледат в сърцата ни. Приемат ни такива, каквито сме и каквито се стремим да бъдем. Търсенето и получаването на Тяхното одобрение винаги ще ни въздига и окуражава.

Ще споделя с вас един обикновен модел, който, ако се прилага, може да помогне на всеки един от нас да получи най-висшето одобрение. Този модел е даден от Господ чрез пророка Джозеф Смит: „Истина ви казвам, всички сред тях, които знаят, че сърцата им са искрени и съкрушени, а духовете им са каещи се и искат да съблюдават заветите си чрез жертви — да, всякакви жертви, които Аз, Господ, ще заповядам — са приети от Мен”<sup>2</sup>.

Този модел се състои от три прости стъпки:

1. Да знаем, че сърцата ни са искрени и съкрушени.
2. Да знаем, че нашите духове са каещи се.
3. И да имаме желанието да съблюдаваме заветите си чрез жертви, както ни е заповядано от Господ.

Първо, трябва да знаем, че сърцата ни са искрени и съкрушени. Как можем да разберем това? Започваме, като си направим искрена равностметка. Сърцето е центърът на нашите чувства. Като се вгледаме в сърцата си, ние се самооценяваме.



Това, което никога около нас не знае, ние знаем със сигурност. Ние познаваме своите подбуди и желания. Когато си направим искрена и честна равностметка, ние не си търсим обяснения и не заблуждаваме себе си.

Винаги има начин, по който да разберем дали сърцата ни са съкрушени. Съкрушеното сърце е чувствително, откровено и възприемчиво. Когато чувам Спасителят да казва: „Ето стоя на вратата и хлопам”<sup>3</sup>, аз Го чувам как хлопа на вратата на моето сърце. Ако Му отворя тази врата, ще бъда по-готов да откликвам на поканите на Духа и да приемам Божията воля.

Когато искрено и с молитва размишляваме върху степената, в която нашите сърца са искрени и съкрушени, ние ще бъдем учени от Светия Дух. Ще получаваме приятно потвърждение или пък нежно коригиране, приканващи ни към действие.

Второ, трябва да знаем, че имаме каещ се дух. Думата *каещ се* в Оксфордския речник е определена

по следния начин: „чувството или изразяването на разкаяние при осъзнаване, че човек е сгрешил”<sup>4</sup>. Ако имаме каещ се дух, ние осъзнаваме греховете и недостатъците си. Усвояваме лесно „всички неща ... принадлежащи на праведността”<sup>5</sup>. Изпитваме божествена скръб и желание да се покаем. Каещият се дух е склонен да се вслушва в „убежденията на Светия Дух”<sup>6</sup>.

Каещият се дух се проявява в нашето желание и решителност да действаме. Ние имаме желанието да се смиряваме пред Бог, да се покайваме и да се променяме. Имаме желанието да се молим „Не Моята воля, но Твоята да бъде”<sup>7</sup>.

Третата стъпка при получаването на Господното одобрение е съзнателното решение да съблюдаваме заветите си чрез жертви — „да, всякакви жертви, които Аз, Господ, ще заповядам”<sup>8</sup>. Много често си мислим, че думата *жертва* се отнася за нещо голямо или трудно, което трябва да направим. В определени ситуации, това може и да е вярно,



но като цяло тя се изразява в това да живеем всеки ден като истински последователи на Христос.

Един от начините, по които съблюдаваме заветите си чрез жертва, е като достойно вземаме от причастиято всяка седмица. Съзнателно се подготвяме за свещения обряд. Подновяваме и потвърждаваме нашите свещени обещания към Господ. По този начин чувстваме Неговото одобрение и получаваме Неговото уверение, че усилията ни са оценени и че нашите грехове са простени чрез Единението на Исус Христос. По време на този обряд, Господ ни обещава, че като вземем върху си името на Неговия Син, винаги Го помним и спазваме Неговите заповеди, винаги ще имаме Неговия Дух да бъде с нас. Да имаме Светия Дух за наш постоянен спътник, е най-висшият показател, че нашите действия са одобрени от Бог.

Други начини, по които можем да съблюдаваме нашите завети чрез жертва, са така обикновени, като приемане на призование в Църквата и служба в това призование с вяра

или като последваме поканата, отправена от нашия пророк Томас С. Монсън да протегнем ръка към хората, които са се отклонили и имат нужда да бъдат духовно спасени. Съблюдаваме заветите си чрез жертва като служим смирено на нашите съседи или в общността или като намираме имената на нашите предци и извършваме храмовата работа за тях. Съблюдаваме нашите завети чрез жертва като просто се стремим към праведност, като бъдем възприемчиви и се вслушваме в подтиците на Духа ежедневно. Понякога съблюдаването на заветите ни не е нищо повече от това да отстояваме твърдо и с вяра, когато житейските бури вилнеят около нас.

След обяснението на модела за получаване на Неговото одобрение, Господ използва една прекрасна илюстрация, за да ни покаже каква лична и семейна полза извличаме, когато търсим Неговото одобрение. Той казва: „Защото Аз, Господ, ще ги накарам да принасят като много плодородно дърво, което е посадено на добра земя покрай чист поток,

което дава много скъпоценен плод”<sup>9</sup>.

Когато ние лично сме в хармония с Божия Дух и чувстваме Неговото одобрение, ще бъдем благославяни отвъд нашето разбиране и ще принасяме много плодове на праведност. Ще бъдем сред хората, на които Той ще каже: „Хубаво, добри и верни слуге! В малкото си бил верен, над многото ще те поставя; влез в радостта на господаря си”<sup>10</sup>.

Търсенето и получаването на Божието одобрение ще доведе до знанието, че сме избрани и благословени от Него. Ще се сдобием с по-голяма увереност, че Той ще ни води и напътства. Нежните Му милости ще намерят изява в нашите сърца, в живота и в семействата ни.

С цялото си сърце ви каня да потърсите одобрението на Господ и да се наслаждавате на обещанията от Него благословии. Като следваме обикновения модел, който Господ е установил, ще осъзнаем, че сме приети от Него, независимо от нашите длъжности, обществено положение и от ограниченията на смъртността. Неговото любящо одобрение ще ни мотивира, ще увеличава вярата ни и ще ни помага да се справяме с всичко, с което се сблъскваме в живота. Въпреки предизвикателствата, ние ще успяваме, ще преуспяваме<sup>11</sup> и ще чувстваме мир<sup>12</sup>. Ще бъдем сред хората, на които Господ казва:

„Не бойте се, дечица, защото сте Мои и Аз съм победил света, и вие сте от онези, които Моят Отец Ми е дал.

И никой от онези, които Моят Отец Ми е дал, няма да бъде изгубен”<sup>13</sup>.

В името на Исус Христос, амин. ■

#### БЕЛЕЖКИ

1. Алама 37:47.
2. Учение и Завети 97:8.
3. Откровението 3:20.
4. *Oxford Dictionaries Online*, “contrite,” [oxforddictionaries.com](http://oxforddictionaries.com).
5. Алама 21:23.
6. Мосия 3:19.
7. Лука 22:42.
8. Учение и Завети 97:8.
9. Учение и Завети 97:9.
10. Матей 25:21.
11. Вж. Мосия 2:22.
12. Вж. Мосия 2:41.
13. Учение и Завети 50:41–42.



От старейшина Брус Д. Портър  
От Седемдесетте

## Красиви утрини

*Не трябва да се страхуваме от бъдещето, нито е нужно нашата вяра и дерзание да се разколебават, защото Бог е с нас.*

Една вечер в Ерусалим, Исус и Неговите ученици се събрали в една горна стая, за да отпразнуват Пасхата. Мъжете, които се присъединили към Него не знаели, че тази вечеря един ден ще бъде наречена Последната вечеря. Ако знаели за това и какво означава, щяха да плачат.

За разлика от тях, Учителят много добре знаел, че скоро щели да започнат изпитанията на Гетсиманската градина и на Голгота. И макар най-тъмните часове в историята на света да били неизбежни, все пак Исус им казал: „В света имате скръб; но дерзайте, Аз победих света” (Иоана 16:33).

Днес живеем в епоха на сътресения и несигурност, време, за което Бог казва на Енох, че ще бъде белязано от „дните на нечестие и мъст” (Моисей 7:60). Може и в бъдеще да ни очакват изпитания и трудни времена, но ние също имаме причина да дерзаем и да се радваме, защото живеем в последната диспенсация, когато Бог е възстановил Своята църква и царство на земята в подготовка за завръщането на Неговия Син.

Веднъж президент Бойд К. Пакър говори за своите внуци и за един все по-размирния свят, в който те

живеят. Той казва: „През живота си те ще видят как се случват много събития. Някои от тях ще подложат на изпитание смелостта им и ще изтощат вярата им. Но ако търсят с молитва помощ и напътствие, ще им бъде дадена сила да се справят с противопоставянето”.

По-късно добавя: „Моралните ценности, на които цивилизацията разчита, пропадат със стремителна скорост. Въпреки това аз не се страхувам от бъдещето” („Не бойте се”, *Лиакхона*, май 2004 г., стр. 77, 78).

Братя и сестри, не трябва да се страхуваме от бъдещето, нито е нужно нашата вяра и дерзание да се разколебават, защото Бог е с нас. Сред първите записани съвети,

които Исус дава на новопризованите Си ученици в Галилея, са следните три думи: „Не бойте се” (Лука 5:10). Той повтаря този съвет многократно по време на Своето служение. На Своите светии днес Спасителят казва: „Затова дерзайте и не се бойте, защото Аз, Господ, съм с вас и ще застана до вас” (У. и З. 68:6).

Господ ще застане до Своята църква и до хората Си и ще ги пази до Своето идване. Ще има мир в Сион и коловете му, както Той оповестява: „събирането наедно върху земята на Сион и коловете му да може да бъде за отбрана и убежище от бурята и яростта, когато те ще се излеят без смесване върху цялата земя” (У. и З. 115:6).

Църквата е като защитна крепост за своите членове. Въпреки тежките условия в света да стават много неприятни на моменти, верните светии от последните дни ще намерят убежище сред коловете на Сион. Господ повелява, че камъкът, който е изсечен от планината не с ръце, ще се търкаля, докато не изпълни цялата земя (вж. Даниил 2:31–45; У. и З. 65:2). И никоя човешка сила не може да го спре, защото Бог е автор на това дело, а Исус Христос е крайъгълният камък.

Нефи вижда във видение как в последните дни силата на Агнеца Божий слиза върху „заветния народ Господен” и те са „въоръжени с праведност и със силата Божия във велика слава” (1 Нефи 14:14).

Всеки от нас в нашите семейства може да се въоръжи със силата





Божия за своя защита, ако остане верен на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни и позволи Духа да го води. Може да има изпитания, може да не успеем да разберем всичко, което се случва на нас и около нас. Но ако тихо и смирено се доверяваме на Господ, ще ни бъдат дадени сила и напътствие за всяко предизвикателство в живота. Когато нашето единствено желание е Господ да бъде доволен от нас, ще бъдем благославяни с дълбок вътрешен мир.

В ранните дни на Възстановяването членовете на Църквата се изправят пред големи изпитания. Президент Бригъм Йънг описва онези дни: „Обграден от тълпи, които заплашваха със смърт и разрушение от всяка страна, аз се чувствах така радостен душевно, както се чувствам сега. обстоятелствата може да изглеждат тъмни и мрачни, но никога не съм се съмнявал в това Евангелие, че всичко ще приключи на страната на истината” (*Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young*, 1997 г., стр. 357).

Един мой колега от мисията на име Пол, бе човек, който винаги излъчваше добро настроение. Като млад баща той заболя от

множествена склероза. Въпреки последвалите трудности, той продължи да служи на околните с радост и добро чувство за хумор. Веднъж той влезе в моя офис, седнал на първата си инвалидна количка и възкликна, „Започна животът с моята електрическа инвалидна количка!” Винаги ще помня как няколко години преди да почине той държа олимпийския факел, карайки своята инвалидна количка под възгласите на стотици хора. Подобно на този винаги горящ огън, вярата на Пол никога не отслабна с времето.

Когато бях студент в университета Бригъм Йънг, живеях в къща с още няколко млади мъже. Съквартирантът ми, Брус, беше може би най-големия оптимист, който познавам. Никога не го чухме да казва нещо негативно за някого или за нещо. Неговото дерзание струеше от постоянната вяра в Спасителя и Евангелието.

Един студен ветровит ден, друг мой приятел – Том, се разхождал в двора на университета. Било 7 ч. сутринта и дворът бил тъмен и пуст. Валял силен сняг и имало виелица. „Какво ужасно време”, си помислил Том. Продължил разходката си в тъмнината и снега и чул някой да пее.

И разбира се, между падащия сняг се появил нашия вечен оптимист Брус. С ръце нагоре към небето, той пее част от Бродуейския мюзикъл *Оклахома*: „О, каква чудесна утрин! О, какъв чудесен ден! Имам невероятно усещане, че всичко ще е чудесно днес” (Richard Rodgers и Oscar Hammerstein II, “Oh, What a Beautiful Morning”, 1943 г.).

През изминалите години този весел глас в бурята, стана за мен символ на вяра и надежда. Дори и светът да става по-мрачен, светиите от последните дни трябва да пеем с радост, тъй като знаем, че небесните сили са с Божията Църква и хората. Можем да се радваме в знанието, че предстои една красива утрин — зората на хилядолетния ден, когато Божия Син ще изгрее на изток и отново ще царува на земята.

Също така се сещам за още две други красиви утрини в историята на света. Една ясна и красива утрин през пролетта на 1820 г. в Палмира, Ню Йорк, млад мъж на име Джозеф Смит влязъл в една горичка и коленичил за молитва. Отговорът на тази молитва, появата на Отца и Сина, поставили началото на диспансацията на пълнотата на времената и на Възстановяването на Църквата на Исус Христос на земята.

Сещам се за още една красива утрин преди близо 2000 години извън стените на Ерусалим. Без съмнение през тази великденска утрин слънцето светело с необикновена светлина. Малка група жени дошли в една градинска гробница, надявайки се да помажат тялото на техния разпнат Господ. Двама ангела ги срещнали и им казали: „Защо търсите живия между мъртвите? Няма Го тука, но възкръсна” (Лука 24:5–6).

Свидетелствам за триумфа на Исус Христос над греха и смъртта. Свидетелствам и за милостивия план на нашия Небесен Отец и за Неговата безкрайна любов. Нека като ставаме всяка сутрин да поглеждаме към небето с вяра и да казваме: „О, каква чудесна утрин”. За това се моля в името на Исус Христос, амин. ■



От старейшина Д. Тод Кристоферсън  
От Кворума на Дванадесетте апостоли

# Изкупление

*Когато следваме Христа, ние се стремим да участваме и да помагаме в изкупителното Му дело.*

През колониалните времена в Америка имало голям недостиг на работна ръка. През 18-и и началото на 19-и век потенциалните работници били набирани от Великобритания, Германия и други европейски страни, но мнозина от желаещите да отидат не могли да си позволят пътните разходи. Не било рядкост тези хора да пътуват според договор за работа, договор, в който обещават след пристигането си да работят известно време без заплащане, за да платят пътуването си. Други идвали с обещанието, че членове на семейството им, които вече били в Америка, щели да платят техния билет при пристигането им, но ако това не се случило, новодошлите били задължени да заплатят разходите си чрез работа. Терминът, използван да опише тези чираци имигранти, бил „изкупители“. Те трябвало да изкупят цената на пътуването си, един вид да закупят свободата си, чрез своя труд<sup>1</sup>.

Едно от най-значимите звания, описващи Исус Христос, е Изкупителят. Както посочих в краткия си разказ за имигрантите „изкупители“, терминът *изкупвам* означава да изплатя задължение или дълг. *Изкупвам* може също да означава да спася или освободя чрез

заплащането на откуп. Ако някой извърши грешка и след това я коригира или поправи, можем да кажем, че се е изкупил. Всяко от тези значения посочва различни аспекти на великото Изкупление, извършено от Исус Христос чрез Неговото Единение, което, според определението в речника, означава „спасяване от грях и наказанията му чрез жертва, направена вместо съгрешилия“<sup>2</sup>.

Изкуплението на Спасителя се състои от две части. Първо, то изкупува

прегрешението на Адам и последвалото падение на човека чрез преодоляването на така наречения пряк резултат от Падението — физическата смърт и духовната смърт. Физическата смърт е ясна; духовната смърт е разделянето на човека от Бог. По думите на Павел: „Защото, както в Адама всички умират, така и в Христа всички ще оживеят“ (1 Коринтяните 15:22). Това изкупление от физическата и духовната смърт е за всички и е безусловно<sup>3</sup>.

Вторият аспект на Единението на Спасителя е изкуплението от така наречените косвени последици от Падението — нашите собствени грехове, а не прегрешението на Адам. Поради Падението, ние се раждаме в един смъртен свят, където грехът — тоест неспазването на божествено постановление закон — е нещо общоприето. Обръщайки се към всички нас, Господ казва:

„Тъкмо тъй, когато започнат да растат, грехът се зачева в сърцата им; и те опитват горчивото, за да могат да узнаят цената на доброто.

И на тях им е дадено да различават доброто от злото, ето защо те действат за самите себе си“ (Моисей 6:55–56).

Тъй като сме отговорни и правим избори, изкуплението от собствените ни грехове е условно — зависи от изповядването и изоставянето





на греха и започване на божествен живот или с други думи, зависи от нашето покаяние (вж. У. и З. 58:43). Господ заповядва: „Ето защо, учи децата си на това, че всички човеци, навсякъде, трябва да се покаят или по никакъв начин не могат да наследят царството Божие, защото нищо нечисто не може да пребивава там или да живее в присъствието Му” (Моисей 6:57).

Страданието на Спасителя в Гетсиманската градина и Неговата агония на кръста ни изкупват от греха, като задоволяват изискванията на справедливостта към нас. Той милостиво прощава на хората, които се покаяват. Единението също така изплаща дълга, който справедливостта ни дължи като ни изцелява и компенсира за всяко едно страдание, което невинно сме изстрадали. „Защото ето, Той изстрада болките на всички човеци, да, болките на всяко живо създание, и мъже, и жени, и деца, които принадлежат към семейството на Адам” (2 Нефи 9:21; вж. и Алма 7:11–12)<sup>4</sup>.

Когато следваме Христа, ние се стремим да участваме и да помагаме в изкупителното Му дело. Най-великата служба, която можем да предоставим на околните в този живот, започвайки с членовете на собственото ни семейство, е да ги

доведем до Христа чрез вяра и покаяние, за да може да изпитат Неговото Изкупление — мир и радост сега и безсмъртие и вечен живот в идния свят. Делото на нашите мисионери е величествен израз на изкупителната Господна любов. Като негови упълномощени посланици, те предлагат следните несравними благословии: вяра в Исус Христос, покаяние, кръщение и дара на Светия Дух, разкривайки пътя към духовно прераждане и изкупление.

Ние също можем да помогнем при Господното изкупление на починалите. „Верните старейшини от тази диспенсация, които напускат смъртния живот, продължават своя труд в проповядването на Евангелието на покаянието и изкуплението чрез жертвата на Единородния Син Божий сред онези, които са в мрак и под робството на греха във великия свят на духовете на мъртвите” (У. и З. 138:57). С помощта на посредническите обреди, които им предлагаме в Божиите храмове, дори хората, починали в плен на греха, могат да бъдат освободени<sup>5</sup>.

Макар че най-важните аспекти на изкуплението са свързани с покаянието и прошката, има и един много важен физически аспект. За Исус казват, че е обикалял да върши благодеяния (вж. Деянията 10:38),

сред които изцеляване на болните и сакатите, осигуряване на храна за гладните множества и проповядване на един по-съвършен път. „Човешкият Син не дойде да Му служат, но да служи, и да даде живота Си откуп за мнозина” (Матей 20:28). Затова нека ние, чрез влиянието на Светия Дух, вършим добро по изкупителния модел на Спасителя.

Този вид изкупителна работа означава да помагаме на хората да преодоляват проблемите си. Означава да се сприятеляваме с бедните и слабите, да облекчаваме страдащите, да поправяме неправдите, да защитаваме истината, да укрепваме подрастващото поколение и да постигаме безопасност и щастие у дома. По-голямата част от изкупителната работа на земята е да се помага на другите да израстват и да постигат справедливите си надежди и стремежи.

Един пример от класическия роман на Виктор Юго *Клетниците*, макар и измислен, винаги ме е затрогвал и вдъхновявал. В началото на историята добрият епископ Биенвенно предлага храна и място за нощуване на бездомния Жан Валжан, който тъкмо е освободен след 19 години в затвора заради това, че откраднал самун хляб, за да нахрани гладуващите деца на сестра си. Вкоравеният и изпльнел с горчивина Валжан награжда добротата на епископ Биенвенно като открадва среброто му. По-късно, когато е задържан от мнителни полицаи, Валжан лъже, че среброто му било подарено. Когато полицаите го довлечат до дома на епископа, за голяма изненада на Валжан, епископ Биенвенно потвърждава думите му и за по-голяма достоверност казва: „Но! Аз ти дадох и свещниците, които са сребърни като другите неща и биха ти донесли двеста франка. Защо не взе и тях заедно с чиниите?” ...

Епископът се доближава до него и казва тихо:

„Не забравяй, никога не забравяй, че ми обеща да използваш това сребро, за да станеш почтен човек”.

Жан Валжан, който не си спомня да е обещавал такова нещо, стои





объркан. Епископът ... продължава тържествено:

„Жан Валжан, братко мой, ти вече не принадлежиш на злото, а на доброто. Аз откупвам твоята душа заради теб. Измъквам я от мрачните мисли и от затвора на ада и я предавам на Бог!“

Жан Валжан действително става нов човек, почтен човек и благодетел за мнозина. През целия си живот той пази двата сребърни свещника, които да му напомнят, че душата му е била откупена, за да служи на Бог<sup>6</sup>.

Някои форми на физическо изкупление се осъществяват със съвместни усилия. Това е една от причините Спасителят да създаде църквата. Когато сме организирани в кворуми и спомагателни организации и в колове, райони и клонове, ние не само можем да се учим и насърчаваме един друг в Евангелието, но и можем да поискаме помощта на хора и средства, за да се справим с трудностите в живота. Хората, които действат сами или в групи, сформирани със специална цел, не могат винаги да осигурят средства в мащаба, нужен за справянето с

по-големи предизвикателства. Като последователи на Исус Христос, ние сме общество от светии, организирани да помагат с изкупването на нуждите на нашите близни светии и на колкото можем повече други хора по целия свят.

Както бе споменато от старейшина Далин Х. Оукс, чрез нашите хуманитарни дейности през изминалата година 890 000 души в 36 страни имат чиста вода, 70 000 души в 57 страни имат инвалидни колички, 75 000 души в 25 страни имат подобро зрение и хора в 52 страни са получили помощ след природни бедствия. Действайки заедно с други организации, Църквата е помогнала да се направят имунизации на около 8 милиона деца и е помогнала на сирийци в бежански лагери в Турция, Ливан и Йордания с предмети от първа необходимост. В същото време през 2012 г. изпаднали в нужда членове на Църквата получиха милиони щатски долари под формата на храни и услуги. Благодарим ви за вашата щедрост.

Всичко това не включва индивидуалните действия на доброта

и подкрепа — дарения на храна, дрехи, пари, грижи и хиляди други форми на утеха и състрадание, чрез които можем да участваме в Христовото дело на изкупление. Като бях момче, видях как действията на собствената ми майка изкупиха една жена в нужда. Преди много години, когато децата ѝ бяха малки, майка ми претърпя сериозна операция, която едва не ѝ коства живота и я остави почти изцяло на легло за близо година. През това време роднини и членове на района помагаша на майка ми и на семейството ми. За допълнителна помощ сестра Ейбрахам, президентката на Обществото за взаимопомощ в района, препоръча на родителите ми да наемат една жена от района, която отчаяно се нуждаеше от работа. Докато разказвам тази история, ще използвам измислените имена Сара и Ани за тази жена и за дъщеря ѝ. Следва разказа на майка ми:

„Виждам го ясно като че бе вчера. Аз бях в леглото и сестра Ейбрахам доведе Сара до вратата на спалнята. Сърцето ми се сви. Пред мен стоеше най-непривлекателния човек,



който някога съм виждала — толкова слаба; с рошава коса; прегърбена; със сведена глава към пода. Беше облечена със стар пенюар, четири размера по-голям от нейния. Не поглеждаше напред и говореше толкова тихо, че едва я чувах. Криейки се зад нея, бе едно малко момиченце на около три годинки. Какво изобщо щях да правя с това създание? След като излязоха от стаята, аз плаках и плаках. Нуждаех се от помощ, не от допълнителни проблеми. Сестра Ейбрахам остана за малко с нея и скоро те въведеха къщата в ред и приготвиха хубави ястия. Сестра Ейбрахам ме помоли да пробвам за няколко дни, защото това момиче е имало големи трудности и се нуждаело от помощ.

На следващата сутрин, когато Сара дойде, аз я накарах да дойде до леглото, за да мога да я чувам. Тя ме попита какво искам да направя. Казах ѝ и след това добавих: „Но най-важното нещо са момчетата ми, прекарвай време с тях, чети им — те са по-важни от къщата“. Тя бе добра готвачка и поддържаше къщата чиста, прането изпрано и бе добра с момчетата.

През следващите седмици научих историята на Сара. (Тъй като ѝ било трудно да чува, не се справяла добре в училище и накрая спряла да учи. Омъжила се млада за един разпуснат мъж. Ани се родила и се превърнала в радост в живота на Сара. Една зимна вечер съпругът ѝ се върнал вкъщи пиян, качил насила Сара и Ани в колата както били в спалното си бельо и ги оставил

встрани от магистралата. Никога повече не го видели. Боси и замръзващи, Сара и Ани вървели няколко мили до дома на майката на Сара. Тя се съгласила да останат у тях и в замяна да вършат всичката домакинска работа и готвене, както и да се грижат за сестра ѝ и брат ѝ, които били в гимназията.

Заведохме Сара на ушен лекар и той ѝ сложи слухов апарат. ... Записахме я на вечерно училище и тя получи диплома за завършена гимназия. Тя ходеше на вечерно училище и успя да завърши колеж и започна да преподава на деца със специални образователни потребности. Купи малък дом. Ани се омъжи в храма и има две деца. Сара претърпя няколко операции на ушите и накрая започна да чува добре. Години по-късно тя се пенсионира и отслужи мисия. ... Сара често ни благодареше и казваше, че е научила много от мен, особено когато ѝ казах, че синовете ми са по-важни от къщата. Тя каза, че това я научило да се държи с Ани по същия начин. ... Сара е много специална жена”.

Като ученици на Исус Христос ние трябва да вършим всичко силите си, за да изкупваме страданието и бремето на околните. Дори и тогава най-великата ни изкупителна служба ще е да ги водим към Христос. Без Неговото изкупление от смъртта и от греха, ние имаме само едно благовестие за социална справедливост. Това може да помогне в момента, но няма силата да призове от небесата съвършената справедливост и безкрайна милост. Окончателното изкупление е в Исус Христос и само в Него. Смирено и благодарно свидетелствам, че Той е Изкупителя, в името на Исус Христос, амин. ■

#### БЕЛЕЖКИ

1. Вж. *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 10-то изд., 1993 г., “redemption”.
2. *Webster's New World College Dictionary*, 3-то изд., 1988 г., “redeem”.
3. „Синът Божий е извършил единение за първоначалната вина, при което греховете на родителите не могат да бъдат наложени върху главите на децата, защото те са чисти от основаването на света” (Моисей 6:54). Чрез изкуплението

на Христос всички преодоляват смъртта и възкръсват за безсмъртие. Освен това всички преодоляват духовната смърт като биват доведени отново в присъствието Божие, за да бъдат съдени. Исус казва: „тъй както Аз бях издигнат (на кръста) от хората, тъкмо тъй хората трябва да бъдат вдигнати от Отца, за да застанат пред Мен и да бъдат съдени според делата им” (3 Нефи 27:14). Онези, които са пречистени от греха, ще останат с Бог в небесното царство, но онези, които не са се покаяли и са нечисти, не могат да живеят с един свят Бог и след Съда трябва да си тръгнат и следователно да изстрадат отново духовната смърт. Това понякога бива наричано втора смърт или повторно изстраждане на духовната смърт. (Вж. Еламан 14:15–18.)

4. По отношение на собствените ни грехове в Писанията се говори, че някои няма да се възползват от изкуплението: „За нечестивите все едно че не е било направено изкупление, с изключение на това, че връзките на смъртта ще бъдат развързани” (Алма 11:41). „Който не упражнява вяра за покаяние, ще бъде подложен на целия закон и на изискванията на правосъдието; затова великият и вечен план за изкуплението се осъществява само за този, който има вяра за покаяние” (Алма 34:16). Ако някой отхвърли Единението на Спасителя, той сам трябва да изкупи греха си съгласно справедливостта. Исус казва: „Защото ето, аз, Бог, съм изстрадал тези неща за всички, та да могат те да не страдат, ако се покаят. Но ако те не се покаят, трябва да страда, тъкмо като Мен” (Учение и Завети 19:16–17). Страданието за греха на неизкупения човек се нарича ад. Означава да са подчинени на дявола и метафорите в Писанията го описват като оковане във вериги или като езеро с огън и жупел. Лехий умолява синовете си да изберат Изкуплението на Христа „а не да избер(ат) вечната смърт според желанието на пълтта и злото, което е в нея, което дава власт на духа на дявола да пленява и да ви завлича в пъкъла, за да може да царува над вас в своето собствено царство” (2 Нефи 2:29). Дори и тогава, поради Единението на Исус Христос, адът има край и онези, които са задъжени да преминат през него са „изкупени от дявола (в) последното възкресение” (У. и З. 76:85). Сравнително малкото „синове на погибелта” са „единствените, над които втората смърт ще има някаква (трайна) сила, да, наистина единствените, които не ще бъдат изкупени в определеното от Господа време след страданията от Неговия гняв” (Учение и Завети 76:32, 37–38).
5. Пророкът Джозеф Смит ликува: „Нека мъртвите изрекат химни на вечна възхвала на Цар Емануил, Който е постановил още преди светът да бъде това, което ще ни позволи да ги откупим от тъмницата им, защото затворниците ще си тръгнат свободни” (Учение и Завети 128:22).
6. Вж. Victor Hugo, *Les Misérables*, 1992 г., стр. 91–92 (превод на английски).



От президент Томас С. Монсън

## До следващата среща

*Аз се моля Господ да ви благослови и пази, мои братя и сестри. Нека обещаният от Него мир бъде с вас сега и винаги.*

Мои братя и сестри, проведохме една великолепна конференция. Сигурен съм, ще се съгласите с мен, че посланията бяха вдъхновяващи. Нашите

сърца бяха трогнати, а свидетелствата ни за това божествено дело укрепени, докато чувствахме Духа Господен. Нека дълго помним това, което чухме през тези два дни.

Насърчавам ви отново да изучавате посланията, когато бъдат отпечатани в списанието *Лиахона*.

Изразяваме нашата благодарност към всеки, който произнесе реч, както и към онези, които отпращаха молитвите. Също така музиката бе възвисяваща и вдъхновяваща. Обичаме нашия чудесен хор на Табернакъла и благодарим на всички останали, които се погрижиха за музиката.

Също така заедно изразяваме благодарността си към членовете на Общото президентство и Общия съвет на Младите жени, които бяха освободени вчера. Тяхната служба бе забележителна, а отдадеността им пълна.

Ние подкрепихме с вдигане на ръце братя и сестри, които бяха призовани в нови служения по време на тази конференция. Искаме те да знаят, че очакваме с нетърпение да служим с тях в делото на Учителя.

Ние сме една световна Църква, братя и сестри. Имаме членове по цялата земя. Увещавам ви да бъдете добри граждани на страните, в които живеете, и добри съседи в своите общности, протягащи ръка





на хората от други религии, така както и на членовете на нашата собствена. Нека бъдем толерантни, учтиви и любящи към хората, които не споделят нашите вярвания и стандарти. Спасителят донесъл на тази земя едно послание на любов и доброжелателство за всички мъже и жени. Нека винаги следваме Неговия пример.

Моля се да бъдем чувствителни към нуждите на хората около нас. Има някои, особено сред младежите, които са дълбоко вълечени в употребата на наркотици, неморално поведение, порнография и т.н. Има хора, които са самотни, например вдовици и вдовци, които копнеят за компанията и загрижеността на други хора. Нека винаги с готовност им протягаме ръка за помощ и проявяваме милосърдие.

Живеем в период от световната история, когато има множество трудни предизвикателства, но също и невероятни възможности

и причини за радост. Разбира се, има моменти, когато преживяваме разочарования, мъки и дори трагедии в живота. Независимо от всичко, ако се доверим на Господ, Той ще ни помага през трудностите, каквито и да са те. Псалмистът ни дава следното уверение: „Вечер може да влезе плач да пренощува, а на сутринта иде радост”<sup>1</sup>.

Мои братя и сестри, искам да знаете колко съм благодарен за Евангелието на Исус Христос, възстановено в тези последни дни чрез Пророка Джозеф Смит. То е ключът към нашето щастие. Нека бъдем смирени и се молим, имащи вяра, че Нашият Небесен Отец може да води и благославя живота ни.

Аз ви оставям моето лично свидетелство, че Бог е жив, че Той чува молитвите на смирените сърца. Неговият Син, Нашият Спасител и Изкупител, говори на всеки един от нас: „Ето, стоя на вратата и хлопам; ако чуе някой гласа Ми и отвори

вратата, ще вляза при него”<sup>2</sup>. Нека повярваме на тези думи и се възползваме от това обещание.

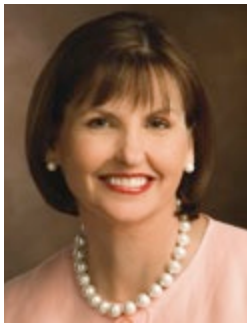
В края на тази конференция, призовавам небесните благословии върху всеки от вас. Нека домовете ви бъдат пълни с хармония, уважение и любов. Нека те бъдат изпълнени с Духа Господен. Подхранвайте вашето свидетелство за Евангелието, така че то да ви бъде защита срещу ударите на Сатана.

Докато се срещнем отново след шест месеца, аз се моля Господ да ви благослови и пази, мои братя и сестри. Нека обещаният от Него мир бъде с вас сега и винаги. Благодаря ви за вашите молитви за мен и за всички висши ръководители. Ние сме ви дълбоко благодарни. В името на нашия Спасител и Изкупител, на Когото служим, именно Господ Исус Христос, амин. ■

#### БЕЛЕЖКИ

1. Псалми 30:5.

2. Откровението 3:20.



**От Ан М. Диб**

Втора съветничка в Общото президентство на Младите жени

## Вашите свети места

*Независимо дали (вашиите свети места) са географски или моменти в живота, те са еднакво свети и имат невероятна укрепваща сила.*



Темата за 2013 г. за съвместните дейности на младите мъже и младите жени идва от 87-и раздел на Учение и Завети. Това напътствие се намира в три различни раздела; очевидно това предупреждение е важно. То обяснява как можем да получим защита, сила и мир в неспокойните времена. Това вдъхновено напътствие е следното: „застанете на свети места и бъдете непоклатими”<sup>1</sup>.

Докато размишлявах върху тази тема, не можех да не се запитам: „Кои са „светите места”, за които говори Небесният Отец?” Президент Езра Тафт Бенсън съветва: „Светите места включват нашите храмове, нашите сгради за църковни събрания, нашите домове и коловите на Сион, които са ... „за отбрана и убежище”<sup>2</sup>. Освен тези, мисля че всяка една от нас може да намери много други места. Първата ни мисъл, когато чуем думата *място* е за физическа среда или географско местоположение. Но също така, *място* може да бъде „определено състояние или позиция на ума”<sup>3</sup>. Това означава, че светите места може да включват и *моменти в живота* — моменти, когато Светият Дух ни свидетелства, моменти, когато чувстваме любовта на Небесния Отец, или моменти, когато получаваме отговор на молитвите ни. И още нещо, мисля, че всеки път, когато имате смелостта да държите на това, което е правилно, особено в ситуации, където никой друг не желае да направи това, вие създавате едно свято място.

През целия кратък, но величествен живот на Джозеф Смит, той действително „стои на свети места” и е непоклатим. През юношеските години е обезпокоен от религиозната суматоха в своята общност и пожелава да узнае коя от всички църкви е истинна. Близката до дома му горичката става свято място, когато той коленичи сред дърветата и произнася първата си молитва на глас. Молитвата му получава отговор и днес светиите от последните дни наричат тази гора „Свещената горичка”.



Холанд казва: „Няма по-труден момент в живота на Джозеф от това жестоко, незаконно и неоправдано хвърляне в затвора”. Старейшина Холанд обяснява след това, че затворът Либърти се счита за „затвор-храм” поради свещените преживявания, които пророкът Джозеф Смит има там<sup>6</sup>.

Някои от вас млади жени може да преживявате вашия собствен затвор Либърти — място, където сте изправени пред унижение, място, където не чувствате любяща милост, място, където сте подигравани, тормозени или дори физически наранявани. На вас млади жени предлагам думите на старейшина Холанд: „Можете да имате свещени, изпълнени с откровение, изключително напътстващи преживявания с Господ и *през най-нещастните моменти в живота си*, ... докато претърпявате болезнени несправливости, когато сте изправени пред непреодолимо неравенство и противопоставяне”<sup>7</sup>. С други думи, също като пророка Джозеф Смит, *вие* можете да създадете да застанете в свети места, дори и в най-трудните моменти, които сте преживявали.

Една млада жена, Кирстен, сподели с мен едно болезнено преживяване. Нейната гимназия се превърнала в затвора Либърти за нея. За щастие залата за репетиции станала спасително място. Тя казва: „Когато стъпих в тази стая, чувствах, че съм на безопасно място. Тук няма унизителни или пренебрежителни забележки, няма богохулство. Вместо това чуваме думи на насърчение и любов. Упражнявахме доброта. Това бе едно щастливо място. Тази зала бе изпълнена с Духа, когато репетирахме и изпълнявахме музикални произведения. Залата бе такава до голяма степен поради влиянието на ръководителя на оркестъра. Той бе добър християнин. Поглеждайки назад, гимназията бе едно място за усъвършенстване. Беше трудно, но се научих на постоянство. Завинаги ще съм благодарна за моето убежище, моето свято място — залата за репетиции на оркестъра”<sup>8</sup>.

Младите жени по целия свят стоят на свети места в природата по време на лагери на Младите жени. Една ръководителка сподели историята на една млада жена. Това момиче било слабо активно и малко скептично настроено към получаването на духовно преживяване в гората. След първия ден тя споделила с ръководителката: „Прекрасно е тук, но може ли да не говорим толкова много за Духа? Тук съм на лагер, да се наслаждавам на природата, да бъда с приятелките си и да се забавлявам!” Обаче по време на заключителното събрание за свидетелства същото това момиче признало: „Не искам да се прибирам у дома. Как мога да имам това, което чувствам сега, този Дух, с мен през цялото време?” Тя открила едно свято място.

Друго свято място в живота на Джозеф Смит е собствената му спалня. Може да е трудно да се повярва на това, тъй като, подобно на много от вас, той е дялял спалнята си с братята и сестрите си. Тя станала свято място, когато той казал молитва с голяма вяра и смирение, изпитвайки нужда от нея. Той обяснява: „след като се бях уединил в леглото си за през нощта, аз се отдадох на молитва и смирено умоляване на Всемогъщия Бог за опрощение на всички мои грехове и простъпки”<sup>4</sup>. Трите години, които са изминали откак

Джозеф получава видението в Свещената горичка, не са били лесни. Седемнадесет годишният Джозеф преживява безкрайни подигравки, присмех и тормоз. Но тази нощ в неговата спалня ангелът Мороний се явява в отговор на молитвите му. Джозеф получава знание и утеха. Тази нощ спалнята му става едно свято място.

Докато гледах едно филмче, мормонско послание за младежите, видях друга спалня, която бе станала свято място. Филмчето показва Ингрид Делгадо, една млада жена от Ел Салвадор, която споделя чувствата си за храма. Тя казва: „Добре е да знаем, че имаме място, където можем да се откъснем от нещата на света и да получим свещени обреди и да помагаме на хората, които не са могли да ги получат в този живот”. Докато тя говори, виждаме как Ингрид чете Писанията, заобиколена от мормонски плакати, цитати, книжка Личен напредък, снимки на нейното семейство и храма и да, любимите ѝ плюшени играчки<sup>5</sup>. Вероятно без да го осъзнава, тя е създала собственото си свято място, откъснато от нещата на света. Чудя се колко пъти Ингрид е чела Писанията, чувствала е Духа и е получавала отговори на молитвите си в нейното свято място.

Друго неочаквано свято място в живота на Джозеф Смит е затворът Либърти. Старейшина Джефри Р.

Размишлявахте ли тази вечер за вашите свети места? Помолих стотици млади жени да споделят техните свети места с мен. Независимо дали тези места са географски или моменти в живота, те са еднакво свети и имат невероятна укрепваща сила. Ето девет техните отговори:

- Първи: „Бях в болницата и държах новороденото си братче”.
- Втори: „Всеки път, когато чета патриархалната си благословия, чувствам, че Небесният Отец ме познава и обича”.
- Трети: „Денят, в който навърших 12, младите жени от моя район украсиха вратата ми със хартиени сърца<sup>9</sup>. Почувствах се обичана, приета и щастлива!”
- Четвърти: „Един ден, докато четях Писанията, един израз ми направи много силно впечатление. Даде ми се отговор на моите молитви”.
- Пети: „Влязох на един купон, където хората пиеха и се занимаваха и с други неподходящи дейности. Духът ми каза да се обърна и да се прибера вкъщи. Направих го, и да, имаше социални последствия. Този момент обаче ми даде увереността, от която се нуждаех, за да знам, че мога да живея според Евангелието”.
- Шести: „По време на причастие-то, размишлявах за Единението. Осъзнах, че трябва да простя на човек, на който бях сърдита. Това че избрах да простя бе положително действие, което щеше да върне Единението в ежедневния ми живот”.
- Седми: „След като присъствах на „Нови начала” с майка ми, тя ме целуна по бузата и ми каза, че ме обича. Не помня някога да беше правила това”.
- Осми: „С подкрепата на моя епископ, аз разбрах, че обещанието в Писанията е нещо реално: „Ако са греховете ви като мораво, ще станат бели като сняг”<sup>10</sup>. Почувствах надежда и знаех, че можех да започна продължителния процес на покаяние”.

• И последния: „Една вечер събрах кураж да споделя чувствата си относно Евангелието и Книгата на Мормон с най-добрата ми приятелка. По-късно за мен бе привилегия да присъствам на кръщението ѝ. Сега ходим на църква заедно”.

Нали мога да споделя с вас едно от моите свети места? Веднъж се чувствах объркана, уплашена и съвсем сама. Наум се помолих: „Небесни Отче, не знам как да направя това. Моля Те, моля Те, помогни ми!” Скоро след това един човек неочаквано дойде, постави ръка на моето рамо и ми каза искрено и насърчително нещо. В този миг почувствах мир. Почувствах се приета. Всичко се промени. Следните слова на президент Спенсър У. Кимбъл дойдоха в ума ми: „Бог наистина ни забелязва и се грижи за нас. Но обикновено Той посреща нуждите ни чрез някой друг човек”<sup>11</sup>. За мен онзи момент, онова място, стана свято.

Скъпи млади жени, има безброй други свети места, които бих искала да споделим. Когато се върнете тази вечер у дома, насърчавам ви да опишете в дневника си такива места, колкото успеете да си спомните. Ясно ми е, че хиляди от *вас* сте застанали на свети места. Тези

места ви осигуряват защита, сила и мир в трудни моменти. Вашите свидетелства стават по-силни, защото вие държите на истината и праведността по *славни* начини.

Вие, благородната младеж на Църквата, сте моите герои. Обичам ви. Чувствам невероятната любов на Небесния Отец към вас и ви давам моето свидетелство, че Евангелието на Исус Христос е истинно. Той ни чака, готов да ви повдигне, докато вие „стоите ... на свети места и сте непоклатими”. Обичам и подкрепям президент Томас С. Монсън, нашия истинен и насърчаващ пророк. Казвам тези неща в името на Исус Христос, амин. ■

#### БЕЛЕЖКИ

1. Учение и Завети 87:8; вж. и Учение и Завети 45:32; 101:22.
2. Езра Тафт Бенсън, “Prepare Yourself for the Great Day of the Lord,” *New Era*, май 1982 г., стр. 50; вж. и Учение и Завети 115:6.
3. Merriam-Webster Online, “place,” merriam-webster.com/dictionary/place.
4. Джозеф Смит — История 1:29.
5. Вж. “Practice, Celebration, Dedication: Temple Blessings in El Salvador,” [lds.org/youth/video](http://lds.org/youth/video).
6. Джефри Р. Холанд, “Lessons from Liberty Jail,” *Ensign*, септ. 2009 г., стр. 26, 28.
7. Джефри Р. Холанд, “Lessons from Liberty Jail”, стр. 28.
8. Личен разговор с автора.
9. Понякога в САЩ наричат този тип изненада “сърдечен удар”.
10. Исаия 1:18.
11. Спенсър У. Кимбъл, “The Abundant Life,” *Tambuli*, юни 1979 г., стр. 3.



Сан Салвадор, Ел Салвадор



**От Мери Н. Кук**

Първа съветничка в Общото президентство на Младите жени

# Когато спасите едно момиче, спасявате поколения

*Добродетелният ви живот ще благослови вашите предци, вашите семейства сега и бъдещите членове на семействата ви.*

За мен е чест да се обърна към смелите млади жени на Църквата. Виждаме ви как напредвате по пътя на хората, които почитат заветите си, и знаем, че добродетелният ви живот ще благослови вашите предци, вашите семейства сега и бъдещите членове на семействата ви, защото както казва президент Гордън Б. Хинкли: „Когато спасите едно момиче, спасявате поколения“<sup>1</sup>.

Вашият път от завети е започнал, когато сте се кръстили и получили дара на Светия Дух. Той продължава ежеседмично в събранието за участие — едно свято място, където подновявате кръщелния си завет. Сега е времето да се подготвите да сключите храмовите завети. „Свещените обреди и завети, достъпни в светите храмове, (ни) дават възможност да се завърнем в присъствието на Бог, а на семействата (ни) да бъдат свързани за вечността“<sup>2</sup>.

Застанете на свети места заради вашите предци. „Всяко човешко

същество, което идва на тази земя, се сформира от поколения родители. Изпитваме естествен копнеж да се свържем с предците си“<sup>3</sup>. Като работите по семейната си история и участвате в извършването на храмова работа, вие вплитате живота си в живота на вашите предци, като им предоставяте спасителни обреди.

Застанете на свети места за себе си и за семейството си. Вашият праведен пример ще бъде източник на велика радост, независимо от обстоятелствата в семейството ви. Вашите праведни избори ще ви подготвят да сключите и спазвате свещени завети, които да свържат семейството ви завинаги.

Застанете на свети места заради бъдещото си семейство. Вземете решение да бъдете запечатани за съпруга си чрез свято свещенство в храма, когато положите основата на вашата вечна семейна единица. Вашите деца ще бъдат благословени с истина, когато вплетете

праведния си пример и непоклатимото си свидетелство в техния живот и ги водите по пътя на заветите.

Видях тези вечни принципи изобразени на един Международен конкурс по изобразително изкуство за младежи. Меган Уорнър Тейлър дигитално бе създала снимка, която представлява съвременен поглед към притчата на Христос за десетте девизи<sup>4</sup>. Запознах се с Меган и тя обясни символизма на десетата девица, която тя описва като една добродетелна и изгълнена с вяра млада жена, подготвена да сключи и спазва свещените храмови завети. Както и при всички разумни девизи, нейната лична подготовка идвала от това, че тя добавяла масло в лампата си капка по капка чрез постоянно праведен начин на живот. Забелявах красивата ѝ плитка. Меган ми обясни, че плитката представлява вплитането на добродетелния живот на тази млада жена в безброй поколения. Единият кичур представляваше вплитането на нейната любов и уважение към предците ѝ, вторият — вплитането на нейното праведно влияние върху настоящото ѝ семейство, а третият — вплитането на нейния живот на подготовка в живота на поколенията след нея.

Запознах се с една друга млада жена, чиито ранни духовни преживявания са вплели един живот на праведност в много поколения.

Един красив септемврийски следобед аз и съпругът ми бяхме в храма, очаквайки възможността да участваме в храмовите обреди. Крис, един наш приятел, влезе в залата. Беше чудесно да видим този млад мъж, който наскоро се бе завърнал от мисия в Русия.

Непосредствено преди началото на сесията, една прекрасна млада жена седна до мен. Тя сияеше, усмихваше се и бе изгълнена със светлина. Исках да се запозная с нея, затова тихо се представих. Тя ми прошепна името си, Кейт, и от фамилиното ѝ име се сетих за едно семейство, което бе живяло в Мичиган, където семейството ми живя преди време. Кейт бе тяхната пораснала дъщеря,





**Куйн Крик, Аризона, САЩ**

която преди пет седмици се бе завърнала от мисията си в Германия.

По време на сесията от ума ми не излизаше следната мисъл: „Запознай Кейт с Крис“. Опитах се да отклоня този подтик, мислейки си: „Кога, къде, как?“ Докато се приготвихме да си тръгнем, Крис дойде да ни каже довиждане и аз се възползвах от тази възможност. Придърпах Кейт и прошепнах: „Вие сте двама добродетелни млади хора, които трябва да се познават“. Излязох от храма доволна, че съм действала съгласно подтика.

По пътя ни към вкъщи, съпругът ми и аз обсъдихме спомените си за трудностите, които се бяха случили на семейството на Кейт. Оттогава насам опознах Кейт по-добре и тя ми помогна да разбера причините за радостния ѝ лик, който видях в храма през онзи ден.

Кейт винаги се бе опитвала да стои на своя път на завети, като

търси свети места. Тя бе отглеждана в дом, където провеждането на семейна домашна вечер, семейните молитви и семейното изучаване на Писанията бяха направили дома ѝ свято място. Като дете тя бе научила за храма и „Искам да видя храма“ била любимата ѝ песен за семейна домашна вечер<sup>5</sup>. Докато била малко момиче, тя гледала на родителите си като на пример за търсене на свято място, когато те ходели събота вечер в храма вместо да отидат на кино или на вечеря.

Тя много обичала баща си и се възползвала от свещеническата му власт, за да склочи първия си завет на кръщението. След това чрез ръкополагане тя получила Светия Дух. Кейт казва: „Вълнувах се да получа Светия Дух и знаех, че Той ще ми помогне да остана на пътеката към вечния живот“.

Животът за Кейт продължил по

благословен и щастлив начин. Когато навършила 14, тя започнала да учи в гимназията и обичала Семинара — още едно свято място, където да учи за Евангелието. Един ден учителят ѝ започнал да говори за изпитания и обещал на всички, че ще имат такива. Тя си казала: „Не искам да имам изпитания, не искам да чувам за това“.

Само няколко седмици след това баща ѝ се събудил в неделята на Великден изключително болен. Кейт каза: „Баща ми бе много здрав човек, бе участвал в маратони. Майка ми толкова се ужаси от това колко е болен, че го заведе в болницата. В рамките на 36 часа той претърпя масивен инсулт, който засегна по-голямата част от тялото му. Можеше да мига, но останалата част от тялото му не функционираше. Спомням си, че като го видях си помислих: „О не, случва се. Учителят ми в Семинара беше прав. Имам изпитание“. След



няколко дни бащата на Кейт починал.

Кейт продължи да разказва: „Беше толкова трудно. На никого не пожелавам да загуби героя на живота си. Знаех, че мога да направя от това трамплин за растеж или да го направя препятствие. Не исках това да разруши живота ми, защото бях само на 14 години. Опитах се да бъда колкото се може по-близо до Господ. Четях много от Писанията. Алма глава 40 ме увери, че възкресението е реално и че чрез Единението на Христос мога отново да бъда с баща си. Много се молих. Пишех в дневника си колкото можех по-редовно. Поддържах свидетелството си живо като го записвах. Всяка седмица ходех на църква и на дейностите на Младите жени. Заобиколих се с добри приятели. Бях близка със загрижените си роднини и особено с мама, която бе силата на семейството ни. Исках свещенически благословии от дядо ми и от други носители на свещеничеството”.

Тези последователни избори, също като тези на мъдрата девица,

добавяли масло към лампата на Кейт. Тя била мотивирана от желанието си да бъде отново с баща си. Кейт знаела, че баща ѝ знае за нейните избори и не искала да го разочарова. Тя искала вечна връзка с него и разбирала, че оставането на пътеката на заветите би помогнало да запази живота си плътно вплетен в неговия.

Изпитанията обаче не престанали. Когато Кейт навършила 21 и подала документите си за мисия, майка ѝ получила диагноза рак. Кейт трябвало да вземе много важно решение в живота си. Да остане ли вкъщи и да подкрепя майка си или да отиде на мисия? Майка ѝ получила свещеническа благословия, която ѝ обещала, че ще преодолее болестта. Уверена от тази благословия, Кейт продължила с вяра плановете си да отслужи мисия.

Кейт каза: „Това беше стъпка в мрака, но по време на мисията ми, светлината дойде и аз получих новини, че благословията на майка ми се е превърнала в реалност. Бях толкова щастлива, че не отложих

тази служба за Господ. Когато настъпят трудни моменти, струва ми се, че е лесно да станем апатични и да не искаме да продължаваме напред, но ако поставим Господ на първо място, трудностите могат да доведат до красиви благословии. Може да видиш Неговата ръка и да се случат чудеса”. Кейт изпитва реалността на думите на президент Томас С. Монсън: „Най-значимите ни възможности ще дойдат във времена на най-голяма трудност”<sup>6</sup>.

Кейт имала този вид вяра, защото разбирала плана на спасение. Тя знаела, че сме живели преди, че земята е време на изпитание и че ще живеем отново. Тя имала вярата, че майка ѝ ще бъде благословена, но от опита с баща си, тя знаела, че дори и майка ѝ да почине, всичко ще е наред. Тя казва: „Аз не просто оцелях след смъртта на баща ми, но тя стана една положителна част от моята идентичност и ако моята майка ми бе отнета, щеше да се случи същото. Това щеше да вplete по-голямо свидетелство в живота ми”<sup>7</sup>.

Кейт търсела свято място вечерта, когато я срещнах в храма. Желаяйки да вplete стегнато вечните връзки, които идват чрез службата в храма, тя последвала примера на родителите си за редовно посещение на храма.

Нищо особено не се случило вечерта, когато запознах Кейт с Крис, но при търсенето на друго свято място следващата неделя, Кейт срещнала Крис измежду стотици млади несемейни на едно духовно послание на Института. Там те научили повече един за друг. Няколко седмици по-късно Крис я поканил да гледа Общата конференция с него. Те продължили да търсят места, които приканвали Духа, през цялото си ухажване и в крайна сметка се запечатали в храма — свящото място, където те били запознати един с друг. И двамата сега изпълняват святата отговорност на родители, вplитайки свидетелствата си за плана на спасение в живота на техните три малки момченца, водейки ги по пътеката на заветите.

„Когато спасите едно момиче, спасявате поколения“. Решението на Кейт, когато била на 14 години, да остане на пътеката, непрекъснато добавяло масло в лампата ѝ, а застанването на свети места е спасило и ще спасява поколения. Издирването на нейните предци и службата в храма е вплело нейното сърце с техните. Участването в работата по семейната история и храмовата работа също така ще вплете сърцата ви заедно и ще предостави на предците ви възможността за вечен живот.

Животът според Евангелието в дома ви също ще добавя масло към лампата ви и ще вплита духовна сила в дома ви сега и ще благославя бъдещето ви семейство по безброй начини. Освен това, както казва старейшина Робърт Д. Хейлз: „Ако примерът, който сме видели от родителите ни не е добър, наша отговорност е да нарушим цикъла ... и да научим правилни традиции за поколенията, които ще дойдат“<sup>8</sup>.

Решете сега да направите всичко възможно, за да пълните лампите си, за да може силното ви свидетелство и примера ви да бъдат вплетени в живота на много поколения — минали, настоящи и бъдещи. Свидетелствам, че добродетелният ви живот не само че ще спаси поколения, но и ще спаси *вашия* вечен живот, защото това е единственият начин да се завърнем при нашия Небесен Отец и да намерим истинска радост сега и през цялата вечност. В името на Исус Христос, амин. ■

#### БЕЛЕЖКИ

1. Гордън Б. Хинкли, „Standing Strong and Immovable,” *Worldwide Leadership Training Meeting*, 10 ян. 2004 г., стр. 20; вж. и Гордън Б. Хинкли, „Our Responsibility to Our Young Women,” *Ensign*, септ. 1988 г., стр. 10.
2. „Семейството: прокламация към света,” *Луахона*, ноем. 2010 г., стр. 129.
3. Ръсел М. Несълън, „Поколения, свързани с любов,” *Луахона*, май 2010 г., стр. 92.
4. Вж. Матей 25:1–13.
5. Вж. „I Love to See the Temple,” *Children’s Songbook*, стр. 95.
6. Томас С. Монсън, „Meeting Your Goliath,” *New Era*, юни 2008 г., стр. 7.
7. Личен разговор с автора, 2013 г.
8. Робърт Д. Хейлз, „How Will Our Children Remember Us?” *Ensign*, ноем. 1993 г., стр. 10.



От Илейн Ш. Долгън

Обща президентка на Младите жени

## Бъдете непоклатими!

*Останете постоянни. Бъдете непоклатими. „Отстоявайте истината и праведността“. Бъдете свидетели. Бъдете стандарт за света. Застанете на свети места.*

Тази вечер съм застанала на свято място, този амвон, в присъствието на пророци, гледачи и откриватели и знатни Божии дъщери. Сега е прекрасно време да сте на земята и да бъдете млада жена. Вие сте Господните избрани дъщери. Надявам се усещате кои сте и колко ви обича Небесния ни Отец. Той обича всяка една от вас, аз също.

На бюрото в офиса ми имам една бронзова скулптура на млада жена, която се казва Кристина. Оригиналната и в реален размер скулптура на Кристина стои на един кей в Копенхаген, Дания, разположена така, че да гледа през морето към Сион. Решението ѝ да

се присъедини към Църквата и да напусне дома си не било лесно и както виждате враждебните ветрове духат яростно срещу нея. Тя стои непоклатима, вършейки едно много трудно нещо, което обаче знае, че е правилно. Нейните потомци са поставили тази статуя там на този кей в памет на Кристина, защото нейното решение в онзи ден имало вечна значимост за поколения.

За мен тази скулптура на Кристина представлява всяка една от вас. Също като Кристина, вие трябва да вземете някои много важни решения и всеки ден правите избори, някои от които трудни; те ще променят не само бъдещето ви, но и съдбата на поколения след вас. Вие също сте изправени пред ураганните ветрове на противопоставянето, нещастията, натиска от връстниците и моралното замърсяване. Въпреки това вие оставате непоклатими и живеете съгласно Евангелието, изправени пред тези бушуващи бури в обществото ни. Също като Кристина вие сте водени от Светия Дух. Вие вземате правилни решения. Вие сте предани и неслучайно сте дошли на земята.

Не мога да си представя по-важен съвет от един любящ Небесен Отец



от Неговото предупреждение към всяка една от вас: „застанете ... на свети места и бъдете непоклатими”<sup>1</sup>. Той казва: Останете постоянни. Бъдете непоклатими<sup>2</sup>. „Отстоявайте истината и праведността”<sup>3</sup>. Бъдете свидетели<sup>4</sup>. Бъдете стандарт за света. Застанете на свети места. И така, моето послание към всяка една от вас е просто: Бъдете непоклатими.

*Първо, бъдете непоклатими в избирането на правилното.* В тези последни дни няма малки решения. Изборите, които правите точно сега са от изключителна важност. Свободата на избор или способността да избираме е един от най-големите Божии дарове за Неговите деца. Тя е част от плана на щастие, който аз и вие избрахме и защитавахме

в доземното си съществуване. Живейте живота си по такъв начин, че да можете да се вслушвате в Светия Дух и да го чувате и Той ще ви помага да вземате правилни решения. Той ще ви „каж(е) всичко това, което трябва да правите”<sup>5</sup>.

Преди няколко седмици се върнах в гимназията си за пръв път от много години. Бях отишла за колова конференция, която щеше да се проведе в голямата зала на гимназията. Докато вървях по коридорите, много спомени започнаха да нахлуват в ума ми. Спомних си точно как се чувствах, когато бях там като млада жена — несигурна, неуверена в себе си, смутена, толкова искаща да се впиша в средата. Влязох в голямата зала. Отново ме заляха

куп спомени. Всеки детайл в тази голяма зала ми бе познат. Само едно нещо се бе променило — аз.

В този ден имах възможността да застана на подиума също както го бях правила много пъти в гимназията като представител на учениците. Дори видях някои от бившите си съученици в публиката — с някои от тях бях излизала на срещи! Но този път, вместо да се провежда общо събрание, имах привилегията там — в голямата зала на гимназията ми — да „застана като свидетел”<sup>6</sup> и да споделя свидетелството си за нашия Спасител Исус Христос.

Млади жени, направете така че взаимоотношенията ви с другите да са такива, че след 40 години да не ви е срам. Никакъв натиск от връстниците, никакво приемане, никаква популярност не си струват компромиса. Вашето влияние върху младите мъже ще им помогне да останат достойни за свещеническата сила, за храмовите завети и за мисионерска служба. И кой знае? След 40 години може някой от тях да се изправи пред вас, там, в голямата зала на гимназията ви и да ви благодари за това, че сте им помогнали да останат достойни да изпълнят свещеническото си задължение да отслужат достойна мисия. И кой знае? Може дори да получите писмо от съпругата на някой от тези млади мъже, която да благодари на вас за влиянието, което сте оказали на съпруга ѝ и на бъдещето ѝ семейство още тогава, по време на гимназията. Вашите избори имат значение. Изборите, които правите сега не само влияят на вас, но и на хората около вас. Те са със вечна значимост. Бъдете непоклатими!

*Второ, бъдете непоклатими в желанието си и решението си да останете добродетелни и сексуално чисти.* Ценете добродетелта. Вашата лична чистота е един от най-големите ви източници на сила. Когато сте дошли на тази земя, ви е бил даден скъпоценния дар да имате тяло. Вашето тяло е инструмент на ума ви и е божествен дар, с който да използвате вашата





свобода на избор. Това е дар, който е бил отказан на Сатана, и затова той насочва почти всичките си атаки към тялото ви. Той желае да презирате, използвате неправилно и да злоупотребявате с тялото си. Нескромността, порнографията, покварата, татуировките и пробиванията на тялото, злоупотребата с наркотици и пристрастяванията от всякакъв вид са все негови усилия да отнеме този ценен дар — вашето тяло — и да направи невъзможно за вас да упражнявате своята свобода на избор. Павел пита: „Не знаете ли, че сте храм на Бога и че Божият Дух живее във вас?“<sup>7</sup>

Тялото ви е храм. Защо? Защото то има способността да приюти не само вашия вечен дух, но и вечните духове на други, които ще дойдат на земята като част от вечното ви семейство. Старейшина Далин Х. Оукс учи: „Силата да се създава смъртен живот е (една) възвишена сила“<sup>8</sup>. Вашата роля е възвишена роля. Бог ви е оказал свещено доверие! Вие се подготвяте да бъдете бъдещите майки на идните поколения. Пазете се чисти и достойни и пазете онова, което е „най-скъпо и най-ценно от всичко“ — вашата

добродетел и целомъдрие<sup>9</sup>. Като избрани дъщери на Небесния Отец, мъдрият Му съвет към вас лично е да „ходи(те) в пътеките на добродетелта пред (Него)“<sup>10</sup>.

Добродетелта е златният ключ към храма. *И така, трето, бъдете непоклатими в това да сте достойни да сключвате и спазвате свещени завети.* Заветът, който сключвате при кръщението, ще ви задържи на пътя на добродетелта и щастието, като го подновявате всяка седмица чрез вземането на причастията. Когато спазвате кръщелния си завет, вие изглеждате различно, обличате се различно и действате различно от света. Спазването на този завет ще ви помогне да бъдете напътствани от Светия Дух. Застанете на свети места и дори не се доближавайте до тези места или музика, медии или приятели, които могат да ви накарат да загубите спътничеството на Светия Дух<sup>11</sup>. И като спазвате заветите си, ще останете достойни и подготвени да влезете в Господните свети храмове.

*Последно, бъдете непоклатими във вашето приемане на Единението на Спасителя.* Единението на Спасителя е за вас и за мен. То

изкупва и дава сила. Ако не се чувствате достойни да застанете на свети места, не носете това бреме и ден повече. В земния живот всички ние правим грешки. Бъдете сигурни, че Спасителят ви обича толкова много, че е направил възможно за вас да се промените и да се покаете, ако направите грешка. Сатана не иска да мислите, че можете да се промените<sup>12</sup>. Той ще се опита да ви убеди, че с всичко е свършено. Това е лъжа. Можете да се завърнете. Можете да се покаете. Можете да станете чисти и свети поради безпределното Единение на Спасителя.

Нека да приключа с една от най-великите любовни истории, които някога са разказвани. Може би се питате: „Каква е връзката между една любовна история и стоенето на свети места?“ Изцяло свързано е със заставането на свети места. Историята е за една млада жена на име Ревека<sup>13</sup>.

В тази история се разказва как Авраам изпраща слугата си да намери достойна млада жена, която да стане съпруга на сина му Исаак. Тя трябвало да отговаря на изискванията за брак в завета — да бъде добродетелна, чиста и достойна. И



**Бразилия, Бразилия**

така той изпраща слугата си на едно дълго и опасно пътуване до едно място, наречено Аран. Причината, поради която трябва да отиде там е ясна — светите мъже се нуждаят от свети жени до себе си. Когато наближил град Нахор, слугата спрял до един кладенец да напои камилите си и се помолил да бъде отведен до правилната млада жена и да може да я разпознае по това, че ще предложи да даде вода за него и за десетте му камили. Яздила съм камила и знам нещо — камилите пият *много* вода!

В Битие четем, че Ревека не само отишла до кладенеца и дала вода, но и се „завтекла“<sup>14</sup> — забързала се да изпълни задачата. Тогава слугата сложил на Ревека гривни и накити и я попитал дали в дома на баща ѝ има място, където да отседне. Сигурна съм, че бижутата са помогнали! В Писанията пише: „А момата се затече та разказа тия неща на майка си“<sup>15</sup>. Ревека трябва да е била доста добра в бягането!

Слугата обяснил на семейството на Ревека целта на пътуването си и Ревека се съгласила да стане съпруга на Исаак. Слугата поискал

да тръгне на другия ден с Ревека, но роднините ѝ я умолявали да остане при тях поне още 10 дни. След това те попитали Ревека какво желае да направи и отговорът ѝ бил просто: „Отивам“<sup>16</sup>. Този отговор не прилича ли на отговора на хиляди, които смело са отговорили: „Аз ще отида и ще сторя“<sup>17</sup> когато нашият пророк, президент Томас С. Монсън, обяви възможността за младите мъже и младите жени да служат мисии на по-ранна възраст?

Ето поуката и краят на тази любовна история: Ревека била подготвена и достойна да сключи и спазва свещени завети и да стане заветна съпруга на Исаак. Тя не трябвало да чака и да се подготви сама. Преди нейното тръгване, тя получила благословия и думите са много вълнуващи за мен, защото ѝ се обещава, че ще „се родят от (нея) хиляди по десет хиляди“<sup>18</sup>. Но най-хубавата част от тази любовна история е когато Ревека вижда Исаак за първи път и когато той я вижда за първи път. Това не го пише в Библията, но си мисля, че е било любов от пръв поглед! Защото „добродетелта обича добродетел, (и) светлината се

придържа към светлина“<sup>19</sup>. Когато Исаак отива да посрещне кервана, Ревека „слезна от камилата“<sup>20</sup>. След което се казва: „И той я обикна“<sup>21</sup>. Ето тук мога да въздъхна дълбоко!

Както за Ревека, така и за Кристина заставането на свети места не е било лесно. Да бъдат непоклатими не е било лесно. Ветровете силно са виляли, водата от кладенеца била тежка, а напускането на познатите им домове и предишен живот определено не е било лесно. Но те направили правилни избори. Били водени от Светия Дух. Били добродетелни и се подготвили да сключат и спазват свещени завети. Спасителят произлиза от потомството на Ревека. Тя знаела ли е тогава, че това ще се случи? Не! Вашите настоящи избори имат ли значение? Да!

Млади жени, поколения зависят от вашата чистота, вашето послушание и вашия достоен живот. Бъдете непоклатими. Имате велико бъдеще пред себе си. Това време е ваше! Искрено вярвам, че една добродетелна млада жена, водена от Духа, може да промени света!

Свидетелствам, че Спасителят е жив! Той ще бъде с вас. Ще ви помага. И в трудни моменти „ангелите (Му) ще са около вас и ще ви подкрепят“<sup>22</sup>. В името на Исус Христос, амин. ■

#### БЕЛЕЖКИ

1. Учение и Завети 87:8.
2. Вж. Мосия 5:15.
3. Мото на Младите жени, в *Личен напредък на Младите жени* книжка, 2009 г., стр. 2.
4. Вж. Мосия 18:9.
5. 2 Нефи 32:5.
6. Вж. Мосия 18:9.
7. 1 Коринтяните 3:16.
8. Далин Х. Оукс, „The Great Plan of Happiness,” *Ensign*, ноем. 1993 г., стр. 74.
9. Мороний 9:9.
10. Учение и Завети 25:2.
11. Вж. 1 Коринтяните 6:9; 1 Солунците 5:22; 2 Тимотея 2:22; Учение и Завети 9:13.
12. Вж. *За укрепването на младежите* книжка, 2011 г., стр. 28–29.
13. Вж. Битие 24.
14. Битие 24:20.
15. Битие 24:28.
16. Битие 24:58.
17. Вж. 1 Нефи 3:7.
18. Битие 24:60.
19. Учение и Завети 88:40.
20. Битие 24:64.
21. Битие 24:67.
22. Учение и Завети 84:88.



**От президент Дитер Ф. Ухтдорф**  
Втори съветник в Първото Президентство

## Вашето прекрасно пътуване към дома

*Когато радостно следвате картата, която любящият ви Отец е приготвил за вашето пътуване, тя ще ви отвежда към свети места и ще достигнете своя божествен потенциал.*

Тази вечер имаме честта да бъдем в присъствието на президент Томас С. Монсън, нашият обичан пророк. Президент Монсън, ние винаги се молим за вас.

Скъпи сестри, благодарим ви за музиката и вашите слова. Те бяха така вдъхновяващи и подходящи за Великден, празника, който празнуваме тази седмица.

Радост е за мен да бъда с вас, скъпоценни млади сестри, заедно с вашите майки и прекрасни ръководителки. Вие имате силен дух и заразни усмивки. Със сигурност Господ мисли за вас и гледа към вас с любов от небесата.

Отраснах в Цвикау, бивша Източна Германия. Когато бях на около 11 години, баща ми го следяха с повишено внимание, тъй като бе политически дисидент, и родителите ми решиха, че единственият безопасен избор за семейството ни е да избягаме в Западна Германия. Решихме, че най-безопасният план е да тръгнем по различно време и по различни пътища на запад,

оставяйки всичките си притежания зад себе си.

Тъй като баща ми бе най-заstrasен, той пое по най-бързия маршрут през Берлин. Моите по-големи братя поеха на север и всеки един стигна сам до Западна Германия. Сестра ми, която бе на възрастта на много от вас, които сте тук днес, заедно с Хелга Фасман, учителката ѝ в Младите жени и неколцина други, се качиха на влак, който преминаваше

за малко през Западна Германия. Те платили на един шафнер да отключи една от вратите за тях и след като влакът прекосил западногерманската граница, те скочили от движещия се влак, за да бъдат свободни. Така се възхищавах на моята сестра за нейната смелост.

Бях най-малкото дете и майка ми реши, че тя и аз ще прекосим една планинска верига, която разделя двете страни. Спомням си как тя опакова храна за обяд, все едно че отивахме на разходка или пикник в планината.

Качихме се на един влак, който стигаше възможно най-далеч, и след това вървахме дълги часове, доближавайки се все повече до западногерманската граница. Цялото протежение на границите се обхождаше от патрули, но ние имахме карта и знаехме за час и място, когато ще е безопасно да се прекоси. Чувствах притеснението на майка ми. Тя се оглеждаше много внимателно, за да види дали не ни следи някой. С всяка стъпка краката и коленете ѝ изглежда ставаха по-слаби. Помагах ѝ да носи тежката чанта, пълна с храна, важни документи и семейни снимки, докато изкачвахме един последен и дълъг хълм. Тя си мислеше, че със сигурност вече сме прекосили границата. Когато най-сетне се почувства в безопасност, ние седнахме и започнахме да ядем сандвичите. Сигурен съм, че за пръв път през този ден тя дишаше по-спокойно.

Чак тогава забелязахме граничния знак. Все още бяхме далеч от



**Собрал, Бразилия**



границата! Пикникът ни бе от грешната страна на границата. Все още бяхме в Източна Германия!

Граничарите можеха да се появят всеки момент!

Майка ми панически опакова обяда ни и се втурнахме нагоре по хълма колкото можехме по-бързо. Този път не се осмелихме да спрем, докато не узнахме със сигурност, че бяхме стигнали до другата страна на границата.

Въпреки че всеки член на семейството ни бе поел по различен маршрут и бе преживял много различни трудности по пътя, в крайна сметка всички пристигнахме безопасно. Накрая бяхме заедно като семейство. Какъв вълнуващ ден бе това!

### Истории за пътувания

Това, което току-що ви разказах, е преживяване, което за мен е много ценно пътуване. Сега мога да погледна назад и да видя редица такива „пътувания“, които съм поемал с минаването на годините. Не всички включват прекосяване на планински вериги или политически граници; някои от тях са свързани повече с преодоляване на трудности или с духовно израстване. Но до известна степен те всички бяха пътувания. Вярвам, че всеки един

живот е колекция от лични „истории за пътувания“.

Със сигурност знаете, че всяка културна традиция е богата на истории за пътувания. Например, може би знаете за пътуването на Дороти и нейното куче Тото в *Магьосникът от Оз*. Едно торнадо засмуква Дороти и Тото и ги отнася до земята Оз. Там Дороти открива един необикновен път с жълти павета, който отбелязва маршрута за едно пътуване, което в крайна сметка я завежда у дома.

Ебънийзър Скрудж на Чарлз Дикенс започва пътуване, което го води не от място на място, а от време на време. Това е едно пътуване в неговото собствено сърце, което му помага да разбере защо е станал такъв, какъвто е, и какво би му се случило, ако продължи по пътя на егоизма и неблагодарността<sup>1</sup>.

Един от великите класически романи на китайската литература е *Пътуване на запад*. Той е написан през 16-и век и красиво ни разказва приключенската история и скитничество на един будистки монах, който, с помощта на четири-ма приятели, пътува към духовно просвещение.

И разбира се, Билбо Бегинс, малкият непретенциозен хобит, който

с удоволствие би предпочел да си остане вкъщи и да си яде супата. Но след едно почукване на вратата му, той се вслушва в зова на великата неизвестност и тръгва по света, заедно с един магьосник и група джуджета, за да изпълни една опасна, но жизненоважна мисия<sup>2</sup>.

### Една всеобща история

Не обичаме тези истории за пътувания, защото в пътниците можем да видим себе си? Техните успехи и провали могат да ни помогнат да намерим своя път в живота. Откъсът, който видяхме преди няколко минути, също разказва една красива история за пътуване. Вероятно тези истории ни напомнят и за едно пътуване, с което всички би трябвало да сме запознати — история за пътуване, в което всеки от нас играе важна роля.

Тази история започва преди много време, много преди земята да започне да се върти в орбитата си, много преди слънцето да започне да протяга огнените си ръце в студената на космоса, много преди всички създания, малки и големи, да населят нашата планета. В началото на тази история, вие сте живели в едно далечно и красиво място.

Не знаем много подробности за живота в това доземно място, но знаем някои неща. Нашият Небесен Отец ни е разкрил Кой е Той, кои сме ние и кои можем да станем.

В това първо състояние вие сте знаели със съвършена сигурност, че Бог съществува, защото сте го виждали и чували. Познавали сте Исус Христос, който щял да стане Агнецът Божий. Имали сте вяра в Него. И сте знаели, че съдбата ви не е била да останете в безопасността на доземния ви дом. Колкото и да сте обичали това вечно място, вие сте знаели, че е трябвало да започнете едно пътуване, и сте искали да направите това. Трябвало е да напуснете обаятията на вашия Отец, да преминете през булото на забравата, да получите смъртно тяло и да научите и преживеете неща, които да могат да ви помогнат да





**Копенхаген, Дания**

израснете и да станете по-подобни на Отец в Небесата и да се завърнете в Неговото присъствие.

В онова свещено място, заобиколено от хора, които сте познавали и обичали, големият въпрос на устата и в сърцето ви трябва да е бил: „Ще се върна ли безопасно в небесния ми дом?“

Щяло е да има толкова много неща, които да бъдат извън вашия контрол. Смъртният живот щял да е труден, изпълнен с неочаквани завои по пътя: болести, страдания, злополуки, конфликти.

Без спомена за предишното ви съществуване, без да си спомняте, че някога сте вървели с вашия Небесен Отец, щели ли сте да можете все още да разпознавате гласа Му сред всичкия шум и разсейващи неща в смъртния живот?

Пътуването пред вас е изглеждало толкова дълго и несигурно — така изпълнено с рискове.

Нямало да е лесно, но щяло да си заслужава всяко едно усилие.

И така сте застанали на ръба на вечността, гледайки с неописуемо вълнение и надежда и, предполагам, с известно притеснение и страх.

В крайна сметка сте знаели, че Бог ще бъде справедлив, че добротата Му ще тържествува. Взели сте участие във великите небесни съвети и сте знаели, че вашият Спасител и Изкупител щял да осигури начин да бъдете пречистени от греха и спасени от физическата смърт. Имали сте вяра, че накрая ще се радвате и ще извисите гласа си с един небесен хор, пеещ възхвала на свялото Му име.

И така, поели сте дълбоко дъх ...

Направили сте една голяма крачка напред ...

И ето ви тук!

Всяка една от вас е поела по собственото си прекрасно пътуване обратно към небесния ви дом!

#### **Вашата карта**

Сега, като вече сте на земята, би било разумно да се запитате как върви пътуването ви. На правилния път ли сте? Превръщате ли се в човека, който следва да бъдете и сте искали да бъдете? Вземате ли решения, които да ви помогнат да се завърнете при вашия Небесен Отец?

Той не ви е изпратил на това пътуване, за да скитате безцелно

сами. Той желае да се завърнете при Него у дома. Той ви е дал любящи родители и верни църковни ръководители, заедно с карта, която описва терена и посочва опасностите; картата показва къде може да се намерят мир и щастие и ще ви помогне да начертаете пътя си към дома.

И сега, къде намирате тази карта?

- В Светите писания.
- В словата на пророците и апостолите.
- И чрез лично откровение от Светия Дух.

Тази карта е Евангелието на Исус Христос, благата вест и радостният път на един ученик на Христа. Тя е дадените ни заповеди и пример от нашия Ходатай и Учител, Който знае пътя, защото Той *е* пътят<sup>3</sup>.

Разбира се, това че имате карта не ви е от полза, освен ако не я изучавате, освен ако вашият живот не се води по нея. Каня ви да направите изучаването и прилагането на Божие слово висш приоритет. Отворете сърцето си към Светия Дух, за да може да ви напътства по време на вашето пътуване през живота.

Картата ви е пълна с насърчителни и поучителни послания от Небесния ви Отец и Неговия Син Исус Христос. Днес бих искал да споделя с вас три от тези послания, които да ви помогнат успешно да се завърнете у дома.

**Първото послание: „Не се бойте, защото Аз, Господ, съм с вас“<sup>4</sup>.**

Не сте сами в това пътуване. Небесният Отец ви познава. Дори и когато никой друг не ви чува, Той ви чува. Когато вие се радвате в праведност, Той се радва с вас. Когато сте заобиколени с изпитания, Той скърби с вас.

Интересът на Небесния Отец към вас не зависи от това колко сте богати, красиви, здрави или умни. Той ви вижда не както ви вижда света; Той ви вижда такива, каквито сте всъщност. Той гледа сърцето ви<sup>5</sup>. И ви обича,<sup>6</sup> защото сте Негово дете.

Скъпи сестри, искрено Го търсете и ще Го намерите<sup>7</sup>.

Уверявам ви, не сте сами.

Сега за момент огледайте хората около вас. Някои от тях може да са ваши ръководители, приятели или роднини. Други може никога да не сте виждали преди. Независимо от това, всички, които виждате около себе си на това събрание или на което и да е друго място, днес или

по друго време, са били доблестни в доземния живот. Този непретенциозен и обикновено изглеждащ човек, седнал до вас, може да е бил един от най-великите хора, които сте обичали и на които сте се възхищавали в света на духовете. Вие самите може да сте били такъв пример за подражание!

За едно може да сте сигурни: всеки човек, когото виждате, независимо от расата, религията, политическите убеждения, телосложението или външния му вид, е част от вашето семейство. Младата жена, която виждате, има същия Небесен Отец като вас и е напуснала любящото Му присъствие също като вас, нетърпелива да дойде на тази земя и да живее така, че да може някой ден да се завърне при Него.

Обаче тя може да се чувства сама, също като вас понякога. Понякога тя може и да забравя целта на пътуването си. Моля, напомняйте ѝ, чрез думите и делата си, че тя не е сама. Ние сме тук, за да си помагаме един на друг.

Животът може да е труден и може да вкорави сърцата до такава степен, че някои хора да изглеждат недостижими. Някои може да са изпълнени с гняв. Други може да се подиграват на хората, които вярват

в един любящ Бог. Но помислете: въпреки, че те не си спомнят, те също някога са копнели да се завърнат при своя Отец в Небесата.

Не е ваша отговорност да обръщате някого във вярата. Това е работата на Светия Дух. Вашата задача е да споделяте вярванията си и да не се страхувате. Бъдете приятел на всички, но никога не правете компромис със стандартите си. Бъдете верни на убежденията и вярата си. Стойте с високо вдигната глава, защото сте дъщеря на Бог и Той стои до вас!

**Второто послание: „Да се любите един другито, както Аз ви възлюбих“<sup>8</sup>.**

Някога замисляли ли сте се какъв език сме говорили, когато сме живели в Божието присъствие? Силно подозирам, че е било немски, макар и да мисля, че никой не знае със сигурност. Но знам, че в доземния живот лично сме научили от Оцеца на духовете ни един универсален език, който има силата да преодолява емоционалните, физическите и духовните бариери.

Този език е чистата любов на Исус Христос.

Това е най-въздействащият език на света.

Любовта на Христос не е претворена любов. Тя не е любов като от поздравителна картичка. Не е любовта, която е възхвалявана в популярната музика и филмите.

Тази любов води до истинска промяна на личността. Тя може да проникне през омразата и да разсея завистта. Може да изцели отрицанието и да угаси огньовете на горчивината. Тя може да върши чудеса.

Получили сме нашите „първи уроци“<sup>9</sup> на този език на любовта, докато сме били духове в Божието присъствие, а тук на земята имаме благоприятни възможности да го практикуваме и да го овладеем. Може да разберете дали учите този език на любовта като прецените какво мотивира вашите мисли и действия.

Когато първоначалните ви мисли са съсредоточени върху това как нещата да се подредят във ваша полза, подбудите ви може да са егоистични



Сидни, Австралия



и повърхностни. Това не е езикът, който искате да научите.

Но когато първоначалните ви мисли и действия са съсредоточени върху служба на Бог и другите хора, когато действително желаете да благославяте и насърчавате хората около вас, тогава силата на чистата любов Христова може да действа върху сърцето и живота ви. Това е езикът, който искате да научите.

Когато усъвършенствате този език и го прилагате във взаимоотношенията си с другите, те ще разпознават нещо във вас, което може да събуди в тях едно отдавна скрито чувство да търсят правилния път за завръщане към небесния им дом. Все пак езикът на любовта е и техният истински роден език.

Това дълбоко и постоянно влияние е един език, който достига до самата душа. Това е един език на разбиране, език на служба, език на насърчение, радост и утешение.

Научете се как да прилагате универсалния език на Христовата любов.

**И третото послание: „Дерзайте”<sup>10</sup>.**

Понякога ставаме нетърпеливи относно това къде сме стигнали в пътуването, нали? Ако сте на 12

години, може да искате да сте на 14. На 14 може да искате да сте на 18. А на 18 понякога може да искате да сте отново на 12 и да започнете отначало.

Винаги ще има неща, за които да се оплаквате — неща, които изглеждат да не се получават както трябва. Може да прекарвате дните си като се чувствате тъжни, сами, неразбрани или нежелани. Но това не е пътуването, за което сте се надявали, и не е пътуването, на което Небесният Отец ви е изпратил. Помнете, вие сте действително Божии дъщери!

Имайки това предвид, аз ви приканвам да вървите напред с увереност и радост. Да, пътят има неравности и отклонения и дори някои опасности. Но не им обръщайте внимание. Търсете щастието, което Небесният Отец е приготвил за вас на всяка стъпка от пътуването ви. Щастието е крайна цел, но също може да бъде открито и в самото пътуване. „Мир в този свят и вечен живот в идния свят” е това, което Той обещава<sup>11</sup>. Именно затова Той ни заповядва да „дерзаем”.

Когато радостно следвате картата, която любящият ви Отец е приготвил за вашето пътуване, тя

ще ви отвежда към свети места и ще достигнете своя божествен потенциал. Ще станете Божията дъщеря, която сте се надявали да станете.

Скъпи сестри, скъпи млади жени в Църквата, скъпи млади приятели, като апостол на Господ, аз ви благославям да можете да намерите пътя си към дома и да бъдете вдъхновение за останалите пътуващи по него. Това е моето обещание и молитва, че като почитате, живеете и бъдете верни на заветите, принципите и ценностите на Евангелието на Исус Христос, в края на вашето пътуване ще ви посрещне Небесният Отец. Той ще ви прегърне и ще узнаете веднага, че сте се прибрали безопасно у дома. В името на Исус Христос, амин. ■

#### БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Чарлз Дикенс, *Коледна песен*.
2. Вж. Дж. Р. Р. Толкин, *Хобит*.
3. Вж. Иоана 14:6.
4. Учение и Завети 68:6; вж. и Исаия 41:10; Иоана 14:18.
5. Вж. 1 Царете 16:7.
6. Вж. 1 Петрово 5:6–7.
7. Вж. Еремия 29:13.
8. Иоана 15:12; вж. и Иоана 13:34; Мороний 7:45–48.
9. Учение и Завети 138:56.
10. Учение и Завети 78:18; вж. и Иоана 16:33; 3 Нефи 1:13.
11. Учение и Завети 59:23.

# Да превърнем конференцията в част от нашия живот

*Може да използвате някои от следните изявления и въпроси като отправна точка за дискусия или лично размисление.*

**Н**омерата на страниците, изписани до съответната тема, посочват първата страница на речта.

## За деца

- Президент Томас С. Монсън говори за важността на послушанието



и как непослушанието винаги има последствия (стр. 89). Помислете за случай, когато сте нарушили семейни правила. А случай, когато сте спазвали Божиите правила? Как ви накара да се чувствате това, че бяхте послушни?

- Старейшина М. Ръсел Балард от Кворума на дванадесетте апостоли разказа историята на едно момиченце, което посадило домати от семена (стр. 18). Прочетете или преразкажете тази история като семейство и поговорете за това на какво ни учи тя относно това как можете да станете като Небесния Отец. Може да си поставите цел да направите едно нещо, което да ви помогне се доближите до Небесния Отец.
- Старейшина Енрике Р. Фалабелла от Седемдесетте говори за това какво прави семействата силни (стр. 102). Той учи, че някои от най-важните думи, които можем да използваме със членовете на семейството си са: „обичам те“, „много ти благодаря“ и „извинявай“. Сестра Роузмъри М. Уиксъм, Обща президентка на Неделното училище за деца, предложи да казваме „Обичам всичко в теб“ (стр. 81). Вижте какво ще се

случи като използвате тези думи в семейството си. Прави ли ги щастливи? Как се почувствахте?

## За младежи

- Президент Томас С. Монсън учи на четири принципа за подготовка за мисионерска работа — не само като пълновременни мисионери, но и като членове на Църквата (стр. 66). Бихте могли да изучавате тази реч със следния въпрос в ума си: Какво мога да направя да бъда по-добър мисионер сега?
- Старейшина Джефри Р. Холанд от Кворума на дванадесетте апостоли учи, че е нормално да имаме съмнения и въпроси, но учи също и: „Дръжте се здраво за това, което вече знаете и останете силни, докато не получите допълнително знание. ... останете верни на вярата, която вече имате“ (стр. 93). Може да запишете в своя дневник вярванията си, свидетелството си и някои духовни преживявания, които сте имали. Също така запишете въпросите, които имате и ги пазете, за да може като четете Писанията и този брой да търсите отговорите.



- Много говорители говориха за послушанието благословиите от него. Например президент Монсън учи: „Познанието за истината и отговорите на най-големите ни въпроси идват при нас като спазваме заповедите Божии” (стр. 89). Може да разгледате този брой и да отбележите или да запишете многото благословии, произтичащи от послушанието. Откриването на тези благословии може да ви вдъхнови да продължите да живеете праведно.
- Няколко говорители учиха, че може да служим по всяко време, не само по време на проекти за служба. „Служете всеки ден”, учи брат Дейвид Л. Бек, Общ президент на Младите мъже. „Възможностите са навсякъде около вас”. В речта на брат Бек можете да прочетете няколко примера за младежи, които служат на другите (стр. 55).

#### За възрастни

- Много от говорителите свидетелстваха за Христа. Какво може да научите за Неговия божествен характер, Неговата мисия и



служения от речите на стр. 22, 70, 96, 99 и 109?

- Темата за младежите за месец май е пророци и откровение. Ако преподавате на младежите в Църквата или имате деца на тази възраст, бихте могли да обсъдите с тях темата и следния въпрос: **Защо е важно да се вслушваме в и да следваме живите пророци?** Може да изучавате този брой, за да откриете пророчествата и предупрежденията, които ако послушаме, ще ни помогнат да

преуспяваме в трудни времена.

- Няколко от говорителите обърнаха внимание на укрепването на семейството. Например, старейшина Ричард Г. Скот от Кворума на дванадесетте апостоли учи: „Когато Спасителят заема централно място в дома ви, там има мир и спокойствие” (стр. 29). Докато изучавате речта на старейшина Скот, а също и речите на стр. 6, 81, 83 и 102, потърсете начини, по които да направите Спасителя централна фигура в дома ви. ■



#### ПРЕПОДАВАНЕ ОТ ПИСАНИЯТА

**М**оже да изучавате следните стихове от Писанията, които бяха цитирани или споменати няколко пъти в общата конференция:

1 Царете 16:7\*  
 Матей 7:24; 28:19  
 Иоана 13:34–35; 14:6; 16:33  
 Мосия 3:19\*; 18:8–9  
 Еламан 5:12\*  
 3 Нефи 11:7

Мороний 9:9  
 Учение и Завети 42:22; 59:23;  
 64:34; 84:88; 87:8; 115:6  
 Джозеф Смит — История 1:17\*  
 \* стихове за овладяване в Семинара

## Указател на материалите от конференцията

Следният списък с избрани преживявания от общата конференция може да бъде ползван при лично изучаване, семейни домашни вечери и друго преподаване. Номерът се отнася до първата страница на речта.

ГОВОРИТЕЛ	МАТЕРИАЛ
Старейшина Нийл Л. Андерсън	(77) Двойки в Мозамбик следват Спасителя вместо традициите си.
Старейшина М. Ръсел Балард	(18) Седемгодишна внучка съживява увяхнало доматино растение.
Дейвид Л. Бек	(55) Носители на Аароновото свещеничество се сприятеляват с една млада жена, която е тормозена от другите. Един дякон в Бангалор, Индия, помага за активирането на всички млади мъже в клона му.
Старейшина Тад Р. Калистър	(52) Седемнадесет годишният Джордж Ф. Ричардз научава за свещеническата сила като дава благословия на майка си.
Старейшина Д. Тод Кристоферсън	(109) Майката на Д. Тод Кристоферсън помага на една млада жена в нужда да изпълни потенциала си.
Мери Н. Кук	(118) Една млада жена посреща смъртта на баща си и битката на майка си с рака като упражнява вярата си.
Старейшина Куентин Л. Кук	(32) Една хиндуистка жена чувства мир по време на отворените врати на храма Сува Фиджи.
Епископ Дийн М. Давиес	(9) Земетресението Лома Приета, Калифорния, САЩ, през 1989 г. потвърждава в ума и сърцето на Дийн М. Давиес важноста да изградиме живота си върху стабилна основа.
Ан М. Диб	(115) Една неактивна млада жена чувства Духа по време на лагер на Младите жени.
Президент Хенри Б. Айринг	(62) Едно момче сираче става първият член на Църквата в град с население 130 000 души. Докато служи в Ню Мексико, САЩ и в Ню Ингленд, САЩ, Хенри Б. Айринг вижда Божията ръка в изграждането на царството Му.
Старейшина Енрике Р. Фалабела	(102) Членове на Църквата в Аризона, САЩ, дават на Енрике Р. Фалабела и жена му пари, за да могат да се върнат в Гватемала след брака си в храма.
Старейшина Джефри Р. Холанд	(93) Джефри Р. Холанд казва на едно 14-годишно момче, че никога не трябва да се извинява, че „само вярва“.
Президент Томас С. Монсън	(66) Един мъж в Канада проучва и се присъединява към Църквата след като двама пълноверемни мисионери дават силно свидетелство за пророка Джозеф Смит. Като изразява своята любов в ежеседмичните си писма, един пълновременен мисионер довежда баща си в Църквата. (89) Осемгодишният Томас С. Монсън се научава на послушание след като запалва едно стърнище. Един верен член на Църквата в Унгария спестява в продължение на години десетъка си, докато успее да го предаде на домашните си учители.
Старейшина Ричард Г. Скот	(29) Един пълновременен мисионер иска да използва за образец за бъдещото си семейство семейството на президента си на мисия.
Президент Дитер Ф. Ухтдорф	(70) Светии от Западна Африка започват да пеят химни след спиране на тока в сградата им за събрания. Евангелието помага на една млада жена да преодолее тъмнината на своето изпълнено с насилие детство. (125) Дитер Ф. Ухтдорф и членовете на семейството му бягат от Източна Германия.

# Учения за нашето време

Уроците на Мелхиседековото свещеничество и на Обществото за взаимопомощ в четвъртата неделя на месеца ще бъдат посветени на „Учения за нашето време“. Всеки урок може да бъде подготвен от една или няколко речи, изнесени по време на последната обща конференция (вж. таблицата по-долу). Президентите на кол и окръг могат да изберат коя реч следва да бъде използвана или могат да възложат тази отговорност на епископите или президентите на клон. Ръководителите следва да наблегнат на важността братята от Мелхиседековото свещеничество и сестрите от Обществото за взаимопомощ да изучават едни и същи речи в едни и същи недели.

Членовете, посещаващи уроците от четвъртите недели, са насърчавани да изучават и носят в клас изданието на списанието от последната конференция.

## Предложения за подготовка на урок от речи

Моляте се Светият Дух да бъде с вас, като

изучавате и преподавате речта/речите. Може да бъдете изкушени да готвите урока с помощта на други материали, но речите от конференцията са одобрената програма. Задачата ви е да помагате на другите да учат и да живеят според Евангелието, според както се преподава в последната обща конференция на Църквата.

Прегледайте речта/речите, търсейки принципи и учения, които задоволяват потребностите на членовете на класа. Търсете също разкази, отправки към Писанията и изявления от речта/речите, които ще ви помогнат да преподавате тези истини.

Направете схема как искате да преподадете принципите и ученията. Може да включите въпроси, които помагат на членове на класа:

- Търсете принципите и ученията в речта/речите.
- Мислете за значението им.
- Споделете разбиране, идеи, изживявания и свидетелства.
- Прилагайте тези принципи и учения в живота си. ■

## МЕСЕЦИ, В КОИТО СЕ ПРЕПОДАВАТ УРОЦИТЕ

Април 2013 г.–  
октомври 2013 г.

Октомври 2013 г.–  
април 2014 г.

## МАТЕРИАЛИ ЗА УРОЦИ В ЧЕТВЪРТАТА НЕДЕЛЯ

Речи, изнесени на общата конференция през април 2013 г.\*

Речи, изнесени на общата конференция през октомври 2013 г.\*

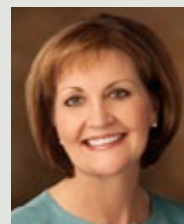
\* За уроците през четвъртата неделя на април и октомври може да се изберат речи от предишната конференция или от най-новата. Речите са налични на много езици на [conference.lds.org](http://conference.lds.org).

## Общи президентства на помощните организации

### ОБЩЕСТВО ЗА ВЗАИМОПОМОЩ



Керъл М. Стивънс  
Първи съветник



Линда К. Бъртън  
Президент



Линда С. Рийвз  
Втори съветник

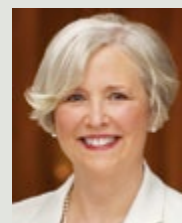
### МЛАДИ ЖЕНИ



Керъл Ф. Маконки  
Първи съветник

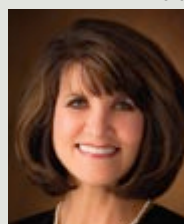


Бони Л. Оскарсън  
Президент

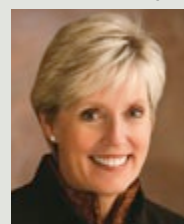


Нийл Ф. Мариът  
Втори съветник

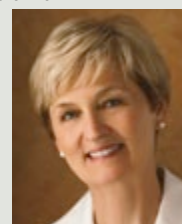
### НЕДЕЛНО УЧИЛИЩЕ ЗА ДЕЦА



Джийн А. Стивънс  
Първи съветник



Розмари М. Уикъзм  
Президент



Шерил А. Есплин  
Втори съветник

### МЛАДИ МЪЖЕ



Лари М. Гибсън  
Първи съветник



Дейвид Л. Бек  
Президент

### НЕДЕЛНО УЧИЛИЩЕ



Дейвид М. Маконки  
Първи съветник



Ръсел Т. Осгъторп  
Президент



Матю О. Ричардсън  
Втори съветник

## През 183-та обща конференция е подкрепено новото общо президентство на Младите жени

Сърцата ни бяха развълнувани”, каза президент Томас С. Монсън в заключителната сесия на 183-та годишна обща конференция на 7 април 2013 г., „а свидетелствата ни за това божествено дело укрепени, докато чувствахме Духа Господен. Нека за дълго помним това, което чухме през тези два дни”.

Над 100 000 души посетиха петте сесии на общата конференция на Църквата на Исус Христос на светите от последните дни в Центъра за конференции в Солт Лейк Сити, Юта, САЩ, на 6 и 7 април, докато милиони други гледаха или слушаха предавания по телевизия, радио, сателит или Интернет. Посредством живите излъчвания и излъчването по Интернет под формата на видео, аудио или текст на конференцията на LDS.org, членовете можаха да имат достъп до конференцията на 95 езика.

Президент Монсън откри годишната конференция като обяви плановете да се изградят храмове в Сидър Сити, Юта, САЩ и Рио де Жанейро, Бразилия—като по този начин общият брой на храмовете, които са обявени или се строят става 29. В момента има 141 действащи храма.

По време на съботната следобедна сесия бяха направени няколко промени при Църковните ръководители. Всички членове на общото президентство на Младите жени бяха освободени и старейшина Ф. Гонзалес бе освободен като член на Президентството на Седемдесетте.

Петдесет и един областни седемдесетници също бяха освободени.

Старейшина Юлисис Соарес от Първия кворум на седемдесетте бе подкрепен като член на Президентството на Седемдесетте.

За ново общо президентство на Младите жени бяха подкрепени: Бони Лий Грийн Оскарсън, президентка; Керъл Фоули Маконки, първа съветничка; и Нийл Фуут Маригът, втора съветничка.

Трима нови членове на Първия кворум на седемдесетте също бяха подкрепени: Старейшина Едуард Дюб от Зимбабве; Старейшина С. Гифърд Нийлсън от Шугър Ленд, Тексас, САЩ; и Старейшина Арнулфо Валенсуела от Керетаро, Мексико. Петима нови членове на Втория кворум на седемдесетте също бяха подкрепени.



Илейн Ш. Долтън, бивша обща президентка на Младите жени, служи в общото президентство на Младите жени като съветничка и като президентка в продължение на 11 години преди да бъде освободена през април.

За да видите пълния списък на подкрепените и освободените, вж. стр. 26.

Биографиите на новопризованите ръководители започват на стр. 139. ■

### МОЖЕ ДА ПОМОГНЕТЕ

И президент Томас С. Монсън и Старейшина Ръсел М. Нелсън от Кворума на дванадесетте апостоли насърчиха членовете да даряват средства в Общия мисионерски фонд. Към 4 април 2013 г. служат 65 634 пълно-временни мисионери, като над 20 000 други са получили призования.

По време на първата сесия на общата конференция президент Монсън отбеляза: „За да можем да поддържаме тази мисионерска сила и понеже мнозина от

нашите мисионери са с ограничени средства, ние ви приканваме да правите щедри дарения към общия мисионерски фонд на Църквата според вашите възможности”.

Членовете могат да направят дарението, използвайки бележката за десетък и други дарения и като напишат сумата, която желаят да дарят на Общия мисионерски фонд. Членовете могат да направят дарение и по Интернет през [ldsphilanthropies.org](http://ldsphilanthropies.org).



## Църквата се нуждае от зрелостта и опита на възрастните двойки

Заедно с увеличаване брой млади мисионери, поради намаляването на мисионерската възраст, възрастните двойки са също много нужни в мисиите по целия свят. Поради наскорошното създаване на 58 нови мисии, много повече възрастни двойки ще бъдат необходими, за да осигурят ръководен опит и друга подкрепа, фактори така важни за успеха на една мисия.

На общата конференция през април 2013 г. президент Томас С. Монсън говори за бързо нарастващия брой мисионери и изрази любовта си към онези, които желаят да служат на Господа като заминат на мисия (вж. стр. 4, 66). Старейшина Ръсел М. Нелсън от Кворума на дванадесетте апостоли конкретно насърчи възрастните двойки да служат. „Вие, възрастни двойки, правете

планове за времето, когато ще можете да заминете на мисия. Ние ще бъдем безкрайно благодарни за вашата служба”, каза той (вж. стр. 45).

В началото на октомврийската обща конференция през 2012 г. президент Монсън каза: „Все още се нуждаем от много повече възрастни двойки мисионери. Доколкото ви позволяват обстоятелствата, доколкото отговаряте на условията за пенсиониране и доколкото ви позволява здравето, насърчавам ви да се подготвите за пълновременна мисионерска служба. И съпругът, и съпругата ще изпитат по-голяма радост заедно, докато служат на чедата на нашия Отец” („Добре дошли на конференцията”, *Лиахона*, ноември 2012 г., стр. 5).

От много години църковните ръководители насърчават възрастните двойки да служат. Старейшина

М. Ръсел Балард от Кворума на дванадесетте апостоли казва: „Всички мисии се нуждаят от още възрастни двойки. Тяхната зрялост и техният опит ги правят едни от най-добрите мисионери, с които разполагаме. Техните специални умения ... им помагат да обучават ефективно местните ръководители, да укрепват и връщат към активност членове и да довеждат нечленове към Христа” (“Missionary Couples—Trading Something Good for Something Better,” *Ensign*, юни 1988 г., стр. 9, 11).

Достойните двойки, които желаят да служат като мисионери, се насърчават да уведомят епископите си или клоновите си президенти за своето желание да служат. Продължителността на службата може да варира между 6 и 23 месеца.

Който има въпроси относно мисия като възрастна двойка, може да се обади на 1-800-453-3860, вътрешен 2-6741 (или 1-801-240-6741) или да пише на електронната поща SeniorMissionaryServices@ldschurch.org, за да получи отговор на конкретни въпроси. ■

**Зрелостта и опита на възрастните двойки им позволява да обучават местните ръководители и да укрепват членовете, а също и да довеждат нечленове към Христа.**



# Нови Интернет инструменти помагат за запазването и споделянето на семейни снимки и спомени

Посетителите на FamilySearch.org от април 2013 г. ще забележат някои значителни промени.

Свежи, ярки цветове, приканващи снимки и много други неща предлагат разнообразни преживявания, а не само проучване. Въпреки че сайтът все още ще е важна дестинация за генеалозите и изследователите, новите приложения ще привлекат много по-широк кръг посетители.



Новите приложения помагат да се придвижи семейната история отвъд проучването и да се направи привлекателна за по-широка публика от начинаещи семейни историци — и млади и стари. Посетителите сега могат съвместно да изградят по Интернет семейното си дърво и да запазят и споделят семейни снимки и истории — всичко това напълно безплатно.

Семейните снимки и истории правят предците да изглеждат по-истински и живи. Истинските хора, които често са представяни само като съвкупност от дати, могат да ни научат на принципи като например ценността на усърдната работа, как да се справяме с трудностите в живота и как нашите избори влияят на живота ни.

Улесняването на записването и запазването на семейните истории ни помага да се свържем с миналото си и да създадем наследство за бъдещето.

## Нови приложения на FamilySearch.org

*FamilySearch семейно дърво.* За първи път на FamilySearch.org хората могат да започнат да изграждат съвместно тяхното общо семейно дърво изцяло по Интернет, като започват с добавянето на информация за себе си и след това продължат да добавят за минали поколения.

Основни точки на Семейното дърво:

- Намерете го във FamilySearch.org под таба „Family Tree”.
- Дървото е вече изпълнено с над 900 милиона отделни имена, предадени от членове.

- Безплатно е.
- Предоставя възможност на хората съвместно да изграждат, управляват и споделят семейната си история изцяло по Интернет.
- Потребителите могат да открият какво други хора вече са намерили за семейна им история.
- Потребителите могат лесно да прикрепват снимки и истории и да добавят източници.
- Потребителите могат трайно да запазят семейното си дърво за бъдещите поколения.
- Лесното „хвани и завлачи” приложение позволява на потребителите с лекота да движат нагоре и надолу семейното си дърво.
- Членовете ще имат достъп до милиарди безплатни архивирани данни на FamilySearch.org, за да могат да попълнят празните клонове на Семейното си дърво.

*Снимки.* Потребителите могат да запазят любимите си снимки на предци, да ги прикрепват към профилите си във Семейното дърво на FamilySearch и да ги споделят чрез социалните медии. Над 200 000 снимки вече са предадени, запазени и споделени.

*Истории.* Потребителите могат да напишат любимите си истории за конкретен предшественик в Семейното дърво на FamilySearch. Това приложение позволява на семейства да събират, споделят и трайно да запазят семейните си истории.

*Интерактивна ветрилообразна схема.* През 2012 г. FamilySearch тества едно приложение, което



помагана хората да видят себе си и предците си в контекста на една цветна ветрилообразна схема. Това приложение сега е подобро и е налично на FamilySearch.org.

*Family Tree Wizard.* Желаетите да създадат семейното си дърво ще имат голяма полза от този инструмент. Под формата на интервю инструментът задава въпроси за живите и починалите ви предци, след това изгражда тези връзки в семейното дърво, за да можете да започнете.

*Помощ на живо.* Интересът към семейната история нараства по целия свят. FamilySearch стартира едно глобално Интернет общество, което предоставя безплатна помощ за продуктите и лична помощ при проучването по телефона и чрез разговор в сайта 24 часа в денонощието — в момента на 10 езика.

*Езици.* Всички нови приложения и услуги ще бъдат налични на 10 езика. За всички приложения са налични безплатни обучителни видеofilмчета и други ресурси в Интернет. За повече подробности само кликнете на бутона „Help”. ■

## Семейната история променя сърцата

От Р. Скот Лойд

Църковни новини

**М**ного центрове за семейна история в бъдеще ще се намират в дома, предвижда старейшина Брадли Д. Фостър от Седемдесетте, в една реч, изнесена на 23 март, във връзка с Конференцията за семейна история и технология RootsTech 2013 г. в Солт Лейк Сити, Юта, САЩ.

Старейшина Фостър, заместник Изпълнителен директор на Отдела по семейна история, каза, че скоро на земята ще има над девет милиарда души и че Господ е подготвил технология, която ще направи възможно да „се свържат всички тези семейства на земята”.

Той подчерта колко е важно събирането на семейната история, научаването на историите на нашите предци — не само

генеалогията, намирането на имена и дати. Надгробните плочи във всяко едно гробище по света съдържат име, рождена дата, тире и след това дата на смърт, каза той. „Това малко тире между датата на раждане и датата на смърт изглежда толкова малко и незначително, но цялата ни история е там”, отбеляза той. „Затова макар и често да откриваме тези дати, нашата любов към нашите предци — обръщането на сърцата ни към бащите ни — идва от откриването на тирето”.

Семейната история ни сплотява, когато споделяме истории и работим заедно, обясни той. Затова генеалогията променя схемите ни; семейната история променя сърцата ни”. ■

## Старейшина Елдред Г. Смит почина на 106 г.

От Сара Джейн Уийвър  
Църковни новини

Старейшина Елдред Г. Смит, който служи като патриарх на Църквата от 1947 до 1979 г., почина на 4 април 2013 г. в дома си. Той бе на 106 години.

Старейшина Смит, който бе считан за най-възрастният мъж в Юта, живя по-дълго от който и да е бивш общ ръководител.

Президентът на Църквата, Томас С. Монсън, посети старейшина Смит на рождения му ден на 9 януари 2013 г. „Старейшина Смит ми е добър приятел“, каза президент Монсън. „Изминали сме много мили заедно. Обичам и уважавам този мъж“.

Елдред Г. Смит бе призван за патриарх на Църквата на 10 април 1947 г. от тогавашния президент на Църквата, Джордж Албърт Смит, и бе последният човек, който е служил на този пост. Той получи почетен статут през 1979 г. Това служение съществува от 1833 г., когато бе призван Джозеф Смит старши, баща на пророка Джозеф Смит. Старейшина Смит е праправнук на брата на пророка, Хайръм.

По време на службата си като патриарх на Църквата, старейшина Смит пътува до много места по света и даде много патриаршални благословии в места,



**Президент Томас С. Монсън, вдясно, посещава старейшина Елдред Г. Смит, който служи като патриарх на църквата от 1947 г. до 1979 г., на 106-тия му рожден ден на 9 януари 2013 г. Старейшина Смит почина на 4 април в дома си.**

където няма патриарх. През 1966 г. той пътува с тогава старейшина Монсън до Австралия и Самоа, за да даде патриаршални благословии на членовете там. Това бе първият път, когато патриарх посети Самоа. Днес повечето колове имат патриарх, който живее в границите на кола.

Президент Монсън и старейшина М. Ръсел Балард от Кворума на дванадесетте апостоли изнесоха речи на погребението на старейшина Смит. Президент Монсън прочете съболезнователно писмо до семейството от Първото Президентство и след това допълни: „Временно загубих един добър приятел“.

Старейшина Балард, който също е праправнук на Хайръм Смит,

говори за приносите на старейшина Смит за запазването на историята на семейството им жива. „Ние го считаме за патриарх на Църквата и като патриарх в нашия род“, каза той. Той допълни, че старейшина Смит счита семейството си за най-голямото си постижение.

Елдред Смит сключва брак с Джийни Одри Нес през 1932 г.; имат пет деца. След смъртта ѝ през юни 1977 г. той сключва брак с Хортенз Чайлд; по това време служеща като съветничка в общото президентство на Младите жени. Тя почина през 2012 г.

Наследниците на старейшина Смит са двама сина и две дъщери, 22 внуци (още двама са починали), 63 правнучи и 22 праправнучи. ■  
Гери Ейвънт допринесе за тази статия.



## Старейшина Юлисис Соарес

*От Президентството  
на Седемдесетте*

Старейшина Юлисис Соарес, който започна службата си в Президентството на седемдесетте през януари 2013 г. лично е видял как Църквата бързо се разраства на няколко места по света.

Старейшина Соарес е роден в Сао Пауло, Бразилия, през октомври 1958 г. Родителите му, Апаресидо и Мерседес Соарес, се присъединяват към Църквата, когато той е на пет годишна възраст. Те посещават събрания в една стая, намираща се над пекарна. Старейшина Соарес си спомня вълнението, което чувства, когато е на осем, когато през 1966 г. в Сао Пауло бива организиран първият кол в Южна Америка. Църквата в Бразилия се разраства бързо и достига 50 кола през 1990 г. и над 200 кола през 2000 г.

Получилият бакалавърска степен по степен по счетоводство и икономика от Католическия университет в Понтифисия и магистърска степен по бизнес администрация от Националния институт за следдипломна квалификация старейшина Соарес работи за мултинационална компания за гуми, когато му предлагат работа в Църквата. Назначават го да работи във Финансов отдел и скоро става директор по светските дела в районния офис на Църквата в Сао Пауло, като така осигурява подкрепа за Областното президентство в продължение на 10 години. Той също така служи като първи президент на кол Котиа, Сао Пауло, Бразилия.

Той служи като президент на мисия Португалия Порто от 2000 до 2003 г. и е призован в Първия кворум на седемдесетте през април 2005 г. Служил е в областните президентства на Бразилия и Африка югоизток.

„Тези преживявания ми предоставиха възможността да видя, че Църквата може да бъде установена навсякъде, където имаме верни членове“, казва той, „а също и възможността да видя какво трябва да науча, за да служа по-добре“.

Старейшина Соарес и съпругата му Росана Фернандес Моргадо сключват брак през октомври 1982 г. в храма Сао Пауло Бразилия. Те са родители на три деца.

Старейшина Соарес е отслужил пълновременна мисия в мисия Бразилия Рио де Жанейро. Служил е и като президент на кворума на старейшините, съветник в епископство, висш съветник, изпълнителен секретар на кол и регионален представител по благосъстоянието. ■



## Старейшина Едуард Дюб

*От Седемдесетте*

Старейшина Едуард Дюб се запознава с Евангелието през 1981 г. благодарение на един работодател, в чийто дом работел. Човекът му дава Книгата на Мормон. Той я прочита чак през 1983 г., но толкова се впечатлява от свидетелството на Джозеф Смит за посещението на Мороний, че откликва на една покана да посети събрание за пост и свидетелства в сградата за събрания в Куекуе, Зимбабве.

В началото изпитва неудобство, чувствайки се като слуга на повечето от присъстващите.

„Но, когато започнаха да споделят свидетелствата си за Книгата на Мормон, почувствах връзка с тези хора“, спомня си той, „и можах да споделя чувствата си за Книгата на Мормон“.

По-късно той участва в мисионерските уроци, кръщава се и служи в мисия Зимбабве Хараре.

През това време той учи семейството на Науме Кересия Салазани, която по това време е на 16 г. Те продължават да поддържат връзка след мисията му и сключват брак в Куекуе на 9 декември 1989 г. През май 1992 г. те се запечатват в храма Йоханесбург Южна Африка. Те са родители на три дъщери и един син.

Старейшина Дюб е роден през май 1962 г. в село Чирумманзу, Зимбабве, в семейството на Клемент и Розмари Дюб; през 1992 г. той получава диплома по образование от колежа Зимбабве Д. Е. и след това започва работа за Църковната образователна система като установява семинари и институти по религия в Зимбабве, Замбия и Малави. С разрастването на Църквата той има привилегията да види много от учениците, на които е връчил сертификати за завършване, да започват да служат на ръководни позиции в Църквата в тези страни.

Той е служил като президент на кворума на старейшините, клонов президент, окръжен президент, колов президент, съветник в президентство на мисия и от 2009 г. до 2012 г. като президент на мисия Зимбабве Хараре. Преди призованието си в Първия кворум на седемдесетте, той служи като областен седемдесетник. ■



## Старейшина С. Гифърд Нийлсън

*От Седемдесетте*

Старейшина Станли Гифърд Нийлсън обича атлетиката, но спортът не е най-важното нещо в живота му. Той вярва, че балансът е изключително важен и че Евангелието е основата за щастието сега и във вечността.

Роден през октомври 1954 г. в семейството на Хари и Лоис Нийлсън, той живее в Прово, Юта, САЩ до дипломирането си от университет. Родителите му го учат на ценностна система, съсредоточена върху Евангелието, която го напътства в живота му.

След като претърпява сериозна травма, която прекратява кариерата му в колежанския американски футбол, старейшина Нийлсън казва, че е научил, че най-важните неща в живота не могат да бъдат отнети от една травма.

След успешното си възстановяване, той играе като куортърбек в Националната лига по американски футбол, но кариерата му запада след три години. Публично го осмиват. Това е време за размишление и откриване в какво действително вярва. „Научих, че Спасителят никога не те оставя, независимо от всичко“, казва старейшина Нийлсън, който сега живее в Шугър Ленд, Тексас.

Ако има стих в Писанията, който да е използвал като модел за живота си, той е Матей 5:14–16: „Вие сте виделината на света. ... Нека свети вашата виделина пред хората, за да виждат добрите ви дела, и да прославят вашия Отец, Който е на небесата“.

„Господ е разтворил обаятията си за вас“, казва старейшина Нийлсън. „Вие отвърщате на любовта Му като живеете според Евангелието“.

Докато е в колежа той се запознава с Уенди Олсън. Те сключват брак в храма Прово Юта на 23 април 1975 г. Той получава степен по комуникации от Университета Бригъм Йънг. Преди да бъде призован да служи пълно-временно за Църквата, той е бил куортърбек за Хюстън Ойлърс и спортен директор за телевизия KNOU.

Старейшина Нийлсън е баща на шест деца и е служил като учител в семинара, президент на Младите мъже, президент на кворума на старейшините, епископ и президент на кол. Той е областен седемдесетник, когато го призовават в Първия кворум на седемдесетте. ■



## Старейшина Арнулфо Валенсуела

*От Седемдесетте*

Старейшина Арнулфо Валенсуела е израснал в мормонските колонии в Чиуауа, Мексико и е завършил Академия Хуарез, която е собственост на Църквата. Детството му там му предоставя ценни възможности да бъде учен от верни мъже и жени, които са отдадени на Евангелието и на службата към Господа.

Уроците, които научава в това известно място на Църквата в Латинска Америка, са му от полза при неговите задължения като член на Първия кворум на седемдесетте.

„Чувствам се много благословен за това призвание да служа на Господа през цялото време“, казва той.

Роден през май 1959 г. в семейството на Гилберто и Роза Валенсуела, от млада възраст младият Арнулфо е привлечен към църковна служба. На 19 годишна възраст той приема призвание да служи в мисия Мексико Веракруз. В този живописен регион на Мексико той осъзнава удовлетворението, което дава ежедневния евангелски труд и радостта да се канят околните да дойдат в Христа.

Скоро след мисията си той посещава едно семейство, което е кръстил и което след това се мести в Мексико Сити. Съседката на семейството, Пилар Порас, е верен член на Църквата, наскоро обръната във вярата. Арнулфо и Пилар стават приятели и скоро започват да излизат на срещи. Те сключват брак в храма Меса Аризона на 6 април 1982 г., когато все още няма храмове в родната им страна.

Те са отгледали три деца, продължават да служат в Църквата, докато наблюдават как Мексико става страна с много храмове. „Никога не сме си представяли, че ще имаме 12 храма в Мексико и един в строеж“, казва той.

По време на службата му като епископ, съветник в президентствата на кол и на мисия и като областен седемдесетник старейшина Валенсуела е видял забележителната отдаденост на безброй мексикански членове, които желаят да отдадат всичко, което имат за Господните цели.

Старейшина Валенсуела е завършил Университета по счетоводство и администрация в Мексико Сити и е работил на различни управленчески позиции за международни корпорации. ■



## Тимъти Дж. Дайс

*От Седемдесетте*

Една от любимите роли на старейшина Тимъти Дайс е „да бъде свидетел“ и да свидетелства на другите като им помага да идват в Христа. Независимо дали служи като мисионер, общува със семейството си или работи в професията си, той радостно приема ролята и отговорността и се опитва да помогне на другите да правят същото.

Той е роден през януари 1951 г. в Мъри, Юта, САЩ в семейството на Майло Фредерик и Мери Катрин Дайс и е второто от седем деца. Когато е млад дякон, семейството му се премества в Елко, Невада, където той след училище прекарва времето си като помага в аптеката на баща си. Докато работят рамо до рамо, баща му го учи колко е важна усърдната работа — нещо, което му е от голяма полза, докато е млад мисионер в мисия Германия Юг от 1970 до 1972 г.

„Беше трудна мисия, но страхотна за мен“, казва той. „Научих колко ценна е усърдната работа, послушанието и да не се отказваш“.

Той запазва тази си работна етика и след мисията, по време на следването си, в работата си и църковните си назначения. Старейшина Дайс се запознава с бъдещата си съпруга по време на следването си в Университета Бригъм Йънг. Те сключват брак на 26 април 1974 г. в храма Манти Юта. Имат три деца.

Старейшина Дайс получава степен от Университета Бригъм Йънг в специалност университетски науки и след това получава медицинско образование от медицинския факултет на Университета на Вашингтон. Той прекарва професионалната си кариера като УНГ хирург в частен кабинет в Рино, Невада.

Призованието му да служи във втория кворум на седемдесетте заварва старейшина Дайс като съветник на кворума на дяконите в организацията на Младите мъже. Той е служил в много други призования, включително областен седемдесетник, президент на мисия Орегон Портланд, президент на кол, съветник в колово президентство, висш съветник, храмов работник, президент на неделното училище и чиновник на район. ■



## Старейшина Ранди Д. Фънк

*От Седемдесетте*

Старейшина Ранди Денис Фънк от Втория кворум на седемдесетте води живота си съгласно следния принцип: „Доверявай се на Господа и Неговата доброта“.

По време на третата му година от следването по право съпругата му е бременна с второто им дете, а той е заместник редактор на правното списание на университета, когато го призовават за президент на кворума на старейшините. „В това трудно време аз приех призованието и се молих на Небесния Отец да ме укрепи, за да мога да се справя“, казва той. „Нуждаех се от помощ за изпълняването на призованието ми, за успешното завръщане на образованието ми, за намирането на работа и за полагането на грижи за младото ми семейство. Благословиите, които получихме, надвишаваха това, което заслужавахме. Това преживяване ми даде силна вяра в добрината Господна и Неговите благословии върху хората, които искрено се стремят да Му служат.“

Роден през август 1952 г. в семейството на К. Денис и Ребека Фънк, той израства в Манти, Юта; Мадисън, Уисконсин, и Смитфийлд, Юта, САЩ. Той вижда как баща му служи вярно в Църквата и научава колко е важно да се изпълняват свещеническите задължения.

След като отслужва мисия в Индонезия, той сключва брак с Андреа Клайд на 29 май 1976 г. в храма Логан Юта. Те са родители на шест деца. Старейшина Фънк получава степен по история от Университета на щата Юта и юридическа докторантура от Университета на Юта. Той работи като съдружник в голяма правна фирма в Денвър, Колорадо преди пълновременната си служба в Църквата, която започва с призованието му да служи като президент на мисия Индия Бангалор през 2010 г.

„Когато отидохме в Индия, имахме вяра в словата на Спасителя: „И отново, Аз ви казвам, че всеки, когото вие ще изпратите в мое име чрез гласа на вашите братя, Дванадесетте, надлежно препоръчан и упълномощен от вас, ще има сила да отвори вратата на царството Ми на всеки народ, където и да го изпратите“ (У. и З. 112:21). Старейшина Фънк е служил като президент на кворума на старейшините, президент на Младите мъже, президент на кол и областен седемдесетник. ■



## Старейшина Кевин С. Хамилтън

*От Седемдесетте*

Старейшина Кевин Скот Хамилтън се описва като „резултат от обръщане във вярата и спасяване“.

Раждането му през март 1955 г. в Уеначи, Вашингтон, САЩ, кара майка му Кей да си задава въпроси за смисъла на живота. Тя говори с един неин приятел от Църквата, Ричард Прат, който я свързва с мисионерите.

Съпругът ѝ, Нормън Ръсел Хамилтън, обяснява, че вече е член на Църквата, макар и да е неактивен от началото на младежките си години. Той става активен в Църквата, когато съпругата му се присъединява към нея.

„Родителите ми бяха прекрасни членове, които изградиха вярата, която имаме сега“, казва старейшина Хамилтън.

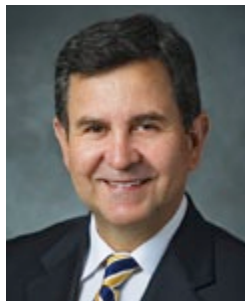
Но той обяснява, че мисията му във Франция и Швейцария е това, което действително променя живота му. „Тя създаде в мен силно желание, което никога не ме е напуснало“, казва той.

Той сключва брак с Клаудия Кийсър на 27 юли 1978 г. в храма Лос Анжелис. Докато отглеждат шестте си деца в Калифорния, те правят дома си на нещо повече от посетителски център.

„Казват, че човек може да има безмълвна проповед в дома си и ние сме сложили тези малки цитати из цялата къща“, казва сестра Хамилтън. Във антрето на къщата е пълно с копия на Книгата на Мормон, брошурките *За укрепването на младежите* и друга Църковна литература, която редовно се допълва, след като посетители си вземат от нея.

Решителността на старейшина Хамилтън да служи му носи възможностите да служи като епископ, президент на кол и на мисия Белгия Брюксел Холандия от 2003 до 2006 г. Преди призованието си във Втория кворум на седемдесетте, той служи като директор на Съвета по връзки с обществеността на Църквата в Южна Калифорния, който обхваща 64 кола в областта на Лос Анжелис.

Имайки бакалавърска степен от Университета Бригъм Йънг и магистратура от Университета на Вашингтон, и двете по бизнес, той прекарва по-голямата част от кариерата си в телекомуникационната индустрия, служейки много пъти като главен изпълнителен директор. ■



## Старейшина Адриан Очоа

*От Седемдесетте*

По време на службата си като областен седемдесетник в Мексико, старейшина Адриан Очоа прекарва няколко дни в град Чиуауа на един съвет с президент на кол и други ръководители и след това се качва на самолет, който да го отведе вкъщи. Но след като сядна на седалката си, той получава силен духовен подтик, че работата му в Чиуауа не е приключила.

Пилотите извършват последна подготовка преди излитане. „Но“, казва старейшина Очоа, „аз знаех, че трябва да слеза от този самолет“. Затова и слеза. Няколко последователни интервюта водят до получаване на важна информация, която разрешава важен проблем и позволява духовния напредък на едно семейство.

Но работата на старейшина Очоа в Чиуауа все още не е приключила. Духът го отвежда към бедния дом на една братовчедка, която той не е виждал от години. Той намира отчуждената си братовчедка — която тогава е неактивен член — и малкото ѝ семейство в отчайващи обстоятелства. „Знаех, че в Църквата и Христос беше разрешението на техните проблеми. Умолявах братовчедка си да се завърне в Църквата“, казва той.

Братовчедка му се завръща към активност и ценните им семейни отношения се възстановяват. Господ успява да спаси няколко живота в Чихуахуа, защото един човек се вслушва в нашепванията на Духа.

Всички имат правото на такива специални духовни подтици, свидетелства старейшина Очоа, който е служил в много Църковни призования, докато работи в областта на рекламата. Той служи като президент на мисия Хондурас Сан Педро Сула от 2004 до 2007 г. и от 2009 г. до призованието си във Втория кворум на седемдесетте, служи като втори съветник в общото президентство на Младите мъже.

Роден е през март 1954 г. в Сан Франциско, Калифорния, САЩ в семейството на Едуардо и Консуело Очоа и израства и в Калифорния и в Мексико. Докато е млад мъж той е призован да служи на специална мисия за връзки в обществеността в Мексико. Той и съпругата му Нанси Вилареал са запечатани в храма Мексико Сити. Те са родители на пет деца. ■





## Старейшина Терънс М. Винсън

*От Седемдесетте*

Старейшина Терънс М. Винсън, който наскоро бе призован във Втория кворум на седемдесетте, не бил чувал думата *мормон* преди да се запознае с Кей Ан Кардън в началото на седемдесетте години в Сидни, Австралия. Двамата започват да си говорят за религия и в крайна сметка стигат до споразумение. Всяка неделя да посещават както църквата, която Терънс посещава от младежките си години, така и един малък клон на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Едната група се събира в голяма и красива сграда, а другата в малко помещение под наем, което малцината светии от последните дни са успели да намерят.

Но след известно време „сравнението бе засрамващо“ и Терънс започва да участва в мисионерските беседи. Той има много въпроси. След това, докато присъства на една колова конференция, той чувства едно послание толкова ясно, като да е било изречено. „Трябваше да се присъединя към Църквата, за да мога да напредвам. Щях да намеря отговор на всичките си въпроси“, казва той.

Той се кръщава следващата седмица.

Терънс Майкъл Винсън е роден в Сидни, Австралия, през март 1951 г. в семейството на Джон Лорънс и Мей Тирийс А. Винсън. Баща му, който работи като пожарник, жертва много, за да могат седемте му деца да получат образование.

Старейшина Винсън получава бакалавърска степен по математика и статистика от Университета в Сидни и диплома за учител от Учителския Колеж в Сидни. Той получава и диплома за финансово планиране от Университета Дийкин и магистратура по приложни финанси от Университета Макуари. По време на кариерата си той е известен учител по математика, лектор, финансов съветник и управлява една фирма за финансово планиране и инвестиции.

Той сключва брак с Кей Ан, жената, която го запознава с Евангелието, на 2 май 1974 г. в Сидни и двамата се запечатват на 23 август 1975 г. в храма Хамилтън Нова Зеландия; имат шест деца. По-малко от три години след кръщението му, старейшина Винсън е призован за епископ. Той служи на различни призвания в президентства на кол, като регионален представител и областен седемдесетник. ■



## Бони Л. Оскарсън

*Обща президентка  
на Младите жени*

По време на службата си като домакиня в храма Стокхолм Швеция от 2009 до 2012 г. Бони Лий Грийн Оскарсън вижда как светиите от последните дни от Швеция, Норвегия и Латвия жертват, за да служат в дома Господен.

Тя не знае тогава, че уроците, които научава от тези „много смирени, изключително отдадени и обвързани“ членове ще ѝ помогнат да насочи вниманието си като обща президентка на Младите жени в Църквата.

„Тъй като много млади жени сега избират да служат мисия и да посещават храма на по-млада възраст, надявам се моят опит от работата в храма да ми помогне да разбирам как да им помагам“, казва тя.

Бони Лий Грийн е родена през октомври 1950 г. в Солт Лейк Сити в семейството на Тео Джеймс и Джийн С. Грийн. Когато родителите ѝ решават, че искат децата им да видят Църквата извън Юта, деветгодишната Бони и семейството ѝ се преместват в Оклахома, САЩ. Семейството прекарва време и в Колорадо и Тенеси преди да се премести в Мисури, където Бони се запознава с Пол Кент Оскарсън във Фар Уест, Мисури, място за храм — място от голяма значимост, защото и двамата имат предци, които са живели в района на Фар Уест.

След следване в Университета Бригъм Йънг двамата сключват брак на 19 декември 1969 г. в храма Солт Лейк, раждат им се седем деца.

Сестра Оскарсън е само на 25 години, когато съпругът ѝ — който е отслужил пълновременна мисия в Шведската мисия от 1965 г. до 1968 г. — е призован за президент на мисия Швеция Гьотеборг.

Когато семейство Оскарсън се завръща в САЩ, те живеят в Мисури, Ню Джърси, Масачузетс и Тексас, където брат Оскарсън работи като регионален вице-президент на един универсален магазин. Подобно на родителите си, сестра Оскарсън намира голяма радост в това да живее на места, където членовете на Църквата са малко.

Сестра Оскарсън е служила три пъти като президентка на Младите жени, девет години като учителка в семинара рано сутрин и като учител в Евангелско учение. ■



## Керъл Ф. Маконки

*Първа съветничка в  
Общото президентство  
на Младите жени*

От ранните си години Керъл Фоули Маконки има „копнеж за храма“. Това напътства нейните действия през целия ѝ живот.

Родена през април 1952 г. в Спокейн, Вашингтон, САЩ, в семейството на Уилямс и Джоан У. Фоули, сестра Маконки е наскоро проходила, когато мисионерите почукват на вратата на родителите ѝ в Уилмингтън, Делауер и запознават семейството ѝ с Евангелието. Родителите ѝ бързо приемат ученията, въпреки противопоставянето и необходимостта на променят начина си на живот.

Докато е дете тя пътува със семейството си с влак, през цялата страна, за да бъдат запечатани в храма Манти Юта.

„Това бе много сладко преживяване“, казва тя. „Спомням си как се облякох в бяло и какво означаваше това за семейството ми. Бе великолепно преживяване и макар да бях наистина малка, аз си спомням чувствата си, гледките в бяло и красотата на този ден. Това преживяване ми даде първото желание да запазя завинаги храма в живота си“.

Храмът става лъч на надежда през трудни времена, а също и когато тя има собствено семейство.

Тя се запознава със съпруга си, Оскар Уолтър Маконки III, докато и двамата следват в Университета на Щата Аризона. Сестра Маконки получава бакалавърска степен като преподавател по Английски език. Те сключват брак на 22 декември 1973 г. в храма Меза Аризона и са родители на седем деца.

В момента на получаване на призованието си като първа съветничка в общото президентство на Младите жени, сестра Маконки служи в Общия съвет на Младите жени. Тя прекарва по-голямата част от службата си в Църквата в призования, които включват преподаване и като президентка на Младите жени в района, а също и съветничка в Общество за взаимопомощ в района и в президентства на Неделното училище за деца. Тя служи със съпруга си, докато той е президент на мисия Калифорния Сан Хосе от 2005 до 2008 г. ■



## Нийл Ф. Мариът

*Втора съветничка в  
Общото президентство  
на Младите жени*

Дори преди да се присъедини към Църквата като малко момиче, Нийл Фут Мариът научава, че Бог съществува и че Той я обича.

„Баща ми бе модел за Небесния ни Отец“ казва новата втора съветничка в общото президентство на Младите жени. „Любовта му и неговото приемане на другите бяха безгранични. Бе нещо просто и естествено да прехвърля любовта и доверието, които изпитвах към земния си баща, за да се доверя и обикна Небесния ми Отец“.

Родена е в семейството на Джордж и Антония Фут през октомври 1947 г. в Александрия, Луизиана, САЩ, като единствена сестра на шест по-малки братя. След като завършва Южния Методистки Университет в Далас, Тексас, със степен по английска литература и гимназиално обучение, тя се премества в Кеймбридж, Масачузетс, където работи като секретарка в Университета Харвард. Там се запознава с Дейвид Кенън Мариът, който ѝ казва: „Имам едни приятели, с които искам да те запозная“. Той скоро довежда мисионерите, за да преподават на нея и съквартирантките ѝ.

Тя казва, че докато слуша мисионерите, „уроците запълниха липсващите места в моето разбиране за Евангелието“. След кръщението ѝ през май 1970 г. тя и Дейвид остават приятели, година по-късно започват да излизат на срещи и сключват брак през юни 1971 г. в храма Солт Лейк.

Работейки заедно със съпруга си, сестра Мариът остава вкъщи с техните 11 деца, докато той има кариера в областта на бизнеса. Те служат на много църковни призования. Тя е служила с него, докато той е президент на мисия Сао Пауло Интерлагос от 2002 до 2005 г. и е служила като храмова работничка в храма Солт Лейк, президентка на Обществото за взаимопомощ на кол и район, президентка на Младите жени на район, учителка в Евангелско учение и специалист по хранителни запаси.

В новото си назначение сестра Мариът се надява да споделя същото свидетелство, което е получила като млада жена. Тя иска младите жени да знаят, че „са обичани от Небесния им Отец с най-дълбоката и най-величествена любов“. ■



© БРЕЙДИ ФЕЪРБАНКС, ДА НЕ СЕ КОПИРА

**“Бях сляп, а сега виждам” от Брейди Феърбанк**

*“И когато заминаваше, (Исус) видя един слепороден човек. ...*

*Като (Исус) рече това, плюна на земята, направи кал от плюнката и намаза с кал очите му;  
и рече му: Иди, умий се в къпалнята Силоам. ... той отиде, уми се и дойде прогледнал. ...*

*А той отговори ... Едно зная, че бях сляп, а сега виждам” (Иоана 9:1, 6–7, 25).*



*“Живеем в период от световната история, когато има множество трудни предизвикателства, но също и невероятни възможности и причини за радост”, каза президент Томас С. Монсън по време на заключителната сесия на 183-та годишна обща конференция на Църквата. “Разбира се, има моменти, когато преживяваме разочарования, мъки и дори трагедии в живота. Независимо от всичко, ако се доверим на Господ, Той ще ни помага през трудностите, каквито и да са те”.*

ЦЪРКВАТА НА  
ИСУС ХРИСТОС  
НА СВЕТИИТЕ  
ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ